

Princípy Božieho Kráľovstva

Prevzaté z kresťanského seminára v roku 2016, v Kyjeve
Vyučoval Curry Blake z Texasu (USA), služba John Graham Lake Ministries (JGLM)

Tučnou kurzívou sú zvýraznené citáty a parafrázy z Biblie

Svetlo čisté a stabilné

Dobré predpoludnie prajem! Vďaka za vrelé privítanie! Som rád, že som znova späť s vami! Vždy sa teším keď sa k Vám môžem vrátiť. Tešíme sa, že tento týždeň sa tu udejú úžasné veci. Zažili sme ako Boh mocne jednal v ostatnom období. Práve máme za sebou konferenciu u nás v Amerike. Dva týždne pred tým som bol v Južnej Afrike. A počas toho ako som bol v Afrike, bol som v Zimbabwe. Mali sme tam konferenciu, na ktorej bolo prítomných 120 tisíc ľudí. Bolo to na otvorenom priestranstve, a bolo tam oveľa viac horúco ako je tu, a žiadne ventilátory, takže bolo nám tam poriadne teplo. Ale bola tam Božia moc. A počas jedného zhromaždenia, nemohli sme klásť ruky na každého, kto potreboval uzdravenie. A tak som požiadal tých, ktorí potrebovali uzdravenie, aby zdvihli svoje ruky. Potom som vydal príkaz, aby boli uzdravení, v mene Ježiš. A potom som sa opýtal, kto spozoroval a môže dosvedčiť, že bol uzdravený. A zdvihlo sa viac ako 10 tisíc rúk. Hlavné nie je to, či sa vás dotknem ja. Podstatné pre vás je, aby ste zakúsili dotyk od Božieho Ducha. A On to môže vykonať kdekoľvek ste. Prísť do kontaktu s Božou mocou je presne ako keby ste zapli svetlá v tejto budove. Prosto stlačíš vypínač. A keď ty uvoľníš vieru, v tom okamihu Boh uvoľní svoju moc. Takže na konci tohto dopoludňajšieho vyučovania sa budeme modliť rovnako. Vydáme príkaz rovnakým spôsobom. A budeme očakávať, že aj vy budete uzdravovaní takýmto spôsobom. A tak sa len pripravte, že sa rozhodnete, že dnesok je váš posledný deň choroby. Váš prvý deň zdravia, uzdravenia a slobody. Skrže meno Ježiš. Amen!

Pozrieme si niekoľko veršov z Písma. Prvý list Jánov 1:4 ***A tieto veci vám píšeme, aby vaša radosť bola úplná.*** Takže ďalšia vec, ktorú išiel povedať apoštol Ján, mala priniesť úplnosť radosti. A tak sa pozrime čo povedal ďalej. A to potom je tým ***posolstvom, ktoré sme počuli od Neho, a ktoré zvestujeme vám. Boh je svetlo a v ňom niet vôbec žiadnej tmy.*** Podobne ako apoštol Ján, som tu tento týždeň na to, aby som vám povedal veci, ktoré vám prinesú plnosť radosti. Našou úlohou je vysloviť to jediné pravé posolstvo, ktoré bolo najprv podané apoštolom, a teraz je podávané svätým. A to posolstvo znie, že ***Boh je svetlo, a v ňom niet vôbec žiadnej tmy.*** Niet v ňom žiadnej odchýlky. Sú tu len 2 možnosti. Svetlo a tma. Žiadne šero. A Boh je svetlo. Už pridlho vykresľovali kresťania Boha v šedých farbách, ba až v čiernych. A to tým, že kresťanské posolstvo bolo zmätočné, protirečivé. Vieme, že Boh uzdravuje, ale príliš často sme počuli, že našu chorobu spôsobil Boh. V Biblii vidíme, že On požehnáva. Ale už pridlho sme počúvali, že Boh ťa robí chudobným, aby ti dal lepší charakter. A tak si musíme vyjasniť čo hovorí Biblia. V Liste Židom 1:1-2 nám Písmo hovorí, že ***v dobách minulých k nám Boh hovoril skrze prorokov, ale v týchto časoch, v časoch Novej Zmluvy, hovoril Boh k nám skrze Jeho Syna.*** A Jeho Syn povedal, že ***prišiel aby priniesol život.*** Povedal, že ***kráľovstvo rozdelené samo proti sebe nemôže obstáť. Prišiel nám ukázať aký je Otec,*** aký má charakter, a On nikdy nepostihol nikoho žiadnou chorobou. Žiadneho človeka neprekliat. On ľuďom prinášal požehnanie: život, uzdravenie, vyslobodenie. Pretože ***Boh je svetlo, a v ňom niet žiadnej tmy.***

Takže tento týždeň budeme hovoriť o Bohu, a ako kráčať v Božej moci. Na našej nedávnej konferencii v Texase bola hlavná téma Ako kráčať v zázrakoch každý deň. Lebo toto je dedičstvo kresťanov. Náš Boh nie je občasný. Náš Boh je ***každodenný.*** On je s nami každý deň. A On sa chce prejavovať každý deň. Takže vám budeme ukazovať čo sme sa naučili o tom, ako kráčať v zázrakoch každodenne. Popravde, je to veľmi prosté. Spočíva to v rozhodnutí najprv veriť Biblii, že hovorí pravdu, a potom žiť podľa pravdy. V tejto pasáži Písma teda vidíme, že ***Boh je svetlo a v ňom niet žiadnej tmy.*** Ján hovorí, že toto je ***to pravé posolstvo, ktoré dostali od začiatku.*** A teraz sa pozrime do ďalšej pasáže, ktorá hovorí niečo podobné.

Prvý list Jánov 3:11 hovorí: ***Lebo toto je to pravé posolstvo, ktoré ste počuli od začiatku: Aby sme sa navzájom mali radi.*** Toto sú dva razy, keď apoštol Ján hovorí "***Toto je to pravé posolstvo***". Takže čo je vlastne to pravé posolstvo? Pamätajte si, že tu nehovorí o nejakom všeobecnom neurčitom posolstve, ale hovorí o tom konkrétnom pravom posolstve. Boh má jedinú zvesť. Jeho Syn Ježiš má jedinú zvesť. ***Ježiš nám ukázal Otca,*** a to, že ***Otec je svetlo, bez akejkolvek tmy.*** A kvôli tomuto by sme my mali vrelo nezištne milovať jedni druhých. Keď sa naučíme takto sa mať navzájom radi, tak prejavujeme to, že Boh je svetlo. Ako sa učíme milovať sa navzájom? Ježiš nám to povedal: ***Prvé prikázanie je Miluj Boha celým srdcom, mysľou, dušou a silou. A druhé prikázanie je podobné tomu prvému: Mali by sme milovať jedni druhých.*** Vidíte, že to je tá istá zvesť. Potom nám Ježiš povedal ako sa navzájom milovať. ***Robte iným to, čo by ste chceli aby oni robili vám.*** Je to veľmi jednoduché, nemusíš byť teológom, prosto miluj Boha, a pretože miluješ Boha, tak miluješ aj svojho blížneho. Každého kto potrebuje tvoju pomoc. A tak blížnym robíme to, čo by sme chceli aby oni robili nám, ak by sme boli v ich situácii. Takže, ak sú chorí, tak uvažujeme: Čo by sme my chceli aby bolo urobené nám, keby sme boli chorí my? Chceli by sme byť uzdravení. Takže, milovať blížnych tak ako chceme byť milovaní my,

znamená ísť k chorým, skladať na nich ruky, a veriť Božiemu Slovu, že Boh pre nich vyhlásil vyslobodenie na základe rán, ktoré niesol Kristus pri stĺpe bičovania a na kríži. Týmto **Jeho ranami sme boli uzdravení**. Takže prosto ideme k tým ľuďom. A je to rovnaké pre každú oblasť. Kŕmime hladných, lebo my by sme chceli byť kŕmení keby sme boli v ich situácii. Odievame nahých, lebo toto by sme chceli my keby sme boli na tom tak ako sú oni. Pochopiť toto nie je ťažké. Ježiš to urobil veľmi jednoduchým. Urobil ľahkým viesť čo máme robiť. Ktokoľvek vie ako to robiť. Nemusíš na to byť super-duchovný. Nemusíš mať k tomu vízie a zjavenia. Môžeš hľadiť svojimi očami a napĺňať potreby ľudí, ktorých vidíš. Toto je základ, na ktorom sme vybudovali túto službu. A zažívame, že to funguje všade kam sme doposiaľ išli. Keď slúžim chorým, prosto pre nich robím to, čo by som chcel aby bolo urobené pre mňa keby som bol v ich situácii. Chceme to pre nich tak veľmi, ako by som to chcel pre seba. Takže mám vrúcne nasadenie. Pretože **vrúcna modlitba spravodlivého prináša výsledky**.

A tak, prostá otázka je: Ako viem, že ja som ten spravodlivý? Toto je jednoduché. Neprichádzam k Bohu s mojou vlastnou dobrotou. Prichádzam s dobrotou Ježiša. Lebo On je v mojom živote. Lebo On je môj Pán a Spasiteľ. A kvôli tomuto, **ja som spravodlivosťou Božou v Kristovi**. Božia доброта sa stáva mojou dobrotou. Takže neprichádzam kvôli tomu, čo som vykonal ja, ale k robeniu všetkého pristupujem na základe toho, čo vykonal Ježiš. A opieram sa úplne o Jeho spravodlivosť. A robím pre iných to, čo by som chcel aby bolo urobené pre mňa, keby som bol v ich situácii.

Chcem vás vziať k niekoľkým ďalším veršom. Chcem položiť pevný základ. Mohli by sme začať s Izaiášom. Pôjdeme do kapitoly 55, verš 11. Hovorí, že **Božie Slovo sa nemôže vrátiť späť k Nemu naprázdno**. To znamená, že sa nemôže navrátiť bez toho, aby vykonal to, na vykonanie čoho bolo poslané. Toto si pamätajte. Keď Boh poslať svoje Slovo, tak ono vždy naplní svoj obsah. To Slovo sa nemôže vrátiť späť k Nemu až dokiaľ úplne nevykoná svoj obsah. Boh poslať svoje Slovo ako osobu, ktorú vyslal, aby vykonal konkrétny úkon. A dokiaľ ten úkon nie úplne vykonaný, dovtedy sa to Slovo nemôže vrátiť späť k Bohu. Lebo keď sa vráti späť k Bohu, musí byť schopné povedať: Urobilo som to, čo si ma poslal urobiť. Ja viem, že toto vám znie zvláštne, ako vám to tu hovorím. Ale chcem, aby ste dnes porozumeli, aké pevné a isté je Božie Slovo, že je vždy pravdivé, a nemôže zlyhať. Ježiš povedal, že **dokiaľ nebude naplnené všetko, čo bolo povedané, dovtedy sa tento svet nemôže skončiť**. Každé Slovo, ktoré On povedal, sa musí naplniť.

Uvažujte o niekoľkých textoch. Prvý, ktorým sme sa zaoberali, bol Izaiáš 55:11 - **On poslať svoje Slovo ako dážď z neba, ktorý spôsobuje rast plodín**. Boh poslať svoje Slovo. Ono vyrazí vpred, úplne vykoná svoj určený úkon, a potom sa navracia k Bohu. Božie Slovo sa nemôže navrátiť späť k Nemu dokiaľ sa nenaplní. Ja viem, že sa opakujem, ale chcem aby vám toto naozaj došlo. Ak porozumiete len týmto zopár veršom, tak vám garantujem, že váš život sa zmení, lebo tieto verše ukazujú aké pevné je Božie Slovo. Položím vám otázku. Číslo 1: -Veríš Božiemu Slovu? -Áno! -OK, asi polovica z vás verí. A čo tá druhá polovica? Veríte Božiemu Slovu? -Anóóó! -Dobre! Možno ste ma už o tom presvedčili. Ale chcem, aby ste si uvedomili aj ďalšiu časť. Poďte so mnou do Žalmu 107:20 **Poslal svoje slovo a uzdravil ich a z hrobu ich vyslobodil**. Božie Slovo nemôže prísť späť k Bohu pred tým ako sa kompletne splní. Žalm 107:20 hovorí, že On vyslal svoje Slovo a uzdravil ich a vyslobodil ich. Takže teraz vieme, že Božie Slovo uzdravuje a oslobodzuje. A ono sa nemôže vrátiť späť skôr ako to úplne vykoná. A teraz poďte so mnou do ďalšieho verša. Nová Zmluva, Evanjelium podľa Jána 1:11 **Prišiel k svojim vlastným, ale tí Ho neprijali. Ale tým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa synmi Božími. Tým, ktorí veria v Jeho meno, ktorí sa narodili nie z tela a krvi, ani z vôle človeka, ale z Boha. A to Slovo sa stalo telom, a prebývalo medzi nami. My sme hľadeli na Jeho slávu, ako na slávu Jednorodného Syna, danú Mu od Otca**. Ale teraz si všimnite, tuto je reč o Ježišovi. Tu je On nazvaný Slovo. A vieme, že Ježiš povedal: **Mňa poslal Otec a vrátim sa k Otcovi. Ale najprv musím kompletne vyplniť, musím dokončiť Jeho dielo, tú prácu, ktorú mi On uložil, aby som ju vykonal**. Je to pravda? Toto povedal Ježiš. Vieme, že Slovo, ktoré poslal Boh, sa nemôže vrátiť späť k Nemu skôr než uskutoční to, na čo bolo vyslané. Vieme, že Slovo bolo poslané, aby uzdravovalo, a oslobodzovalo. Vieme, že Ježiš je toto Slovo. Otec Ho vyslal, aby uzdravoval a oslobodzoval. O týchto veciach nám rozpráva Izaiáš 53. Otec poslal Syna uzdraviť nás fyzicky a vyslobodiť nás z našich hriechov. Vieme toto: Ježiš ako Slovo Božie bol zabitý a pochovaný a vstal a odišiel späť k Otcovi. Ešte pred tým ako odišiel k Otcovi, povedal: **Je dokonané**. Takže pred tým ako sa Slovo, Ježiš, mohol vrátiť späť k Otcovi, musel dokončiť to, na čo bol poslaný. A On to kompletne vyplnil, a potom vyslovil: **Je dokonané**. Obsahom týchto slov je toto: „Dokončil som dielo, ktoré si mi uložil vykonať.“ A potom sa vrátil späť k Otcovi. A tak teraz vám chcem ukázať výsledok toho. Ak to, čo som vám práve čítal, je Božie Slovo, tak Ono nemôže byť porušené, a je to pravda. Takže ak sa Ježiš mal vrátiť, tak mal zabezpečiť, pre každého človeka uzdravenie a vyslobodenie. A On to aj zabezpečil. Takže tvoje uzdravenie, tvoje vyslobodenie z hriechu, bolo zaplatené a prosto len čaká, aby si sa rozhodol: Je to pre mňa. A keď sa takto rozhodneš, tak zapneš vypínač, ktorý umožní, aby Božia moc vošla do tvojho tela, aby ťa uzdravila a vyslobodila na duchu, duši aj tele. Lebo Boh chce, aby si bol slobodný. Jeho Syn prišiel, aby ťa vyslobodil, a On dokonal všetko čo len bolo potrebné. Tvoje uzdravenie už viac nezáleží na Božom rozhodnutí. On to už rozhodol a sprístupnil aj pre teba. On už zaplatil za to cenu a odsúhlasil, že máš byť vyslobodený. Boh nezadržiava tvoje uzdravenie. On to už ustanovil a vyhlásil, a teraz už len čaká, kým sa s Ním zhodneš. Možno povieš: Ako sa mám s Ním zhodnúť? -Tým, že budeš hovoriť to, čo povedal On: „Jeho

ranami som bol uzdravený. Jeho ranami som uzdravený. V mene Ježiš. Práve teraz prijímam svoje uzdravenie. Bolo zaň zaplatené, a bolo mi dané, a patrí mi.“ Je to rovnaké ako prijať spasenie. Prejavy, ako ľudia nadobudli spasenie, sme videli na začiatku zhromaždenia. Bola vyhlásená výzva, a ľudia sa rozhodli prijať záchranu, a prišli dopredu, aby si vzali to, pre čo sa rozhodli. Prišli sem nespasení, a odišli spasení. S uzdravením je to presne rovnako. Boh to pre teba zaopatril, a teraz čaká na teba, kým sa s Ním zhodneš, kým prijmeš tento Boží dar. Takéto prosté a ľahké to je. A teraz prosto kráčaj uzdravený. A začni konať tak, že Biblia je pravda, lebo ona je pravda. Toto je tak veľmi jednoduché posolstvo. Nemusíme to skúmať v gréčtine či hebrejčine. Nepotrebuje rozsiahle poznatky teológie. Jednoducho vieme toto: **Boh je svetlo, a v ňom niet žiadnej tmy.** A On poslal to **Svetlo Sveta**, Ježiša, aby Ježiš priniesol pre teba uzdravenie, aby zaplatil za to uzdravenie, a aby zaplatil za tvoje vyslobodenie. A potom sa vrátil späť k Otcovi. Tvoje uzdravenie a vyslobodenie je už zavŕšené a je zaň už zaplatené. A my sa len potrebujeme zhodnúť s Ním. Takto prosté to je.

Aby som toto uzavrel, mám pre vás ešte jeden podnet. Myslel by si niekto z vás, že Ježiš bol pokrytec? Určite nie, obzvlášť si to nebudú myslieť kresťania. Ježiš nebol pokrytcom. Slovo pokrytec znamená niekto, kto navonok hrá to, čím vnútri nie je. Ježiš povedal farizejom: **Ste pokrytci!** Lebo navonok hrali, že sú spravodliví, ale neboli spravodliví. Ježiš povedal v zmysle: **To čo vám vravia, robte. Ale to, čo robia, nerobte. Lebo oni nerobia to, čo vravia vám, že máte robiť.** Takže ak niekto hovorí niekomu robiť to, čo sám nerobí, tak je pokrytec. -Môžete s týmto súhlasiť? -Amen! A teraz mi dovoľte opýtať sa vás znova. Bol Ježiš pokrytec? Samozrejme že nie. Tak potom to znamená, že On musel žiť podľa rovnakých zásad, princípov, zákonov, prikázaní, ktoré hlásal ostatným. Rozumiete tomu? Musel žiť podľa rovnakých pravidiel, aké dal nám aby sme podľa nich žili. Súhlasíte s tým? Inak by bol pokrytcom. Ale čo nám hlásal že máme robiť my? Ktoré sú tie dve prikázania? Číslo 1: **Miluj Boha všetkým čím si.** Robil to? Samozrejme že áno. Číslo 2: **Miluj svojho blížneho ako samého seba.** A toto robil? Veru áno! Ako to vieme? Lebo **chodil po kraji robiac dobre a uzdravoval všetkých utláčaných diablom. Lebo Boh bol s Ním.** Ale odkiaľ vedel ako to robiť? Lebo povedal v zmysle: **Ak chcete žiť podľa vôle Božej, tak musíte druhým robiť to, čo by ste chceli, aby bolo urobené vám.** Takže Ježiš, kráčajúci s Duchom Božím, vedel, že môže uzdravovať chorých, a tak chodil po kraji a uzdravoval chorých. Lebo vedel, že ak by bol chorý On, tak by chcel, aby niekto s mocou Božou uzdravil Jeho. Takže prosto žil podľa svojho vlastného pravidla. A robil pre druhých to, čo by chcel aby bolo urobené Jemu, keby bol v takej situácii. Môžete vidieť, že toto nebola nejaká super-duchovná záležitosť. Je to jednoduchá vec. Ukázal nám, ako máme žiť tento život. Musíme si pamätať, že On neprišiel na to, aby založil nové náboženstvo, ale **On prišiel, aby nám ukázal Otca.** Prišiel nám ukázať aké to je kráčať s Bohom, mať s Ním spoločenstvo, vedieť že Boh je s tebou. To je to, čo nám Ježiš prišiel ukázať. Ukázal nám ako máme žiť my. A to samotné pravidlo, ktoré On dal nám, uplatňoval aj On sám pre seba. Takže keď nám ukazoval Boha a vždy uzdravoval, a nikomu nespôsobil chorobu, ani nikoho nezabil, ani nikomu nespôsobil utrpenie, tak môžeme vidieť, že nám ukázal túto pravdu: **Boh je svetlo, a v ňom niet žiadnej tmy.** Vieme, že **Ježiš bol svetlom sveta.** A povedal v zmysle: **Pretože ja som svetlom sveta, tak musím pôsobiť dokiaľ som na tomto svete, lebo prichádza čas, keď tu už nebudem, a tak musím pôsobiť dokiaľ som tu, lebo som svetlom sveta.** Ale toto nie je všetko čo povedal. On povedal, že **aj vy, Jeho učeníci, Jeho svätí, kresťania, ste svetlom sveta. Neskrývajte svoje svetlo pod nádobu. Ale nechajte svoje svetlo svieťiť.** A tak, čo je tvojím svetlom, kto je tvojím svetlom? Je ním On. Ježiš je tvojim svetlom. A teraz **ty si svetlom sveta a máš nechať svoje svetlo svieťiť, pred ľuďmi, aby videli tvoje dobré skutky a oslavovali tvojho Nebeského Otca.** Takže teraz my máme chodiť po kraji a robiť dobre: uzdravovať, vyslobodzovať, kŕmiť, odievať. Toto je Božia vôľa. Toto je to pravé posolstvo, ktoré bolo od počiatku a bude do konca sveta. Toto je Božia vôľa pre tvoj život. Pretože si znovuzrodený, **si nové stvorenie, staré veci pominuli a všetko v tebe je nové. A všetky tie nové veci sú od Boha.** Tvoja túžba konať dobro, pomáhať ľuďom, tá je z Boha. Nie je to len tvoj nápad, ale to Boh pôsobí v tebe a dáva ti chcenie aj zmocnenie konať. Takže ak táto túžba je v tebe, tak máš v sebe aj moc naplniť ju.

Božia moc nie je závislá na žiadnych pocitoch. Nemá určený pocit, ktorý by v tebe mala vyvolávať. Vytvára v tebe pocit len vtedy, pokiaľ ty sám k nej priradiš konkrétny pocit. Teraz vám poviem niečo jednoduché, a dúfam, že to pochopíte tak ako to myslím. Koľkí z vás by ste chceli cítiť Boha? Viete ako sa to dá? Je to prosté. Ak chceš cítiť Boha, tak všetko čo pre to musíš urobiť je: zameraj na Neho svoju pozornosť, venuj Mu svoj čas. A keď budeš na Neho zameraný, tak si rozvinieš silnejšie citové puto voči Nemu. Takže, čím intenzívnejší pocit z Boha chceš mať, tým viac času sa na Neho zameriavaj. Pochopte, funguje to úplne rovnako ako záľuba v čomkoľvek inom. V čomkoľvek chceš mať záľubu, tak presne na to sa zameriavaš. A čím viac sa na to zameriaš, tým viac sa rozvinie tvoje citové puto k tej záležitosti. Môžem vám povedať, že Ján Krstiteľ povedal v zmysle: **Ja sa musím zmenšovať, aby sa On mohol zväčšovať.** Takže ak chcete viac Boha, tak si uvedomte, On už vám dal čo len mohol, On vás už naplnil tak veľmi ako len mohol. Takže ak chceš mať viac z Neho, tak musí byť menej teba. Chceš viac Boha? Je to ľahké. Daj Mu viac seba. Nepokúšaj sa nútiť Ho aby vložil do teba viac ako si dal ty Jemu. On naplnia v tebe všetko čo len môže. Takže získať viac z Neho môžeš tak, keď On bude mať viac z teba. Mali by sme si rozvíjať záľubu v ňom. Čím viac času tráviš s Ním, čím viac sa zameriavaš na Neho, čím viac čítaš Jeho Slovo, tým vrúcnejšie cítenie k Nemu si v sebe vypestuješ. Takto si stvorený. Boh ňa stvoril takéhoto. Lebo On chce, aby si si vybral ty sám, či s Ním budeš tráviť svoj

čas, a koľko času. Aby si dobrovoľne plnil svoj život Jeho Slovom. A stojí to za to. Lebo to zmení tvoj život, aj životy ľudí v tvojom okolí. Lebo nemôžeš dať Bohu viac ako On dá späť tebe. Kedykoľvek a v čomkoľvek. V každej oblasti tvojho života. Bystrý človek nájde spôsob ako dať Bohu úplne všetko. Lebo keď dáš Jemu všetko čo máš ty, tak On dá tebe všetko čo má On. A On má toho viac ako ty. Je to dobrá výmena. Amen? Amen!

Dovoľte mi položiť vám jednoduchú otázku. Koľkí z vás by chceli zažiť Boha v Jeho plnosti? Prijat' všetko čo pre vás On má. Dobré, Amen! Takže urobíme to takto. Ak môžete, postavte sa spolu so mnou. Je to presne rovnaké ako keď sa narodíš znova do Kráľovstva Božieho. Pamätaj si, že ako sa do Kráľovstva vstupuje, tak sa v Kráľovstve žije. Ako si do Kráľovstva vošiel? Vierou! Uveril si Jeho Slovu a narodil si sa znova. Takže ako sa v Kráľovstve žije? Vierou! Nie videním. Veríš v Jeho Slovo a konáš podľa Neho. Teraz sa budeme modliť, a keď sa budem modliť, tak chcem aby ste vy, ak súhlasíte s tým čo vyslovujem, aby ste to aj hovorili Bohu, že s tým súhlasíte. A potom, keď skončím, aby ste sa vierou rozhodli „Toto začína teraz v mojom živote.“ Amen? A keď to urobíte, tak to, čo sa budeme modliť, sa začne diať. Koľkí z vás sa budete môcť zúčastniť celej konferencie? Amen! Veľmi dobre. Na tomto budeme stavať celý tento týždeň. Takže získate lepšie porozumenie týchto vecí a ukážeme vám ako dosiahnuť, aby to fungovalo vo vašom živote.

Modlime sa. „Nebeský Otec, v mene Ježiš, dávam Ti samého seba so všetkým čo mám a čím som. A ďakujem Ti, že aj Ty dávaš mne všetko čo máš a čím si. Aby sme mohli kráčať spolu a zdieľať dôverné spoločenstvo. Otec, ďakujem Ti, že práve teraz prijímam Tvojho Ducha v plnosti, so všetkými zážitkami, ktoré máš pre mňa. Prijímam požehnania, ktorými si ma požehnal. Každé požehnanie uvoľňujem vo svojom živote. A práve teraz vyhlasujem, v súlade s Božím Slovom, že tieto veci pôsobia v mojom živote. A ďakujem Ti za ne teraz, v mene Ježiš, Hallelujah, Amen!“ Vzdajte Bohu slávu, ďakujte Mu za to. V mene Ježiš. Jedno z tých požehnaní je fyzické uzdravenie. Takže práve teraz, ak ste sa modlili túto modlitbu, tak vaše telá boli uzdravené. A tak začnite robiť to, čo ste doteraz robiť nemohli. Ak ste nemohli chodiť, tak začnite chodiť. Ak ste nemohli zdvihnúť svoje ruky, tak teraz ich zdvihnite. Ak ste sa nemohli zhlboka nadýchnuť, tak teraz dýchajte zhlboka. Čokoľvek ste nemohli robiť, to začnite robiť, a pokračujte v tom dovtedy, dokiaľ to nebude fungovať dokonale. V mene Ježiš. Amen! Boh vám žehnaj!

Nadvláda na Zemi

Rád vás tu všetkých vidím dnes dopoludnia. Pozdravujeme vás v mene Ježiš. Ohľadne tohto týždňa máme naozaj veľké očakávania. Lebo viem, že Boh ma sem poslal vystrojiť vás, aby ste boli účinní v Božom Kráľovstve. Nie len pre zábavu, ale vystrojiť ťa, aby si bol tým, kým ťa Boh povolal že máš byť. Ako povedal tuto môj brat, ak máte otázky, napíšte ich a prineste ich dopredu, môžete ich priniesť cez prestávku, a my sa pousilujeme, s pomocou Ducha Svätého, na ne zodpovedať. Ale naše skúsenosti sú také, že väčšinou je mnoho otázok zodpovedaných už počas vyučovania, lebo Duch Svätý pozná vaše otázky, a On vie čo potrebujete. Takže my očakávame, že On nás vo vyučovaní povedie tak, že Vaše otázky budú zodpovedané ešte pred tým ako by sme si ich prečítali. Tento týždeň plánujeme toho prebrať veľa. Sme nadšení z toho, čo všetko máme pripravené na zdieľanie s vami. Dnes dopoludnia sa budeme zdieľať o téme Ako môžete, ba máte, zaujať svoje postavenie v Kráľovstve Božom.

Začneme v Genezis 1:26. Ale ešte pred tým chcem od vás počuť, že veríte Biblii. Amen? -Amen! - Dobré! Takže ak niečo prečítame z Biblie, tak budete veriť tomu, čo Biblia hovorí. Amen? -Amen! Boh pozná vaše srdcia, ale treba aby toto počul diabol z vašich úst. Aby vedel na čom stojíte. A čím hlasnejšie to hovoríš, z hĺbky tvojho vnútra, brucha, tým viac presvedčíš diabla, aby ťa nechal na pokoji. Takže treba aby ste boli zvuční, hlasní. Keď hovoríš, hovor so silou Ducha. Môj pastor a mentor bol Dr. Lester Sumrall. Vravieval nám "Keď sa ideš modliť, tak sa MODLI! Keď ideš žehnať, tak ŽEHNAJ! Nebuď slabučký, buď silný! V Duchu Pánovom!" A keď nás požehnával, tak sa naklonil cez svoju katedru, a vravel "A teraz vás požehnám" A ja som vždy sedel v prednom rade, a pripravil som sa na to. Lebo som vedel, že niečo dostanem. A on sa nemodlil nejakú slabučkú modlitbičku. Vyslovoval so silou Ducha. A keď nás žehnal, tak to vravel takto ""BUĎTE POŽEHNANÍ!!!" A toto ma zasahovalo vnútri. A od neho som sa naučil, že máme prikazovať, skrze Ducha Božieho, požehnania na ľudí. Takže ja vás neprosím, aby ste sa dali požehnať; Biblia hovorí, že ste už boli požehnaní. Takže my uplatňujeme toto požehnanie a uvoľňujeme ho na vás. Aby ste mohli byť požehnaní. Dokonca aj ak nechcete byť požehnaní. Aj tak ťa to zasiahne. Amen? -Amen! -Takže tento týždeň potrebujem vedieť, že hovorím k žijúcim, živým ľuďom! Amen!

Pozrieme sa do Genezis 1:26. Ak chcete vedieť účel či zmysel niečoho, tak sa vždy vraciate k momentu kedy to vzniklo. A takto objavíte prečo to bolo stvorené. A tak teraz vám ukážem prečo ste boli stvorení vy. Genezis 1:26 **Boh povedal: Utvoríme človeka na svoj obraz, na svoju podobu. Nech ľudia vládnu nad morskými rybami, nebeským vtáctvom, dobytkom, nad celou zemou a nad všetkými plazmi, čo sa hýbu po zemi.** Tu vidíme, že človek bol stvorený, aby vládol nad Zemou. Jediné čo tu nie je zmienené, je panovanie nad inými ľuďmi. My máme vládnuť nad touto Zemou a nad všetkým čo je na nej, okrem ľudí. A predsa, vždy v každej vojne proti sebe bojujú ľudia a zabíjajú sa pre to, lebo jeden človek chce panovať nad druhým. Toto pochádza z pádu človeka. Ale pred pádom bol človek stvorený pre vládnutie nad Zemou a jej stvorenstvom. Toto bol Boží plán.

Dnes si povieme ako ďaleko siahla tento Boží plán. A potom vo verši 27 **Boh stvoril človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril. Stvoril ich ako muža a ženu. Boh ich požehnal a povedal im:** Všimnite si, požehnanie nebola nejaká vec. Požehnanie bolo to, čo Boh vyslovil. Takže Boh niečo konkrétne povedal, a práve to ich požehnalo. Keď Boh požehnáva, tak to, čo On povie, sa stane. A potom tie vyslovené veci je vidno v tvojom živote. **...a povedal im: Plod'te sa (bud'te plodní) a množte sa, naplňte zem a podmaňte si ju! Panujte nad morskými rybami, nad nebeským víťvom a nad všetkou zverou, čo sa pohybuje na zemi!** Všimnite si, že Boh znova zdôrazňuje toto: človek má vládnuť. To slovo vládnuť v pôvodnej reči má význam „chodidlami šliapať po niečom“. Znamená to mať nad niečím autoritu, ovládať niečo. Človek bol stvorený, aby dominoval a vládol nad Zemou, aby ovládal a riadil stvorenstvo, aby určoval čo sa na Zemi deje. Toto uvidíme aj v ďalších častiach Písma. Pozrime sa ako silno je to zdôraznené. Žalm 115:12-16 **Hospodín na nás pamätá, žehná nás; žehná dom Izraelov, žehná dom Áronov, žehná tých, čo ctia Hospodina, malých i veľkých. Kiež vás rozmnoží Hospodín, vás i vašich synov! Požehnání, ktorí patríte Hospodinovi. On utvoril nebo i zem. Nebesia patria Hospodinovi, zem dal ľuďom.** Počuli ste toto? Vidíte to vo vašich Bibliách? Nebesia, tie patria Hospodinovi. Ale Zem, tú On dal synom človeka. Toto je dôvodom prečo nám Ježiš povedal **Čokoľvek zviažete na Zemi, to bude zviazané aj na Nebi, a čokoľvek rozviažete na Zemi, to bude rozviazané na Nebi.** Boh dal ľuďom právomoc riadiť a ovládať Zem. Povedal v zmysle "Vy prevezmite nadvládu, vy dohliadajte nad Zemou. Vy si ju podmaňte. Vy na nej vytvárajte a udržiavajte poriadok." Povedal nám, že čokoľvek ustanovíme tu, to aj On potvrdí na Nebi. Takže On chce, aby sme tu na Zemi mali autoritu. Mnohí ľudia vravievajú "Prečo sa stala táto galiba?" "Prečo sa stala tamtá hrozná vec?" "Prečo sa stala hentá strašná vec?" Musíme si uvedomiť, že nie my by sme mali vraviť "Bože, prečo si dopustil, aby sa stalo toto?!" Ak toto hovoríš Bohu, tak On hľadá späť na teba a vraví "Prečo si toto dopustil ty?!" Veď On povedal v zmysle "Ja mám na starosti Nebesia, ale ty máš na starosti Zem, máš riadiť Zem ako môj správca." Takže to nie Boh dopustil aby sa stalo tamto, ale to Boží ľud to dopustil. A práve preto sa diabol pokúša prinútiť nás, aby sme si mysleli, že my sme malé, bezvýznamné, mizerné nič. Ale Boh nás stvoril na svoj vlastný obraz a podobu. A umiestnil nás do postavenia autority. Vieme, že Adam sa dal zviest' satanovi, a tak sa celý svet stal satanovým ihriskom. Keď sa mu Adam podvolil, tak vlastne sklonil pred ním svoje kolená a prijal nového boha, nového vládcu. A jeho povaha sa stala podobnou satanovi. A potom Boh začal plánovať a realizovať späťvzatie vlády nad Zemou a jej navrátenie človeku. Dostať Zem pod nadvládu takého človeka, ktorý je úplne podriadený samotnému Bohu. Dnes si toto prejdeme poriadne a pomaly, aby ste to úplne zabudovali do svojho vnútra. Pamätajte na bod č. 1: Človeku bola daná nadvláda nad Zemou. Človek bol pre tú nadvládu stvorený, a tá nadvláda mu bola odovzdaná. Bod č. 2: Nebesia patria Hospodinovi, ale Zem dal nám, a my ju máme riadiť a vládnuť nad ňou, v súlade s Božou vôľou. Takže my, ktorí sme podriadení Bohu, sme tu na to, aby sme uviedli veci do poriadku a presadili Božiu vôľu.

Pozrime sa na ďalší verš. Druhý list Korinským. Toto je veľmi prostá zvesť. A keď sa jej aj silno chopíte, tak je tiež veľmi mocná. Dnes vám chcem veľa čítať z Písma a čo najmenej to komentovať. V texte 2.Kor.4:3-4 apoštol Pavol písal cirkvi v Korinte **Ak aj naše evanjelium je zahalené, je zahalené pre tých, ktorí hynú. V nich boh tohto veku zatemnil mysle neveriacich, aby nevideli svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obrazom Boha.** Všimnite si začiatok verša 4, že v nich niečo urobil boh tohto sveta. Pozrite sa na ten výraz boh tohto sveta. Vieme, že hovorí o satanovi, a tu je satan nazvaný bohom tohto sveta. Ale my vieme, že je iba jeden pravý Boh. A On je Bohom Neba aj Zeme. Ale tuto je satan nazvaný bohom tohto sveta. A ono to doslovne znamená boh fungovania tohto sveta. Ale kedy sa stal satan bohom tohto sveta? Bolo to vtedy, keď Adam poslúchol satana, a vzoprel sa Bohu. Lukáš, kapitola 4, hovorí ako sa to stalo, od verša 1. Preberieme dosť veľa veršov, ale prejdeme cez to rýchlo. Lk.4:1-3 **Ježiš sa vrátil od Jordána plný Ducha Svätého. Duch ho vodil štyridsať dní po púšti a diabol ho pokúšal. Počas týchto dní nič nejedol, až celkom vyhladol. Vtedy mu diabol povedal: Ak si Boží Syn, povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom.** Všimnite si ten výraz "Ak si Boží Syn.." Takto bol Ježiš pokúšaný: "Ak si Boží Syn, urob toto!" Všimnite si, verš 4 **A Ježiš mu odpovedal a riekol: Je napísané, že človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove Božom. Potom ho diabol vyviedol na vysoký vrch, ukázal mu v okamihu všetky kráľovstvá sveta a povedal: Tebe dám všetku túto moc a slávu, lebo je mne daná, a dám ju tomu, komu chcem.** Všimnite si, diabol pokúšal Ježiša najprv výrok "Ak si Boží Syn, tak urob toto.." A tu sa môžeme poučiť. Takmer pri každom pokušení, ktorému budeš kedy čeliť, bude diabol skúšať či veríš tomu, kým si. Toto pokúšanie bolo proti Ježišovej identite. Keď nepriateľ príde k tebe a pokúša sa spôsobiť ti telesnú nemoc, tak to je pokúšanie voči tebe. Aby si sa ty rozhodol: Som narodený z Boha? Som Božie dieťa? Som človek, ktorého uzdravil Boh? Biblia vraví, že **Jeho ranami som bol uzdravený.** Som ja týmto človekom? A rozhodnúť sa musíš ty sám: Som tým, kým Biblia hovorí že som. Takmer každé pokúšenie, ktorému čelíš, sa bude týkať tvojej identity v Kristovi.

Ukážem vám ďalší spôsob, ktorým vás diabol pokúša. Bude hovoriť cez iného človeka takéto veci: „Myslel som si, že si kresťan.“, „Keby si bol kresťan, tak by si takto nejednal.“, „Myslel som, že si kresťan, a pozri ako si práve rozprával...“ Obvykle diabol zaútočí na tvoju identitu, cez niekoho v tvojom okolí, a bude sa pokúšať ňu presvedčiť, že nie si tým, čo o tebe hovorí Boh. Obvykle preto, lebo nesplňaš nejaké ich predstavy. Musíme sa naučiť toto: Sme tým, kým sme podľa Božieho Slova. A nedovolíme, aby nám nepriateľ ukradol našu identitu. Pri tomto druhom pokúšaní si všimnite ako Ho diabol vzal na vysoký vrch a ukázal mu všetky

kráľovstvá. A diabol povedal: Komukoľvek chcem, tomu môžem dať všetky tieto kráľovstvá. Boli dané mne a ja ich môžem dať komukoľvek chcem. Všimnite si, pokúšal Ježiša v zmysle: „Ak len budeš uctievať mňa, tak ja ti dám to, kvôli čomu si sem prišiel. A nebudeš musieť podstúpiť žiadne utrpenie.“ Ale Ježiš odpovedal **Chod' preč odo mňa, satan, lebo je napísané: Uctievať budeš Hospodína, svojho Boha, a jedine Jemu budeš svätoslúžiť**. Všimnite si, satan práve povedal "Všetky tieto kráľovstvá boli dané mne.." Kedy mu boli dané? Vtedy keď ho Adam poslúchol. Kedy sa satan stal bohom tohto sveta? Bolo to vtedy, keď ho Adam poslúchol, a Adam tak vydal všetky tie (budúce) kráľovstvá satanovi.

A teraz vám položím otázku. Nemusíte na ňu odpovedať, len chcem, aby ste o tom pouvažovali. Písmo nazýva satana bohom tohto sveta. Satan nám povedal kedy sa stal bohom tohto sveta. Povedal to Ježišovi. Ježiš to nepoprel. Bolo to reálne pokúšanie. Takže Ježiš vedel, že to, čo satan povedal, bola pravda. Takže ak satan sa stal bohom tohto sveta keď mu Adam odovzdal tento svet, tak v akom postavení bol Adam pred svojim pádom? Pôsobil ako boh, vládca tohto sveta. Ale pozrime sa tu na to slovo "boh". Znamená len toto: osoba, ktorá má nadvládu nad určitou oblasťou, alebo najvyššia autorita v tej oblasti. Keď tomuto rozumiete, tak nie je ťažké pochopiť prečo sa dejú veci na Zemi tak ako sa dejú. Keď bol Ježiš na Galilejskom jazere v člnke, a prišla búrka, tak tá sa pokúšala zabiť Ježiša aj Jeho učeníkov. Kto tú búrku rozpútal? Bol to diabol. On sa pokúšal zabiť ich. A čo urobil Ježiš? **Ježiš vstal a povedal: Kľud, utíš sa! A prestalo to**. Ako to Ježiš urobil? Pretože sa narodil z panny, a keď prišiel na tento svet tak mal fyzické telo, bol synom človeka a tiež Synom Božím. Takže pôsobil pod Božou autoritou, ale pôsobil ako človek, pričom uplatňoval Božiu autoritu na tejto Zemi. Biblia používa určité pojmy. Na jednom mieste je Adam nazvaný **prvý človek, prvý Adam**. Ježiš je vždy nazvaný **posledný Adam**. Nie druhý Adam, ale posledný Adam. Rovnako ako prvý Adam nastolil určitý systém, tak aj posledný Adam nastolil na Zemi systém Boží. Takže boli len dvaja Adamovia. Jeden pôsobil pod systémom tohto sveta. A ten druhý pôsobil pod Kráľovstvom Božím, a ukazoval nám ako mal pôvodne žiť ten prvý Adam. Takže tí pochádzajúci z prvého Adama sú stále pod nadvládou satana. Lebo prvý Adam odovzdal túto nadvládu satanovi. A predsa, padlý človek má ešte stále nadvládu vo svojom duchu. Toto viedlo k všetkým tým prelomovým úspechom ľudstva. Človek si chce podmaniť všetko na Zemi. Preto ľudia vystúpili na Mount Everest, lebo ho museli dobyť, aby ho ovládli. A museli vytvoriť výstroj, ktorý im umožňuje dýchať vo vysokej výške. Človek chcel dobyť oceány. A tak ľudia vytvorili zariadenia, ktoré im umožnili dýchať pod vodnou hladinou. A stroje, ktoré ich dokážu dostať do čo najväčších hĺbok. Toto sú príklady ako človek nadobúda nadvládu vo fyzickej oblasti. Ale nový človek, nové stvorenie v Kristovi, je stvorený tak, aby mal nadvládu nad touto Zemou, ktorá bola daná tomu prvému Adamovi, a potom prejavená cez toho posledného Adama. Pozrieme sa ako to funguje. Všimnite si v ďalšom pokušení vo verši **9 Potom ho zaviedol do Jeruzalema. Tam ho postavil na chrámove cimburie a hovoril mu: Ak si Boží Syn, skoč odtiaľto**. Čo nám táto udalosť ukazuje? Ďalšie pokušenie, zamerané na Ježišovu identitu. Ale Ježiš v každom pokušení odpovedal diablove Písmom. Toto je princíp, ktorý potrebujeme vedieť. Na pokušenie nereaguj teóriou, nápadom alebo niečím čo pochádza z ľudí. Jedinou účinnou obranou proti diablove je Božie Slovo. Treba aby Božie Slovo žilo v tebe. Keď príde pokušenie tak neutekaj k Biblii vyhľadávať verše. Otvor svoje ústa, a Písmo, ktoré si vkladal do svojho vnútra, vyrazí von cez tvoje ústa. To znamená, že treba aby si trávil čas v Božom Slove, aby si bol pripravený reagovať keď príde reálny problém. Keď príde problém, a ty musíš utekať do Biblie aby si našiel odpoveď, tak už je príliš neskoro. Ži v neustálej pripravenosti. Pestuj v sebe živé Božie Slovo. Tým zmenšíš množstvo svojich problémov. Lebo keď diabol zistí, že Božie Slovo žije v tebe, tak si radšej nájde niekoho iného, koho bude obťažovať. Lebo o tebe bude vedieť, že ty ho dokážeš poraziť. Takže Božie Slovo je silnou obranou.

Ukázali sme si, že sme boli stvorení na to, aby sme mali nadvládu. Vieme, že Nebo patrí Bohu, a že Zem dal nám, aby sme ju riadili a spravovali. Vieme, že diabol bol nazvaný bohom tohto sveta, lebo mu nadvláda nad týmto svetom bola odovzdaná a povedal, že ju môže odovzdať tomu komu chce. Bola mu daná ľahko, a aj on ju môže ľahko dať komukoľvek. Všimnite si, že takto diabol pôsobí. Diablove pokušenia ti budú vždy sľubovať niečo lákavé. Príťažlivé pre oči, pre telo. Bude ti sľubovať veľké úžasné veci, a keď sa podvolíš tak zistíš, že to nebolo až také úžasné. Dá sa to pozorovať v životoch mnohých ľudí, že sa zapredali pozemským veciam, namiesto toho, aby si vyvolili tie Nebeské, duchovné, ktoré sú najdôležitejšie. Uvidíme to o chvíľu. Ale pred tým si všimnite, keďže lákadlá sveta boli odovzdané satanovi, tak teraz s nimi voľne nakladá. A preto je na Zemi tak veľa problémov. A vieme, z listu Rimanom, kapitoly 8, čo sa teraz deje. Pozrieme sa tam, verš **19 Lebo stvorenstvo túžobne očakáva zjavenie Božích synov**. Prečo celé stvorenstvo túžobne čaká aby povstali Boží synovia? Pojem Boží synovia znamená kresťania. Lebo je nám povedané, že **sme synmi a máme nimi byť**. Máme prehlasovať slová života, byť poctiví a bezúhonní, žiť ako svetlo na tomto svete. Všimnite si, že je tu napísané, že svet čaká na prejavenie sa. Zdá sa, že kamkoľvek idem, tam ľudia rozprávajú ako sa prejavuje diabol. Hovorí ako sa prejavuje taký alebo onaký démon. A teraz niečo, čo chcem zdôrazniť ja vám. Prišiel čas, aby sa všetky Božie deti začali prejavovať ako skutoční Boží synovia a dcéry. Možno máš známeho, ktorému pripadajú veci Duchu trápne a hanbí sa za ne. Možno nerád hovorí otvorene o svojej viere v Ježiša. Ale nastal čas, aby my ako Boží synovia a dcéry, keď ideš do nákupného centra, a možno kráčaš so známym, ktorý sa hanbí za vieru, a stretnete chorého človeka, a ten známy sa bojí modliť za chorých na verejnosti, a ty ho nechceš zahanbiť, tak je čas aby si povedal "Prepáč, ale ak sa nechceš hanbiť, tak možno bude lepšie keď sa

postavíš nabok, lebo vidím tohto chorého, a prichádza zo mňa prejav, a teraz sa prejavím ako syn Boží. A nechcem ťa zahanbiť, tak sa radšej posuň nabok. Lebo keď sa prejavím ako syn Boží, tak položím svoje ruky na toho chorého, a prikážem nech doňho prúdi Boží život, a nech jeho telo je uzdravené. Prejavím sa ako syn Boží. Nechcem aby si sa musel hanbiť, tak sa radšej schovaj niekam. Ale ja sa prejavím." A celý svet čaká, kedy sa už prejavíte ako Boží synovia a dcéry. Chorí ľudia čakajú, kedy sa už prejavíte a prinesiete im vyslobodenie. Hladní ľudia čakajú, kedy sa už prejavíte a nakŕmite ich. Svet čaká na vás, kedy sa už prejavíte. List Rimanom 8 nám hovorí, že **celá Zem dychtivo čaká, kedy sa už prejavia Boží synovia a dcéry. Lebo celý svet bol doteraz v otroctve**. Kedy upadol celý svet do otroctva? Keď Adam odovzdal vládu nad ním satanovi. A tak je svet v otroctve, pod krutým vládcom. A svet čaká, kedy sa už ukáže jeho vysloboditeľ. A ten Kristus, ktorý žije v tebe, to je ten Vysloboditeľ, na ktorého prejavenie sa čaká celý svet.

Chcete vedieť ako kráčať v zázrakoch? Ako žiť podstatne lepšie než bežný život? Kresťanstvo nikdy nemalo byť nudné. Život skutočného kresťana je ten najvzrušujúcejší. Je lepší ako drogy, lepší ako alkohol, lepší ako hazardné hry. Treba aby si začal kráčať po tomto svete v moci Božej, a uvoľňovať, odovzdávať ju s dobrým svedomím každému, kto potrebuje pomoc. Takýto má byť život kresťana. Má to byť život Kristov. Svoje životy máme žiť tak, ako žil Ježiš. Ježiš nebol nikdy ovládaný okolnosťami. On žil vždy nad okolnosťami. Nikdy sa netrápil nad tým, či má dostatok moci. Nikdy sa netrápil nad tým, či bude mať čo jesť. Nikdy sa netrápil nad tým, či je dostatočne pomazaný, alebo či má dostatočnú vieru. Prečo sa nad týmito vecami nikdy netrápil? Lebo vedel kým je. Vedel, že má Nebeského Otca. Vedel, že je Jeho Synom. A keď ty budeš skalopevne presvedčený, že si Boží syn alebo dcéra, že ty máš Otca na Nebi, tak ani ty sa nebudeš trápiť nad tým, či máš dostatok viery, nebudeš sa trápiť nad (ne)dostatkom peňazí, nad (ne)dostatkom moci. Keď niekto povie "Máš dostatok moci potrebnej urobiť toto?" tak budeš tak isto prekvapený ako bol prekvapený Ježiš "Čo tým myslíš, že či môžem? Ved' veriacemu je možné všetko! A ja verím." Takže samozrejme, že je to možné.

Podme teraz do iného miesta v Písme. Matúš 21, od verša 15. **Keď veľkňazi a zákonníci videli divy, ktoré robil, i deti, ktoré volali v chráme: Hosanna Synovi Dávidovmu!, nahnevali sa** Všimnite si, že to náboženský vodcovia sa rozhnevali. Potom, vo verši 16, čítame **a povedali mu: Počuješ, čo hovoria? Ježiš im odpovedal: Pravdaže! Nikdy ste nečítali: Z úst batoliat a dojčieniec pripravil si si chválu?** Všimnite si, Ježiš tu cituje zo Žalmu 8. Takže podme do Žalmu 8 a pozrime sa čo hovorí. Od verša 2 **Hospodin, Pán náš, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi! Velebnosť svoju vyvýšil si nad nebesia**. A teraz príde ten verš, ktorý Ježiš citoval. Je to verš 3 **Z úst detí a dojčiat si si pripravil moc ...** Všimnite si ten rozdiel. Tu, v Žalme 8, hovorí Písmo, že Pán poručil sile. Ale v texte Matúša to hovorí Ježiš iným slovom, že Pán si pripravil chválu. Moc je vo chvále. Chcete vedieť ako uvoľniť Božiu silu? Začnite Ho chváliť. Pamätajte si, uctievanie je vyvýšenie Boha kvôli tomu kým a čím On je. Chvála je vyvýšenie Boha, za to čo On vykonal. Takže sila prichádza z chválenia Boha, z vyvyšovania Boha, z hrdenia sa Ním, z hrdenia sa tým čo On vykonal. Takže ako môžeme uvoľniť Božiu moc vo chvále? Prosto Ho len chváľ za to, čo On vykonal. „Ó Otec, si tak veľkolepý! Si tak úžasný v mojom živote! Lebo Jeho ranami, ranami Krista, som uzdravený! Lebo Ty si ma vyslobodil. Lebo Ti si ma vyviedol z mojich trápení. Lebo si ma zachránil z mojej skazy.“ Všimnite si, že Ho chválim za to, čo On vykonal, podľa toho, čo je napísané v Biblii. Kedy potrebuješ silu? Keď ideš do boja. Takže keď nepriateľ zaútočí na tvoje telo a pokúša sa spôsobiť ti chorobu, práve vtedy treba, aby si začal vyvyšovať Boha tým, že Ho budeš chváliť za to, čo vykonal. Takže Ho chváliš uprostred toho celého. Keď sa cítiš, že ti je úplne najhoršie. Keď máš všetky prejavy choroby. Práve vtedy treba, aby si uvoľnil silu Božiu. A tak práve vtedy začni hovoriť chválu Bohu: „Ty si ma uzdravil, ranami Krista som uzdravený.“ Treba aby si povýšil Božie Slovo nad slovo diablovo.

Dovoľte mi vysvetliť vám niečo o pochybovaní. Pochybovať o Božom Slove samozrejme nie je správne. Musíme si uvedomiť, že naozaj pochybovať znamená podľa Biblie toto: **Všetko čo nie je z viery, je hriech**. Opýtam sa vás, môžete pochybovať vo viere? Samozrejme že nie. Pochybovať vo viere sa nedá. Takže pochybovať znamená hrešiť. A tu je ten problém. Väčšina ľudí si myslí, že pokušenie pochybovať je už hriech. Ale počúvajte pozorne, byť pokúšaný to ešte nie je hriech. Hriechom je to, keď sa tomu pokušeniu podvolíš. Uvediem príklad. Si v nákupnom centre. Natrafiš tam na chorého človeka. Premietneš si všetky verše a vyučovania o uzdravovaní. Vieš, že Písmo hovorí, že ty ako veriaci môžeš skladať ruky na chorých a oni budú uzdravení. Pomyslíš si "Pôjdem sa pomodliť za toho chorého" a začneš k nemu kráčať. Vždy keď myslíš na to Slovo, že ak budeš klásť ruky na chorých, tak oni sa budú zotavovať, vtedy to Duch Boží hovorí k tebe tým, že ti pripomína Ježišove Slová. Takže Boh k tebe prehovoril. A tak potom kráčaš k tomu chorému človeku, a cestou k nemu nejaká myšlienka zasiahne tvoju myseľ: "Čo ak to nefunguje?" A potom zastaneš. Znamená to, že si práve pochyboval? Nie. Len si bol pokúšaný k tomu, aby si pochyboval. Takže ešte si sa nepodvolil pochybovaniu. Ešte si len pokúšaný pochybovať. Lebo pochybovať je hriech a pred tým ako zhrešíš musíš prísť pokušenie na ten hriech. Takže myšlienka nie je hriech. Myšlienka ešte nie je pochybovanie. Tá myšlienka je pokušenie k pochybovaniu. Keď som toto zbadal, tak som sa pozrel na význam slova pochybnosť. Slovo pochybnosť prosto znamená zastať, alebo ustúpiť. Takže ešte si nepochyboval, ale nepriateľ hovorí k tvojej mysli a snaží sa prinútiť ťa, aby si zastal alebo ustúpil. Takže ťa pokúša k pochybovaniu. V takej situácii máš

na výber či budeš veriť Bohu a vykročíš vo viere Božej, alebo uveríš diablu a zastaneš a ustúpiš. Toto je ten rozdiel medzi vierou a pochybnosťou. Väčšina z vás si myslí, že pochybovanie bolo už to keď ešte len máš tú myšlienku. A kvôli tomuto si to uzavrel "Tak teraz som zapochyboval, a preto to už aj tak nebude fungovať. Takže už nemá ani zmysel aby som to čo i len skúšal." A tak sa otočíš a ideš si svojou cestou. A pritom si neuvedomuješ, že si nepochyboval dokiaľ si sa nerozhodol, že neurobíš nič a že odídeš. Takto pôsobí diabol. Pokúša sa presvedčiť ťa, že už si v hriechu keď si ešte hriech nespáchal. Lebo on vie, že keď si budeš myslieť, že už si zhrešil, tak zastaneš. Tak isto sa to dialo v záhrade Eden. Najprv Boh povedal pravidlo "Nejedz toto ovocie.." Potom prišiel diabol a začal ich pokúšať svojimi slovami. On vždy spochybňuje Božie Slovo. V tej záhrade vravel **Či naozaj povedal Boh 'Nejedzte z tohto stromu!'** ? Spochybňoval Božie Slovo. Keď vidíš chorého človeka a spomenieš si na Božie Slovo **„budú klásť ruky na chorých a tí sa zotavia.."**, tak to k tebe hovorí Boh. A čo urobí diabol? Príde a povie "Čo ak to nezafunguje?" Čo robí diabol? Spochybňuje Božie Slovo. Je to presne rovnaké pokúšanie. Adam sa mu podvolil. Ale vy už nesmiete. Porazte diabla tým, že poviete "A čo ak to zafunguje! Božie Slovo je pravda! Boh povedal, že veriaci budú klásť ruky na chorých a tí sa zotavia!" Takže vykroč vierou a dokáž, že veríš Slovu Božiemu. A keď ty urobíš svoj diel, tak umožníš Bohu vykonať Jeho diel.

Všimli sme si tu v knihe Matúša a v Žalme 8, že sila sa uvoľňuje skrze chválenie Boha. Teraz nehovorím o chválení Boha hudbou. Toto robiť samozrejme môžete. Tu hovorím o tom keď chváliš Boha svojimi slovami tak, že zdôrazňuješ Jeho Slovo. Pozrime sa teraz na zvyšok Žalmu 8. Začneme znova v tom verši **3 Z úst detí a dojčiat si si pripravil silu..** Pozrite sa na dôvod, ten je uvedený ďalej. Je to kvôli nepriateľom. Boh sa rozhodol, že uvoľní svoju silu cez chválu aby potláčal svojich nepriateľov. A Jeho nepriatelia sú aj vaši nepriatelia. **„proti svojim odporcom, aby si umlčal nepriateľa i pomstiteľa..** Všimnite si tie dva pojmy: nepriateľ a pomstiteľ. Nepriateľ je ten, ktorý na teba zaútočí, bez pádneho dôvodu. To je to, čo robieva diabol. Zaútočí na teba bez pádneho dôvodu. Nenávidí ťa a chce ťa prosto zabiť. Ale toto nie je jediný druh odporcov, ktorých Boh zastavuje. Boh zastavuje aj pomstiteľa. Ten sa prichádza pomstiť za niečo, čo si vykonal. Všimnite si, môžeme zastaviť nepriateľa aj pomstiteľa. Veľmi veľa kresťanov mi hovorí toto: "Som chorý, lebo som urobil toto..", "Som chorý, a ani neviem čo som urobil.." Možno si neurobil nič, ale diabol na teba predsa útočí chorobou. Ale na tento útok my máme reakciu. Chválime Boha a tým uvoľňujeme silu, keď prehlasujeme "Jeho ranami som uzdravený" Možno prídeš a vravíš "Nuž, urobil som toto..", alebo "Spáchal som tamto, a preto som chorý.." A nazdávaš sa, že niet pomoci, lebo ti niekto povedal, že si to zaslúžiš za to, čo si urobil, alebo že si otvoril dvere diablu, aby mohol vojsť. Ale tento verš hovorí, že dokonca ak si aj otvoril tie dvere, aj tak môžeš začať chváliť Boha, uvoľniť tým Jeho silu, a tým zastaviť pomstiteľa. Takto porazíš nepriateľa aj pomstiteľa. Je to rovnaká taktika. Začneš chváliť Boha za to čo On vykonal. Touto cestou sa uvoľní Jeho moc vykonať všetko čo je potrebné. A toto je viera. Začneš chváliť Boha za niečo pred tým ako to vidíš fyzickými očami. Takto sa kráča vo viere. Je to také prosté, že v tom môže kráčať každé dieťa. Toto učíme deti na detských zhromaždeniach u nás doma v našom spoločenstve. Vychovávame tak ďalšiu generáciu duchovných bojovníkov. Aby tie deti, keď vyrastajú a vyrastú, vedeli, že nemusia byť choré, nemusia žiť v hriechu, nemusia byť porazení, ale môžu žiť víťazne, nad všetkými skutkami diabla. Môžu ho udržiavať pod svojimi nohami, a tam by aj po správnosti mal ostať. Amen? Takto ich vychovávame.

Podme čítať ďalej. Len sa uistíme, že stále hovoríme o rovnakej veci. Žalm 8, verš 4 **Keď hľadím na tvoje nebesia, dielo tvojich prstov, na mesiac a hviezdy, ktoré si upevnil..** Dávid, žalmista, tu vraví v zmysle "Keď sa pozriem na všetko čo si stvoril, aké veľkolepé to všetko je...", a potom hovorí ďalej **„pýtam sa: Čo je človek, že naňho pamätáš, a syn človeka, že sa ho ujímaš?** Vraví v zmysle "Bože, hľadím na všetko čo si stvoril, a je to také veľkolepé, a potom sa pozriem na človeka, a vravím: Prečo sa o nás vôbec zaujímaš? A to až tak veľmi? Ved' sme nepatrí v porovnaní so všetkým Tvojim ohromným stvorenstvom." A potom Dávid odpovedá prečo **Urobil si ho len o niečo menším než nebeské bytosti. Korunoval si ho slávou a dôstojnosťou. Ustanovil si ho za vládcu nad dielom svojich rúk, všetko si mu položil pod nohy..** Všimnite si, že tento verš je citovaný aj v liste Hebrejom. A odkazuje späť na knihu Genezis, kapitolu 1. Povedal v zmysle "Čudujem sa, že na nás vôbec pomyslíš, keď vidím všetko to, čo si stvoril. A potom si spomeniem, že si nás stvoril preto, aby sme vládli nad všetkým týmto. Preto si nás korunoval slávou a dôstojnosťou. Všetko si podložil pod naše nohy." A potom vidíme Ježiša. On prichádza a ukazuje ako kráčať po tejto Zemi tak, že všetko je poddané pod Jeho nohami. Kráčať vždy vo víťazstve. Porazil každú nemoc, každú chorobu, každé pokušenie, porazil každý hriech. Diabol v ňom nemal žiadne miesto. A to všetko bolo tak preto, lebo kráčať s Bohom, v dôvernóm vzťahu. Aj nám je teraz daná možnosť mať také isté spoločenstvo s Otcom, aké mal Ježiš. Teraz v Novej Zmluve môžeme vykonávať tú nadvládu, pre ktorú sme boli stvorení, v ktorej máme kráčať.

U nás v Spojených štátoch máme jedno príslovie, hlavne v južanských štátoch, nepochybne aj vy tu máte niečo podobné, a to naše hovorí takto: Keď sa teraz už po krk brodíš pomedzi aligátory, tak sa ti ťažko pamätá, že si mal predtým vysušiť celý močiar. Amen? Takže, keď už si po krk zamočený v ťažkostiach a problémoch, vtedy sa ti ťažko pamätá na čo si sem bol vlastne poslaný, čo máš vlastne konať. Takto to robí nepriateľ. Pokúša sa zaneprázdniť tvoju myseľ množstvom nedôležitých vecí prirodzeného života. Obvykle ľudia premýšľajú takto, a to sú kresťania, a vravia nesprávne toto: „Ak Biblia je pravda, tak prečo mávam tak

veľa problémov?? Ak Biblia hovorí pravdu, tak prečo na mňa útočia choroby a problémy jedno za druhým??“ A pritom nám Ježiš dal na toto odpoveď, neskôr sa na to pozrieme hlbšie. Ale v Evanjeliu podľa Marka, kapitole 4, nám Ježiš označil, aké veci udusia Božie Slovo v našich životoch. Ježiš nám dal podobenstvo o rozsievачovi semiačok, teda Božieho Slova. Jeden z druhov pôdy kam boli tie zrnká zasiate, bola taká pôda, kde rástlo trnie a bodliaky, ktoré udusili to dobré semeno, takže vyšlo nazmar a neprinieslo úrodu. A potom to Ježiš vysvetlil. Tie trne a bodliaky, ktoré zabraňujú tomu, aby Božie Slovo v našich životoch bolo účinné, ktoré zadúšajú to Božie Slovo, to sú starosti tohto sveta. Ten výraz "starosti" v Biblii doslovne znamená vyrušenia, rozptýlenia, zmätky, zábavky, zaujímavosti, kuriozity. Čokoľvek, čo odtiahne tvoju myseľ preč od Božieho Slova. Teraz vám prezradím jedno tajomstvo. Každý Boží človek, cez ktorého Boh mocne konal, v ktorého živote sa ohromne prejavovala Božia moc, všetci to boli rôzne osobnosti s rozličnými povahami a rozmanitým pôvodom, každý bol výrazne iný ako ten druhý, ale jednu vec mali všetci spoločnú, a tá jedna vec je spoločná v živote každého človeka, cez ktorého Boh mocne jedná: Vzťah k Božiemu Slovu sústavne plný lásky, úcty a praktizovania. Takíto ľudia chcú žiť v Slove neustále. Radšej sa zapodievať Božím Slovom ako rozprávať sa s ľuďmi. Radšej sa zapodievať Božím Slovom než by robili čokoľvek iné. Čím pevnejší sú v tomto spôsobe života, tým mocnejší sú v Bohu. Keď si preštudujete životy Božích generálov, osobitne tých, ktorí po výrazných úspechoch výrazne zlyhali, v každom takomto živote si môžete všimnúť rovnakú príčinu toho zlyhania. Keď sa začali zapodievať Božím Slovom menej, tak ich problémy a zlyhania začali narastať. Ale čím viac sa zapodievali Bibliou, tým silnejšie Boh pôsobil cez ich životy.

Ďalšou časťou tohto tajomstva je, že väčšinu ľudí veľmi ľahko premôže nuda. Ak si pastor, tak vieš o čom hovorím. Ľudia očakávajú novú kázeň každý týždeň, niečo úplne nové a odlišné od toho, čo počuli doteraz. Ak sa tomuto podvolíme, tak začneme dávať ľuďom to, čo chcú oni, namiesto toho, že by sme slúžili Bohu a dávali ľuďom to, čo v skutočnosti potrebujú. Veľakrát som kázal o tom istom každý týždeň po celý mesiac. A niekto prišiel a povedal "Veď toto je rovnaká kázeň ako bola minulý týždeň, ba aj ten predminulý. Kedy nám dáš niečo nového?" A moja odpoveď je vždy rovnaká "Keď budeš konať to, čo som kázal minulý týždeň. Keď začneš konať to slovo, ktoré si počul, tak ti môžem dať niečo nové." Väčšina ľudí nemá tú silu vôle potrebnú na to, aby prosto konali rovnakú vec každý deň. Ja vo svojom živote robím každý deň to isté, každý deň. A mnohokrát sa to nezdá príliš zábavné ani vzrušujúce. Ale prináša to účinky, ktoré vzbudzujú nadšenie. Uvediem príklad. V minulosti som trénoval ľudí bojové umenia. Tí z mojich cvičencov, ktorí potom vyhrávali každý zápas, to neboli takí, ktorí by každý deň cvičili nejakú inú techniku, ale víťazný borec prišiel každý deň a trénoval presne to isté každý deň. Tým si v sebe vypestoval majstrovské ovládanie tej svojej techniky. Takže namiesto povrchného ovládania tisícov rôznych techník, si vybrúsil len vybraných desať techník, ale do dokonalosti. A s tými desiatimi dokonalými technikami potom vyhrával každý zápas. A takí čo ovládali tých tisíc techník povrchné, to boli tí čo v tých zápasoch prehrávali.

Takže toto je veľmi prosté. Skutočné tajomstvo moci je byť spokojný v tom, že každý deň robíš to isté. Deje sa to rozličnými spôsobmi, ale robím každý deň to isté. Každý deň mám spoločenstvo s Bohom. Každý deň čítam a študujem Božie Slovo. Každý deň žijem vo svätosti. Porážam pokušenia. Porážam taktiku nepriateľa. Aký to má následok? Ľudia sú uzdravovaní. Takže výsledky sú často rozličné. Ľudia sú uzdravovaní a kriesení. Choroby a nemoci sú porážané. Ale príprava je vždy rovnaká. Presne ako vtedy keď som vyučoval bojové umenia. Každý deň sme trénovali. Robili sme jednu a tú istú vec. Začali sme cvičiť nohy a tým sa zahriať, a potom sme precvičovali techniky. Desať tisíc úderov, potom desať tisíc výpadov, a desať tisíc kopov. A toto opakovať každý deň. A toto sa ti dostane do krvi. A keď na teba niekto zaútočí, tak už nepremýšľaš, ale automaticky reaguješ, lebo cvičením si to do seba zabudoval. Nepovieš "Moment, len sa trocha rozcvičím.." Nezastaneš a nepovieš si "Čo treba urobiť teraz?" Lebo si si to precvičil už desať tisíc krát. Keď toto uplatníš ako kresťan, tak budeš porážať diabla každý deň. Vyhráš každý zápas, porazíš každé pokušenie. Lebo budeš robiť vždy to isté a dostalo sa ti to do krvi. Ale väčšina ľudí to nechce. Väčšina ľudí chce vždy niečo nové, niečo iné. A predsa, žijú v porážke. A tak, treba nám naučiť sa trénovať a precvičovať, aby sme boli pripravení. Ak keď sa pripravuješ každý deň, tak žiješ v strehu. Keď nepriateľ zaútočí, tak nemusíš utekať k Biblii a vyhľadávať tú správnu odpoveď, ale Biblia automaticky vyrazí z tvojich úst. Ježiš porážal satana citovaním Písma. Reagoval okamžite. Nemusel si odskočiť do synagógy a prevíjať si tam zvitky a hľadať odpovede. Nepovedal diablove "Daj mi 2-3 dni nech si to naštudujem, a potom sa vrátim a budeme pokračovať v debate.." To je to, čo vyučujeme, že **Slovo je ti blízko, je v tvojom srdci a v твоjich ústach. A je to slovo viery.** A viera vyrazí z teba a porazí nepriateľa. Toto je prosté tajomstvo, ale je to veľké tajomstvo, a väčšina ľudí to nechce uplatňovať. Dokiaľ sa nenaučíš takto žiť, dovtedy sa budeš musieť uspokojiť s tým, že sa postavíš do radu a budeš čakať aby som na teba skladal ruky, lebo ja som sa pripravil a som v strehu, zapodieval som sa Slovom, udržiavam si spoločenstvo s Bohom. Ale ak aj ty budeš toto uplatňovať, tak nebudeš musieť chodiť do radu. A ostatní ľudia sa budú stavať do radu a čakať aby si sa ich dotkol ty. Božia vôľa nie je to, aby zopár ľudí chodilo po svete a kládlo ruky na ostatných. Ale Božia vôľa je, aby všetok Boží ľud uplatňoval tento spôsob života, aby každý z nás žil v Božskom zdraví a kráčať v Božej moci, aby sme boli svetlami na tomto svete, aby sme mohli ľudí vyslobodzovať a priťahovať ich k samotnému Ježišovi.

Teraz ešte jedna pasáž z Písma. Matúš 28:18. Ježiš povedal svojim učeníkom v zmysle **Všetka právomoc na Nebi aj na Zemi bola daná mne, a preto vy chod'te v mojom mene, vy kážd'e Evanjelium celému svetu, a získavajte mi učeníkov, a vyučujte ich, aby robili všetko, čo som vás učil robiť ja**. Toto boli Ježišove slová k Jeho jedenástim apoštolom, a cez nich ku všetkým ďalším generáciám až po nás. Ježiš povedal "všetka právomoc". Nie nejaká, ale všetka. To znamená, že už niet žiadnej inej právomoci, ktorá by Mu nebola daná. A to znamená, že diabol vôbec nemôže odolávať Ježišovej právomoci. A tak treba, aby sme si my uvedomili, že toto je naše poverenie. Lukáš 10:19 vraví v zmysle **HPa, pozrite, všimnite si, dávam vám právomoc šliapať po hadoch a škorpiónoch**. Toto je novo-zmluvný spôsob ako Ježiš citoval výrok z Genezis 1:26. A čo je v Genezis 1:26? Že my máme mať nadvládu, dominovať. Ten výraz „dominovať nad niečím“ znamená mať niečo pod svojimi nohami a šliapať po tom. Ježiš povedal v zmysle „Dávam vám právomoc šliapať po, vykonávať nadvládu, pre ktorú ste boli stvorení.“ Toto je pôvodný Boží plán, je to plán, ktorý Ježiš znovunastolil. Je to účel našej existencie, takto máme žiť. Každý z vás má mať nadvládu v každej oblasti svojho života. Fyzicky nad nemocou a chorobou. Duchovne nad hriechom a slabosťou. Finančne nad chudobou a nedostatkom. Aj spoločensky, aby sme mali navzájom harmonické vzťahy vydané Kristovi. Toto je vaše dedičstvo. Právomoc samotného Ježiša. Božia sila a moc. Toto je vaše povolanie, v mene Ježiš. Amen.

Radostná zvesť

Evanjelium podľa Matúša 4:17 **Odvtedy začal Ježiš kázať: Kľajte sa, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo**. Najprv sa tu dozvedáme čo Ježiš kázal. On kázal Nebeské Kráľovstvo a Dobrú Správu, Evanjelium o Božom Kráľovstve. Pozrieme sa na niektoré aspekty Kráľovstva Nebeského a Kráľovstva Božieho. Pod'te so mnou do veršov od Matúš 8:19 **Tu prišiel nejaký zákonník a povedal mu: Učiteľ, pôjdem za tebou všade, kam sa len obrátiš. Ježiš mu však odpovedal: Líšky majú svoje nory a nebeské vtáky hniezda, Syn človeka však nemá kde hlavu skloniť. Iný z jeho učeníkov mu povedal: Pane, dovol' mi najprv odísť a pochovať si otca. Ježiš mu však povedal: Nasleduj ma, a nechaj mŕtvym pochovávať svojich mŕtvych**. Z tohto sa dozvedáme, aké kráľovstvo prišiel Ježiš kázať. Niektoré verše píšú Kráľovstvo Nebeské, a iné zas Kráľovstvo Božie. Môžeme prebrať rozdiel v týchto výrazoch, ale hlavné čo chceme aby sme vnímali, je dôležitosť kráľovstva. Jediné čo Ježiš kázal, bolo KRÁĽOVSTVO. Všetko čo Ježiš kázal, malo niečo spoločné s kráľovstvom. Ježiš vyučoval veľa podobenstiev, a všetky hovoria o kráľovstve. Hovorieval "Kráľovstvo nebeské je podobné tomu a tomu..", "Kráľovstvo nebeské môžeme prirovnáť k tomu a tomu.." Vždy sa zameriaval na vysvetľovanie kráľovstva. A predsa, príliš často zanedbávame tému kráľovstva. A keď zanedbávame tému kráľovstva, tak v skutočnosti zanedbávame to hlavné čo Ježiš kázal. A tak, toto chceme s Vami prebrať na tejto sérii vyučovaní.

Začneme pojmom kráľovstvo a Kráľovstvo Božie. Keď poviete Kráľovstvo Božie, tak pojem kráľovstvo znamená vládnutie kráľa. Takže keď povieme, že Ježiš kázal evanjelium Božieho Kráľovstva, tak tým hovoríme, že Ježiš kázal vládnutie a nadradenosť Boha. Ukazuje nám to, že Boh je nadradený vládca, ale pamätajte, Ježiš vravel, že toto kráľovstvo máme prijať. Prirodzení ľudia žijú v kráľovstve temnoty. Ale Ježiš prišiel a kázal dobrú správu o tom, že Boh vládne, a povedal, že môžeme do tohto kráľovstva vstúpiť, a to znovuzrodením. Uvažujeme na chvíľu o týchto veciach.

Jeden môj známy žije v Austrálii a pred mnohými rokmi, pred tým ako sa znovuzrodil, chcel byť veľmi úspešný v podnikaní. To bolo hlavnou hnacou silou jeho života. Spoznal jedného multi-milionára, ktorý bol v podnikaní veľmi úspešný. Za jeden rok mal príjmy 20 miliónov dolárov. A tak ten môj známy sa chcel ísť od neho učiť. Bolo to pred tým ako sme sa spoznali. A potom mi rozprával ten príbeh "Počul som o tom človeku, ktorý bol tak majetný a dosiahol to za 1 rok. A tak som ho oslovil a poprosil či by ma mohol vyučovať čo urobil pre to, že sa stal tak majetným." Prosím počúvajte veľmi pozorne, chceme aby ste porozumeli duchovnú stránku toho, o čom hovorím. Ten môj známy povedal tomu majetnému podnikateľovi "Prijal by si ma za svojho študenta? A on odpovedal: Príď do môjho domu a prerokujeme to." Takže môj známy musel šoférovať poldruha hodiny len aby sa dosal k jeho domu. A ten podnikateľ urobil s tým mojím známym pohovor, či ho prijme za svojho študenta. A potom sa rozhodol takto: "Prijmem ťa ako svojho študenta, ale za nasledovných podmienok: Prvá, keď ti budem niečo hovoriť, tak budeš mať pero a papier a budeš si robiť poznámky. Lebo nechcem mrhať časom. Nezapamätáš si všetko čo hovorím, a tak chceme, aby si si to zapisoval. V momente keď zložíš pero a prestaneš si robiť poznámky, ti ukážem na dvere a už ťa nebudem vyučovať. Nemám času na to, aby som ho vymrhal na ľudí, ktorí nebudú robiť to, čo ich naučím." Môj známy súhlasil, a potom dostal druhú podmienku. „Budeš chodiť do môjho domu tri razy za týždeň a budem sa ti venovať.“ Môj známy povedal "Dobre" a pamätajte, to bolo poldruha hodiny tam a poldruha späť. Takže môj známy musel šoférovať 3 hodiny z domu na jedno vyučovanie a nazad. A toto musel absolvovať tri razy do týždňa. Takže je to 9 hodín šoférovania každý týždeň. A k tomu ešte ten čas, ktorý strávil s ním na vyučovaní. A tak začali spolupracovať a ten podnikateľ ho začal zasväcovať do svojich tajomstiev. Mnohokrát šoféroval k nemu poldruha hodiny a on mu povedal "Potrebujem ísť tam a tam.." A môj známy ho tam musel odviezť. Povedal mi "Niekdedy som ho viezol a on nehovoril vôbec nič, lebo premýšľal a pracoval na nejakých veciach. Ale keď už prehovoril, tak to boli poklady múdrosti, ktoré som si musel zapísať." Napokon ten môj známy uveril v Krista, a svoju pozornosť zameriaval na Kráľovstvo Božie."

Tento príbeh vám rozprávam preto, lebo takýto princíp nájdete vo veľmi mnohých príbehoch ľudí, ktorí sa stali úspešní v nejakej oblasti. O Ježišovi neuvažujeme ako o podnikateľovi, konateľovi nejakej eseročky. Ale treba aby sme si uvedomili, že On bol zaneprázdnený tým, aby konal to, čo zodpovedalo zámerom Jeho Otca. A Písmo nám hovorí, že On prišiel kázať dobrú zvesť o vládnutí a nadradenosti Boha. Mohli by sme prebrať rôzne verše, ale teraz vám chcem len čosi pripomenúť. Ak si spomeniete ako Ježiš povolal Matúša, keď ho videl sedieť na colnici, tak prišiel k nemu a povedal v zmysle **"Pod' a nasleduj ma.. urobím t'a rybárom ľudí"** Píše sa tam, že **Matúš sa ihneď postavil, všetko nechal a vykročil za Ježišom**. V súčasnosti v Cirkvi prevláda úplne iná predstava: Vnímať cirkevné zbory ako reštaurácie, že ak sa nám nepáči čo nás krmili v jednu nedeľu, tak v tú ďalšiu nedeľu ideme do iného zboru. Treba si uvedomiť, že ak chceš rásť v Kráľovstve Božom, tak potrebuješ byť zasadený, mať silné korene, potrebuješ si pestovať spoločenstvo s ľuďmi, ktorí ťa poznajú, a ktorých poznáš ty. Musí prebiehať vzájomná interakcia. Zbor nie je klub, v ktorom si predplatíš členstvo, ale je to rodina, do ktorej si zaštepený. A keď rastieš spoločne s ostatnými v Božích veciach, tak tvoje zasadenie umožní, že môžeš rásť rýchlejšie. Je mi zrejmé, že na niektorých miestach niet zboru, do ktorého by si mohol byť zasadený. Niekedy musíš rozbiehať veci samostatne. Tým, že sa chopíš pravdy, zvoláš zopár známych, a začneš s nimi o tých veciach hovoriť. Keď preberáme kráľovstvo, tak asi budem dnes hovoriť tak, že snád' sa vaše poňatie kráľovstva celkom zmení. Predovšetkým, že zbor nie je úplným prejavom Kráľovstva Božieho, zbor je jeho predsunutá základňa. Všimnime si špeciálne toto. Ježiš prišiel zvestovať Kráľovstvo Božie. Neprišiel zvestovať cirkevné zbory. Postupne vám ukážem ako to myslím, ale dá sa to len kus po kuse.

Keď Ježiš prišiel kázať Kráľovstvo Božie, treba si uvedomiť, že vtedy to naľakalo tých rímskych panovníkov, ktorí tam vtedy vládli. Oni nechápali, že to kráľovstvo, o ktorom Ježiš hovorí, je duchovné. Počuli, že Ježiš sa vyhlasuje za kráľa v nejakom kráľovstve. Mysleli si, že chce zvrhnúť nadvládu Rímskej ríše. V skutočnosti chcel zvrhnúť zatvrdnutosť srdca ľudí. Treba pamätať na to, že po technickej a formálnej stránke, bolo dôvodom ukrižovania Ježiša to, že sa vyhlasoval za kráľa. Niekedy zabúdame na to, že Ježiš je kráľom nad konkrétnym kráľovstvom. A to kráľovstvo, nad ktorým je On kráľom, nie je fyzické kráľovstvo z tohto sveta. Ježiš povedal **Ak by moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, tak moji služobníci by za mňa bojovali**. A tak vieme, že to kráľovstvo je duchovné. A na to, aby kráľovstvo bolo naozaj kráľovstvom, musí byť územie, nad ktorým ten kráľ vládne. A to územie, oblasť, nad ktorou vládne Ježiš, sú životy Jeho nasledovníkov. Takže, všade tam kde sa nachádzaš a kam ideš, je Kristovo Kráľovstvo. Priamo tam. Pretože Božie Kráľovstvo je v tebe. Božia vláda, Božia nadradenosť prebýva v tebe. A tvojou úlohou je prosto prejavovať toto Kráľovstvo a jeho pôsobenie. Včera som spomenul, že ako do kráľovstva vstúpiš, tak v ňom žiješ. A to je vierou. Kráľovstvo Božie funguje na princípe viery. A viera takto pôsobí preto, lebo podstatou a povahou Boha je láska. A keďže láska je tým duchom, ktorým je preniknuté celé Božie Kráľovstvo, a tak my milujeme ľudí, lebo najprv Boh miloval nás. Pôsobíme vo viere a tým prejavujeme aké to je žiť v Kráľovstve Božom. V Božom Kráľovstve niet nemocí ani chorôb. Takže keď vidíme nejaké choroby alebo nemoci, tak vierou ich odstránime. Lebo si len prosto uvedomujeme, že choroba a nemoc je útlak, a Boh sa zastáva utláčaných, a tak nám dáva za úlohu a povinnosť odstraňovať útlak kdekoľvek ho spozorujeme. Vždy keď zbadáme útlak, tak ho máme odstrániť. Či už je to hlad, alebo choroba. Treba aby sme si pamätali, že **Ježiš povedal, že všetka právomoc je daná Jemu. Na Nebí aj na Zemi**. A preto my máme vykročiť ako Jeho vyslanci. Pôsobíme v Jeho mene. To znamená, že v tom pôsobení je všetka Jeho právomoc. Keď uplatňujeme Jeho meno, tak všetka právomoc zastrešená týmto menom je nám dostupná. A tak, keď v mene Ježiš poručíme chorobe a nemoci, aby odišla, tak ona nemôže vzdorovať. Nepriateľ prosto musí utiecť. Samozrejme, pokiaľ nenastane to, že sa ty rozhodneš veriť, že nepriateľ môže odolávať. Lebo ak ťa nepriateľ presvedčí o tom, že má právo tam zostať, tak ty už nepôsobíš vo viere, ktorá aktivuje Božiu moc, ktorá umožňuje aby právomoc Ježiša pôsobila. Preto my musíme byť presvedčení o pravde Božieho Slova, a potom jednáme ako vyslanci Krista, a kráčame ako misionári pre svet. Keď hovorím misionári, tak to neznamená, že musíš ísť na opačný koniec sveta. Si misionárom keď ideš do svojho zamestnania. Si misionár keď ideš na trh, do nákupného centra. Si misionárom kdekoľvek sa nachádzaš, kamkoľvek ideš.

Jasný cieľ a nároky

Treba aby sme si uvedomili aké je naše postavenie v Kráľovstve Božom. Naším poslaním je nastoľovať Božie Kráľovstvo a to robíme tak, že získavame učeníkov pre Ježiša. To je naše Veľké poverenie: **Chod'te do celého sveta a získavajte mi učeníkov**. Nie len privádzať ľudí k pokániu, obráteniu, rozhodnutiu. Toto sú len úvodné kroky učeníckeho procesu. Nemôžeme človeka priviesť k znovuzrodeniu a povedať mu "Teraz si už v poriadku" a potom ich nechať nech sa o seba postarajú sami. Ale veď sú to ešte len bábätká v Kristovi! Máme ich aj vychovávať. A kvôli tomuto by sme ich mali priviesť k tomu, aby sa stali učeníkmi. Učeník je nasledovník Ježiša vo výcviku. Cieľom toho tréningu je žiť ako On. List Efezanom 4 hovorí, že máme **rásť v Neho vo všetkom** - ako konáme, ako rozprávame, ako žijeme. Máme byť ako On: v moci, v charakte, v povahe. Máme vyzeráť presne ako On. Máme aj rozprávať presne ako On. Lebo učen' sa má stať takým, akým je majster. Mnohokrát tento cieľ unikol našej pozornosti. V ostatnej dobe mi Pán zdôrazňuje, že je potrebné viesť ľudí k učeníctvu, a tiež mi ukazuje ako to robiť. Veľa cestujem a so mnou idú aj ďalší ľudia, ako

napríklad tento tím, ktorý je tu so mnou teraz. Iný náš tím je u nás doma v Texase. Biblia nám velí, aby sme k učeníctvu viedli ***ľudí zo všetkých národov***. A tak sme hľadali spôsoby ako to robiť lepšie. A jedna z vecí, ktoré sme rozbehli (teraz s pomocou modernej techniky, môžeme zvyšovať našu efektívnosť rýchlejšie), je že sme začali vydávať učenické spravodaj. Obsahuje vyučovania a tréningové postupy pre praktizovanie učeníctva. Lebo veľa ľudí prichádza za nami a vravia "Prosím, prijmite ma za učeníka, chcem aby ste ma trénovali." A nemôžu sa presťahovať do Spojených štátov. Takže nemôžeme s nimi tráviť veľa času. Tak sme začali vydávať tieto vyučovania a postupy. Ľuďom vravíme "Ak ich chcete dostávať, tak navštívte náš web a zadajte svoju požiadavku. A takto budete dostávať pravidelné vyučovania." Takže aj takto rozbiehame tréning učeníkov. A keď sme to začali robiť, tak Pán nám začal ukazovať špecifiká ako máme trénovať ľudí. V tomto období to uvádzame do činnosti. A vidíme aké výsledky to prináša v životoch ľudí. Ľudia sa takto stávajú učeníkmi silnejšie a rýchlejšie ako predtým.

Pozrime sa ďalej na Kráľovstvo Božie a čo je v ňom dôležité. Všimnite si u Matúša 8, ten muž povedal prostú vec ***Dovoľ mi najprv ísť a pochovať svojho otca***. Ak čítate Ježišovu odpoveď, tak znie dosť príkro. Povedal ***Nasleduj mňa*** a tiež povedal ***Nechaj mŕtvych nech pochovávajú svojich mŕtvych***. V podstate hovoril toto "Rozumiem že máš prirodzené povinnosti a zodpovednosti, ale musíš sa rozhodnúť, čo je naozaj dôležité. Musíš ísť a nasledovať mňa, lebo toto je dôležitejšie." Spomeňte si na ten príbeh o mojom známom a o tom podnikateľovi, ktorý ho mentoroval. Uvedomte si toto špecifikum: Ten mentor si kládol dosť tvrdé podmienky a požiadavky. A ten môj známy bol ochotný plniť ich. On svojmu mentorovi nepovedal "Toto chcem vedieť..." Môj priateľ povedal "Chcem taký úspech aký máš ty, povedz mi ako to dosiahnuť." Môj známy nepovedal tomu podnikateľovi čo ho má vyučovať, ale išiel k nemu otvorený. Bol ochotný konať všetko čo mu jeho mentor nariadi. Keď sa ľudia rozhodli nasledovať Ježiša, tak postupovali podľa Jeho nárokov. Keď Ježiš povolal Matúša, tak povedal ***Pod', nasleduj ma*** a hneď začal odísať odchádzať a očakával, že Matúš ho bude nasledovať. A Matúš to aj urobil. Povstal a odišiel. To je dosť drastické. Vstať, všetko nechať a odísť, to je veľká vec. Nepovedal "Nuž a kde budeš na budúci týždeň? Musím sa tu ešte o niečo postarať a potom sa k tebe pridám." Treba si uvedomiť, ako raz povedal jeden evanjelista: "Životnú šancu treba uchopiť dokiaľ tá šanca žije." Význam týchto slov je prostý. Každá veľká príležitosť v živote má vymedzený čas trvania, dokiaľ je aktuálna. Takúto príležitosť je možné využiť, len dokiaľ trvá. Treba si uvedomiť, že povolanie nasledovať Ježiša ako učeník si vyžaduje okamžitú poslušnosť.

Keď som nastúpil do armády, vedel som čo ma tam čaká pokiaľ ide o špecializáciu. Ale každý jeden musí prejsť základným výcvikom. Neprišiel som do armády hovoriť im "Páči sa mi uniforma, takže budem nosiť uniformu. Ale vstávať o štvrtej ráno, to nie je pre mňa. Takže toto robiť nebudem. A zostrih vlasov, ten sa mi nepáči, vlasy si ostrihať nedám. Ale budem nosiť uniformu. A nie som dobrý v poradových cvikoch, takže pochodovať nebudem, ale budem sa venovať odbornému vzdelávaniu." Keby som toto povedal v armáde pred tým ako som podpísal svoj úväzok, tak by mi povedali „Armáda nie je pre teba. Mal by si ísť niekam inam.“ Takže keď som vstúpil do armády, tak som musel vedieť a byť ochotný porozumieť, že celý môj život sa zmení. Všetko v mojom živote bude zmenené. Vojenský výcvik má za cieľ urobiť zo mňa vycvičeného vojaka. To je úplne iný život ako bol môj civilný život. Budem mať iný životný štýl. Budem iným človekom než doteraz. Naučím sa rôzne spôsoby ako robiť veci, a nebudem lipnúť na svojom starom spôsobe života. Tým, že som vstúpil do armády, som im povedal "Som ochotný robiť to, čo mi rozkážete. Som ochotný žiť odlišný život." A toto isté hovoril aj môj známy, ktorý išiel k tomu podnikateľovi, aby sa dal mentorovať. Povedal mu "Chcem iný život." A jeho mentor mu odpovedal "Aby si mal iný život, tak musíš robiť veci inak. Lebo ak budeš robiť to isté čo doteraz, tak budeš mať také isté výsledky ako doteraz. Ak chceš zmenu, tak ty sa musíš zmeniť." A to isté povedal Ježiš "Ak chceš život, ja ho mám, a ak ho chceš, tak ho môžeš mať. Aby si ho získal, tak najprv musíš zomrieť." Ježiš nepovedal "Príď ku mne a ja ti dám príjemný život." Nepovedal ani "Príď ku mne a všetky tvoje problémy zmiznú." Nie, On povedal v zmysle "Príď ku mne a ja ti dám iný život. Bytie prekypujúce životom. Ale s týmto životom prídu aj súženia. Ak budete žiť tak ako vám to hovorím, budú vás prenasledovať. Ako zaobchádzali so mnou, tak budú zaobchádzať s vami." A toto vidíme v životoch raných kresťanov. A vidíme to na niektorých miestach po svete. Je to ohromujúce, lebo na väčšine miest sa to nedeje. A je to obvykle preto, lebo nežijeme Jeho život. Žijeme odlišný typ života, a ten nazývame "kresťanstvo". A pritom sa to nepodobá na nič zo života Kristovho.

Jedna z prvých vecí kresťanského života by mala byť, že sa staneme rybármi ľudí. Toto bolo prisľúbenie. Ježiš povedal ***Pod' te, nasledujte ma, a ja z vás urobím rybárov ľudí***. On nepovedal "Pod' te, nasledujte ma, a ja z vás urobím prorokov, uzdravovateľov, a všeličo iné.." On povedal "Nasledujte ma a ja z vás urobím rybárov ľudí." Sú rôzne spôsoby lovenia rýb. Koľkí z vás vedia, že musíte prispôbiť návnadu podľa druhu ryby, ktorú sa usilujete uloviť? Takže ak sa usiluješ uloviť človeka, ktorý je momentálne chorý, tak treba loviť s návnadou uzdravenia. Uzdravenie nie je cieľ, len poukazuje na Božiu dobrotu. V tomto období máme ľudí po celom svete, ktorí kade chodia tade uzdravujú chorých. Je dobré keď chorí sú uzdravovaní. Ale oni ich potom neprivádzajú ku Kristovi. Len ich uzdravujú a nechajú ich nech ostanú sluhami diabla, pod jeho útlakom. Namiesto toho by sa mali usilovať, aby z nich urobili učeníkov Krista. Musíme sa vrátiť späť k základom kresťanstva.

Tento týždeň budeme hovoriť čo to znamená byť učeníkom. Ježiš stanovil nároky presne tak ako ten mentor môjho známeho. Niektoré z tých nárokov boli veľmi drsné. Ježiš povedal **Ak nemáš v nenávisti svoj vlastný život, tak nemôžeš byť mojim učeníkom.** Čo tým vlastne povedal? "Musíš chcieť iný život. Musíš po ňom túžiť až tak silno, že si ochotný vzdať sa svojho starého života. Ak sa vzdáš svojho života, tak potom môžeš prijať môj život. Ak budeš schopný dať bokom svoje ambície a vyvolať si moje ambície, tak až potom môžeš byť mojim učeníkom. Príliš často sa snažíme priniesť naše ambície do Božieho Kráľovstva so sebou. A tak potom robíme z Božieho Kráľovstva niečo, čím ono nie je. Preberieme to tento týždeň. Aby sme mohli tieto veci rozpoznať, potrebujeme najprv rozumieť aké sú priority Božieho Kráľovstva. Ježiš hovorí v Evanjeliu podľa Matúša 6:19 **Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich zožiera hrdza a mole a kde zloději vnikajú a kradnú. Zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani mole, a kde zloději nevnikajú a nekradnú. Ved' kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.** Toto je základný princíp Božieho Kráľovstva. Často počúvam ako mi ľudia o sebe hovoria "Nie som príliš zapálený pre Boha, ale chcem takým byť" A ja sa opýtam "Koľko peňazí rozdávaš?" Odvetia "Čo to má s tým spoločné" Ja odpoviem "Ak chceš aby tvoje srdce bolo pri Bohu, tak tvoje srdce bude tam, kde je tvoj poklad. Ak chceš aby tvoje srdce horelo pre Boha, tak musíš začať svoj poklad ukladať tam, kde má byť tvoje srdce. A tvoje srdce bude nasledovať tvoj poklad. Vieš že je to pravda, lebo keď niekomu zveríš peniaze, tak chceš vedieť čo s nimi urobí. Chceš vedieť kam tie peniaze idú, tvoje srdce ich sleduje. V životoch príliš mnohých ľudí idú ich peniaze na rôzne veci a tam potom smeruje aj ich srdce. A potom prídu ku kazateľni a čakajú že Boh odrazu zapáli ich srdce pre Božie Kráľovstvo. Ale Boh vraví v zmysle „Pred tým než zapálím tvoje srdce, najprv musím tvoje srdce mať. Lenže tvoje srdce nie je tu, ale je tam, na parkovisku. Tvoje srdce je v tom aute. Je v tom dome. Tvoje srdce je to jediné čo môžem zapáliť.“ Treba si uvedomiť, že hovoríme o Kráľovstve Božom. A o Kráľovi. Ktorý jediný je hoden všetkého nášho uctievania.

Dovoľte mi vysvetliť vám rozdiely medzi zopár vecami. Kráľ nie je volený. Volení sú prezidenti. Kráľ sa stáva kráľom tým, že sa narodí. Kráľom sa nemôžeš stať tak, že ťa ľudia zvolia vo voľbách. Kráľom sa človek môže stať tým, že sa narodí. Keď si sa znovuzrodil, tak si sa narodil do Kráľovstva Božieho, a v ňom si sa stal kráľom a kňazom. Treba si uvedomiť, že preto povedal Ježiš slová "**Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás.**" Lebo ak by sme si my volili Jeho, tak my by sme si volili kráľa. Ale Ježiš je Kráľom nezávisle na tom či si Ho ty zvolíš alebo nie. Tvojou úlohou je prosto sa podvoliť Jeho vláde a prijať Ho ako Kráľa. To znamená, že Mu odovzdáš celý svoj život, teda všetko čo máš. Kráľ vlastní všetko všade tam kde vládne. Ak by nevlastnil všetko, tak by tam nebol skutočným kráľom. Preto Ježiš ako kráľ je pánom všetkého. Inak by nebol vôbec žiadnym pánom ani kráľom. Takže prvý krok je úplné oddanie sa Jemu a podriadenie sa Jemu. Chcete víťaziť nad diablom? Chcete kráčať v moci? Je to ľahké. Podriadte sa Bohu. Najprv sa podriadte Bohu a potom odporujte diablu. Nemôžeš odporovať diablu ak si sa nepodriadil Bohu. Priveľa ľudí sa pokúša odporovať diablu bez toho, že by sa podriadili Bohu. Najprv musí byť skutočné podriadenie sa Bohu a až potom môže byť skutočné odporovanie diablu. Stotník, ktorý prišiel k Ježišovi, povedal **Ja som človek pod autoritou.** Ale on bol stotníkom. Bol človekom, ktorý sám mal autoritu. Nemôžeš mať autoritu dokiaľ nie si pod autoritou. Takže, musíš sa podriať Bohu, a keď si pod Jeho autoritou, tak vtedy si postavený v autorite. Je to rovnaké. Učenie začína tým, že sa podriadiš vládnutiu Ježiša. A keď sa podriadiš tomuto vládnutiu, tak potom ťa On prijme za učeníka a začne ťa trénovať na to, aby si mohol žiť tak ako žije On. A aby si žil ako On, tak musíš mať aj takú moc akú má On. Keď sa podriadiš Jemu a vkročíš pod Jeho autoritu, tak On ti dá Jeho autoritu, aby si v nej kráčať. Takéto je pôsobenie autority, takto to funguje.

Kvôli tomuto majú mnohí ľudia ťažkosti. Problémy a ťažkosti vo svojom živote máš práve v tej oblasti, ktorú si nepodriadil vládnutiu Ježiša. Dokonca sa to týka aj choroby a nemoci. Môže to byť útok nepriateľa. Ale nepriateľ na teba útočí, lebo sa môže dostať až k tebe. A to znamená, že tú oblasť si nepodriadil Kristovi. Urob Krista Pánom nad svojim duchom, dušou i telom, a môžeš sa stať nedotknuteľný. Nepriateľ sa ťa nebude môcť dotknúť. Verše o tom vám ukážem neskôr ako dôkaz toho. Písmo hovorí, že ak sa budeš udržiavať v Kristovi, podriať sa Jemu, tak ten zlý sa ťa nebude môcť dotýkať. Takže môžeš žiť v zóne nedotknuteľnosti. Tak ako žil Ježiš. Preto môžeš mať vieru bez strachu. Preto môžeš klásť ruky na ľudí, ktorí majú nákazlivé choroby. A môžeš vedieť, že tí ľudia budú uzdravení a nemusíš sa báť, že sa od nich nakazíš. Lebo vieš, že patríš Ježišovi. A nepriateľ nemá v tebe nič. Tento týždeň budeme hovoriť aj o tomto.

Preberali sme verše z Písma, po Matúša 6:21. Poríte sa na verš 22 **Lampou/svetlom tela je oko. Ak teda bude tvoje oko čisté/prosté, celé tvoje telo bude plné svetla.** Kľúčové je, aby tvoje oko bolo prosté. Aby si mal len jeden cieľ, len jedno nasmerovanie, zameranie na jediné, a to na Krista. Keď sa zameriaš na to, aby si bol ako On, tak tvoje telo je plné svetla. Všimnite si čo sa tu hovorí ďalej: **Ale ak tvoje oko bude zakalené, zlé, skazené, celé tvoje telo bude plné tmy. Ak teda svetlo v tebe je tmou, aká veľká bude sama tma!** Ježiš povedal **Nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Bud' jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo k jednému bude lipnúť a druhým pohrdať. Nemôžete slúžiť Bohu i mamone.** Mamona tu znamená majetky a peniaze. Ako som hovoril, peniaze môžu byť dobrým nástrojom Kráľovstva Božieho. Ale pokiaľ sa stanú vaším bohom, tak je to hrôzostrašný boh. Nemôžete nasledovať oboch. A ak peniaze sú tvojim bohom, tak ti ich nikdy nebude dosť. Ale pokiaľ slúžiš Bohu živému a pravému, tak budeš vždy mať to, čo potrebuješ. Možno to nebudeš vopred

vidieť, ale keď to budeš naozaj potrebovať, tak to čo potrebuješ, bude v správnom čase na správnom mieste. Takto funguje celá naša služba aj môj život. Nezvažujeme koľko bude niečo stať, ale prosto sa len rozhodujeme podľa toho, či to je Božou vôľou alebo nie. Ak vieme že to je Božia vôľa, tak začneme v tomto smere podnikat' kroky. A ak sú potrebné peniaze, tak keď sa dostaneme do toho bodu, vtedy potrebné peniaze sú tam. Prečo? Lebo slúžime Kráľovstvu Božiemu.

Keď som bol v armáde, tak to nebolo že by som celý deň posedával a dumal či dostanem plácu. Moja vláda zaručila, že sa o mňa postará: ubytovanie, financie, zdravotné poistenie, lekárska a zubná starostlivosť, čokoľvek potrebné. Takže o tieto veci som sa vôbec nestaral. Bol som od toho slobodný a mohol som sa zamerať aby som konal to, čo odo mňa chce moja vláda. Takto funguje aj Kráľovstvo Božie. Pozrite sa na toto. Matúš 6:25-26 **Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť a piť, ani o svoje telo, čo si oblečiete. Či nie je život viac ako jedlo a telo viac ako odev? Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú, nežnú, nezhrmažďujú obilie do sýpok, a váš nebeský Otec ich živí. Či vy nie ste pre vášho Otca oveľa viac dôležití ako ony?** Všimnite si, Ježiš tu hovorí o vtákoch, a predsa dnes dopoludnia sme čítali v knihe Genezis, že **Boh ustanovil človeka nad všetkým nebeským vtáctvom**. Človek mal mať nadvládu nad celou Zemou: nad rybami, nad vtáctvom, nad všetkým. Človek bol zjavne dôležitejší než vtáctvo a ryby. Človek nemohol byť pre Boha menej dôležitý ako vtáci a ryby. Lebo keby človek bol menej dôležitý, tak Boh by neustanovil človeka nad nimi. Menej dôležitý nevládne nad dôležitejším. Boh ustanovil človeka nad nimi. Človek je pre Boha dôležitejší než sú ony. A ak je človek dôležitejší, a Boh sa stará o vtáky, tak sa určite postará aj o človeka.

Nie je to jednoduché? Takto pôsobí Kráľovstvo Božie. Čo teda hovorí? Verš 27 **A kto z vás si môže svojou ustarostenosťou predĺžiť život čo len o jediný lakeť? A prečo ste takí ustarostení o oblečenie? Pozorujte poľné Palie, ako rastú: nenamáhajú sa a nepradú. No hovorím vám: Ani Šalamún sa v celej svojej sláve neoblekal tak ako hociktorá z nich. Keď teda Boh takto obleka trávu na poli, ktorá dnes je a zajtra ju hodia do pece, či neoblečie oveľa skôr vás, vy maloverní? Nehovorte teda ustarostene: Čo budeme jesť? Čo budeme piť? Čo si oblečieme?** A teraz si všimnite verš 32 **Veď toto všetko zháňajú pohania.** Ježiš to nepovedal tak, že by to boli len nejakí pohania. Povedal tým, že takto zmýšľajú ľudia, ktorí Boha nemajú. Pretože Židia mali Boha. Ale Ježiš povedal, že ľudia bez Boha sa musia nad tým všetkým trápiť, lebo nemajú Boha, ktorý by sa o nich staral. Ale nemalo by to tak byť u vás, lebo vy máte Boha. A okrem toho je to tak, že Boh, ktorého máme my, nie je len Bohom, ale On je aj náš Otec, ktorý sa o svoje deti postará. Každý dobrý otec sa stará o svoje deti. Ak otec nezaopatruje svoje deti, tak to nie je dobrý otec. **Ježiš raz, keď k nemu prišiel jeden muž so slovami „Dobrý majster“, povedal: Prečo ma nazývaš dobrým? Len jeden je dobrý, a to je Boh.** Takže ak náš Nebeský Otec je dobrý, tak je dobrý Otec, a teda sa stará o svoje deti. Amen? A tak Ježiš povedal v zmysle „Pohania, tí ktorí nemajú Boha, sú ustarostení čo budú jesť, čo budú piť, čo si oblečú, ako zaplatia účty. Lebo nemajú Boha, ktorý sa stará o tieto veci.“ Ale všimnite si, čo Ježiš povedal vo verši 33 **Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo.** Spomeňte si na význam pojmu Božie Kráľovstvo. Je to oblasť vládnutia a nadradenosti Boha. Takže Ježiš povedal v zmysle „Vy nie ste ako oni, vy máte Boha, a ak budete najskôr hľadať Jeho vládnutie nad vašim životom, ak budete podriadení Jemu, ak sa zacielite na Božie Kráľovstvo, Jeho vládu, Jeho jednanie...“, tak čo hovorí Ježiš? „Ak budete najskôr vyhľadávať Kráľovstvo Božie, a zmierenie s Ním, tak všetky tie ostatné veci, teda veci ktoré pohania musia zháňať, to všetko vám bude pridané.“ Oni sa za tým musia naháňať. Ale ak vy hľadáte Boha a Jeho Kráľovstvo ako prvé, tak ostatné veci vám budú pridané, lebo **máte Otca na Nebi, a On vie, čo potrebujete. A to ešte pred tým ako Ho o to prosíte.** A kvôli tomuto neprosíte ani nežobréte.

Ako uvoľňujete Božiu moc? Tým že Ho chváľte za Jeho diela a skutky tak ako vás to učí Jeho Slovo. A tak namiesto prosíkania „Ó, Bože, daj nám jedlo, daj nám tamto..“ začnete Boha chváliť a ďakovať Mu, a prikazovať tým veciam, aby boli v správnom čase na správnom mieste. Neprikazujete Bohu. Prikazujete veciam, ktorými vás On zaopatruje. Preto môžete hovoriť Bohu Jeho Slovo **Nikdy som nevidel spravodlivého opusteného, ani jeho deti žobrať o chlieb** (Žalm 37:25) Mám všetko čo potrebujem, netrpím nedostatkom ničoho dobrého, lebo mám Otca na Nebi, ktorý sa o mňa stará. Preto Ježiš hovorí **všetky tie veci vám budú pridané.** Ak si pamätáte, v rámci Starej Zmluvy, v Piatej knihe Mojžišovej (Deuteronomium), kapitola 28 nám vymenúva požehnania a prekliatia. A potom hovorí, že ak budete dodržiavať Jeho prikázania, tak **všetky tie požehnania vás dostihnú.** Je to tak? Nebudete ich musieť zháňať. Boh povedal v zmysle „Len ži správne, rob to čo ti hovorím že máš robiť, a všetky tie požehnania ťa dostihnú.“ Čo to znamená? Že nemôžeš ujsť pred Jeho požehnaniami. Keby sme si to mali obrazne predstaviť, tak by sa to dalo prirovnať k obrovskej vlně tsunami, ktorá sa valí za tebou, a nedokážeš pred ňou uniknúť, ale ťa dostihne a zaleje. A Boh povedal v zmysle "Takéto sú moje požehnania, ktoré na teba zošlem, ak len budeš dodržiavať moje prikázania" Aké prikázania? To je v Novej Zmluve jednoduché. V Starom Zákone ich bolo vymenovaných mnoho. Ale Ježiš povedal v zmysle "Zjednodušte to. Tu to je: Miluj Boha všetkým čím si a miluj svojho blížneho ako seba samého. Rob iným to, čo chceš aby oni robili tebe. Ak budeš dodržiavať tieto dve, tak neporušíš vôbec nič z toho čo predpisuje Zákon a Proroci." A čo tých 10 prikázaní? Budem k vám úprimný, netrápim sa nimi. Prečo? Lebo On povedal "Nemaj žiadnych iných bohov predomnou. Žiadne zobrazenia božstva vytvorené ľudskou rukou. Nekradni. Nezávid'. Necudzolož. Nerob žiadne z tých ďalších vecí. Nevyslovuj Pánovo meno nadarmo. A dodržiavaj Jeho dni ako

sväté." Na tieto veci nemusím myslieť. Lebo milujem Boha - celým srdcom, celou silou. Takže nebudem mať iných bohov pred Ním. Niektorí ľudia dodržiavajú jeden deň ako svätý. Ja dodržiavam každý deň ako svätý. Lebo **Človek nebol stvorený pre sabat. Ale sabat bol stvorený, aby dal odpočinutie človeku.** Ale ja oslavujem Boha každý deň týždňa. Každý deň je posvätený Hospodinovi. A pretože milujem svojho blížneho ako samého seba, tak mu nebudem závidieť jeho majetky. Ani nebudem cudzoložiť s jeho manželkou. Nebudem vyslovovať Božie meno nadarmo, lebo milujem Boha. Pozrite, ak milujem Boha nadovšetko, a milujem blížneho ako samého seba, tak nikdy neporuším žiadne z tých 10 prikázaní. Takže sa nestarostím o desatoro. Uvažujem o milovaní Boha a blížneho. A to je veľmi ľahký spôsob života. Toto je význam tých slov Ježiša. Keď budete takto konať, tak Mu budete dávať to, čo Mu patrí. Nie je to jednoduché? Povedal, že máš Boha, ktorému keď slúžiš týmito dvomi vecami, tak všetky tie mnohé požehnania ťa dostihnú a zalejú, ako by to bolo tsunami. Budeš zaplavený. Jeho požehnania ťa tak veľmi zavalia, že budeš mať nadbytok na rozdávanie. Nemusíš sa trápiť čo si oblečieš, čoho sa naješ, lebo vieš, že tvoj Nebeský Otec sa o teba stará, lebo si Jeho syn, lebo si jeho dcéra. Nie je to jednoduché? -Amen!

Matúš 13:44 **Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu ukrytému na poli. Keď ho človek našiel, skryl ho, od radosti šiel a predal všetko, čo mal, a kúpil to pole.** Čo tu preberáme sa znova týka Kráľovstva Božieho. Teraz sme tretíkrát na Ukrajine. Pri prvom raze sme vyučovali špecificky o uzdravovaní Božou mocou. Minule, pri druhej ceste, sme vyučovali o novom stvorení ako novom človeku, ktorým sme. A teraz preberáme Kráľovstvo Božie a potom ešte ďalšie iné témy. Chcem aby ste rozumeli, toto nie je náhodné zmätkovanie. Ukazuje sa, že Pán nám dáva špecifické smerovanie pri každej ceste, a chcem, aby ste videli celkový obraz. Takže prvý raz, keď sme preberali uzdravovanie Božou mocou, sme hovorili o veľmi špecifickej záležitosti, ako keby sme tú tému skúmali pod mikroskopom. Lebo Božské uzdravovanie je len jedným aspektom toho veľkého celku, ktorým Boh je. Pri ďalšej ceste to bolo akoby sme sa pozreli zo širšej perspektívy a uvideli sme väčší obraz. Vtedy sme preberali nové stvorenie, nového človeka v Kristovi. Lebo vieme, že Božia moc môže pôsobiť cez nás a špecificky uzdravovať vtedy, keď sme novým stvorením, a keď rozumieme čo to znamená byť novým človekom v Kristovi. A teraz rozširujeme obzor ešte viac, lebo toto nové stvorenie, tento nový človek, je občanom Božieho Kráľovstva. Ježiš prišiel s tým, že kázal Kráľovstvo Božie. On nekázal uzdravenie, On kázal Kráľovstvo Božie. A potom uzdravoval, aby tým ukázal Kráľovstvo Božie v praxi. Takže uzdravenie je ilustráciou toho, aké to je žiť v Kráľovstve Božom. Uzdravenie je súčasťou občianskych práv, ktoré prináležia občanom Kráľovstva Božieho. V zmysle Písma je to naše dedičstvo. Takže sa usilujeme pochopiť aký je celkový Boží plán. Na našej ceste za týmto cieľom sme dnes dopoludnia prebrali na čo bol stvorený človek a vidíme, že má mať nadvládu aby dohliadal nad stvoreným svetom, aby ho spravoval pre Boha. Ďalej vidíme, že od samého začiatku do tohto plánu vstupuje nepriateľ a chce ho prekaziť. A vidíme, že Boh vedel čo s tým má urobiť. A tak ustanovil dočasný systém, ktorý poznáme ako judaizmus. Bol to dočasný pozemský systém. A Boh ho nastolil cez Jeho zmluvu s Abrahámom. A tak Boh mohol naplniť svoj plán a poslať na svet Ježiša. A Ježiš prišiel vykonať dve hlavné veci. Povedal, že prišiel **hľadať a zachrániť stratených.** Ale tiež povedal **Musím ísť aj do iných miest a kázať dobrú správu o Kráľovstve Božom. Kvôli tomu som bol poslaný.** Takže Ježiš prišiel zachraňovať stratených a tiež ohlasovať Kráľovstvo Božie. Aby sa ľudia mohli znovuzrodiť a žiť v Božom Kráľovstve, tak Ježiš musel zomrieť a tým zaplatiť cenu za ich hriechy, aby im umožnil vstúpiť do Kráľovstva Božieho. Takže hľadáme na to kráľovstvo, ktoré hlásal Ježiš ako dobrú správu o Božej nadvláde a nadradenosti nad všetkým. A tak je zrejmé, že treba, aby sme rozumeli tomuto kráľovstvu. Vo svojom kresťanskom živote mnohokrát čelíme rôznym rušivým vplyvom, ktoré odvádzajú našu pozornosť rôznym smerom. A tie rôzne smery sú mnohokrát dobré, ale nie najlepšie. Treba si pamätať čo je podľa slov Ježiša to hlavné a podstatné: **Hľadajte najprv Kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť.** Takže toto sa musí stať prioritou v našom živote. Máme usilovať o zmierenie a pokoj s Bohom, aj o porozumenie ako pôsobiť v Jeho Kráľovstve.

Opak sveta

Viera nie je prirodzený princíp. Viera je duchovný princíp, a je to princíp Kráľovstva Božieho. Takže vždy keď jednáte vo viere, tak nejednáte ako prirodzený človek, ale jednáte ako občan Kráľovstva Božieho. Keď sa farizeji dožadovali vedieť kedy má prísť Kráľovstvo Božie, tak Ježiš odvetil: **Ono neprichádza s pozorovaním, ale Kráľovstvo Božie je vo vás.** Rozumieme, že Božie Kráľovstvo je také, v ktorom vládne Boh, a vieme že nakoniec všetky kráľovstvá budú zjednotené pod Jeho vládou, a teraz sme v Božom Kráľovstve vyznaním našej viery v Krista. Takže našou úlohou je kráčať vo viere a žiť teraz ako keby sme žili v tom kráľovstve v tej budúcnosti. Takže existuje prítomná realita v tomto čase, ale je tiež určená budúca realita, ktorú budeme zakúšať. Treba aby sme rozumeli tomu, ako máme v Božom Kráľovstve jednať, žiť, pôsobiť. Všetko v Kráľovstve Božom funguje opačne ako to funguje vo svete. Vo svete, keď sa chceš posunúť vyššie a dopredu v živote, tak sa tam musíš predrať širokými laktami na úkor iných. Takýto postup má za cieľ dostať sa do pozície, z ktorej panuješ. Či už je to v podnikaní alebo ktorejkoľvek oblasti života. Ale v Kráľovstve Božom je to naopak. Keď chceš napredovať, tak musíš slúžiť. A vedúci majú byť príkladom v slúžení. Treba aby sme rozumeli, že všetko v Kráľovstve Božom je opačné oproti svetu. Ježiš povedal, že ak chceš mať život večný, tak

najprv musíš zomrieť seba. Ak chceš mať, tak musíš dávať. Ak chceš byť prvý, tak sa musíš ponížiť a byť posledný. Takže všetko je naopak. A pre nás ako ľudí je to ťažké. Pretože sme obklopení inými ľuďmi, a nerozumieme ako sa môžeme dostať dopredu tým, keď sami seba odsunieme dozadu. Ale funguje to tak, že keď uprednostníš iných pred sebou, tak vytvoríš podmienky na to, že povýšiť ťa môže Boh sám. Ak povyšuješ sám seba, tak máš pred sebou veľa námahy. Ale ak sa ponížiš, tak vtedy koná Boh aby ťa posunul tam kde ťa chce mať On. Takže keď sami seba ponížujeme, tak tým preukazujeme, že dôverujeme Bohu, že sa o nás postará, a že On sám nás bude posúvať dopredu. Teda, celý princíp fungovania Kráľovstva Božieho je veľmi odlišný od fungovania prirodzeného sveta. A nám je povedané, aby sme Božie Kráľovstvo vyhľadávali, a to v prvom rade a na prvom mieste. Máme to robiť nie len jednorazovo, ale neustále. Máme vždy jednať ako občania Kráľovstva Božieho. A robíme to tak, že sa vždy rozhodneme postupovať podľa princípov Kráľovstva Božieho.

V Evanjeliu podľa Matúša 13 nám Ježiš prináša podobenstvá o Kráľovstve Božom. Od verša 44 ***Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu ukrytému na poli.*** Všimnite si tento obraz o Kráľovstve Božom: Je ako vzácny poklad ukrytý v poli. Uvidíme, že to pole je Zem. A Kráľovstvo je skryté v Zemi. Priniesol ho sem Ježiš. ***Keď ho človek našiel, skryl ho, od radosti šiel a predal všetko, čo mal, a kúpil to pole.*** Takže vidíme, že Kráľovstvo má vysokú hodnotu. ***Nebeské kráľovstvo je ďalej podobné kupcovi, ktorý hľadal krásne perly.*** ***Keď objavil jednu drahocennú perlu, odišiel, predal všetko čo mal, a kúpil ju.*** Všimnite si čo vravia obe tieto podobenstvá. Božie Kráľovstvo je niečo, čo je hodné, aby si zaň dal všetko čo máš. Keď rozumieš akú hodnotu má Božie Kráľovstvo, tak si uvedomíš, že všetko čo máš je ničotné v porovnaní s veľkou hodnotou Kráľovstva Božieho. Niekoľko krát Ježiš povedal ľuďom v zmysle ***Chod' a predaj všetko čo máš, rozďaj to chudobným a potom poď, nasleduj mňa, a pôjdeme kázať Kráľovstvo.*** Znova vidíme aké dôležité to je. A toto sú základné veci. Ale na tieto základné veci nesmieme zabúdať. Keď sa učíme žiť v Kráľovstve Božom, tak jedna vec, ktorú som objavil, je, že život sa mi zjednodušil. V bežnom živote, či v podnikaní, ba dokonca aj v službe Evanjelia je veľmi ľahké dať sa unieť zaneprázdnenosťou. Lebo vieš, že vždy by sa dalo urobiť o čosi viac. A sú všelijaké drobnosti, ktoré ťa dokážu zapratať. A môže sa ti stať, že budeš tak preťažený prácou pre Boha, že zabudneš tráviť čas s Bohom samotným. Takto by to nikdy nemalo byť. Život v službe Evanjelia by mal byť jednoduchý. Rozumiem aké náročné sú rôzne administratívne náležitosti, o ktoré sa treba starať a vybavovať ich, ale musíme si tiež pamätať, že prvé a hlavné je hľadať Kráľovstvo Božie, vyhľadávať spoločenstvo s Bohom. A naše životy by sa tým mali zjednodušiť. Moje poslanstvo je takéto prosté, a nehanbím sa za to. Dokonca aj deti rozumejú tomu, čo kážem. Aj malé deti sa môžu znovuzrodiť na počutie mojich posolstiev. A tak sa za to nehanbím.

Dozrievanie k jednoduchosti

Ježiš priniesol Kráľovstvo Božie, nie teológiu. Nemal za cieľ založiť nové náboženstvo, ale obnoviť spojenie medzi človekom a Bohom. Najčastejšie používané vyobrazenie Kráľovstva Božieho z hľadiska človeka je prirovnaním k manželstvu, že Božie Kráľovstvo je podobné vzťahu medzi manželkou a manželom. Toto prirovnanie sa používa na zdôraznenie nášho vzťahu s Bohom. Uzavretie našej zmluvy s Bohom nebola obchodná transakcia, bolo to uzavretie manželstva. Treba aby sme na to pamätali. Lebo sme nazvaní nevesta Kristova. Tiež sme nazvaní Boží synovia a dcéry. Treba si uvedomiť, že to hovorí o vzťahu. Viera je spôsob nášho jednania podľa princípov Kráľovstva Božieho. Ale viera nie je platidlo, ktorým si od Boha niečo kupujeme, ak na to máme. Nedávame Bohu našu vieru. My máme vieru v Boha. Lebo On je náš Otec, a my Mu dôverujeme. A Biblia nám hovorí, že keď je láska vyspelá a vyzretá, tak všetok strach je odstránený. Lebo strach je trýznivý, a Boh je proti trýzneniu. Písmo nám dáva za cieľ aby láska Božia bola v nás vyzretá, aby sme poznali Jeho lásku k nám, aby sme rozumeli Jeho láske k nám. A keď rozumieme Jeho láske ako dospelí, zreli ľudia, tak obava z nedostatku niečoho dobrého už nemá v nás žiadny priestor. Už sa nemusíme obávať nedostatku ničoho dobrého: pokoja, zdravia, peňazí, odvahy, nadprirodzenej sily, atď. Ak tvoju myseľ ešte stále často ovláda strach z nedostatku, ak sa starostíš "Budem mať dosť peňazí na zaplatenie účtov?" alebo "Mám dosť viery na toto?" alebo "Mám dosť viery na tamto?", tak to ukazuje, že Božia láska v tebe ešte nevyzrela. Lebo keď pochopíš Jeho lásku k tebe ako vyspelý človek, tak potom, podobne ako Ježiš, už ani len pomyslíš na možnosť akéhokoľvek zlyhania, či nedostatku. To, o čom tu hovorím je skutočnosť, je to realita. Ale rozumiem aké ľahké je naletieť nepriateľovi na myšlienkové pokušenia obáv a starostí. Preto musíme robiť to, čo hovorí Biblia, v liste Rimanom, kapitole 12: obnovovať svoju myseľ, aby sme mohli porozumieť Božej vôli. A keď naše životy sú premenené obnovou nášho myslenia, tak strach je odstránený preč, starosti sú vytesnené, a si slobodný žiť taký život, pre aký ťa Boh stvoril, teda žiť život v Božom Kráľovstve. Nebudeš sa obávať "Ak ochorím, naozaj ma Boh uzdraví?" Takáto otázka vôbec v tebe nebude mať miesto. Lebo vieš, že miluješ Boha, a vieš že keď miluješ Boha, tak On prvý miloval teba. ***A ak ťa On miloval dosť na to, že dal za teba Ježiša, tak prečo by ti potom nedaroval s Ježišom aj všetko ostatné?*** (Rimanom 8:32) Toto miesto v Písme nehovorí, že ak máš Ježiša, tak Boh ti bude dávať veci. Ale hovorí, že keď nám dal Ježiša, tak či nám spolu s Ježišom nedopraje všetko? Takže kľúčom je uvedomiť si, že po tom ako ti Boh dal Ježiša, tak máš nadobúdať od Boha aj ďalšie veci. Keď si pozval Ježiša do svojho vnútra, a keď sa tam On nastahoval, tak priniesol so sebou všetku svoju výbavu. ***V Ňom sú všetky poklady poznania a múdrosti.*** V Ňom je všetko čo je dobré a

hodnotné. Všetky požehnania sú v Ňom. Uzdravenie je v Ňom, prosperita je v Ňom. A keď sa Ježiš prisťahoval do tvojho života, tak nezabudol so sebou priniesť nič zo svojich vymožeností. Všetko priniesol so sebou. Prišlo s Ním uzdravenie, oslobodenie. Je to spolu s Ním v tebe teraz a uvoľňuje sa to v tvojom živote, po tom ako sa rozhodneš tomu uveriť. Máš dve základné možnosti. Veriť v Ježiša, že je Spasiteľ, a byť spasený teraz, a byť s Ním po tom ako zomrieš. Alebo môžeš aj uveriť že On je Uzdraviteľ, a byť uzdravený teraz. Môžeš uveriť že On je Osloboditeľ, a byť oslobodený teraz, uveriť, že On je Zaopatritel, a byť zaopatrený teraz, v tomto živote. Toto sme videli a môžeme to uvidieť znova.

Už sme preberali text Matúš 6:33, kde Ježiš hovorí, že nemáme byť ako ľudia, ktorí nemajú Boha, a preto sa neustále musia starostiť a sami si zháňať zaopatrenie. Ježiš nám hovorí, že máme Boha, ktorý je dobrým Otcom, a že máme hľadať najprv Božie Kráľovstvo a Jeho spravodlivosť, a všetky tieto veci nám budú pridane. Budú vám pridane všetky tieto veci. Keď budete vyhľadávať Jeho Kráľovstvo, aby ste jednali podľa Jeho princípov, keď svoje životy stále podriadujete Jemu a robíte Ho stále svojim Pánom. On musí byť najskôr vaším Pánom, aby mohol byť vaším Spasiteľom, teda keď Ho urobíte Pánom, tak sa stávate spravodlivosťou Božou v Kristovi. Takže hľadáte Kráľovstvo Božie a život podľa jeho princípov, a hľadáte Božiu spravodlivosť, ktorou teraz už vy sami ste, a všetky tie veci, o ktorých viete, že ich potrebujete, vám budú pridane. Takže sa nemusíš starostiť o to, že niečo nemáš. Keď sa dostaneš do štádia, že to naozaj budeš potrebovať, tak dôveruj Bohu, že Jeho zaopatrenie bude tam, a že On ti tie potrebné veci pridá.

Mnohí ľudia zháňajú veci. A keď za vecami utekáš, tak ony utekajú od teba. Ale keď vyhľadávaš Kráľovstvo Božie, tak veci naháňajú teba. Toto je princíp Kráľovstva Božieho. To telesné a duševné čo naháňaš, to od teba uteká, ale čo nenaháňaš, to ťa dostihne. A pritom je stále veľa kresťanov, ktorí všetok svoj čas vynakladajú na to, aby naháňali požehnania. Ale mali by zastať, veriť Božiemu Slovu, a povedať "Bože, Ty si povedal, že ja som bol požehnaný každým duchovným požehnaním v ponebeských oblastiach, tak Ti za to ďakujem. A tak prijímam tie požehnania. Nebudem sa o ne starostiť, lebo viem, že ich za mnou posielaš. A viem, že kdekoľvek som, tam ma dostihnú. Nemusím na ne ani pomyslieť. Ja Ťa len chválím a tým uvoľňujem Tvoju moc vo svojom živote. A tak, Tvojim pôsobením v mojom živote, ma požehnania dostihnú. Ďakujem Ti, že som požehnaný. Amen!" A potom začneš žiť pre Boha a s Bohom, a podľa princípov Jeho Kráľovstva, a následne sa objavia požehnania. Ale ak sa vždy pokúšaš v prvom rade naloviť si požehnania, tak vždy ti budú unikať. A tak vidíme, že práve Kráľovstvo Božie je to jediné čo máme hľadať. Máme usilovať o vládnutie Boha v našom živote, Jeho nadvládu nad našim životom. A keď to robíme, keď hľadáme na každú časť nášho života, a nájdeme nejakú časť, ktorú sme Jemu ešte nepodriadili, tak vtedy zámerne a cielene odovzdáme Bohu práve tú časť nášho života. A to sa stáva ďalšou komôrkou v našom srdci, ktorú otvoríme pre Boha, aby ju naplnil On.

Takýto život máme žiť. Život podľa vzoru Ježiša. Život v plnosti Evanjelia, a prinášanie Evanjelia každému človeku. Keď žijeme takýto život, tak všetky detaily, ktoré sme sa kedy-tedy dozvedeli či naučili, začínajú byť bezvýznamné. V období keď som začínal vyučovať o uzdravovaní, bol som veľmi špecifický. Pretože som študoval a študoval. A začínal som rozumieť ako fungujú jednotlivé časti. A potom, keď som praktizoval službu uzdravovania, tak som tomu začal rozumieť lepšie. Ale keď som potom ďalej rástol v Kristovi, tak som si začal uvedomovať, že uzdravovanie je ako zaviazanie si šnúry na topánke. Prirodzená súčasť života, nad ktorou už veľa nepremýšľaš. Môžem sa s tebou rozprávať a pri tom si zaväzovať šnúry. Pretože som to robil tak veľa krát, že už si to nemusím fázovať a hovoriť "Krok 1, krok 2, krok 3, krok 4" Takto to už nerobím. Viem, že Boh je Uzdraviteľ. Viem, že On vždy chce človeka uzdraviť. Viem, že Ježiš za to zaplatil. Dalo by sa jednoducho povedať, že uzdravovanie je ako dýchanie. Môžem sa sústrediť na uzdravovanie a uchopiť niekoho za ruku a môžem zámerne a cielene uvoľniť Boží život, uvoľniť Božiu moc, a vedieť, že to vchádza do toho človeka a začína ho to uzdravovať zvnútra von. Toto je dobré, ale nie je to celkom ten život, ktorý nám Kristus daroval. Pretože život, ktorý nám priniesol Ježiš, je taký druh života, ktorý sa má žiť prirodzene. Kniha Skutkov nám hovorí, že ***ľudia kládli svojich chorých na ulice, nech vtedy, keď tade prejde Peter, nech jeho tieň padne na nich, a takto boli uzdravení.*** Len jeho tieňom. To znamená, že keď sa len dostatočne priblížili, tak ten Kristov život, ktorý bol v Petrovi, uzdravil tých chorých z ich nemoci. Nebola to žiadna veda. To len my o tom môžeme rozprávať ako o vede, a začať to rozoberať. Keby toto bolo bežné dnes, tak by sme z toho urobili doktrínu. A začali by sme analyzovať tieň a začal by som pozorovať ako ďaleko padá môj tieň. Zoradili by sme vás do radu, priniesli by sme výkonné reflektory, nastavili by sme ich na precízny uhol dopadu svetla, aby vás zasiahol môj tieň keď prejdem okolo, a urobili by sme vedu z jednoduchosti života. Ale treba si uvedomiť, že Boží život vyžaruje z každého Božieho syna a dcéry. A vyžaruje z teba tým silnejšie, a na tým väčšiu vzdialenosť, čím viac sa sústreďuješ na Boha. Čím viac času tráviš s Ním, čím viac zameriavaš svoju pozornosť na Neho, čím viac sa modlíš v iných jazykoch, čítaš, študuješ, čím viac investuješ svoj život do Neho, a približuješ sa k Nemu, tak tým viac sa On približuje k tebe. Čím viac budeš žiť týmto štýlom, tým viac bude z teba vyžarovať Jeho život. Preto sa na to zameriavam ako na cieľ a zmysel bytia. Kdekoľvek slúžim, keď si ľudia chcú so mnou potriať rukou, tak pre mňa to nikdy nie je len podanie si ruky. Keď vás chytím za ruku, tak to nie je len zo zdvorilosti. Cielene chcem umožniť aby zo mňa vyžaroval Boží život. Umožniť, aby moje svetlo žiarilo. A tak očakávam, že keď sa ťa dotkne moja ruka, tak sa ťa dotkne Boží život. A pokiaľ si chorý, tak očakávam, že potrasením ruky vyzdravieš.

Božiu moc môžeme vedome uvoľňovať. Už len samotným pohľadom môžeš smerovať Ducha Božieho na konkrétného človeka. Keď na človeka zacieliš svoj pohľad a rozhodneš sa uvoľniť Božieho Ducha, a nemôžeš Ho vidieť, veď On je Duch, ale Boží Duch zasiahne toho človeka a prejde jeho telo od hlavy po päty aby tam našiel čo je v neporiadku, a aby to dal do poriadku. Keď ste zídení a prechádzam pomedzi vás, tak si s vami potriasam rukou, aby Boh naplnil vaše potreby. Takže sa zhodujem s tým čo hovoril pastor - očakávam že väčšina ak nie všetci budete uzdravení ešte pred tým ako príde piatok. A ak treba aby sme poslúžili aj v stredu, tak môžeme. Ale treba rozumieť rozdielu. Jedna vec je keď to potrebujeme robiť, a druhá keď si zvolíme robiť to. Viem o mnohých ľuďoch, s ktorými som si už potriasol rukou, a Boh už pôsobí. A ak si skontroluješ svoje telo, tak objavíš, že už si uzdravený. Ale viem, že sú aj ľudia, dokonca mnohí z vás, hoci si úplne uzdravený, postavíš sa do radu aj v stredu aj v piatok večer. Nie že by si potreboval uzdravenie, ale chceš niečo prijať. Chceš prijať požehnanie. Chceš prijať nejaké zmocnenie, niečo takého. Treba si uvedomiť, čokoľvek čo ti môžem dať ja, čo stojí za to aby si to mal, to predsa pochádza z Ducha Božieho. Ak to neprichádza z Ducha Božieho tak to predsa nechceš. A pokiaľ všetko z toho, čo ti môžem dať ja, je z Ducha Božieho, a ak si znovuzrodený, tak máš Božieho Ducha v sebe, takže čo sa pokúšaš dostať odo mňa, to už máš v sebe. On už je v tebe. Len prosto nevieš ako Ho uvoľniť. A práve preto sme sem prišli aby sme ti s tým pomohli. Aby sme ťa naučili uvoľňovať zo seba to čo už máte v sebe. A potom ty môžeš pomáhať ďalším. Amen? Amen! A nevádi mi modliť sa za ľudí do jednej v noci. Budem sa modliť dokiaľ budú ľudia chcieť, a klásť na ľudí ruky, ale to podstatné je, chcem aby ste vedeli a rozumeli, vy sami máte tento vzácny poklad v týchto hlinených pozemských nádobách.

Počuli ste ten príbeh o Trójskom koni? Ako skonštruovali toho koňa a postavili ho za brány mesta. A v jeho vnútri boli všetci tí vojaci. A keď ľudia toho mesta otvorili tie brány a vtiahli toho koňa do vnútra mesta, tak tí vojaci začali vychádzať z útrob toho koňa a dobyli to mesto. A takíto sme my. My sme také Trójske kone. Naším Kráľom je Ježiš, a On je Pán Zástupcov, Vrchný Veliteľ Vojsk Nebies. A všetky Jeho vojská prebývajú v nás. A my robíme len to, že ideme medzi ľudí, a uvoľňujeme zo seba Ježiša, a On premáha choroby a dobýva srdcia ľudí. Takíto sme my, to je naša identita. Na tomto mojom tele, samom o sebe, niet ničoho dobrého. Treba aby som ho podriadil Bohu, a predložil Mu ho ako živú obeť. Ale ak mi odnímeš Krista, tak som ničím, odpad... Ale s Kristom sme niečím. A ty máš takého istého Ducha. Pred tým ako si prijal Krista, bol si ničím. Ale teraz, keď už máš Krista, On z teba urobil niečo. A vložil ten vzácny poklad do vnútra tohto ľudského tela. A všetci démoni pekla i samotný diabol, oni to nedokážu pochopiť. Škriabu sa na hlave a vravia si "Prečo sa Boh vôbec zaujíma o týchto mrňavých pozemšťanov? Prečo na nich vôbec pomyslí? Veď ich telo je tu len zopár rokov a potom ho niet..." A nedokážu tomu rozumieť. Ale Biblia hovorí, že **Cirkev je tu na to, aby ukázala mocnostiam Božiu múdrosť, a aby im zjavila ako pôsobíme**. A Boh si vyvolil stvoriť nás podľa seba, dokonca hoci máme len takéto chabé telesné schránky. Ale On vložil do nás svojho Ducha. A týmto nám dal veľkú hodnotu. Niet ničoho takého ako veľký ja a malý ty. My sme prosto bratia a sestry. V Kráľovstve Božom môžeme mať rôzne funkcie, rozdielne zodpovednosti. Tie moje za roky narástli. Lebo som sa Bohu odovzdal. Čím viac z Curryho Blake-a vymizne, tým viac môže byť vidno Krista, a tým viac zodpovednosti On zverí na moje plecia. Takže mojou úlohou je prosto vymiznúť, aby On sa mohol zjaviť vo svojej veľkosti. A naďalej nám pridáva vplyv po celom svete, aby bolo vidno Jeho, aby On mohol konať to, čo si želá On. **Ježiš Kristus je rovnaký. Včera, dnes i naveky**. Ježiš v tebe je ten istý, ktorý kráčal po zemi pred dvetisíc rokmi. Má rovnaké túžby, rovnaké ciele, aké mal vtedy. On sa nezmenil, On je stále rovnaký. Dnes túži presne po tom istom ako túžil vtedy. **Prišli za Ním a povedali, Pane, ak si želaš, môžeš uzdraviť môjho syna. A Ježiš odvetil, To je moja povaha a charakter, že túžim aby som mohol uzdraviť tvojho syna**. Ježišov charakter a povaha sa nezmenili. A On teraz žije v nás. Dnes túži uzdravovať a vyslobodzovať tak isto ako vtedy. Len s tým rozdielom, že teraz to chce robiť cez nás. Chce, aby naša vôľa bola zladená s Jeho vôľou, aby sme aj my túžili vyslobodzovať zajatých tak isto ako po tom túži On. Dovoľte mi opýtať sa: Koľkí z vás túžia byť Božím nástrojom k vyslobodzovaniu zajatých? Amen! Ježiš po tom túži viac ako ty. A jediné čo musí urobiť, aby sa to naplnilo, je primäť ťa, aby si sa rozhodol, že nič tomu nebude brániť, že Božia vôľa vždy je vyslobodzovať ľudí. Musí ťa primäť aby si sa rozhodol neveriť niektorým veciam, ktoré hovoria ľudia a nabádajú ťa veriť, že Boh nechce ľudí vyslobodzovať. A tak moja úloha tu je pomôcť ti rozhodnúť sa, že odmietneš veriť čomukoľvek, čo by ťa nabádalo myslieť si, že je nejaký dôvod na strane Boha alebo toho chorého človeka, prečo by Boh toho chorého neuzdravil. To je moja úloha. A tak robím všetko čo viem, aby som vám ukázal z Božieho Slova, ako Boh o tomto zmýšľa a čo o tom cíti v srdci. Lebo také myšlienky, to je súčasť vašej ľudskosti. Akoby veľká neotesaná socha, ktorá ešte nie je vytvarovaná do tej správnej postavy. Ten sochár musí ešte poodsekávať všetky kúsky, ktoré tam nepatria a stoja v ceste tomu vzhľadu podľa vzoru Ježiša. A keď pootesáva všetko čo tam zavadzalo, tak môže spraviť úrok dozadu a pozrieť sa na teba a uvidí Ježiša. Lebo takto zmýšľa Ježiš.

Dnes viac ako kedýkoľvek predtým je veľmi veľa ľudí, ktorí neveria v uzdravovanie Božou mocou. Niekedy dokonca aj keď oni sami sú chorí, neveria že Boh ich chce uzdraviť. Veria, že Ježiš zomrel za ich hriechy, robia Ho Pánom svojho života a potom zomierajú na chorobu alebo nemoc. Dovoľte mi povedať vám niečo. V tej sekunde keď takýto človek zomiera a prichádza do Božej prítomnosti, v tej sekunde odrazu verí v uzdravenie viac ako vy, lebo ihneď rozumejú Božej vôli. A vtedy si pomyslí "Mal som veriť v uzdravovanie

Božou mocou. Lebo veriť v uzdravenie znamená veriť v Boha. Veď On o sebe povedal **Moje meno je Jahve Raffah. Ja som Boh, ktorý ťa uzdravuje**. Nie len Boh, ktorý uzdravuje. Veľmi veľa ľudí verí len v Boha, ktorý uzdravuje. Jeho meno nehovorí, že On je Boh, ktorý uzdravuje, ale On hovorí **Ja som Hospodín, ktorý uzdravuje TEBA**. Takže, aby si veril v Boha menom Jahve Raffah, tak musíš veriť v Boha, ktorý uzdravuje teba. Nie ICH, ale TEBA. A keď porozumieš, že On uzdravuje teba, tak samozrejme, že uzdraví kohokoľvek iného. A keď zomrie taký človek, ktorý neveril v uzdravovanie Božou mocou, tak hneď na to spoznáva pravdu, a v okamihu uverí v uzdravovanie. A tak, nečakajme kým zomrieme, aby sme spoznali pravdu. Rozhodnime sa teraz, že budeme veriť Božiemu Slovu a teraz zakúsime všetko, čím On je, že On je Uzdraviteľ pre nás aj pre každého, kto Ho potrebuje.

Keď Ježiš rozprával ten príbeh, vlastne keď nám dal tie prikázania, tak povedal **Miluj Boha všetkým čím si, a miluj svojho blížneho ako samého seba**. A potom jeden človek povedal **Pane, a kto je môj blízny?** A Ježiš uviedol príklad, a povedal v zmysle "Ktokoľvek potrebuje tvoju pomoc, to je tvoj blízny." Takže máme iným robiť to, čo by sme chceli aby iní robili nám. To znamená, že kohokoľvek vidíme, ak máme naplňať druhé veľké prikázanie, milovať blížneho ako seba, tak kohokoľvek vidíme, akúkoľvek potrebu ten človek má, ak je to uzdravenie, tak vtedy milovať blížneho ako seba, znamená že im odovzdáme uzdravenie. A nás to nestojí nič. Lebo Boh už zaplatil tú cenu, ktorú je to hodné. A On vložil svojho Ducha do nás, aby sme Ho mohli uvoľňovať svetu. Vy ste spojky do Neba. Nebo len tak nevráťa do ľudí kdekoľvek. Nebo prichádza cez nás. Mohol by si sedieť vedľa niekoho, kto nie je znovuzrodený, a kto naozaj nemá nárok na veci z Neba. Ale ak ty si znovuzrodený, tak celé Nebo je tvoje. Ježiš nám dal podobenstvo, povedal nám príbeh o márnotrattom synovi. A pritom väčšina toho nie je o márnotrattom synovi, ale o tom synovi, ktorý zostal, o tom staršom synovi. Ten príbeh poznáte. Mladší syn chcel svoje dedičstvo, otec mu to dal, a ten mladík vzal nohy na plecia, rozmrhal to, a skončil na mizine, medzi sviňami. Až napokon jedného dňa, ten odídený syn, je napísané, že prišiel k sebe a povedal si "Dokonca aj sluhovia môjho otca sa majú lepšie ako ja, tak pôjdem domov, a snáď ma otec príjme." Mal pochybnosti, či ho otec vezme k sebe späť. A Ježiš hovorí, že ten otec ho vyzeral. A keď ho videl ešte z diaľky, to znamená, že otec ho vyzeral každý deň, a dúfal že ten syn sa jedného dňa vráti domov. A syn dúfal, že otec by ho snáď mohol prijať späť, a netušil, že otec naňho čaká každý deň.

Možno si už dlho nebol pri Pánovi, možno si sa od Neho zatúlal. A teraz ti diabol šepká do ucha a navráva ti, "Zašiel si príďaleko, a už niet cesty späť k Bohu. Veď len sa pozri aký si otrasný. Určite by ťa vôbec ani neprijal." A pritom pravda je, že tvoj Nebeský Otec ťa každý deň vyzerá, čaká že prídeš, dúfa že uvidí ako kráčaš k Nemu. Namiesto toho, že by si kráčal preč od Neho. A je tam napísané, že keď toho mladíka uvidel jeho otec, všimnite si, že ten mladík sa začal pomaly približovať k svojmu otcovi, ale otec utekal naproti svojmu synovi. Syn kráčal, ale otec bežal. Milovaní, keď sa priblížite k Bohu, tak On sa priblíži k vám. Ak urobíš svoj jeden krok, tak On urobí svojich desať. Len aby mohol byť znova s tebou, zjednotený. A keď ten otec uvidel svojho syna, tak ho pobozkal a povedal svojim sluhom "Prineste to slávnostné rúcho, dajte mu zase prsteň na ruku, a zabite to vykŕmené teľa, a oslavujeme." A každý bol šťastný, okrem toho staršieho syna. Ten prišiel k otcovi a povedal v zmysle "Prečo toto robíš kvôli nemu? On ťa opustil, nepracoval pre teba, opustil ťa, nežil správne, žil otrasne. Rozflákal všetky peniaze čo si mu dal, všetko svoje dedičstvo obrátil navnivoč. Toto všetko je rozmrhané. A vrátil sa s holým zadkom. A ja tu, bol som pri tebe celý ten čas. Vykonával som vždy všetko čo si kedy len poručil. A ani raz si neporazil vykŕmené teľa kvôli mne. Ani raz si pre mňa neurobil párty." Ale teraz sa pozrime ako na to odpovedal ten otec. "Prečo sa hneváš? Tvoj brat, môj syn, bol mŕtv, ale vrátil sa a znova žije. A máš pravdu, bol si tu celý ten čas. Mohol si si poraziť vykŕmené teľa kedykoľvek. Lebo tvoj brat dostal iba diel. Ale ty si mal k dispozícii úplne všetko. Mal si v rukách všetko čo mám. Mohol si kedykoľvek poraziť teľa a vystrojiť párty. A pretože si so mnou, tak všetko čo mám, je tvoje. Máš plný prístup ku všetkému. Ak si si neurobil párty, tak to nie je moja vina. Mohol si mať párty. Tvoje vlastné myslenie ti zabránilo mať párty." Milovaní, dnes vám chcem zdôrazniť, nebuďte ako ten starší brat. Neumárajte sa pracou v očakávaní, že niekedy možno dostanete nejaké dedičstvo. Pochopte prosím, **vášmu Otcovi sa zaľúbilo dať vám Kráľovstvo**. Ono je s vami celý ten čas. Všetko čo má Otec, je vám plne k dispozícii. My sme Boží dedičia. My máme naše dedičstvo teraz. Dedičstvo nedostávame keď my zomrieme. Dostávame to keď zomrie ten, po kom dedíme. A On predsa zomrel. Pred dvomi tisícami rokov. A vy máte dedičstvo. A tak žite v tom dedičstve. Kráčajte s Bohom. Práve teraz prijmite to dedičstvo. Dedičstvo spravodlivých je dlhý život. Je to zdravie, uzdravenie, vyslobodenie, sloboda, dostatok, ba nadbytok, všetko dobré, radosť. Milovaní, potrebujeme sa radovať. Ježiš povedal v zmysle **Je to moja radosť, keď vy prosíte, modlite sa, a ja na to odpovedám. Aby vaša radosť bola úplná**. On odpovedá na vaše modlitby, aby ste mali veľkú radosť. My potrebujeme rozpoznať tú veľkú radosť. Vieme, že **Kráľovstvo Božie, to nie sú statky a majetky, nie je to jedlo a pitie, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom**. O tom je Kráľovstvo. V radosi je moc. V pokoji je moc. V spravodlivosti je moc. Tú moc môžeme teraz prijímať a kráčať v Kráľovstve Božom. Ježiš tomu rozumel. Prekliat figovník. Dedičstvom spravodlivých je, že stromy nám majú rodiť ovocie. V každý čas. Kedy to potrebujeme, vtedy to máme mať. Dokonca aj keď nebol čas fig. Myslíte si, že Ježiš to nevedel? Bolo to napísané do Biblie. Vedeli že vtedy nebol čas fig. Ale Ježiš, ktorý kráčal v spravodlivosti, žil tak ako mal žiť prvý Adam, mal nadvládu nad všetkým čo rastie na tejto Zemi. Keď podišiel k tomu figovníku, tak ten mal

zarodiť figu vtedy. Nazdávaš sa, že Boží Syn, ktorý dokáže rozmnožiť chlieb a ryby, nemohol spôsobiť, aby sa na figovníku urodila figa? Preto preklial ten figovník, lebo neposlúchol to prikázanie, ktoré mu dal Boh na začiatku. Boh dal každý ovocný strom človeku na jedenie, okrem jedného. A posledný Adam potreboval jedlo, a ten figovník svoje ovocie neurodil, takže neposlúchol, a tak Ježiš povedal "Nikto z teba už nikdy nebude jesť ovocie" A oni povedali, že to je preklatie. Prečo je to preklatie? Lebo tým povedal "Nenaplníš účel pre ktorý ťa stvoril Boh" A ten figovník to počul a uhynul. Lebo inak sa nedalo. Uvedomujete si, že keď poviete deťom "Nie si súci na nič", tak to dieťa preklínate? Treba aby si hovoril k dieťaťu život a dobro. Hovor aj k svojmu manželovi. "Si Boží muž. A keď vytriezvieš, tak ti to poviem zas." Takto hovoríš k ľuďom pravdu o Božom zámere pre nich. Hocikto dokáže povedať čo vidí. Ale ľudia viery hovoria čo veria že má byť a bude, napriek tomu čo momentálne vidia. Treba aby ste hovorili k ľuďom kým ich Boh povolal aby boli. Nikto nepotrebuje vedieť kým sú teraz alebo akí boli doteraz. Ak poznáš päť zlých vecí o niekom a pôjdeš mu povedať tých päť vecí, tak sa domnievaš že on o tých piatich veciach nevie? Vie tých päť vecí, ktoré povieš. A vie ešte 10 iných vecí, ktoré ty nevieš. Nepovieš mu nič také, o čom by nevedel. Ak mu chceš povedať niečo čo nevie, tak mu povedz za akého človeka ho povolal Boh „Boh ťa povolal, aby si bol spravodlivý. On ťa povolal, aby si bol svätý. Povolal ťa, aby si bol dobrým človekom. Boh ťa povolal, aby si bol človekom viery. Povolal ťa, aby si bol príkladom pre svoje deti.“ Povedz mu akým človekom má byť podľa Božieho povolania. A keď vyslovíš tieto veci, tak Biblia hovorí, že **máme povolávať tie veci, ktoré nie sú, ako keby boli**. On ti nepovedal, že máš nazývať veci akými sú. Máš nazvať veci, ktoré nie sú, ako keby boli. Takže treba, aby si ľuďom hovoril, keď sú na tom najhoršie, ty im povedz čo je ich najlepšia budúcnosť. A keď sú pripravení pohnúť sa k Bohu, tak prídu za tebou, a povedia „Ty si bol jediný, kto vôbec povedal o mne čokoľvek dobré. Všetci ostatní hovorili iba hrozné veci. A mali pravdu. Ale ty si bol jediný, kto videl vo mne niečo dobrého, a ty si pomenoval tie veci. A teraz mi povedz ako mám žiť tento život? Ako sa stanem tým človekom akým si ma nazval?“ A potom ho začneš viesť, aby sa stal učeníkom. Takto sa Kráľovstvo Božie rozširuje. Takto sa žije v Božom Kráľovstve.

Všetko čo robím ja, je len to, že chodím po celom svete, a ani nepotrebujem poznať každého človeka v hľadisku. Vierou prijímam to, že mi hovoríš pravdu, keď hovoríš, že si znovuzrodený. A keď mi povieš, že si znovuzrodený, tak ja ťa poznám lepšie ako sa poznáš ty sám. Lebo ak si znovuzrodený, tak viem kým si. Viem, že si ten uzdravený, viem že si ten požehnaný, viem že si spravodlivosťou Božou v Kristovi. Viem, že si synom alebo dcérou živého Boha. Viem, že Boh je tvojim Ocom, a ty si Jeho dieťa. Viem, že si požehnaný, viem že prosperuješ. Viem o tebe všetko, a možno veľa z toho nevieš o sebe ani ty sám. Čítal som o tebe v jednej knihe, a tú knihu napísal Ten, kto ťa stvoril. A viem, že On **nikoho neuprednostňuje**. A to, čo urobil s jedným človekom, to isté urobil so všetkými. Tak preto viem kým si, lebo som čítal tú knihu. Amen!

Dôležitosť, blízkosť, znásobovanie

Lukáš 9, od verša 59 **Iného zas vyzval: Pod' za mnou! On odpovedal: Pane, dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca. Ale Ježiš mu povedal: Nechaj, nech si mŕtvi pochovávajú mŕtvych. Ale ty chod' a zvestuj Božie kráľovstvo! A iný zas hovoril: Pane, pôjdem za tebou, ale najprv mi dovoľ rozlúčiť sa s rodinou. Ježiš odpovedal: Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nie je súci pre Božie kráľovstvo.** Toto sú všetko veľmi silné vyhlásenia. Treba si uvedomiť prečo Ježiš zašiel až do takýchto silných vyhlásení. Bolo to preto, lebo Kráľovstvo Božie je až takto veľmi dôležité. Vždy keď Ježiš niekomu dal za úlohu kázať, tak tí ľudia mali kázať Kráľovstvo Božie a uzdravovať chorých. Lebo máte kázať Kráľovstvo Božie, a potom demonštrovať Kráľovstvo Božie. Takže tento týždeň budeme o Božom Kráľovstve hovoriť, zdieľať sa, a budeme ho demonštrovať. Lebo chceme, aby ste si uvedomili, že Božie Kráľovstvo je všade tam, kde ste vy. Keď Ježiš vyslal svojich dvanástich učeníkov a potom sedemdesiatich, tak im povedal, aby išli a kázali Božie Kráľovstvo, a aby vyslobodzovali zajatých. A prikázal im "Povedzte tým ľuďom toto: Božie Kráľovstvo je nablízku." Každé uzdravenie bolo demonštrovaním Kráľovstva Božieho. Ak my sme v Božom Kráľovstve, a ono je v nás, tak potom uzdravenie je v nás, a my to uzdravenie uvoľňujeme zo svojho vnútra.

Prevediem vás cez cvičenie, s cieľom pomôcť vám aby ste vedeli ako uvoľňovať Božiu moc, ktorá je v Božom Kráľovstve. Lebo toto sú veci, ktoré treba aby ste vedeli. Vieme, že Ježiš kázal Božie Kráľovstvo. Vieme že Dvanásti kázali Božie Kráľovstvo. U Lukáša 10 vidíme, že Sedemdesiati tiež kázali Božie Kráľovstvo. Od Lukáša 10:8 Ježiš nariaduje svojim vyslaným učeníkom **Keď vojdete do ktoréhokoľvek domu a prijímú vás, jedzte, čo vám predložia. Tam uzdravujte chorých a hlásajte im: Priblížilo sa k vám Božie kráľovstvo. Ak prídete do niektorého mesta a neprijmú vás, vyjdite do jeho ulíc a vyhláste: Striasame na vás aj prach, čo sa nám vo vašom meste prílepil na nohy. Vedzte však, že sa priblížilo Božie kráľovstvo.** Všimnite si, Ježiš im nariadil, aby hovorili, že Božie Kráľovstvo je nablízku. A všimnite si aj to, že uzdravenie je späť s Božím Kráľovstvom. A potom vidíme ďalej v 10. kapitole Lukáša, od verša 16 **Kto vás počúva, mňa počúva. Kto vami pohŕda, mnou pohŕda. A kto pohŕda mnou, pohŕda tým, ktorý ma poslal.** Ďalej vidíme, že potom vyrazili, splnili zadanú úlohu, a následne sa vrátili späť. Verše 17 a ďalej hovorí **Sedemdesiati dvaja sa vrátili a s radosťou hovorili: Pane, v tvojom mene sa nám poddávajú aj zlí duchovia! On im povedal: Videl som satana padať z neba ako blesk. Dal som vám moc šliapať po hadoch a škorpiónoch i po všetkých nepriateľoch. Nič vám neuškodí. No neradujte sa z toho, že sa vám poddávajú duchovia, ale radujte sa z**

toho, že vaše mená sú zapísané v nebi. Všimnite si, že Ježiš vraví v zmysle „Nedajte sa príliš uniešť mocou, ale buďte nadšení z faktu, že ste v Kráľovstve Božom.“ Dokonca aj v knihe Skutkov 8:12 je napísané **"Keď" však uverili Filipovi, ktorý im hlásal evanjelium o Božom kráľovstve a mene Ježiša Krista, dávali sa krstiť muži aj ženy.**" Takže, všimnite si, Filip kázal Kráľovstvo Božie. A ďalej, Skutky 19:6-8 **Keď na nich Pavol položil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý a hovorili jazykmi i prorokovali. Bolo ich asi dvanásť. Pavol vstúpil do synagógy, kde smelo hovoril; tri mesiace viedol s nimi rozhovory a presviedčal ich o Božom kráľovstve.** Pavol tiež kázal Kráľovstvo Božie. Všimnite si, od verša 9 je napísané **Keď sa však niektorí zatvrdzovali, odmietali veriť a pred zástupom potupovali učenie, opustil ich, oddelil učeníkov a každý deň viedol rozhovory v Tyranovej škole. Toto trvalo dva roky, takže všetci, čo bývali v Ázii, Židia i Gréci, počuli Pánovo slovo. Boh konal skrze Pavla neobyčajné divy. Preto ľudia donášali chorým šatky a zástery, ktorými sa dotkli jeho tela; a neduhy ich opúšťali a zlí duchovia z nich vychádzali.** Všimnite si, tie odevy boli z jeho tela. Mal ich na sebe a Duch Boží, ktorý prenikal z neho, nasiakol do týchto odevov, a keď si ich tí ľudia brali od Pavla, tak tá moc ostávala v tých odevoch, a bolo jedno či dotyčný trpel od démona alebo od choroby, či potreboval moc na uzdravenie alebo na vyslobodenie. Tá istá sila Ducha nasiaknutá v tých odevoch sa stala tou mocou, ktorú ten človek potreboval. V ďalšej kapitole, Skutky 20:25 je napísané **Nuž a teraz viem, že nikto z vás, medzi ktorými som chodil a ohlasoval kráľovstvo, už neuvidí moju tvár.** Všimnite si, že Pavol povedal špecificky, že medzi nimi kázal Božie Kráľovstvo. Potom vidíme v Skutkoch 28:23 **Určili mu teda deň a viacerí prišli k nemu, kde sa Pavol ubytoval. Od rána až do večera im vysvetľoval a vydával svedectvo o Božom kráľovstve a presviedčal ich o Ježišovi dôkazmi z Mojžišovho zákona a Prorokov.** Vidíme, že Pavol kázal dlhú dobu. Takže som v dobrej spoločnosti, môžem kázať dlhú dobu :-). A potom ďalej, Skutky 28:30-31 **Pavol ostal celé dva roky vo svojom najatom byte a prijímal všetkých, ktorí k nemu prichádzali. Ohlasoval Božie kráľovstvo a učil o Pánovi Ježišovi Kristovi s úplnou odvahou a bez prekážok.** V oboch týchto úsekoch Písma vidíme ako Pavol kázal a vyučoval po dva roky. Toto bolo pre neho normálna vec. Možno tento týždeň nahliadneme do niektorých praktických postupov Pavla. Lebo keď Pavol išiel na misijné cesty tak zakaždým keď niekam išiel, potom na ďalší krát išiel o trochu ďalej. Ale vždy keď vyrazil, tak navštívil tie isté spoločenstvá a potom zašiel o čosi ďalej a zakladal nové ďalšie spoločenstvá. Pozrieme sa ako to robil. Ale teraz si môžeme všimnúť jednu osobitosť. Keď Pavol vyrážal na svoje misijné cesty, tak bol odcestovaný niekedy dva roky inokedy tri roky a počas tých dvoch či troch rokov strávil na jednom mieste obvykle jeden až tri mesiace. Uvažujte nad týmto. Uvedomte si čo nám toto hovorí. Pavol išiel na miesta kde nebolo žiadnej cirkvi. Vošiel tam a nebolo tam žiadne hosťujúce spoločenstvo kresťanov, ktoré by ho privítalo a prijalo. Takže išiel do tej oblasti, kázal v synagóge až dokiaľ ho nevyhodili. A zopár z tých ľudí sa pridalo k nemu, on ich viedol k obráteniu a potom ich vyučoval ako učeníkov. A takmer všade kam išiel pobudol zo dva-tri mesiace. A keď odišiel, tak na tom mieste zanechal cirkevné spoločenstvo. Mnohokrát s tými učeníkmi zanechal niekoho zo svojich spolu-cestujúcich misionárov, ako napríklad Timoteja, aby pomohol usporiadať veci v tej lokalite, rozvinúť nový spôsob života, ordinovať biskupov, a to len po uplynutí asi dvoch-troch mesiacov. Len čo sa ľudia znovuzrodili, a žili v Pánovi len tri mesiace (!), hneď krátko na to ich Pavol nechal fungovať ako cirkev. Poručil ich Duchu Božiemu, vediať že Boží Duch bude pokračovať v tom ako ich vedie a vyučuje. Pavol s nimi strávil iba 3 mesiace! V dnešnej dobe o niečom takom takmer ani nechýrovať. Viete, že bolo jedno miesto, kde Pavol pobudol iba jeden mesiac? A počas toho jedného mesiaca založil spoločenstvo. Viete kde to bolo? V Berei. Biblia hovorí, že Berejčania boli ušľachtilejší ako iní veriaci. Lebo všetko čo povedal Pavol v vtedajšej Biblii, teda zo zvitkov Starej Zmluvy, si oni vyhľadávali a overovali či je to naozaj tam. Aby sa uistili, že je to naozaj pravda. Ale všimajte si, kamkoľvek šiel, tam strávil dva-tri mesiace, ale jediné miesto kde mu stačilo pobudnúť len jeden mesiac, bolo také miesto, kde ľudia študovali Písma viac ako ľudia na iných miestach. Takže oni už mali základ, a keď Pavol kázal, tak oni si to overovali a potvrdzovali podľa Písem či hovorí správne. A kvôli tomuto ich praktizovaniu stačilo aby tam pobudol iba jeden mesiac. A keď odišiel, tak tam zanechal vytvorenú cirkev. Predstavte si že niekam idete a založíte tam spoločenstvo a ste tam iba mesiac a potom odídete a máte dôveru, že to spoločenstvo prežije a vytrvá. Nevieť, či ste založili mnoho spoločenstiev, ale toto je fenomenálna koncepcia. Väčšinou sa plánuje pobyt na danom mieste celé roky, aby sa tam mohol založiť cirkevný zbor. Takže vieme, že Pavol robil niečo veľmi efektívne. Keď študujete jeho misijné cesty, tak vidíte že keď vyrazil a zakladal zbory, tak sa stále viac zlepšoval v zakladaní zborov. A zakaždým keď išiel na ďalšiu cestu, stačilo mu čoraz menej času na založenie zboru. Duch Svätý mu ukázal ako to robiť, on to vykonal a zlepšoval sa v tom.

A tu je tá pointa, ktorú z toho vyberám. Pavol zakladal zbory len za niekoľko málo mesiacov. Väčšina biblických škôl v dnešnej dobe trvá 2-3-4 roky a to sú len tie úvodné. Sú aj semináre, kde sa študuje 8-12 rokov. A ani po promócii väčšina ich absolventov nezačína zakladať nové zbory. Väčšina z nich sa snaží nájsť si cirkev, do ktorej pôjdu a v ktorej budú pracovať. A títo ľudia študovali 2-4-8 rokov. A tu, apoštol Pavol, išiel do mesta, kde nebolo veriacych, priviedol tam ľudí k znovuzrodeniu, naplneniu Duchom Svätým, a za jeden mesiac ich vyučil dosť na to, aby tam mohol založiť zbor, a mať uistenie, že tých ľudí môže nechať samostatne fungovať ďalej. Prvé čo by nám napadlo, je, že toto je zázrak. Ale treba si uvedomiť, treba spätne vyhľadať, čo vlastne Pavol kázal. Pavol zakladal zbory, a nie semináre. Zakladal cirkevné zbory s novými veriacimi. To znamená, že ak ich mohol nechať samostatne fungovať po tak krátkom čase, tak to znamená, že jeho posolstvo

muselo byť tak prosté, a tak ľahko širiteľné, a tak ľahko pochopiteľné, že to určite nemohla byť teológia ako ju poznáme rozšírenú v dnešnej dobe. Ale čo je napísané, že Pavol kázal? Božie Kráľovstvo. Ježiš kázal dohromady tri roky, a povedal **Na tejto skale vybudujem svoju Cirkev**. Čo bolo tou skalou? Že Ježiš je Syn Boha Živého. To je to zjavenie, ktoré mal Peter. A na tomto postavil Ježiš svoju Cirkev. Pavol kázal Kráľovstvo Božie, kázal Krista. Pavol kázal, že Kristus je Synom Boha Živého. Kázal, že Kristus je našou vstupnou bránou do Kráľovstva Božieho. A kázal aké je Kráľovstvo Božie, a ako máme žiť v Kráľovstve Božom. A všetko toto bol schopný naučiť ľudí za mesiac. Nových veriacich, ktorí boli ochotní skúmať Písma. Ak tí ľudia neboli až tak veľmi ochotní, tak mu to trvalo dva až tri mesiace. Predstavte si to. Predstav si, že ako zakladateľ zborov by si mohol absolvovať ročnú misijnú cestu, a keď sa vrátiš domov, tak by si mohol povedať "Počas tej cesty som založil štyri zbory a všetky z nich fungujú správne." Toto je úžasné. Toto učenie je dôvodom, prečo sa Evanjelium v prvom storočí rozšírilo tak rýchlo vo vtedy dostupnom svete. Sú aj hlbšie veci Božie? Určite áno. Ale: Evanjelium je jednoduché. A vy môžete zakladať zbory za mesiac, za tri mesiace, a nechať ich fungovať samostatne a vedieť, že prežijú a vytrvajú. Treba aby sme sa navrátili späť k tomu pôvodnému plánu Evanjelia, ktorý určuje Biblia, a je veľmi jednoduchý „Prijmi Ježiša ako svojho Pána, urob Ho Pánom nad celým svojim životom, úplne sa Mu vydaj, lebo On je tou perlou veľkej hodnoty, On je hoden toho, aby si pre Neho vydal svoj život. A keď to urobíš, tak to začneš kázať, a budeš znásobovať to čo je v tebe, a potom môžeš povedať ako povedal Pavol: Nasledujte mňa ako ja nasledujem Krista“ Väčšina kresťanov, ktorých poznám, sa obáva povedať to. Obávajú sa povedať "Nasleduj mňa." Ježiš to povedal, apoštol Pavol to povedal, a my máme hovoriť to isté. Ale to znamená, že naše životy majú byť v súlade so životom Krista. To neznamená, že musíš byť dokonalý. To znamená len toľko, že sa musíš úplne vydať, musíš dať Bohu seba samého úplne. A potom sa nebudeš musieť obávať povedať "Nasledujte mňa" a staneš sa rybárom ľudí, a využiješ každú príležitosť aby si získaval ľudí pre Krista, aby si z nich urobil Jeho učeníkov, aby si ich trénoval ako žiť Jeho život, teda aby žili ako Kristus, aby boli ako On. A keď budeš toto robiť, tak začneš znásobovať a rozširovať Kráľovstvo Božie a pôjde to rýchlo. V knihe Skutky je napísané, že tri tisíce duší bolo spasených za jeden deň. Potom sa stali učeníkmi a za krátku dobu mal Jeruzalem veľa veriach v Krista, lebo aj tí z tých troch tisícov začali byť rybármi ľudí. A kňazi z chrámu začali mať strach, a tak rozpúťali prenasledovanie proti veriach v Krista, a mysleli si "Toto musíme zastaviť teraz", a čím viac sa pokúšali to zastaviť, tým viac sa ten oheň šírila.

Niektorí veriaci, nie apoštoli, ale anonymní veriaci, niektorí z Cypru a z Cyrény, boli v Jeruzaleme, unikli pred prenasledovaním, ušli do Antiochie, a začali svedčiť tam, presviedčali ľudí, a získavali ich pre Krista. A veľmi rýchlo sa tam zrodila cirkevná komunita. Nezaložili ju tí dvanásť apoštoli, ale anonymní bežní štandardní veriaci v Ježiša. A keď bolo počuť o tom prebudení, tak apoštoli v Jeruzaleme povedali v zmysle "Treba aby sme tam niekoho poslali." A nešiel tam nikto z prvých dvanástich apoštolov, ale bol to Barnabáš. A on potom išiel a našiel Saula. A nakoniec s ním začal spolupracovať. Takže prvé cirkevné zbory založili bežní veriaci a nie profesionálni duchovní. Tí prišli až neskôr a videli čo sa dialo. A potom vidíme ľudí ako bol Pavol. Najprv cestoval s Barnabášom a založil štyri cirkevné zbory za dva roky. Pri ďalšej ceste založil osem zborov. A keď vyrazil ďalšíkrát, tak založil viac ako dvanásť zborov. Takže časový úsek pre založenie nového zboru stále viac zmenšoval. To znamená, že Pavlovo posolstvo bolo čoraz viac špecifické. A počúvajte pozorne, vieme, že zbory, ktoré Pavol založil, neboli dokonalé. Vskutku všetky z nich mali svoje problémy. A preto dnes máme Pavlove listy k tým zborom. Písal listy, aby riešil tie problémy. On nezanechal dokonalé zbory. Nechal samostatne fungovať zbory, ktoré mali svoje problémy. A zbory budú vždy mať svoje problémy. Prečo? Lebo zbory sa vždy budú skladať z ľudí. Dokiaľ budú v zboroch ľudia, dovtedy budú v zboroch problémy.

Teraz trochu odbočím na chvíľu. Koľkí z prítomných sú pastori? Takže vieš. Pastoruješ zbor, a niekto príde za tebou a povie "Pastor, moje manželstvo, to je galiba. Niečo tu fakt zlyháva. Je to úplná troska." A ukážeš tomu človeku Písmo **Budete mať ťažkosti v tele**. Takže zodpovedá to Písmu, nič zvláštne. Toto počúvam neustále. A hovorím tým ľuďom "Biblia hovorí, že presne toto budeš mať. Prečo si prevapený?" Či nie? Vieme že budú problémy. Ale tvárime sa akoby všetko malo byť perfektné. Keby všetko bolo perfektné, tak zbory by nepotrebovali pastorať. Na to sme tam, aby sme riešili problémy. Pomáhať ľuďom k rastu. A snáď pribúdajú noví ľudia. A keď prichádzajú, tak prinášajú svoje problémy so sebou. Takže vždy budeš mať čo robiť. Riešiť problémy. A toto treba aby sme si uvedomili a uznali. Tak isto to bolo v živote Pavla. Jeho zbory mali svoje problémy. A on z toho nebol celý nahnevaný a frustrovaný. Len písal listy a v nich návody "Toto vyriešte takto. Tamto vyriešte onak. Dejú sa ešte hentaké veci, a budem ich riešiť keď tam prídem." A rozčúľilo ho jedine to, keď niektorí chceli byť dôležití, a jednali tak akoby boli niekým. A Pavol povedal "Ak ja zo seba nerobím nikoho významného, tak ani vy sa nemáte čo povyšovať. A ak si myslíš že si dôležitejší ako sú ostatní, tak keď tam prídem, tak ti ukážem, že nie si nikým významným." A keď prišiel, tak sa každý bál. Ale povedali "Jeho prítomnosť nevzbudzuje prílišný strach. Ale jeho listy sú veľmi ostré." On sa snažil napomínať ich ako otec, varovať ich. "Keď prídem a nebude to vyriešené, tak vám capnem na zadok." A toto nechcel nikto. Nuž, treba si uvedomiť, že zakladať nové zbory môžeme rýchlo. Ešte dopoviem toto, a potom sa vrátim k hlavnej téme. Treba si uvedomiť, úlohou nás ako služobníkov Evanjelia nie je strážiť pevnosť, našou úlohou je rozširovať Kráľovstvo Božie.

Počas Druhej svetovej vojny, americký generál George Patton mal raz problém s niektorými zo svojich veliteľov, ktorí boli jeho podriadení. Písali mu a vraveli "Držali sme svoje pozície, ubránili sme sa pred útokom nepriateľa, a naše územie máme pod kontrolou." A on im odpísal "Nechcem od vás dostávať žiadne listy, v ktorých píšete že čokoľvek ste udržali. Všetko čo chcem počuť je, že rukou nepriateľa držíte a nohou doň kopete. My tu nie sme na to, aby sme udržiavali vydobyté územie, ale aby sme vydobyli celé územie z rúk nepriateľa. My neudržiavame, my jedine útočíme, útočíme a útočíme. A keď si myslíte, že nemôžete útočiť, tak útočte znova." Milovaní, takéto by malo byť srdce každého služobníka Božieho. Nie sme povolani k mentalite obrancov obkľúčenej pevnosti. Sme povolani vydobývať územie pre Kráľovstvo Božie. Milovaní, ja som pastor. Poznám toto pokušenie len udržiavať doterajší stav vecí, aby život pokračoval ako išiel doteraz, mechanicky hádzať uhlie do kotla. Ale som tu na to, aby som vám povedal, že nie k tomuto sme povolani. Naším poslaním je rozširovať Kráľovstvo Božie.

Kráľovstvo Božie rozširujeme krok po kroku, časť po časti. Získavame učeníkov ako by sme lovili ryby, trénujeme ich na získavanie ďalších, ako keby sme ich učili loviť ryby. **Ježiš povedal "Nasledujte ma a urobím z vás rybárov ľudí"** On nepovedal "Urobím z vás biskupov", nepovedal "Urobím z vás celebrity", ale On povedal "Urobím z vás rybárov ľudí". **Ježiš tiež povedal "Chod'te a získavajte mi učeníkov"** A učeníci získavajú ďalších učeníkov. A viac učeníkov získava viac učeníkov. Milovaní, rozumiem potrebe mať svoje budovy. Ale treba si uvedomiť, ak kážeme prosté Evanjelium, to ktoré kázal Ježiš, ktoré kázal Pavol, tak budeme rozširovať Evanjelium tak rýchlo, že tí získaní ľudia sa do tých budov aj tak nezmestia. A náš dôraz bude na ich srdcia a mysle, a nie na budovách. Takto budeme rozširovať Kráľovstvo Božie, víťaziť zas a znova, a získavať učeníkov - ľudí, ktorí vyzerajú, žijú a hovoria ako Ježiš. Nie náboženských kresťanov, ktorí vedia len to ako odpovedať keď im položíme otázku, lebo vedia aká je tá správna odpoveď na nejakú všeobecnú otázku. V Kráľovstve Božom máme formovať učeníkov, ktorí poznajú jednoduchú pravdu Evanjelia a žijú v slobode. Toto jednoduché Evanjelium je príčinou, že Pavol zakladal tak veľa zborov tak rýchlo a tak vytrvalo, že celá malá Ázia počula Evanjelium za dva roky. Toto je aj akoby obžaloba proti nám, že apoštol Pavol to bol schopný vykonať za tak krátky čas, a pritom nám to trvá tak dlho. Treba, aby sme sa navrátili k prostej pravde a trénovali učeníkov ako byť rybármi ľudí, ako meniť životy. Treba, aby nás doterajší každodenný život tak omrzol, že sa načiahneme ku strateným, že opustíme svoju zónu pohodlia, lebo ľudia čakajú na nás, aby sme im priniesli dobrú zvesť.

Apoštol Pavol kázal Evanjelium všetkým v Ázii po dva roky. A sú mnohí, ktorí žijú vo svojom meste už 50 rokov, a pritom ich mesto nevie ani len to, že vôbec existujú. A teraz nehovorím o dobrom inzerovaní. Hovorím o formovaní učeníkov, ktorí budú hovoriť k mužom a ženám a učiť ich dobrú zvesť Ježiša Krista. Našou úlohou je vytrénovať, vystrojiť a vyslať rybárov, ktorí vedia ako loviť ryby, a vedia ako z tých rýb vyformovať učeníkov. Toto je ten čas keď treba aby sme sa pohli dopredu, rozšírili svoju víziu o veľkej úrode, a uvedomili si, že kamkoľvek pôjdeme, bude to preto, lebo ľudia túžia po pravde. Jeden môj dobrý priateľ mi vždy vravieval "Curry, nechod' tam, kde ťa len tolerujú, chod' tam, kde ťa vrúcne vítajú. Nechod' tam, kde ťa ľudia len znášajú, ale chod' tam kde ľudia naozaj chcú vedieť čo máš pre nich na srdci." A preto teraz chodím takto. Teraz sme tu tretí krát. Toto by vám malo niečo napovedať. Viem, že to, čo sa tu učíte, to aj uplatňujete do praktického života. A môžem vám povedať, chválim sa vami kamkoľvek idem. Vašou vierou v Boha, láskou k ľuďom, obetavou láskou. Môžem vám povedať, vaše činy hovoria hlasno na Nebi. Boh nezabudol ani na jeden z nich, lebo to robíte z lásky k Nemu a k ľuďom. A On si to cení. Aj pre mňa je to vzácné. A sľubujem vám, budem k vám chodiť dokiaľ budete chcieť. Amen!

Povstaňme a zakončíme túto časť ako každé dopoludnie. Takto umožňujete, aby Duch Boží pôsobil vo vás čoraz mocnejšie. Jeden zo spôsobov, jeden dobrý spôsob, je hovoriť v iných jazykoch. Je to silný spôsob, a Biblia hovorí, že to máme robiť. A jeden iný spôsob hovorí, že pôsobenie vašej viery sa stáva mocným keď uznávate a prehlasujete každú dobrú vec, ktorá je vo vás v Kristovi Ježišovi. Takže poklady, ktoré sú v Kristovi, sú vo vás, sú to tie dobré veci, a treba aby ste ich uznávali a prehlasovali. Takže toto budeme robiť len minútku-dve. Teda, budem hovoriť, a ak s tým budete súhlasiť, a moja reč bude s súlade s Bibliou, tak chcem aby ste to opakovali, silno a hlasno tak, že ste o tom naozaj presvedčení. Chceme aby toto otriasalo základmi pekla, aby to spôsobilo rozruch v duchovnom svete. Teda, vyslovujte to s plným presvedčením. Amen? Ste pripravení? Budete to hovoriť v sile a s presvedčením? A tak, vyslovujte po mne "Otec na Nebi, Tvoje Slovo je pravda. Ja som Tvoje dieťa. Ty si môj Otec. My sme spolu jedno. Ty si vo mne, ja som v Tebe, a diabol nemá nič spoločné s Tebou ani so mnou. Súhlasím s Tvojim Slovom - som uzdravený, som zocelený - ranami Ježiša a Jeho menom. A každý problém, ktorému čelím, musí skloniť svoje kolena pred menom Ježiša Krista. A preto práve teraz hovorím v mene Ježiša Krista - problémy, choroby, nemoci, chudoba, strach, bolesť - práve teraz, kloňte svoje kolena, v mene Ježiš. Lebo ja budem vyhlasovať o Pánovi: On je môj Vykupiteľ, a ja som Jeho vykúpený. Krvou Baránka. A slovo môjho svedectva je: Nech sa mi stane podľa Tvojho Slova. Som uzdravený, zocelený, vyslobodený, slobodný, svätý Pánovi. A nasadzujem svoje telo ako živú obeť, užitočnú Bohu na dobré činy, aby môj Otec bol oslávený, v mene Ježiš! Amen!" Oslavujte Pána! Amen!

Bud' si učeník alebo neveriaci

Dobré predpoludnie prajem! Ste pripravení na dnešné vyučovanie? Áno! Tak poďme priamo do Slova Božieho, bude to Matúš 13, dnes prejdeme svižne niekoľko oblastí. Matúš 13:1-6 ***V ten deň vyšiel Ježiš z domu a posadil sa pri mori. Okolo neho sa zhromaždili také veľké zástupy, že musel nastúpiť na loď a sadnúť si, kým celý zástup stál na brehu. Hovoril im veľa v podobenstvách: Hľa, rozsievateľ vyšiel siať. Keď sial, niektoré zrná padli na kraj cesty. Prileteli vtáky a pozobali ich. Druhé padli na skalnatú pôdu, kde nemali dostatok zeme. Tie vzišli rýchlo, lebo neboli hlboko v zemi, no potom, keď vyšlo slnko, obilie zahorelo, a pretože nemalo koreň, vyschlo.*** Doposiaľ, keď sme tento týždeň preberali Kráľovstvo Božie, tak sme dospeli k tomu, že to bola taká dôležitá téma, že Ježiš vyučoval iba o nej. V týchto veršoch nám Ježiš začína vysvetľovať princípy Kráľovstva Božieho. Prečítame to tu celé a potom preberieme, ako to Ježiš vysvetlil. Vo verši 6 je napísané ***keď vyšlo slnko, obilie zahorelo, a pretože nemalo koreň, vyschlo.*** Toto si teraz prejdeme po častiach. Prvé čo hovorí Ježiš je, že rozsievateľ sial semiačka. Vo verši 10 sa učeníci opýtali ***Prečo hovoríš k ľuďom v podobenstvách?*** Ježiš im odpovedal: ***Lebo vám je dané poznať tajomstvá Kráľovstva Božieho. Ale im to nie je dané.*** Všimnite si toto. Ježiš povedal svojim učenikom v zmysle "Vy by ste mali rozumieť Kráľovstvu Božiemu, ale tí ľudia, ktorí sú vonku, oni tomu rozumieť nebudú alebo nechcú." Tí ľudia, ku ktorým tu Ježiš hovoril, to boli Jeho učenici. On tu nehovoril len k davu. Ale keď rozprával v podobenstve, tak hovoril ku všetkým. Lenže vysvetlenie povedal iba svojim učenikom.

Teraz poviem niečo, o čom len dúfam, že mi porozumiete. Ľudí v tejto miestnosti by sme mohli rozdeliť aspoň do troch skupín. Niektorí z vás sú len časťou davu. Nie ste znovuzrodení. A je pravdepodobné, že mnohé z toho čo som už rozprával, nechápete. Lebo záležitosti Ducha Božieho chápu len tí, ktorí sú narodení znova. Nerozumejú tomu tí, ktorým znovuzrodenie chýba. A pritom vyučujem veľmi prosté posolstvo. Potom ste tu takí, ktorí by ste povedali, že ste znovuzrodení, že ste kresťania. A potom tretia skupina ľudí. To sú tí, ku ktorým Ježiš vždy hovoril, keď hovoril k tým dvanástim. A to sú Jeho učenici. Podľa Biblie sú len učenici a neveriaci. V dnešnom svete, v dnešnej Cirkvi sme si k tomu my ľudia pridali jednu kategóriu. Lebo mnohí hovoria, že sú kresťania, ale neriešia to, či sú učenici. Bežný, priemerný kresťan nezodpovedá tomu, čo Biblia definuje pojmom učeník. Bežný kresťan v dnešnej dobe rieši kresťanstvo ako nejaké hobby. Ide na bohoslužby v nedeľu, občasne možno uprostred týždňa snáď pomyslí na Boha, kedy-tedy cez týždeň. Ale neštuduje Bibliu, nerieši nič také ako pestovanie si spoločenstva s Bohom, modlitebný život. A tí ľudia majú na to svoje dôvody: zaneprázdnenosť, nutnosť pracovať, rodinné povinnosti. To všetko sú prosto výhovorky. Keď sa pre niečo naozaj odhodláš, tak na tú vec si čas nájdeš vždy. Učenie začína osobnou disciplínou. Ježiš oznámil ľuďom nároky a požiadavky, ktoré musia naplniť, ak chcú byť Jeho nasledovníkmi. Od samého začiatku znejú prísne. Jedna z vecí, ktoré zmienil apoštol Pavol, keď písal svojmu zverencovi Timotejovi, je, že máme byť dobrými vojakmi Ježiša Krista, znášať zlo a nepriaznivé, tvrdé okolnosti. To znamená byť disciplinovaný, vnútorné silný, pokračovať v úsilí aj vtedy, keď ostatní poľavia alebo sa úplne vzdajú. Pavol povzbudzoval Timoteja: ***Znášaj ťažkosti ako dobrý vojak Ježiša Krista.*** A potom mu vydal niekoľko príkazov. Vysvetlil mu niektoré požiadavky pre víťazstvo: ***Žiadny vojak, ktorý ide do boja, sa nezaplieta do vecí bežného života.***

Nedávno na našej konferencii v Dallase, som vnímal vedenie Ducha Božieho, aby som rečnil o reálnosti duchovného zápasu, v ktorom sa ľudstvo zmieta. Väčšina ľudí pokladá kresťanstvo ako cestičku do neba. A ono ňou naozaj je. Ale toto nie je všetko. Kresťanstvo nie je vymoženosť len pre budúci život. Je to najlepší štýl života aj pre obdobie dokiaľ sme ešte v tomto fyzickom tele. Tu a teraz. Výzvou je zamotávanie sa do starostí bežného života. A my ju máme prekonať. Na konferencii v Dallase som obsilne vysvetľoval aký reálny je duchovný zápas, ktorého je každý z nás súčasťou. Tomuto mnohí z nejakého dôvodu nerozumejú. Dve kráľovstvá bojujú o ľudí, neustále. Pavol píše: ***nezápasíme proti telu a krvi, ale proti bytostiam duchovnej sféry.*** Treba aby sme rozoznali, čo sa deje okolo nás, lebo existuje nepriateľ, ktorý sa neustále pokúša zničiť nás. Tým že nás navádza na hriech a že na nás útočí chorobami a nemocami. Treba si uvedomiť, že nepriateľ ide proti nám priamo, ale tiež tak, že sa snaží ovplyvniť ľudí okolo nás. Nemôžeš ovládať ľudí okolo, ale môžeš ovládať seba samého. Jedno z ovocí Ducha je ***sebaovládanie***, a máme to vo svojom živote pestovať. Mnohokrát zmýšľame o ovocí, že je to milé príjemné správanie. Ale ovocie Ducha je jednou z našich zbraní v duchovnom zápase. Slovo ***trpezlivosť*** znamená dôsledné vytrvalé zameranie. Tvrdohlavo ísť za cieľom v každý čas. Slovo ***sebaovládanie***, ***zdržanlivosť***, znamená riadenie, zvládanie, svojich emócií, chutí, túžob, všetkých oblastí nášho života. A robíme to mocou Ducha Svätého, ktorý je v nás. Tomuto máme my ako Cirkev rozumieť a uplatňovať. Pre mňa je náročné vysvetľovať to priamo, a ešte ťažšie cez tlmočníka, keď to musím rozkúskovať. Ale treba aby sme rozumeli, v kresťanskom živote, Božie Slovo vchádza do nášho srdca, a každý z nás bude jedným zo štyroch druhov pôdy, o ktorých hovorí Matúš 13. To, ktorým druhom pôdy si a budeš, neurčil Boh. Ale určuješ to ty sám. Takže keď študuješ toto podobenstvo, treba aby si určil ktorou pôdou si teraz, ale tiež treba, aby si rozumel, ktorou pôdou máš byť. Z tých štyroch rôznych druhov pôdy iba jeden prináša úrodu. A to je druh pôdy, ktorým má byť každý z nás.

Ako som vysvetlil, v každodennom duchovnom zápase nemôžeš ovládať ľudí okolo, ale môžeš ovládať sám seba. Dosahovať štandardy kresťanského života nedokáže bežný prirodzený človek. Je k tomu nutná moc Ducha Svätého. Keby mohli ľudia prosto žiť správne bez pomoci Ducha Svätého, tak by nebolo potrebné to, že

Ježiš prišiel a zomrel. Ale kresťanský život je život Krista, ktorý žije bežný kresťan. Takže On nám dáva svojho Ducha, aby nás zmocnil k žitiu takého života, aký nám On ponúka a aký On aj vyžaduje. Znamená to nasledovné veci. List Rimanom v kapitole 8 hovorí, že **ak nemáme Ducha Božieho, tak nepatríme Ježišovi**. Takže treba aby sme mali Božieho Ducha, lebo **On je ten Duch, ktorý nám dosvedčuje, že sme Božie deti**. To Duch Boží nám hovorí v zmysle "Áno, si moje dieťa" Takže potrebujeme Ducha Božieho, a On nás zmocňuje, a dáva nám silu, zabezpečuje všetko, čo potrebujeme, aby sme žili tento život. Ale my sa musíme na Neho spoliehať, musíme Ho prijať ako súčasť nášho života, a to znamená, že treba aby sme Mu načúvali, a keď nás vedie, aby sme Ho nasledovali. Na začiatku to môže byť náročné, lebo nie vždy vieš presne určiť, či vnímaš hlas Ducha Božieho alebo nie. Ale keď si usporiadaš svoj život, nastolíš disciplínu, a konáš to, čo ti káže Biblia, tak vtedy počuješ Jeho hlas a vieš, že Ho nasleduješ. A keď to robíš, tak tvoja myseľ sa obnovuje podľa Slova Božieho. A čím viac je tvoja myseľ obnovená podľa mysle Kristovej, tým menší je rozdiel medzi myšlienkami tvojimi a Božími, lebo podstatou kresťanstva je to, že ty si jedno s Ním. Je napísané, že **keď sme pripojení k Pánovi, tak sme s Ním jeden Duch**. A tak, čím dlhšie žiješ s Bohom, tým ťažšie by sa malo dať vidieť rozdiel medzi tvojimi myšlienkami a Jeho myšlienkami. Lebo tvoja myseľ čoraz viac myslí Jeho myšlienky. Z nejakého dôvodu som narazil na veľmi málo kresťanov, ktorí naozaj žijú takýmto spôsobom. Kresťania obvykle chcú počuť nejaký hlas, niečo zvláštne, a pritom nechápu, že On je súčasťou ich vnútra. Ježiš povedal svojim učeníkom v zmysle "Ten Duch pravdy, ten Duch Svätý, bol s vami, bol pri vás, ale On bude vo vás. Teraz odídem, a vy nemôžete ísť so mnou. Ale pre vás je lepšie keď odídem. Lebo ak by som neodišiel, tak by som nemohol poslať Ducha späť k vám." Odišiel Ježiš k Otcovi? Určite áno. Takže keď Ježiš odišiel k Otcovi, tak vieme že na deň Letníc poslal svojho Ducha späť do Cirkvi. A tak teraz ten Duch, ktorý bol predtým pri nich, už začal prebývať priamo v ich vnútri. A tento Duch je ten istý akého mal Ježiš. S rovnakou mocou, s rovnakým poznaním, so všetkými vlastnosťami totožnými. Ježiš žil svoj život skrze moc Ducha Svätého. My máme žiť tak isto. Nechápte ma nesprávne. Nehovorím o občasných zážitkoch s Duchom Svätým. Hovorím o neustálom živote s Duchom Svätým. Keď máš Ducha Svätého vo svojom živote, tak si možno veľmi zaneprázdnený konaním Božích vecí. Ale aj uprostred všetkej tvojej činnosti, a nezávisle na tom ako rýchlo konáš, bude v tvojom vnútri kľud a pokoj. Takže hoci si veľmi zaneprázdnený, aj tak si kľudný a pokojný, a udržiavaš si spoločenstvo s Duchom Svätým. Ježiš povedal **Svoj pokoj dávam vám. Nie tak ako dáva svet**. Svet si predstavuje len taký pokoj, kde niet problémov. Ale Ježiš má pokoj uprostred problémov. Takže pokoj Boží sa prejavuje nie len vtedy keď niet žiadneho problému. Pokoj Boží sa prejavuje uprostred problémov. Ježiš povedal **Môj pokoj, to je to čo vám dávam ja. Nie svetský pokoj, ale môj pokoj**. Popravde, stretol som len veľmi málo kresťanov, ktorí majú tento druh pokoja neustále.

Mnohokrát som si všimol pri rôznych druhoch bohoslužieb, že sa ľudia snažili získať pokoj. A vždy sa obávali, že by ich niečo mohlo oddeliť od Boha. V Cirkvi sú dve skupiny ľudí. Niektorí veria že spasenie sa nedá stratiť. Iní veria, že spasenie môžeš stratiť akýmkoľvek hriechom kedykoľvek. A ľudia sa ma pýtajú aké stanovisko mám ja. Ja o tomto nerozmýšľam. Ja kráčam s Bohom. Takže ani nepomyslím na to, že by som nebol s Bohom. Predpokladám, že keby som chcel Boha opustiť, tak by som mohol. Ak zameriam svoju vôľu na to, aby som išiel do pekla, tak som si istý, že Boh by moju vôľu nezrušil a nenútil by ma ísť na Nebo. Ale o to sa nestarostím, ani na to nepomyslím. Lebo ja nechcem peklo. Len chodím s Bohom a pestujem si s Ním vzájomné spoločenstvo a robím to, čo Ho teší. Ako môžeš potešiť Boha? Vierou. Viera prináša Bohu potešenie. A Boh povedal veľmi jasne, že On túži po tom, aby sme Ho nasledovali poslušne. Boh si cení poslušnosť viac ako obety. Mnohí ľudia sa chcú zapáčiť Bohu tým, že Mu prinášajú rôzne obety. Ale týmto sa len usilujú odčiniť svoju neposlušnosť. Pre človeka, ktorý má Ducha Božieho, nie je ťažké poslušne nasledovať Boha. Ak poslušnosť je pre teba ťažká, tak potrebuješ mať v sebe Ducha Božieho, aby si mohol byť zmocnený k žitiu podľa Božích zámerov. Pavol napísal Korintňanom v zmysle **Nespravodliví nemajú nič spoločné so spravodlivými. Čo má svetlo spoločné s temnotou? Čo má spoločné Kristus s diablom?** Čo tým vlastne apoštol Pavol hovoril? Je to prosté: "Musíš sa rozhodnúť. Zvoľ si na ktorej strane plota chceš žiť. Mnohí ľudia behajú z jednej strany na druhú. Preskočia plot, zahrajú sa s diablom, a potom bežia naspäť a vyplakávajú sa Bohu. Treba aby si sa jasne rozhodol. Komu budeš slúžiť? Pre koho budeš žiť? Pre veci sveta, ktoré ťa ťahajú preč od Boha? Zbav sa ich! Aby sa ti to podarilo, bude si to vyžadovať disciplínu a silu. Aby si mohol poodsekávať zo svojho života veci, ktoré ťa tlačia preč od Boha. Musíme si uvedomiť, hovoríme tu o našom večnom osude. Keď som si uvedomil aké dôležité je poodtínať veci, ktoré by ma zaviedli preč od Božej cesty, mal som tesne po dvadsiatke a mal som kamarátov, ktorí o sebe vraveli, že sú kresťania, ale nešli cestou, ktorou som šiel ja, a tak som sa s nimi prestal kamarátiť. Lebo som sa radšej chcel priateľiť s Bohom, ako kamarátiť sa s ľuďmi, ktorí idú do pekla, lebo som nechcel ísť s nimi. A tak som toto odťal zo svojho života. Ak som spozoroval čokoľvek, čo mohlo získať nadvládu nad mojím životom, to som odsekol zo svojho života. Možno sa pýtate "A nebolo to príliš tvrdé?" -Áno. Ale to je to, čo nám Biblia určuje, že máme urobiť: **Znášaj príkoria, ako dobrý vojak**. Nebolo nám povedané, že to bude ľahké. Bolo nám povedané len to, že to bude stáť za to. A tak vám dnes vravím, že Kráľovstvo Božie stojí za to, aby ste sa preň vzdali čohokoľvek bude treba. Je hodné toho. Keď som sa vzdal niektorých vecí, ktoré som robil, vtedy som ani netušil, že Boh ma povolá a pošle slúžiť po celom svete. Nevvyjednával som s Bohom. Nevravel som nič také ako "Bože, ak ma urobíš slávnym, tak odsekнем zo

svojho života toto a tamto." Nebolo to zjednávanie. S Bohom nemáme čo vyjednávať. Boha máme poslušne nasledovať. Prosto som si vybral, že budem poslušný. A rozhodol som sa, že zo svojho života poodsekávam všetko, čo by ma mohlo spomaľovať, alebo zdržiavať. Nepriateľ prichádza pozvoľna a nenápadne. Mnohokrát si neuvedomíš, že sa zamotávaš do starostí pozemského života, až jedného dňa ti to docvakne: "Už som sa zamotal!" Keď sa toto stane, tak ihneď sa musíš tých vecí zbaviť, prelomiť tie oblasti zamotania, aby si mohol bežať svoj beh rýchlejšie. Pisateľ listu Židom to píše ***Odvrhnime záťaž a hriech, ktoré nás tak ľahko opantávajú.*** Takže sa môžeš niekedy prebudíť a uvedomiť si, že niečo ťa zdržiava a brzdí. Si ovešaný závažiami, ktoré by si nemal nosiť. Keď vidíš ako bežec preteká na súťaži tak nebehá ovešaný všeličím. Zbavili sa všetkého nepotrebného, majú na sebe len to, čo je nevyhnutné. Len preto, aby mohli bežať čo najrýchlejšie. Nesmieme zabúdať nikdy, že preteky, v ktorých bežíme, sú o Kráľovstvo Božie. A ono je hodné toho, aby sme sa preň vzdali čohokoľvek.

Pravé Evanjelium je o Kráľovstve Božom

Apoštol Pavol povedal, že je niekoľko ba veľa rôznych evanjelií, ktoré ľudia kážu. Ale je iba jedno pravdivé Evanjelium. Dokonca aj v dnešnom svete máme mnoho rôznych typov evanjelií. Ale čokoľvek iné ako to pravé Evanjelium, je falošné evanjelium. A my musíme byť schopní rozoznať to pravé od nepravého. Treba aby sme vedeli rozoznať, že to pravé Evanjelium, je Evanjelium o Kráľovstve Božom. Evanjelium o tom, že Boh je nadradený nado všetkým a nad každým. Treba aby sme uznali, že súčasťou evanjelia o Kráľovstve Božom je to, že Ježiš prišiel a zomrel namiesto nás, za nás, a vstal z mŕtvych, aby sme my mohli vojsť do Kráľovstva Božieho. Písmo nám hovorí, že ***do Kráľovstva Božieho musíme vojsť cez mnohé súženia.*** V dnešnej dobe tu je evanjelium pohodlia či utešenia: "Všetko je v pohodičke. Povedz túto modlitbu. Zapíš sa do zoznamu členov. A si v poriadku. A potom sa len zastav u nás v nedeľu, a nezabudni dať desiatok ... a takto pokojne čakaj na smrť ... a keď zomrieš, tak pôjdeš do neba." Toto nie je to Evanjelium, ktoré kázal Ježiš. Evanjelium, ktoré kázal Ježiš, je, že máš zomrieť teraz. Zomrieť sebe, svetu, a čomukoľvek, čo by prekážalo priamemu spojeniu medzi tebou a Bohom samotným. Najprv musíš zomrieť, a až potom môže začať tvoj nový vzkriesený život s Bohom. Lebo nemôžeš mať vzkriesenie bez toho, aby si predtým najprv zomrel. Musíš najprv zomrieť, a potom byť vzkriesený s Ním, aby si kráčal v novote života. To znamená kráčať v novom spôsobe života, v novej kvalite života. To znamená, že máš iný druh života. Keby si vstúpil do armády, tak odo dňa nástupu máš nový život, iný druh života, charakterizovaný disciplínou, poslušnosťou, úplne iný život. Treba pochopiť, že kresťanstvo nie je len nejaký dodatok navyše, nie je to niečo čo si kúpiš a pridáš do zbierky, nie je to len nejaké hobby. Kresťanstvo je zámena životov. Kristus dal svoj život za nás, a my si to ceníme nadovšetko, a preto dávame svoje životy celé Jemu. Už viac nežijeme pre seba. Už nie si sám sebe pánom. Teraz už žijeme pre Neho. Keď sa pozriete na tých veľkých apoštolov Biblie, každý z tých, ktorí sa učili priamo od Ježiša, a ktorý napísal nejaký list, ktorý sa dostal do Biblie, povedal to isté. Každý vždy píše, že je apoštol, poslaný, ale každý vždy píše tiež to, že je ***otrok Ježiša Krista, sluha Ježiša Krista.*** Treba aby sme si uvedomili, že dokonca aj veľkí apoštoli musia najprv rozumieť sebe, že sú otrokmi. Majú jeden a ten istý zámer a cieľ: slúžiť Tomu Jedinému, ktorého sú nasledovníkmi. To znamená, že už nežiješ svoj život pre samého seba, a to niektorým ľuďom nezná veľmi dobre. Ale dobrá časť toho je, že ak si vyvolíš takýto život, tak ti možno neostane čas a priestor žiť si svoj vlastný život, ale budeš mať čas a priestor žiť ten Jeho život. A ten Jeho život, to je niečo fenomenálne. V Jeho živote niet žiadneho strachu. Jeho život má autoritu. Jeho život má zodpovednosť. Jeho život nepozná žiadny nedostatok ničoho potrebného. Jeho život je plný dobroty a radosti. Jeho život nemá v sebe žiadnej nemoci ani choroby, ale je to prekypujúci život. Oplývajúci nadbytkom sily, ktorú môžeš rozdávať všade naokolo. Skutočné kresťanstvo to nie je náboženstvo. Skutočné kresťanstvo je priame spojenie človeka s Otcom a Synom, skrze Ducha Svätého. Týmto priamym a osobným spojením umožňuješ, že Jeho život prúdi cez teba. Ježiš používal rôzne prirovnania, aby nám to ukázal. On povedal, že ***On je ten vinič a my sme ratolesti.*** Ratolesť nemôže vôbec žiť ani nič urobiť len sama o sebe. Aby mohla žiť a prinášať ovocie, musí byť napojená na vínnu kmeň, čím sa umožní, že životodarná miazga z vínného kmeňa prúdi cez ratolesť a vytvára ovocie. Čo si myslíte, aký druh života má Ježiš, ktorý je naším vínnym kmeňom? Možno poviete "Božský život". A presne o to tu ide. Písmo nám hovorí v liste Petra, že ***týmto zasľúbeniami z tohto Božieho Slova, sme nadobudli podiel na Jeho Božskej povahe.*** Dovoľte mi uviesť vám o tom príklad. Povedzme, že si malé dieťa a nerozumieš ničomu čo sa okolo teba deje, a vyrastáš v detskom domove. A všetko čo poznáš je iba ten detský domov. Možno ľudia naokolo sú k tebe milí a možno aj nie. Možno s tebou zaobchádzajú veľmi zle, tak že im na tebe vôbec nezáleží, ako keby ťa niekto bol vyhodil do smetia. Krmia ťa, odievajú ťa, prikazujú ti čo máš robiť, možno sú k tebe podlí. A to všetko preto, lebo si myslia, že na tebe nezáleží. A začínaš vyrastať v tom sirotinci, a netrvá dlho a začneš veriť tomu, že naozaj si človek, na ktorom nezáleží, presne podľa toho ako sa k tebe správali. Veríš že nikdy nič nedosiahneš. Veríš že nikto ťa nemiluje, nikomu na tebe nezáleží, a takto začínaš zmýšľať o sebe samom. A potom jedného dňa prídu do toho detského domova nejakí ľudia a majú veľkú hŕbu papierov, a vidíš ako sa rozprávajú s pracovníkmi toho sirotinca. A tí zamestnanci sa začínajú rozhliadať pomedzi všetky tie deti tam. A čuduješ sa čo to robia. Čo sa to deje? A odrazu si všimneš, že oni všetci sa pozerajú na teba a vychovávateľ začína ukazovať prstom na teba. A teba to

desí: "Prečo ukazujú na mňa? Veď ja som nikto. Na mne nikomu nezáleží." A chceš sa skryť. A potom vychovávateľ začne kráčať k tebe a hovorí "Pod' s nami" A ty si začneš myslieť "Nie, ja nechcem ísť. Kto sú tí ľudia? Ja ich nepoznám." Ale vychovávateľ ti hovorí "Pod' s nami" A tak ideš k týmto ľuďom a oni pozerajú do tých svojich papierov a personál vytiahne tvoj spis a porovnávajú všetky údaje a nakoniec sú si úplne istí, že ty si ten človek, ktorého hľadajú. A odrazu sa ich postoj k tebe zmení. Začínajú sa na teba pozeráť inak. A tak ti prinesú nejaké veci, nejaké pekné šatstvo, opýtajú sa či si nechceš niečo zajesť, môžeš si vybrať čokoľvek. - "Nie si smädný?" - "Dajme mu nové topánky." - "Vezmeme ťa k tvojej rodine." A ty odpovieš - "Ja nemám žiadnu rodinu, ja som sirota" - "Nie, to bol omyl. Ty nevieš kto si. Ešte nevieš, že sme boli poslaní po teba, aby sme ťa priviedli k tvojej rodine. Lebo vo svojich žilách máš kráľovskú krv." Celý ten čas si bol súčasťou kráľovského rodu. Ale nevedel si o tom, a ľudia sa k tebe ani nesprávali ako k členovi kráľovskej rodiny. A tak si sa správal podľa toho, ako s tebou zaobchádzali. Správali sa k tebe tak, že si nula, a tak si aj žil ako nula. Zaobchádzali s tebou tak, že nikdy z teba nič poriadne nebude, a tak si aj žil ako človek, z ktorého nikdy nič nebude.

Ale, milovaný brat, sestra, ja som tu dnes na to, aby som ti povedal, že tvoja rodina ma sem poslala s tými správnymi spismi, nazývajú sa Biblia, aby som ti povedal, že tvoje údaje sa zhodujú so spisom na Nebi. A mám ti dnes povedať, že v твоjich žilách koluje kráľovská krv. A možno si o tom doteraz nevedel, možno ti ľudia vraveli, že nikdy z teba nič poriadne nebude. Ale tí ľudia, ktorí ti toto hovorili, oni nevedeli kým naozaj si. Lebo ty máš v sebe krv Kráľa. Máš v sebe všetko čím On je. Si potomok kráľovského rodu, svätého rodu, kráľovského kňazstva. Si významný! Si významný pre Boha kvôli tomu, že Ježiš prišiel a zomrel za teba, a si dôležitý pre Boha aj kvôli tomu, čo všetko ešte môžeš vykonať v Jeho Kráľovstve. Si významný, lebo On má pre teba Boží plán. A ten plán vznikol ešte pred tým ako bol stvorený svet. A ten plán je, aby si sa rozvinul do podoby Božieho Syna Ježiša. Neuspokoj sa so žiadnym malým plánom. Veci už vôbec nemusia plynúť tak ako plynuli doteraz. Neuspokoj sa s ničím menším ako je Boží plán. A Jeho plán je, aby ste mali Kráľovstvo Božie. Otcovi sa zaľúbilo dať vám Kráľovstvo. To Kráľovstvo, ktoré je vo vás, naplní všetky vaše potreby. V oblasti fyzického zdravia, materiálnych a ďalších potrieb. Všetky tie veci vám zaopatrí Kráľovstvo Božie, aby ste sa nimi nemuseli starosť, ale aby ste mohli byť zaneprázdnení plánmi vášho Otca. Amen? Toto je vaša identita. Rozumiete? To ste vy!

Nie som tu na to, aby som vám trochu kázal. Ale doručujem vám posolstvá z Neba. Odovzdávam vám výroky Kráľa kráľov. Posolstvo od Neho prinášam k vám. Nie je to môj výmysel. Nie je to o tom, že včera večer by som si sadol a povedal by som si "Nó, toto by bolo dobré.." Obvykle to takto vopred neplánujem. Namiesto toho sa plním Slovom Božím a Duchom Božím. Aby, keď stojím pred Božími synmi a dcérami, som mohol otvoriť svoje ústa a aby On vo mne sformuloval to, čo On chce aby bolo povedané, a aby On priniesol Jeho posolstvo cezo mňa, pôsobením Jeho Ducha. Vedel som, že budem hovoriť o Kráľovstve. Ale nevedel som, že dnes dopoludnia vám budem hovoriť presne toto. Takže treba aby ste rozumeli, toto sa deje pôsobením Ducha Božieho. Je to Jeho posolstvo k vám dnes. A vy si to máte vziať k srdcu, máte to prijať vrúcne. Toto je vaša identita. Si nové stvorenie. Si nový človek. Nová osoba. Už nemôžeš myslieť a žiť tak ako predtým. Treba aby si žil a myslel podľa tejto Knihy - Biblie. Usporiadaj svoj život podľa tejto Knihy. Lebo týmito vzácnyimi zaslúbeniami sa stávaš spoluúčastníkom Jeho svätej povahy. Mnohí z vás čakáte, aby sa vás Boh dotkol, a aby vás zmenil. On však vôbec nepovedal, zmena bude prebiehať takýmto spôsobom. Ale On povedal, že meniť ťa bude tak, že si budeš obnovovať svoje myslenie podľa Slova Božieho. To, ako sa zmeníš, záleží na tebe. Odpoveď, ktorú si hľadal, máš pravdepodobne vo svojom náručí, na svojich kolenách, práve teraz. Nazýva sa Biblia. To je tá odpoveď. Keď ju uplatňujeme vo svojich životoch, tak sa stávame podobní Kristovi. Keď toto pochopíš, tak začneš žiť inak, začneš sa na seba pozeráť inými očami. Budeš rozumieť, že si osobou, ktorej život má zmysel a cieľ. Máš poslanie od Boha. A treba aby si sa rozhodol, že toto poslanie je zmyslom a cieľom tvojho života. Už nie si len nejaký bežný človek. Máš urodzený pôvod. Biblia nám hovorí, že *tam, kde je slovo kráľa, tam je moc*. A tiež nám hovorí, že *sme kráľmi a kňazmi nášmu Bohu*. Si kráľom a tvoje slová majú moc. Si schopný vyhlasovať kráľovské rozhodnutie. Chcem vám uviesť rýchly príklad. Všetci poznáme to slovo, keď Ježiš povedal *Na tejto skale postavím svoju cirkev*, a keď sa na to pozriete v pôvodnej gréčtine, tak to slovo, ktoré bolo preložené ako cirkev, pôvodne znamená niečo iné ako dnešný bežný koncept cirkvi ako náboženskej organizácie a jej budovy. V pôvodnej reči, keby chcel povedať cirkev v našom dnešnom bežne chápanom význame slova cirkev, tak by povedal synagóga. Ale On tam pre označenie cirkvi použil slovo, ktoré sa v gréčtine píše eklesia, a znamená zvolané zhromaždenie ľudí. Skladá sa z dvoch základov: „ek“ a „kalea“, - a znamená „byť povolaný preč odniekiaľ“. A keď si to prečítame tak si pomyslíme „byť povolaný zo sveta“, ale treba aby sme si vyhľadali, čo znamenalo toto slovo v tom prvom storočí. Toto slovo sa vôbec nepoužívalo v náboženskom prostredí. Bolo to politické slovo a označovalo „skupiny ľudí, akoby dnešné mestské zastupiteľstvá, kde jednájú mestskí poslanci a rozhodujú o živote a budúcnosti mesta“. Ďalší jeho význam v prvom storočí bol „kabinet ministrov u guvernéra či kráľa“. Keď Ježiš povedal, že na tejto skale zjavenia postaví svoje zastupiteľstvo či kabinet, tak nehovoril, že postaví miesto, kde sa kresťania budú môcť stretávať a spievať a kázať. Na robení tých vecí nie je nič zlé, ale On tu hovoril o niečom inom. Treba aby sme si pamätali, že On bol Kráľom a prišiel kázať Kráľovstvo Božie. On neprišiel kázať náboženstvo. Kniha proroka Izaiáša 9:7

hovorí: ***Diet'a sa nám narodilo, syn nám je daný, a vládnutie bude na jeho pleciach, a jeho vláda i jeho pokoj bude stále vzrastať a nikdy neskončí.*** To slovo "vláda", má význam "kráľovstvo". Ale to neznamenal "náboženstvo". Keď Ježiš povedal v zmysle "Peter, tvoj Nebeský Otec ti to zjavil, a na tomto zjavení kto som, zostavím svoju vládu, svoje zastupiteľstvo. A cez týchto poslancov a ministrov budem uplatňovať svoje vládnutie a svoje kralovanie." Takáto má byť Cirkev. Nemá to byť len náboženské zhromaždenie. Máme sa schádzať ako poslanci, ktorí prijali mandát z Neba, že máme duchovnú autoritu nad oblasťou, v ktorej žijeme. My máme určovať čo sa bude diať na našom území. Čo zviažeme tu, to zviaže Nebo, a čo rozviažeme tu, to rozviaže Nebo.

Obvykle si myslíme, že zviazanie a rozviazanie je duchovný pojem. Ale ono to prosto znamená toto: Čo dovoľíš na Zemi, to bude dovolené na Nebi. Čo zakážeš na Zemi, to bude zakázané na Nebi. Takže dovoľenie a zakázanie začína pri nás. Lebo máme našu myseľ obnovenú podľa Boha. A máme vykonávať Jeho vládnutie z nášho postavenia na Zemi. My máme určovať duchovné podmienky, ktoré majú za následok fyzické podmienky na území kde žijeme. A keď sa schádzame, tak je to jednanie zastupiteľstva, rokovanie vlády, ktoré vyhlasuje uznesenia Kráľovstva Nebeského na Zemi. V tomto Kráľovstve my slúžime. Samozrejme že máme chvály a všetko čo na zhromaždeniach bežne robíme, ale treba aby sme si uvedomili, že sme súčasťou kráľovstva kňazov a kráľov, a máme vykonávať toto posvätné spravodlivé vládnutie.

Rád by som upriamil vašu pozornosť ešte na toto: Treba si uvedomiť, Ježiš nebol ukrižovaný za to, že bol kazateľom. Ukrižovali Ho za to, že sa vyhlasoval za kráľa. A kráľ má kráľovstvo. A Rímska ríša sa vždy starala o to, aby v nej nepovstalo žiadne iné kráľovstvo. Rimania na Nehu hľadali ako na súperiaceho kráľa, ktorý chce zvrhnúť nadvládu Ríma. To isté si o ňom mysleli aj Židia. Dokonca aj jeden z Jeho vlastných učeníkov bol bojovník za slobodu a nezávislosť. Treba si uvedomiť, že Jeho partiu vnímali ako hrozbu pre Rímsku ríšu. Nerozumeli tomu čo hovoril, lebo On prinášal posolstvo o duchovnom kráľovstve, ale oni sa na to pozerali ako na fyzické ohrozenie, a tak potom chceli kresťanov vyhladiť. Apoštola Pavla zabili Rimania a ich ríša. Neboli to Židia, hoci sa o to veľakrát pokúšali. Ale boli to Rimania, kto ukrižoval Petra. Boli to Rimania, kto odťal hlavu Pavlovi. Prečo? Lebo ich považovali za hrozbu pre fyzické kráľovstvo Ríma. Oni si neuvedomovali, že Pavol sa nechcel stať cisárom, ani Peter nechcel byť novým vládcom ríše. Ale nemýľte sa, Kráľovstvo Božie má za cieľ uplatňovať svoju duchovnú autoritu, aby menilo ľudí a tým aj národy, cez vaše slová, keď hovoríte s vašim Kráľom. Ak ste si to neuvedomili, tak toto nazývate modlitba. Keď hovoríte so svojim Kráľom, tak Mu podávate hlásenie ako Jeho vyslanci. Lebo my sme vyslanci Krista. A vyslanec, to nie je náboženský pojem, je to politický pojem, lebo my slúžime Kráľovstvu Božiemu. Slovo apoštol nebolo náboženským pojmom. Bol to vojenský a politický pojem, ktorý znamenal osobu, ktorá mala za sebou plnú autoritu jednáť za toho kráľa, ktorý tú osobu poslal. A to je to kým sme aj my. Máme autoritu Kráľa, lebo On nás poslal. A toto platí pre každého kresťana, ktorý sa rozhodne zaujať svoje miesto v Kráľovstve - vyhlasovať duchovné ustanovenia Kráľovstva Božieho.

Nejako to tu stíchlo. To obvykle znamená, že premýšľate. Teraz už možno rozumiете tomu, prečo boli kresťania tak veľmi prenasledovaní v dávnej minulosti, a prečo v mnohých prípadoch nie sú v dnešnej dobre prenasledovaní vôbec. Lebo poväčšine nikto nevníma vás ako hrozbu. Len čo ťa začnú považovať za hrozbu, začneš zažívať prenasledovanie. Lebo ľudia prenasledujú to, čoho sa boja. Vidno to v knihe Skutkov. Keď Cirkev zaujala svoje postavenie duchovnej autority tak sa tam píše, že veľký strach prišiel na všetok ľud. Lebo bolo zjavné, že v Cirkvi je ten veľký Boh. Takíto sme my. My sme Boží ľud. Máme Kráľovstvo, ktoré neopúšťame, ale ono je v nás, a my nosíme Kráľovstvo so sebou všade tam, kam ideme. S nami kráča aj autorita Kráľovstva Božieho, a vyslobodzujeme zajatých - jednoduchým slovom. Podobne ako Mojžiš: Prepustiť môj ľud! Človeče, buď slobodný! Démon, ber sa preč! Choroba, odstúp! Človeče, buď uzdravený! Všetko toto sú príkazy. Neprosím modlitbou Boha, aby to urobil On. Ale hovorím v mene Božom a prikazujem tomu problému, aby sklonil svoje kolená pred Kráľom kráľov, ktorému patrím, a ktorému slúžim. A keď tomuto rozumieš, tak žiješ inak, rozprávaš inak, vnímaš samého seba inak. Lebo si uvedomíš, že máš posvätné poslanie - reprezentovať kráľovskú rodinu Neba. A vieš, že si tu na to, aby si pomáhal ľuďom a aby si im slúžil v mene Božom. A vieš, že keď hovoríš, tak to, čo povieš, sa aj stane. Takže prestaneš rozprávať hlúposti, odstrániš hlúpe slová zo svojej reči, prestaneš svojimi slovami privolať choroby a nemoci, čiže prestaneš hovoriť "Z toho som chorý!" "Toto mi trhá žily!". Nie, lebo nechceš aby tvoje žily boli potrhane. Ale budeš rozumieť, že to čo povieš sa aj stane. Takéto veci z mojich úst nevychádzajú. Nepripúšťam, že by ma niečo mohlo "Vystrašiť na smrť!", lebo ***Dokonalá láska vyháňa strach!*** Takže slová smrti nevyslovujem. Nehovorím o chorobe v zmysle, že by mala mať so mnou niečo spoločné. Choroba ani nemoc nemajú so mnou spoločné vôbec nič. ***Čo má svetlo spoločného s temnotou?*** Nič! ***A Boh je svetlo! A v ňom niet žiadnej tmy.*** Takže rozprávam slová svetla a života. Lebo Jeho slová sú duch a sú život. A keď mám hovoriť, tak budem hovoriť ako Boží hovorca. Takže môžem hovoriť iba slová života. Môžem hovoriť len Jeho slová. Môžem hovoriť len slová svetla. Aby svetlo mohlo svietiť na vás, aby ste vy mohli byť osvietení. Nie zmätení, ale slobodní. Aby ste vedeli kam máte kráčať, ako máte kráčať, aby ste vedeli ako hovoriť v mene Božom. A na to treba, aby ste mali silu vôle, ktorou vás zmocní Duch Boží, aby ste obstáli a nesklonili sa pred chorobou ani nemocou. Silu vôle treba mať na to, aby ste chorobu a nemoc odmietli, hoci aj násilne, ak je to potrebné. Ak sa choroba a nemoc pokúša na teba

zaútočiť, tak silou rozhodnutia vôle ju zastav so slovami "Nie! Nesmieš! V tomto tele nemáš žiadny priestor! Toto telo patrí Ježišovi. On to telo kúpil a riadne zaplatil. Ja som Mu to telo vydal ako živú obeť. S týmto telom nemáš nič spoločné! Toto telo patrí Jemu! A preto, choroba a nemoc, odstúp odo mňa! Tu pre teba niet žiadneho miesta, a nebudeš tu prebývať ani sídliť. Dokonca nemáš ani právo navštíviť toto telo. Tu je pre teba zákaz vstupu. Toto telo patrí Ježišovi. A preto, choroba a nemoc, ber sa preč, teraz! A nikdy sa nevracaj! V mene Ježiš!" A keď tomuto rozumieš, a si schopný to aj povedať, a to s presvedčením, tak si uvedomíš, že tvoje dni chorôb a nemocí skončili. Lebo **týmto posvätnými zasľúbeniami si sa stal spoluúčastníkom Božej svätej povahy**. A súčasťou Božskej povahy je život v Božskom zdraví. Toto dedičstvo patrí vám, **vy ste Boží dedičia a spoludedičia s Kristom**. Skúste mi v Biblii ukázať jediné miesto keď Ježiš bol chorý. Také miesto nenájdeš. Takého miesta niet. **A aký je On, takí sme aj my, teraz, v tomto svete!** V mene Ježiš! Amen!

Proces prinášania úžitku v Kráľovstve Božom

V príbehu o rozsievачovi, niektoré semiačka padli pri ceste a tam ich pozobali vtáky, iné na skalnatú pôdu, tam rýchlo vyklíčili, ale nezapustili korene, a keď vyšlo slnko tak vyschli. Ďalšie sa dostali medzi trnie, ktoré sa rozbuľovalo a zadusilo ich. Iné padli na dobrú pôdu a tie priniesli úrodu, niektoré 100-, iné 60-, a ďalšie 30-násobok, kto má uši, nech počúva... **Učenci pristúpili k Ježišovi "Prečo k nim hovoríš v podobenstvách?" On im odvetil „Lebo vám je dané rozumieť tajomstvám Kráľovstva Nebeského, ale im to dané nie je, lebo ktokoľvek má, tomu bude pridané, ale kto nemá, tomu bude vzaté aj to čo má. Preto k nim hovorím v podobenstvách. Lebo oni hľadia ale nevidia, počúvajú ale nevnímajú a nerozumejú, a tak sa pri nich napĺňa proroctvo Izaiáša: Budete počúvať ušami, ale nepochopíte, a očami budete hľadiť, ale neuvidíte.“** Všimnite si, že Matúš 13:15 vraví **Srdcia tohto ľudu otupeli, ich uši sťážkopádneli, a svoje oči si zavreli, aby očami nevideli, ušami nepočuli a srdcom nerozumeli, aby sa neobrátili a aby som ich neuzdravil.** Tu si všimnite dve veci. Verš 15 hovorí, že ich srdce otupelo a uši sťážkopádneli. Ten popis ťážkopádneho počúvania je rovnaký ako v liste Židom-Hebrejom, kde sa píše, že už nedokážete prijímať tuhý pokrm, ale iba mlieko, lebo váš sluch sa otupil. To znamená, že predtým, v minulosti, boli schopní počuť, ale z nejakého dôvodu ich sluch otupel. A pozrite sa tu na to slovo o schopnosti rozumieť. Toto slovo sa používa často. Potom vo verši Matúš 13:18-19 Ježiš vysvetľuje celé toto podobenstvo. Pamätajte, hovoríme tu o Kráľovstve Božom. **Vy teda počúvajte podobenstvo o rozsievачovi: Ku každému, kto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho, prichádza Zlý a uchytí to, čo mu bolo zasiaté do srdca.** Treba si uvedomiť, že užitočné je pre vás jedine také Slovo Božie, ktorému rozumiete, ktoré si vezmete k srdcu a vykonáte. Nestačí len poznať Bibliu. Je nutné najprv počuť, potom porozumieť, a potom vykonať. Ak to nepočuješ ani tomu nerozumieš, tak to nemôžeš ani vykonať. Ak Slovu nerozumieš, tak ten zlý prichádza a ukradne to z tvojho srdca a toto Slovo neprinesie úžitok. Takže nestačí keď len počúvaš kázanie. Naštuduj si to, vyhľadaj si to v Božom Slove, rozober si to, preskúmaj to, preskúšaj to. Dospej do bodu, keď rozumieš čo bolo povedané. A potom to konaj v praxi. A keď toto všetko takto robíš, tak napokon nepriateľ nebude schopný to od teba ukradnúť, a bude to produktívne v tvojom živote.

Verš 19 **Ku každému, kto počúva slovo o kráľovstve a nechápe ho, prichádza Zlý a uchytí to, čo mu bolo zasiaté do srdca. U toho človeka bolo zrno zasiaté na kraj cesty.** Teraz Ježiš odkazuje na ten moment keď to podobenstvo povedal. A verš 20 hovorí **Na skalnatú pôdu bolo zrno zasiaté u toho, kto počúva slovo a hneď ho s radosťou prijíma, no nemá koreň, a tak je len chvíľkový.** Pozrite sa na toto ďalej, že keď prichádza súženie a prenasledovanie pre to slovo, tak človek, ktorý nemá koreň, sa ľahko urazí, dá sa zraniť. Takže ustúpi a neobstojí. Všimnite si tu ten pojem. O čom tu Ježiš hovorí? Vraví, že poslucháč prijíma slovo s radosťou, ale nemá v sebe koreň, a po krátkom čase, keď začne nejaká ťažkosť, alebo keď nastane nejaká nepriazeň či prenasledovanie, tak ten človek ustúpi a nepokračuje v praktizovaní toho slova. Znova si všimnite ten pojem: **nemajú v sebe koreň.** Viacerí ľudia sa ma pýtali ako tomu možno rozumieť. Nehovorí sa tam, že ten poslucháč nemá koreň v Bohu. Ale Ježiš tam vraví, že ten človek nemá koreň v sebe. Inak by sa to dalo povedať, že poslucháč to slovo neuchopil naplno, a nemá silu vôle potrebnú na to, aby obstál, vytrval. Príkladom toho je Peter v situácii keď zatkli Ježiša. Peter prijímal Ježišove slová s radosťou, nasledoval Ho tri roky, ale potom, len čo začalo prenasledovanie a niekto povedal "No moment, veď ty si bol s týmto Ježišom!" tak vtedy to Peter zapieral "Nie, s niekým si ma mýliš!" - "Ale áno, videla som ťa s ním" - "Neviem o čom hovoríš, ja ho ani nepoznám" - "Len sa pozri na seba, si predsa Galilejčan, presne ako on.." - "Už som ti povedal, ja toho chlapa nepoznám!" A hneď na to zakikírkal kohút. Treba si uvedomiť čo sa tam dialo. Peter nemal v sebe silu potrebnú na to, aby obstál proti prenasledovaniu. Mal strach a ustúpil, dokonca aj s tým, že zaprel Krista. Takže nemal v sebe koreň. Toto je mimoriadne dôležité. Vysvetlím vám čo to znamená pre mňa v mojom živote. Oblasť uzdravovania študujem už 40 rokov. Vidím to v Biblii. Vidím pravdu o uzdravovaní. Vidím ako je to v Biblii upevnené. Z Izaiáša 53 vidím, že na základe slov tejto kapitoly, čo vykonal Ježiš s mojimi hriechmi, presne to isté urobil aj s mojimi chorobami a nemocami. On niesol moje hriechy za mňa, aby som už ja nemusel, a tiež niesol moje choroby a nemoci za mňa, aby som ja už ani tie nemusel niesť. Na oboch miestach je použité rovnaké slovo. To, čo Ježiš urobil s hriechmi, to isté urobil aj s chorobami a nemocami. Takže ak popriem uzdravenie, tak by som mal poprieť aj spasenie. Ak Ježiš neniesol moje choroby a nemoci, ako je to napísané v Izaiášovi 53, tak je jasné, že On neniesol ani moje hriechy. Lebo pre jednu aj druhú záležitosť je

použitie presne rovnaké slovo. Preto pokiaľ popriem jedno, musím poprieť aj druhé. Lebo obe tie záležitosti tam jasne vidím. Nemám o tom žiadne pochybnosti. Spasenie vydobyla zapltená krv Ježiša, a uzdravenie s vyslobodením z nemoci a chorôb vydobyla tiež krv Ježiša preliata z Jeho rán pri bičovaní. Obe tieto záležitosti sú zhodné. Nemôžem si vybrať jednu z nich a opomenúť tú druhú. Musím prijať buď obe alebo žiadnu z nich. Jasne to tam vidím. Takže mám v sebe koreň. Som presvedčený. Mám silu vôle, s ktorou môžem zachovať svoje presvedčenie o uzdravovaní Božou mocou, a nepoprieť to. Môžem sa toho držať rovnako silno ako svojho presvedčenia o spasení. Nezaprel by som Krista, ani to za čo On v krutých bolestiach trpel a zomieral: spasenie a uzdravenie. Ak by niekto priložil pištoľ k mojej hlave a vyzval by ma "Veríš že Ježiš zomrel za tvoje hriechy? Ak povieš áno, tak ťa zastrelím.", tak ja by som odpovedal "Áno, verím v to!" A tak by som pre to zomrel. Sú to rovnaké záležitosti. Keby mi niekto priložil pištoľ k hlave, a povedal by "Zapri uzdravenie! Pripusť, že Ježiš neniesol tvoje choroby. A ak nezaprieš, tak ťa zastrelím." Musel by som tomu človeku povedať "Nezapriem, potiahni kohútik." Pretože tam niet rozdielu. To isté čo Ježiš urobil pre to, aby ma spasil, urobil aj pre to, aby ma uzdravil. Pre uzdravenie by som sa dal zabiť rovnako rázne ako pre spasenie. Lebo jedno i druhé je rovnako pravdivé. Toto znamená mať koreň v sebe. Pre to, čomu verím, ma niektorí ľudia prenasledovali aj prenasledujú, ohovárajú aj mňa aj to čo vyučujem. Ale nie oni sú mojim kráľom. Tak prečo by som im mal venovať svoju pozornosť? Nebudú to oni, pred koho sa budem musieť jedného dňa postaviť. Ale bude to Ježiš. A tak nepočúvam čo hovoria oni. Počúvam len to, čo hovorí On. Takže mám v sebe koreň. Treba aby ste mali koreň v sebe. Treba aby ste si pestovali silu vôle. Možno povieť "No dobre, keď si povedal, že to treba, tak ako na to?" Má to predovšetkým dve časti. Prvú robíš ty a tú druhú robí Boh. Ale dokiaľ neurobíš ty ten svoj diel, tak Boh nemôže urobiť tú Jeho časť. Tvoj diel je zahĺbiť sa do Božieho Slova a študovať rôzne témy, ktorým potrebuješ porozumieť, a študuješ to do bodu, keď sa to stane pre teba realitou a nevyvrátiteľnou pravdou, ktorú za žiadnych okolností nezaprieš. Takto vypestuješ v sebe koreň, a vtedy môže Boh uvoľniť v tebe Božieho Ducha tak, že sila tej vôle v tebe bude väčšia ako sila ľudskej vôle. A takto budeš mať nadprirodzenú silu vôle, Božiu silu vôle. Jeho schopnosť nezaprieť pravdu, ale zotrvať na nej každý deň a nikdy neodstúpiť. Ale On čaká kým ty vykonáš ten svoj diel. Lebo dovtedy On nemôže uvoľniť svoju silu. A tak začnite dôsledne študovať vybranú oblasť až do toho bodu, keď budeš absolútne presvedčený aká je pravda. A potom pokračuj v študovaní a začni to uplatňovať v praxi a dostaneš sa do štádia, keď sa to už nebude dať poprieť. A keď sa stane toto, tak si prijal slovo Kráľovstva, to Slovo je v tebe.

Prečítajme si zvyšok. Matúš 13:21 *...no nemá koreň, a tak je len chvíľkový. Keď nastane súženie alebo prenasledovanie pre slovo, hneď odpadne. Do trnia bolo zrnko zasiate u toho, kto slovo počúva, ale denné starosti a omámenie bohatstvom udusia slovo, takže ostane bez úrody.* Všimnite si, že to slovo sa stáva neplodným. Teda ten človek prinášal úrodu, ale starosti, rušivé vplyvy a zvodnosť majetkov, všetky tieto veci udusili to slovo, a napokon sa stalo neplodným a ostalo bez úrody. A potom vo verši 23 *Do dobrej pôdy bolo zrnko zasiate u toho, kto počúva slovo a chápe ho. Ten potom prináša úrodu: jeden stonásobnú, druhý šesťdesiatnásobnú a tretí tridsaťnásobnú.* Všimnite si, keď Slovo je prijaté do tvojej dobrej pôdy, tak to Slovo počuješ, porozumieš, uplatníš v praxi, ono začne prinášať úrodu, a uvidíš rôzne úrovne úrody, ktoré budú prichádzať. Toto je ten človek, ktorý prijal Slovo dobre a správne. Takýmto ľuďmi chceme byť. Treba si uvedomiť, že nám je daná možnosť rozhodnúť sa akým druhom pôdy sme a budeme. Teraz pôjdeme do verša 31 *Ježiš im rozpovedal aj iné podobnenstvo: Nebeské kráľovstvo je podobné horčičnému zrnku, ktoré človek vzal a zasial na svojom poli.* Všimnite si, pole to je tvoje vlastné srdce. Takže človek vezme Slovo o Kráľovstve a zaseje ho do svojho srdca. A to zrnko je najmenšie zo všetkých. Mohlo by to byť to najmenšie slovo o Kráľovstve Božom, jediný veršík, a zaseješ to do svojho srdca. To znamená, že to prijmeš, vezmeš si to k srdcu, študuješ to, porozumieš tomu, a vtedy, keď je to zasiate do tvojho srdca, je to také maličké, že ľudia by to prehliadli. A práve toto ľudia mnohokrát nechápu a vravia "Ako môže niečo, čo je napísané v nejakej knihe, zmeniť môj život? Ako môže niečo písané v knihe zmeniť moje vlastné večné určenie?" A nedáva im to zmysel. Ale múdry človek vezme slová Ježiša, verí im a koná ich. A Ježiš to tu potom ďalej hovorí. A nám treba, aby sme rozumeli, že môžeme vziať niečo zdanlivo malé a nevýznamné, môžeme vziať to slovo, počuť to, čítať to, veriť tomu, a konať to. To semeno sa takto zaseje, a začína rásť. Hoci je to najmenšie semienko, začína rásť. A keď tá rastlina dosiahne svoju plnú veľkosť, tak je to najväčšia bylina a stáva sa stromom, tak veľkým, že na jeho konáre si sadajú vtáci z povetria. To, čo začína ako bezvýznamné, môže vyrásť tak, že to celkom obklopí a naplní tvoj život. Neustále ľuďom hovorievam "Čomu sa budeš venovať, to ťa môže pohltiť." Toto vieme z prirodzeného sveta, ale platí to aj v duchovnej sfére. Keď vezmeš toto Slovo Božie a budeš ho študovať a konať, tak to na začiatku môže byť v tvojom živote niečo maličké, ale ak tomu umožníš aby rástlo, tak ťa to pohltí. Takto to bolo v mojom živote. Na začiatku som si čítal Bibliu pravidelne, azda 1-2 razy za týždeň, osobitne v detstve. Ale potom som sa rozhodol "Chcem mať Slovo Božie vo svojom živote, chcem žiť ako Kristus." A tak som sa rozhodol študovať Slovo Božie oveľa častejšie. A tak som sa odhodlal, že každý večer pred spaním budem čítať Božie Slovo. A tak som to začal čítať a pokračoval som v tom. Dokonca aj keď sa mi nechcelo. Dokonca aj keď som išiel do postele veľmi neskoro. A pomyslel som si, že som unavený a dnes večer čítať nechcem. Ale keď predtým som sa už rozhodol, pevne rozhodol, že budem čítať Božie Slovo každý večer pred spaním. A tak, hoci som bol unavený, vzal som do rúk Bibliu a čítal som ju. Niekedy som ju čítal

dokiaľ som pri tom nezaspal. A takto som si vypestoval zvyk čítať Božie Slovo. A teraz je to už 20 rokov, a nemôžem zaľahnúť bez toho, že by som bol čítal Slovo Božie. Bez ohľadu na to aký ustatý som, predsa zmôžem čítať Božie Slovo, a nemôžem zaľahnúť pokiaľ som nečítal. A tak čítam, a po dočítaní môžem ísť spať. Lebo som si vypestoval návyk. Mohlo by sa povedať, že som závislý na Božom Slove. A je to dobre, lebo ono je reálne a živé. A keď je Božie Slovo to posledné, čo som v ten deň čítal, tak počas môjho spánku vo mne pôsobí Božie Slovo. Pretože hoci spím, môj duch nespí, ale stále pôsobí vo mne. A mnohokrát sa ráno zobudím so zjavením z Božieho Slova, a prvé čo v ten deň urobím, je, že chytím pero a zápisník, a začínam si robiť poznámky o tom, čo ku mne hovoril Boh z Jeho Slova. V prirodzenej sfére to funguje rovnako. Toto sa nazýva mať silu vôle, mať koreň v sebe. Toto zdôrazňujem. Lebo bez Božieho Slova všetko ostatné stráca svoj zmysel a význam. Bez Božieho Slova nebudete mať silu zámeru a cieľa. A tak vždy zdôrazňujem, že treba aby ste si vypestovali silu vôle.

Teraz vás chcem vziať trochu ďalej a pozrieme sa na text Matúša 13:33 ***Povedal im ďalšie podobstvo: Nebeské kráľovstvo je podobné kvasu, ktorý vzala žena a zamiesila do troch dávok múky, takže všetko nakyslo.*** Všimnite si toto. Žena vzala kvások a vmiesila ho do troch dávok múky. Ježiš tu opäť zdôrazňuje, že čo začína možno v malom, môže úplne pohltiť tvoj život, ale musí to byť vmiesené do každej oblasti tvojho života, a potom to úplne ovládne tvoj život. Toto treba aby sa stalo. Na tomto princípe rozumiem uzdraveniu. Začal som malou myšlienkou, potom som v Biblii študoval tému uzdravenia. Začalo to prostou otázkou "Ako môžem zažívať uzdravovaciu Božiu moc uvoľnenú pre každého, koho sa dotknem?" A tak som začal študovať uzdravovanie. To, čo začalo maličké, napokon pohltilo celý môj život, a došlo to do bodu, že keď som čítal Bibliu, tak som videl uzdravenie všade, až som si hovoril "To naozaj aj toto hovorí o uzdravovaní?!" A takto som začal vidieť uzdravenie v Písme. Lebo Boh je tou mocou, ktorá uzdravuje, a On je Slovo Božie. A toto všetko je tam napísané. A tak som začal na to hľadiť, najprv v malom, a potom keď som to študoval ďalej, sa to rozšírilo, a stalo sa to vo mne veľkým. Nebolo to o tom, že by som si niečo vymýšľal, ale iba som čítal, čo tam bolo napísané. A nachádzal som viac a viac veršov, ktoré sa týkajú uzdravenia. Ale ja som to nie len čítal, ale popri čítaní som to začal aj konať, a takto som tomu začal prakticky rozumieť. A tak porozumenie som pretavoval do konania. A stávalo sa to mojou identitou. A napokon, ako ste už aj počuli, keď si s niekým len potrasím rukou, alebo len keď niekomu zamávam, tak uvoľňujem uzdravujúce pôsobenie. Uvedomili ste si, že keď ste v spoločenstve a vpredu je niekto, aby sa zaňho ľudia pomodlili, napríklad niekto práve vysielaný na misiu, je vám často povedané "Vystrite svoje ruky k tomu človeku" Prečo je to tak? Je to nejaký ľudský vymyslený úkon? Alebo je za tým pádny dôvod? Je to preto, lebo kam nasmeruješ svoju ruku, rovnako ako keby som sa dotkol toho človeka, uvoľňuje sa sila. Takže keď vystrieš svoju ruku, vtedy cez ňu prúdi Božia moc. Na základe tvojho úmyslu, nasmerovania tvojej ruky. Nemusíš sa človeka dotknúť, stačí tam nasmerovať svoju ruku a uvoľniť Boží život. A toto je to isté. Keď prichádzam sem pomedzi ľudí, možno idem touto uličkou, alebo sú ľudia na tamtej strane, ktorí upútajú moju pozornosť, a keď sa na nich pozriem, tak im zamávam. Nerobím to len zo zdvorilosti. Svoju ruku vystieram k ľuďom so zámerom uvoľniť do ich života to, čo potrebujú. Lebo toto je môj život. Len toto robím. Okrem tohoto nerobím nič iné. Semeno Slova Božieho ma pohltilo. A preto, kohokoľvek sa dotknem, s kýmkoľvek si potrasím rukou, či pokyniem rukou, zamávam, namierim prstom, alebo len keď si niekoho všimnem, tak uvoľňujem Boží život k tým ľuďom. A keď sa toto deje, tak by ste to mali len prijať a rozhodnúť sa v tom momente "Tento život ma teraz uzdravuje. Je to život Kristov. Lebo som ratolesť spojená s vínnym kmeňom. Život z kmeňa prúdi cez ratolesť tam, kam ona smeruje. Toto je život. Nie je to nejaký rituál. Je to život.

Včera večer som hovoril so svojou manželkou a rozprávala mi o našej vnučke. Pred dvomi týždňami našej vnučke Pán ukázal Nebo, a hovorila o tom s ňou moja manželka a kládla jej otázky. Vnučka má len asi sedem-osem rokov. Takže je veľmi mladučká. My o Nebi nevyučujeme veľa. Nevyučujem ako to vyzerá na Nebi, ako sa tam človek cíti. Nikto jej nerozprával ako to tam vyzerá. Ale ona začala popisovať veci, a moja manželka sa jej začala pýtať. „Čo si tam videla? Aké to tam bolo?“ – „Videla som veci, ktoré som nikdy predtým nevidela. Bolo to také jasné, že kdekoľvek si stála, nebolo tam žiadneho tieňa, lebo svetlo prichádzalo zovšadiaľ. Keď som kráčala cez záhradu a odtrhla som kvietok, tak to bol najkrajší kvet aký som kedy videla.“ – „Akú mal farbu?“ – „Také farby nepoznám, nikdy predtým som ich nevidela. Nedokážem ich popísať slovami. Ale keď som odtrhla kvietok, tak na jeho mieste tam hneď narástol ďalší. A keď som ten kvietok položila na pôdu, tak nezvädol, ale pôda ho pohltila a stal sa ďalším kvetom. Videla som tam ľudí, ktorých som nepoznala. Bolo tam jasno. Všetko čo viem, je, že som sa tam cítila doma. Nikto ma tam neobjímal, ale mala som tam pocit, že som milovaná.“ Nikto jej predtým nič také nerozprával. Ale pretože Nebo je reálne, a my sme zrodení odtiaľ, tak Nebo je náš domov. Táto Zem, to nie je náš domov. Nebo je naše DOMA. A to je smer a cieľ nášho života. A našou úlohou je zmeniť Zem tak, aby to tu vyzeralo ako na Nebi. Ako nás Ježiš učil modliť sa - ***bud' vôľa Tvoja, ako je na Nebi, tak aj na Zemi*** - tak našou úlohou je kráčať po tejto Zemi, a keď narazíme na niečo čo nevyzerá tak, ako by to vyzeralo na Nebi, tak to máme napraviť dokiaľ to nevyzerá ako na Nebi. Veľakrát ľudia hovoria "Ja nepoznám Božiu vôľu." Božia vôľa je Nebo. Boh chce, aby to na Zemi vyzeralo tak ako to vyzerá na Nebi. Používajú ľudia na Nebi barley? Jasné že nie! A tak nie je Božia vôľa aby ľudia chodili o barlách tu na Zemi. Na Nebi niet vozíčkov ani nosidiel ani kyslíkových bômb s dýchacími maskami. Takže nie

je Božia vôľa aby takéto veci museli ľudia používať tu na Zemi. Všetko toto vyrobili ľudia preto, lebo telá ľudí neboli v takom stave, v akom by boli na Nebi. Tie veci boli vyrobené na to, aby zaplnili medzeru medzi tým ako na tom ľudia sú a ako by na tom mali byť. O tomto je celá medicína. Usiluje vyplniť medzeru medzi chorým a normálnym stavom tiel ľudí. My veriaci máme túto medzeru vyplniť mocou Božou. Kamkoľvek ideme, tam máme vystierať svoje ruky a prinášať ľuďom Nebo. Veľkým problémom ale je toto. Ako ľudia, a zájdem ešte ďalej, ako telesní nevyspelí kresťania, sa dáme ľahko nadchnúť všakovakými nepodstatnými vecami, ktoré Boh dokáže vypôsobiť. Chceme vidieť oblaky slávy, zlatý prach, olej na rukách ľudí, a pritom nič z toho nie je podstatné. To hlavné je Božia vôľa a prejavovanie Jeho života. Ale pokiaľ sme nevyspelí v Kristovi tak ešte stále chceme vidieť také veci, ktoré sú vzdialené od toho, čo skutočne pomáha ľuďom. Nevrávim že na tomto je nutne niečo zlé, ale tvrdím, že čím viac ste vyspelí, tým menej budú takéto veci pre vás podstatné. Dôležité je, aby ten človek bol spojený s Bohom, a aby mohol prijímať od Boha všetko čo potrebuje. Aby mohli kráčať v takej plnosti života, ktorú zaopatril Boh. Keď ste vyspelí tak si uvedomíte, že také veci ako oblaky slávy, zlatý prach či olej na rukách, nie sú pre vás potrebné. Boh si želá a túži po tom, aby ste zapĺňali tú medzeru. Ty máš chytiť núdzneho za ruku, lebo ty sa svojou druhou rukou držíš Božej ruky, a takto sa stávaš potrubím pre prúdy Božej živej vody do situácie toho človeka. Nie je nutné, aby si videl tie spomínané prejavy, stačí keď vieš, že si spojený s Bohom. Takže kráčaš s Bohom, pestuješ si s Ním dôverný vzťah, a keď chytiš človeka za ruku, tak možno budú cítiť len dotyk tvojho tela, ale dotkne sa ho Boží Duch, ktorý je v tebe. Toto je dedičstvo Božích synov a dcér.

Byť bežný, to nikdy nebola Božia vôľa pre tvoj život. Máš byť odlišný. Nie trápny podivín. Ale iný ako to čo je bežné. Tvoj život nemá byť taký ako život väčšiny bežných ľudí. Boh má pre teba život Boží. Si tu na to, aby cez teba mohol prúdiť Ježišov život. A tak nie je dôležité, či tento človek trpí rakovinou, alebo tamten človek má problémy so zrakom, či henten má ťažkosti so srdcom. Boh nepotrebuje rôzne nástroje na riešenie každého iného problému. Ten Jeho život, ten rovnaký život, je riešením na každý problém. On to môže prejavovať rôznymi spôsobmi. On môže prejavovať seba samého v slove, alebo v dare uzdravenia, alebo vo viere nejakého človeka. Ale toto všetko sú prejavy Jeho Ducha. A dokiaľ sme nevyspelými deťmi, tak príliš často nás zaujímajú dary a prejavy samé o sebe. Namiesto toho by sme sa mali dať nadchnúť osobou Darcu. Byť celí unesení a uveličení z Neho samotného. A keď sa dáš ohúriť tou veľkolepou nádherou slávy Ježiša, a keď rozumieš, že všetko čím On je, to všetko je vložené do teba, a ty to môžeš zo seba uvoľniť, tak ťa príliš nezaujímajú rozmanité prejavy, ale nadchýňa ťa to, ako veľmi Boh miluje ľudí a ako veľmi je k nim dobrý. Raduješ sa z toho ako veľmi chce On pomáhať ľuďom, a toto sa nazýva duchovná zrelosť. Vtedy si uvedomuješ, že vrcholom kresťanstva je byť ako Ježiš, žiť Jeho život, umožniť aby tento život prúdil cez teba k ľuďom v núdzi, a milovať ľudí tak ako ich miluje On.

Príliš často zabúdame, že Boh je náš Otec, že nás miluje, a že On miluje aj ďalších ľudí bez rozdielu. Ale keď vidíš ľudí Jeho očami, a keď si uvedomíš, že tento človek bol pre Ježiša až tak vzácny, že Ježiš zomrel aby ten človek mohol mať Jeho život, tak potom zabúdaš na ostatné veci, a miluješ ľudí tak ako Ježiš. Mnohokrát sa nemusíš za nich ani pomodliť. Čoraz viac mám skúsenosti, že ľudia sú uzdravení keď ich len objímam. Niekedy vnímam situáciu toho človeka a začnem plakať, lebo viem, že jeho ťažká situácia nie je Božou vôľou. Ani som sa nedostal k tomu, aby som sa pomodlil, a stane sa, že dotýčny človek zažije uzdravenie. Uzdravenie cez slzy, cez dotyk, cez objatie, cez zamávanie, cez ukázanie prstom, cez zameraný pohľad. Prečo sa to takto deje? Lebo nezáleží aký presne úkon urobím, ale dôležitý je ten moment, keď uvidím dotýčného človeka Božími očami, a milujem ho láskou Božou. A vtedy sa tie putá zlomia. Prichádza vyslobodenie ešte pred dotykom. Lebo záleží na verení. A obvykle verím pred tým ako sa dostanem k dotyku. A v tej chvíli, keď verím, prichádza uzdravenie. Nespočíva to v dotyku, spočíva to vo verení. A preto ma mnohí ľudia žiadajú "Pomodlil by si sa za mňa?" Obvykle odpoviem "Áno, samozrejme." Ale mnohokrát nie je podstatná samotná modlitba, mnohokrát sa nemodlím vôbec, len sa rozhodnem veriť. A vtedy nastáva uzdravenie. A ten človek si myslí, že som sa modlil, ale ja som len veril. Verenie zapína vypínač moci. Veriť môžete ohľadne niekoho, kto sa nachádza na druhom konci sveta - človeka, ktorého sa nemôžeš dotknúť, lebo je príliš ďaleko. Ale môžeš sa rozhodnúť vynaložiť chvíľu svojho času a veriť. A keď to takto urobíš, tak v tej chvíli je to zavŕšené. Vidíte, Boh je väčší ako tie pravidlá, ktoré sme Mu vymysleli my ľudia. Boh chce ľudí uzdraviť viac ako to chceme my. A tak sa len rozhodni Mu veriť, že to naozaj tak chce. Keď študuješ Božie Slovo tak veriť bude pre teba čoraz ľahšie. Biblia nám hovorí, že pokiaľ hľadáme na veci, ktoré nie je vidno, tak začneme vidieť veci, na ktoré hľadáme. Pre prirodzenú myseľ toto nedáva žiadny zmysel. Zmysel to dáva iba duchovnej mysli. Ale musíš sa rozhodnúť, že budeš veriť tomu, čo hovorí toto Slovo Božie. A budeš hľadiť na Božie Slovo, namiesto hľadania na ten problém. Keď hľadiš na problém, tak ten problém narastá, ale keď hľadiš na Slovo Božie, tak problém sa zmenšuje. Keď budeš neustále hľadiť na Slovo Božie, tak problém sa bude scvrkávať, až celkom zmizne. Lebo veríš Slovu Božiemu.

Jedna slúžiaci kamarátka mi rozprávala zážitok z doby pred tým ako sme sa spoznali. Zaútočila na ňu rakovina. Lekári jej povedali, že niet nádeje. A vtedy sme sa ešte nepoznali, takže som jej nemohol poslúžiť uzdravením. Ona ešte nerozumela všetkým týmto pravdám o uzdravovaní. A tak sa oddelila pre modlitbu a pôst. Veľmi ju to mentálne trápilo. Častokrát sa prosto zrútila a plakala. A v modlitbe prosto vylievala svoje

srdce Bohu: "Bože, toto nezvládam. Bože, som vystrašená, bojím sa zomrieť. Nedokážem to. Nemám na to, aby som porazila túto rakovinu. Táto rakovina je príliš veľká!" A hneď ako povedala toto, Boh k nej prehovoril. A neboli to milé slovká. Bol veľmi strohý a prísny. Počúvajte pozorne čo jej povedal: "Toto už nikdy nepovedz! Rakovina nie je veľká! Ja som veľký!" Ona Ho ihneď odprosila a rozhodla sa "Toto už nikdy nepoviem!" A keď na ňu útočil ten strach, tak povedala "Nebojím sa ťa, lebo nie si veľká, ale môj Boh je veľký, a môj Boh ma vyslobodzuje!" A ona bola úplne uzdravená. Lekári to nedokázali vysvetliť a povedali, že to bol zázrak. Lebo ona mala rakovinu v úplne celom tele. Nikdy nie je príliš neskoro na to, aby si začal veriť. Takže, rozhodni sa veriť. Nech už prechádzaš cez čokoľvek, nech už čelíš čomukoľvek, len pamätaj: Nie je to veľké! Boh je veľký! A On je veľký v tebe! Rozhodni sa veriť tomuto. A Boh sa prejaví mohutne. V mene Ježiš! Amen!

Trvalo udržateľná motivácia v Kráľovstve Božom

Dnes budeme preberať List Rimanom 8, od verša 1 **A tak teraz už nejestvuje odsúdenie pre tých, ktorí sú v Kristovi Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.** V tejto pasáži uvidíme veľa smelých výrokov. Kontext predpokladá, že tieto veci poznáme. Tieto vyhlásenia znejú silno. A v tomto musíme kráčať. Je všeobecne známe, že to, čo ľudia nazývajú kresťanstvo, má veľa rôznych druhov a foriem. Ale jediné skutočné kresťanstvo je to biblické. Normou pravdy je Biblia. Preberieme niektoré z týchto výrokov, a tiež niektoré ďalšie. Lebo viac ako čokoľvek iné, nechcem vás len chvíľkovo nabudiť a povzbudiť, ale chcem, aby ste boli ukotvení na pevnom základe. A keď budete založení na skale, tak budete neustále nabudení a povzbudení. Ale nechceme, aby to bola iba emócia, ale chceme aby to bola realita. Váš Nebeský Otec nechce, a nechcem to ani ja, aby ste žili pod úrovňou toho, čo On pre vás zabezpečil. Treba aby ste vedeli od samého začiatku, že všetko, o čom hovorí táto Kniha-Biblia, je rovnako dostupné pre každého z nás. Nie len pre super-duchovných superhrdinov. Je to pre každého kresťana. Aby si kráčal v moci Božej a v Duchu Božom. Žiť v tejto dimenzii nie je ťažké. Ale treba to robiť denno-denne. Je to prosto neustále pestovanie si dôverného vzťahu s tvojim Nebeským Otcom. A znova vravím, toto nie je ťažké. Je to prosto niečo, čomu sa venuješ každodenne. A malo by to byť pre teba samozrejmé a prirodzené. Už sme objavili, že niet žiadneho odsúdenia pre tých, ktorí sú v Kristovi, ktorí nekráčajú podľa tela, lebo **zákon ducha života v Kristovi Ježišovi ma oslobodil od zákona hriechu a smrti.** Ten život, ktorý ti dáva Ježiš, ťa oslobodzuje od všetkého, čo má niečo spoločné s hriechom a smrťou. Lebo **to, čo zákon nemohol vykonať, keďže bol slabý kvôli telu, to vykonal Boh tým, že poslal svojho vlastného Syna v rovnakom tele ako máme my, kvôli nášmu hriechu, a odsúdil hriech v tele.** A verš 4 nám hovorí prečo to tak Boh vykonal - **aby spravodlivosť zákona mohla byť naplnená v nás.** A teraz počúvajte dôkladne. Verš 4 hovorí, že **aby spravodlivý nárok zákona mohol byť naplnený v nás, ktorí nekráčame podľa tela, ale podľa Ducha.** Takže spravodlivý nárok zákona je to, čo my môžeme naplniť a splniť. Ale predsa Biblia hovorí, že **všetci stratili slávu Božiu.** Takže ako môžeme my naplniť spravodlivý nárok zákona? Ten vysoký štandard zákona! Božie Slovo nám hovorí, že to **spĺňame, keď milujeme.** Lebo **láska je naplnením zákona.** Keď miluješ, tak spĺňaš všetky požiadavky zákona. Lebo zákon sa snažil naučiť ľudí aby sa navzájom mali radi. Takže keď sa rozhodneš nasledovať Ducha Božieho, žiť podľa Ducha, tak budeš žiť svoj život v skutočnej láske. Nie v ľudskej láske. Ale v Božej láske. A to je iný druh lásky - keď miluješ bez nárokov na opätovanie. Je to neustávajúca láska. Prirodzenému človeku sa to prieči. Kresťanovi sa to však stáva prirodzené a samozrejmé. Lebo **Božia láska už bola vložená do tvojho srdca.** Ona už je v tvojom srdci od tej chvíle, keď si sa znovuzrodil. A následne sa prosto musíš naučiť ako milovať Božou láskou. A pre toto učenie sa máme žiarivý príklad. Je ním Ježiš. On neprišiel aby toleroval hriech. On ľudí neodsudzoval. Usiloval sa ukázať ľuďom, že keď môže slúžiť On, tak by sme mali slúžiť podobne aj my. Ukázal čo je to skutočná láska. Milovať človeka dosť na to, aby si mu povedal pravdu. Či už pravda o jeho situácii je príjemná alebo tvrdá a prísna. Ale stále toho človeka miluješ. Božie Slovo nám vraví, že **máme milovať ľudí, že im máme hovoriť pravdu v láske.** Nehovorí nám prosto rozprávať pravdu, ale že máme hovoriť pravdu v láske. Treba, aby si miloval človeka dosť na to, aby si mu povedal pravdu. To znamená, že im povieš veci, ktoré niekedy nechcú počuť. Vo verši 5 sa hovorí **Lebo tí, čo žijú podľa tela, myslia na telesné veci. Tí, čo žijú podľa Ducha, myslia však na duchovné veci.** Treba si uvedomiť, že toto je deliaca čiara. A tak už niet otázok. Biblia nemá šedé zóny. Je len áno a nie. Veci sú buď čierne alebo biele. Nič medzi tým. Buď premýšľaš o veciach tela, alebo zmyšľaš o veciach Ducha. Často hovoríme o ľuďoch, ktorí zmyšľajú telesne. Pritom ale nie všetky telesné veci sú nesprávne. Telesný znamená týkajúci sa tela. Čiže, keď naše telo potrebuje potravu, tak jeme, a jedenie je telesná činnosť, a nie je na nej nič nesprávne, pokiaľ nezájdeš ďalej ako je potrebné pre zaopatrenie tela. Biblia hovorí, že **sú ľudia, ktorým sa ich brucho stalo ich bohom.** Inými slovami, stále riešia iba jedenie. Títo ľudia prekročili hranice správneho jedenia. Prijímať potravu samo o sebe nie je zlé, a predsa je to telesná činnosť. Môžeme z nej urobiť duchovnú činnosť? Áno, môžeme. Keď pri našom jedení uznávame Boha, keď jeme na Božiu slávu, teda keď ješ na to, aby si získal silu na konanie vecí, ktoré Boh chce. Takže tieto telesné veci sa môžu stať duchovnými. A tak si treba uvedomiť, že v ktoromkoľvek čase si buď zmyšľajúci duchovne, alebo zmyšľajúci telesne. A pokiaľ zmyšľáš telesne, to znamená, že väčšinu svojho času premýšľaš o veciach tohto sveta, o veciach tela. A zostávaš iba v tejto sfére. Ale pokiaľ zmyšľáš telesne, to ešte neznamená, že to nemôžeš zmeniť na zmyšľanie duchovné. Rozhodnutie zmeniť to závisí len na tebe. Potom

svoje rozhodnutie vykonať a začneš premýšľať o veciach duchovných. Môžeš sa vycvičiť v tom, aby si zmýšľal duchovne. Treba k tomu disciplinovanosť. Ale môžeš sa rozhodnúť, že budeš nasledovať Ducha. A Boh chce, aby si žil takto. Tento telesný fyzický svet je tu pre nás na to, aby sme vykonali pre Boha tie veci, ktoré máme vykonať. Lebo ty si duch, a prebývaš v tele. Toto telo nie je tvoja bytosť. Tvoje skutočné ja, to je tvoj duch v tebe. Takže máte nasledovať Ducha, ale bolo vám dané telo, aby ste mohli vykonať tie správne veci na tejto Zemi. A keď opustíš svoje telo, tak už nemôžeš na tejto Zemi vykonať vôbec nič. Keď tvoje telo prestane fungovať, tak vtedy ho tvoj duch zanechá, a pôjde na miesto podobné tvojmu duchu. Keď pôjdeš do Božej prítomnosti, tak ideš k Nemu preto, lebo tvoj duch je Mu podobný. Ak tvoj duch nie je ako On, tak to znamená, že nie si znovuzrodený, a smeruješ byť s tým, ktorý nie je ako Boh. Tvoj duch smeruje do tej časti duchovného sveta, ktorej podobu nesie. Keby si bol z diabla a dostal by si sa na Nebo, tak by to nebolo pre teba to miesto, do ktorého zapadáš. Nebo by ti bolo odporné, lebo by bolo plné pokoja, dobroty, radosti, spravodlivosti. Do toho by si nezapadal, bolo by ti to odporné, lebo tvoj duch by nezodpovedal tomu prostrediu. Ale keď prijmeš od Boha život, ktorý ti On ponúka, keď takto vloží do teba svojho Ducha, tak sa tvoj duch stáva takým ako Jeho Duch, a tvojim domovom sa stáva Jeho prítomnosť. Byť pri Ňom a s Ním je ti príjemné. Práve na to máme ducha. Aby sme mohli byť vnútorne vytvorení na Božiu podobu. A na to je táto Kniha-Biblia, aby sme mohli vycvičiť svoju myseľ ku kráčeniu v súlade s našim duchom. A tak si treba uvedomiť, že Biblia nie je len nejaká kniha, ale jej slová máme vziať a implantovať do svojho vnútra. To znamená, že slová Biblie máme žiť. Znova vravím, toto nie je také ťažké ako to znie. Lebo Boh nám dal svojho Ducha, aby nás uschopnil naplňať to. Takže hoci to môže znieť ako ťažké a zdĺhavé, musíš pamätať, že máš Pomocníka. Ako keď rodič pomáha dieťaťu učiť sa chodiť. A ten Pomocník je Duch Svätý. Budeme o Ňom viac rozprávať o chvíľu.

Rimanom 8 od verša 6 **Lebo myseľ tela je smrť, ale myseľ Ducha je život a pokoj.** Všimnite si toto. Keď myslíš na veci tela a fyzickej sféry, to vedie k smrti. Ale keď premýšľaš o veciach ducha a stávaš sa zmýšľajúcim duchovne, tak budeš mať život a pokoj. **Telesná myseľ smeruje k smrti preto, lebo telesná myseľ sa prieči Bohu, lebo nie je podriadená zákonu a poriadku Božiemu, lebo sa ani podriaďovať nemôže.** Takže si môžeme uvedomiť, že telesná myseľ sa nemôže podriaďovať Božiemu zákonu. Ale my máme zmýšľať duchovne, čo znamená, že duchovná myseľ je podriadená Božiemu zákonu a je s ním v súlade. A potom vo verši 8 sa hovorí **tí, ktorí sú v tele, nemôžu sa ľúbiť Bohu.** Ale teraz sa pozrite na verš 9 **ale vy nie ste v tele, ale v duchu, akže Duch Boží prebýva vo vás.** Uvedomili ste si aká radostná zvesť to je?! Pokiaľ žiješ telesne, tak nemôžeš potešiť Boha. Ale ak Boží Duch prebýva v tebe, tak nežiješ telesne ale duchovne, a preto môžeš potešovať Boha. Takže Boh nám dáva svojho Ducha, aby v nás prebýval, aby sme mohli žiť a kráčať v duchu. A žiť v tejto dimenzii môžeme neustále. Nemusíte chodiť tam a späť.

Keď si obnovuješ myseľ Slovom Božím, tak v tebe rastie miera života a pokoja. Tvoja myseľ sa stáva viac duchovnou, lebo ju premieňa Božie Slovo z telesnej na duchovnú. Mať telesnú myseľ je smrť. A tak vieme, že smrť je súčasťou mysle, ktorá ešte nie je obnovená, a je ešte prirodzená. Taká myseľ ešte myslí podľa zákonov fyzickej sféry, a to je tá sféra, v ktorej ťa nepriateľ poráža. Lebo **naše zbrane nie sú telesné, ale sú duchovné a mocné v Bohu, a sú nám užitočné, lebo nám umožňujú rúcať hradby a pevnosti, ktoré boli vybudované v našom myslení.** Tieto pevnosti boli vybudované v našej telesnej mysli. A jedinou zbraň, o ktorej nám Božie Slovo hovorí, že ju máme, môžeme nájsť v Liste Efezanom, kapitole 6. Tam je napísané **berúc meč Ducha, ktorým je Slovo Božie.** To znamená nie len napísané Slovo Božie, ale také Slovo Božie, ktoré konáš, ktoré uplatňuješ v živote. Dnes dopoludnia sme to preberali. Preberali sme ako súvisí Kráľovstvo Božie s tým Slovom Božím, ktorému rozumieš, a ktoré prakticky konáš. V Božom Kráľovstve žiješ do tej miery, do akej rozumieš Slovu Božiemu a do akej konáš Slovo Božie. Do tej miery prakticky zažívaš Kráľovstvo Božie. Do tej miery máš skúsenosti Kráľovstva Božieho. Do tej miery sa tvoja myseľ mení a transformuje z telesnej na duchovnú. A takto vydobývaš územie od nepriateľa, takže on už nemá priestor na to, aby pôsobil v tvojom neprospech. Toto je dôležité, lebo je nám prikázané, **aby sme nedávali priestor nepriateľovi.** Nepriateľ sa snaží zaberáť priestor v našich životoch, a jediná cesta, ktorou to môže dosahovať, je to, že použije telesnú časť našej mysle. To je jeho východisková bojová pozícia v nás. Je to tá časť našej mysle, ktorá je ešte stále telesná, ktorá súhlasí s tým ako žije a koná svet. Duchovná myseľ myslí podľa Slova Božieho. Duchovná myseľ je tiež to, čo Biblia hovorí, že my máme, v Prvom liste Korinským 2:16 **My máme myseľ Kristovu.** Keď obnovujeme svoju myseľ Slovom Božím, vtedy myseľ Kristova získava v nás viac priestoru, a z našej telesnej mysle sa čoraz viac stáva duchovná myseľ, až napokon svoju myseľ úplne obnovíme, a myseľ Kristova začne v nás vládnuť. A keď sa toto dovŕši, tak sa nebudeš trápiť nad chorobou či nemocou, lebo keď tvoja telesná myseľ bola obnovená, a už máš duchovnú myseľ, tak nepriateľ už v tebe nemá žiadny priestor. Preto, zmýšľať telesne je smrť, lebo práve v telesnej mysli nepriateľ ešte stále pôsobí. Ale **duchovná myseľ je život a pokoj.** A treba si uvedomiť, že všetka choroba a nemoc sú prosto rôzne štádiá pôsobenia smrti. A smrť nemá vládnuť v tvojom tele, tak ako ani hriech nemá vládnuť vo tvojom živote. Lebo **odplata za hriech je smrť**, aj **zmýšľať telesne je smrť**. Lebo telesná myseľ uvažuje opačne ako uvažuje Kristus. Takže vidíš, že keď obnovuješ svoju myseľ a kráčaš v Duchu Svätom každodenne, a obnovuješ svoju myseľ, tak vtedy má nepriateľ čoraz menej manévrovacieho priestoru, až napokon jeho hlas už ani nepočuješ, už ani nevnímaš jeho nápady a návrhy. Už máš v sebe len život a pokoj. Toto je rovnaká oblasť ako bola vyučovaná v raných dňoch nových Letníc začiatkom dvadsiateho

storočia. Ale to sa časom zmenilo. Treba si uvedomiť, že väčšina doktrín bola vybudovaná na skúsenostiach ľudí a nie na pravde Božieho Slova. Takže my sa musíme vrátiť do Božieho Slova a veriť len tomu, čo hovorí Božie Slovo. A keď veríme Božiemu Slovu, a žijeme Božie Slovo, tak potom naše skúsenosti sa zosúladiť s Božím Slovom.

To, čo tu popisujem, je proces obnovy myslenia. Túto tému, ako obnoviť svoju myseľ, máme rozpracovanú a vyučujeme ju do hĺbky. U väčšiny ľudí je obnova myslenia veľmi pomalá, trvá veľmi dlhú dobu. Taká je skúsenosť. Ale Božie Slovo o tom hovorí inak. Skúsenosť ľudí závisí na tom, ako hlboko sa ponorili do Božieho Slova. Ak pracuješ na obnove svojej mysle len asi hodinku týždenne v nedeľu, tak obnova mysle ti bude trvať celý život. Ale môžeš na tom pracovať každý deň, a vtedy to prebehne rýchlejšie.

Fyziologicky môžeš obnovovať svoju myseľ za 7 minút denne. Za krátkych 7 minút denne! Ak uvedieš do praxe princípy obnovy mysle, tak za 4 dni môžeš úplne zmeniť svoje myslenie v akejkoľvek oblasti. To dokopy znamená menej ako pol hodiny. Ale kľúčom je robiť to každý deň. Ak si chceš zmeniť myslenie úplne, tak si budeš preberať jednotlivé témy a obnovovať svoju myseľ po jednotlivých témach. Obvykle to zaberie len 21 dní, aby si premenil svoju myseľ v jednej oblasti do určitého stupňa. Za jeden rok je k dispozícii 17 takých 21-dňových cyklov. Takže toto by bolo 17 oblastí, v ktorých si môžeš obnoviť myseľ za 1 bežný rok. To sa týka základnej úrovne. Ale ak sa venuješ rovnakej téme 3-4 cykly za sebou, tak tvoja myseľ sa v tejto oblasti obnoví oveľa viac. Toto sú všetko princípy z Božieho Slova. Je ľahký spôsob ako to robiť, aj rýchlejší spôsob ako to robiť, ale popravde väčšina ľudí to nechce robiť. Dovoľte mi uviesť príklad. Ak by si sa mal naučiť cudzí jazyk, mohol by si to robiť tak, ako to učia v školách. Vyžadovalo by si to asi hodinu denne, a učil by si sa určité veci, používal by si ten jazyk kúsok po kúsok v tej triede, takže by si sa učil ten jazyk veľmi pomaly, lebo po zvyšok dňa používaš svoj bežný jazyk. Ale ak by si sa chcel naučiť nový jazyk veľmi rýchlo, tak by si sa musel učiť ten druhý jazyk rovnako ako si sa naučil svoj prvý jazyk. A toto sa nazýva úplné ponorenie. Svoj prvý jazyk si sa naučil tak, že si bol pri ľuďoch, ktorí hovorili tým jazykom, a nikdy predtým si nehovoril žiadnym iným jazykom. Počúval si slová, ktorým si ani nerozumel. Ale iba počúvaním a pozorovaním si sa ho naučil rýchlo, lebo to bola jediná reč ľudí, s ktorými si žil. A keby si sa mal naučiť ďalší jazyk, tak by to malo byť rovnaké. Keby som sa chcel učiť po rusky alebo ukrajinsky, tak by som išiel tam, kde sa hovorí iba touto rečou, a žiadnou angličtinou. Prestaľoval by som sa tam a za veľmi krátky čas by som sa naučil skúsenosťou. Lebo ten jazyk by bol to jediné čo by som počul. Začal by som si spájať pojmy a veci so slovami. Ak by som ukázal na knihu, a opýtal by som sa čo to je, a ľudia by mi odpovedali, tak by som vedel, že toto je slovo pre knihu. Takže rýchle učenie si vyžaduje, aby si sa do danej problematiky zahĺbil, ponoril. Keby si nastúpil do armády, tak nezostávaš doma, a nechodíš hodinku denne na vojenský výcvik. Ale ideš na základňu a ostávaš tam, a bývaš tam. Nechodíš každý deň domov. Zostávaš tam týždeň a úplne sa ponoriš, zahĺbiš do spôsobu života v armáde. Takto si armádny spôsob života osvojiš veľmi rýchlo. Naučíš sa čo sa od teba očakáva, ako kráčať, pochodovať, nastupovať, odpovedať, hlásiť. Naučíš sa všetky podrobnosti vojenského života. A naučíš sa ich veľmi rýchlo, lebo nastalo úplné ponorenie.

Predstavte si, že by kresťanstvo malo takéto základne. Bol si v zhromaždení, na výzvu k pokániu si vyšiel dopredu a odovzdal si svoj život Kristovi, a ihneď ti povedia "Dobre, a teraz, keď už si kresťan, máme tu autobus, už čaká na teba. Nasadneš do toho autobusu a pôjdeš do kresťanského tábora. Budeš tam 2-3 mesiace a ponoriš sa do kresťanského spôsobu života vodne - v noci. Budeš poznať túto knihu-Bibliu, budeš sa ju učiť naspamäť, a budeš vedieť ako rozprávať, objavíš všetko, čo potrebuješ vedieť. Úplne sa zahĺbiš do kresťanstva a za veľmi krátky časový úsek zažiješ výhody tohto spôsobu života. Ale, keby sme mali takýto tábor, tak ihneď by nás označili za kult a sektu. Lebo by to bolo veľmi radikálne odlišné od bežného života. Lebo nikto iný to tak nerobí. Hoci, vieme, že každá skupina ľudí, ktorá vážne ide za určitým cieľom, to robí presne takto. Ak sa chceš pridať k armáde, tak ideš do výcvikového tábora. Ak chceš schudnúť, ideš na sústredenie, kde ti povedia ako máš jesť, predpíšu ti fyzické cvičenia a dajú ti úplne nový život. A keď tam ideš, každý ti k tomu tleska. A pokiaľ ideš do armády, tak ti každý dáva uznanie, že ideš brániť svoju vlasť. A keď takúto vec podnikneš kvôli Kristovi, tak ľudia by povedali "Ste šialená sekta, pokúšate sa ľuďom vymyť mozgy!" Presne tak! Ved' práve toto potrebujeme. Očistiť svoju myseľ od telesného zmýšľania. A najrýchlejší spôsob je úplne zahĺbenie do Božieho Slova. Ale obvykle to ľudia takto nerobia. A tak sa len pridržame bežného spôsobu života a povenujeme tomu nakoniec len hodinku v nedeľu. A povedia nám, aby sme si študovali Bibliu cez týždeň, ale ak nie, tak sa vlastne nič nedeje. Nedeje sa nič iné ako to, že diabol ťa naďalej poráža. A naďalej si myslíme, že náš bežný postup funguje.

V roku 1981, mnohí z vás vedia, mi zomrela dcérka, moje prvé dieťa. Pochovali sme ju a pri jej hrobe som dal Bohu sľub: "Ak ma naučíš pravdu o uzdravovaní Božou mocou, tak sa o tú pravdu podelím so všetkými ľuďmi." A potom som nečakal, že Boh mi tú pravdu naleje do hlavy. Ale začal som tú pravdu úporne hľadať. Zahĺbil som sa do Biblie. Vedel som, že odpovede sú v nej. Začal som počúvať, čo vyučovali o uzdravovaní vtedajší učitelia. A mal som bežné zamestnanie, boli to nočné smeny. Od 23:00 do 07:00. Pracoval som sám a mal som sledovať monitory. A pomedzi to som tam sedel a študoval Bibliu. Osem hodín každú noc. Takto som sa učil. Po nejakom čase ten závod zavrel. A tak som bol bez práce. A keď som si hľadal nové zamestnanie, tak sa mi to nedarilo. A tak som začal študovať Slovo ešte viac. A tak, za 7-8 mesiacov, všetko čo

som robil, bolo študovanie Slova. Každý deň po zobudení ráno som prešiel na druhú stranu izby, sadol som si k svojmu stolíku, otvoril som si Bibliu, a začal som študovať. A obvykle som to robil 15 až 18 hodín denne. Celé mesiace. A tak som rástol veľmi rýchlo vo vedomostiach a porozumení. A potom som potreboval rásť v praktizovaní. A keď som začal prenášať naštudovanú teóriu do praxe, tak som rástol ešte oveľa rýchlejšie. A potom som šiel tam, kde pôsobil Lester Sumrall, a trávil som čas s ním. Kládol som mu otázky, pozoroval som ho v praxi, sledoval som ako robí veci. A keď urobil niečo, čomu som nerozumel, tak som sa ho opýtal: „Prečo si urobil toto?“, „Prečo si povedal tamto?“, „Prečo si sa modlil takto?“ A on mi na moje otázky odpovedal. A za ten čas som rástol veľmi rýchlo. A takto sa moja myseľ postupne obnovovala so súladu s Božím Slovom. Študovaním aj praktizovaním. Nesedel som nečakal pasívne na Boha, že mi to všetko naleje do hlavy. Ale som to aktívne vyhľadával. A študoval som to. A všetko čo som počúval, som si overoval. Každý poznatok som si overoval a potvrdzoval Písmom. Takto to Boh upevňoval do môjho vnútra, a môžem povedať, že za ostatných viac ako 25 rokov sa moje porozumenie Slovu Božiemu prehĺbilo, ale sa nezmenilo. To, čo vyučujem dnes, som vyučoval už 25 rokov, a trvalo mi asi 10 rokov, aby som to zhrnul do koncepcie, a aby som tomu porozumel ako ucelenej pravde. Prvých 20 rokov, mi ľudia vraveli, že som šialenec, že netuším o čom rozprávam. Ako môžem mať pravdu, keď toto netvrdí nikto iný? A ja som im odpovedal "Neviem prečo to iní netvrdia, ale jediné čo viem, je to, že Biblia to takto hovorí." Ľudia mi radili, aby som zmenil svoje nápady, idey, názory. A ja som odpovedal, že nemám názory, že jediné čo mám je Božie Slovo. A Slovo Božie, to nie je názor. Slovo Božie je pravda. Radili mi, aby som zmenil svoje stanoviská. A ja som odpovedal "Nie, vy zmeňte tie vaše". Raz som bol v jednej cirkvi, kde ma chceli zamestnať, ale jednému mužovi od nich sa nepáčilo ako som sa modlil. A tak mi povedali, že ak zmením spôsob ako sa modlím, tak tam budem vítaný. A ja som vedel, že oni nemajú odpovede na ich modlitby a ja som mal. A tak som povedal "Pokiaľ sa budeš modliť tak ako sa modlíš, a budeš mať také výsledky aké mám ja keď sa modlím, tak potom možno poslúchnem a budem sa modliť tak ako ty. Ale dovtedy sa budem modliť tak ako som sa modlil doteraz." Zbalil som si svoje veci a odišiel som z tej cirkvi a odvtedy som sa tam nevrátil. Lebo kráčať s mocou Božou bolo pre mňa dôležitejšie ako výplatná páska alebo uznanie od tých ľudí. A teraz tí ľudia prichádzajú za mnou, aby som ja vyučoval ich. Ak budeš stáť na Slove Božom, tak obstoíš. Ale pokiaľ stojíš na názoroch ľudí, tak neobstoíš, a diabol ťa bude porážať. Musíš obstať so Slovom Božím.

Pokračujeme Liste Rimanom, kapitola 8, verše 9-10 *No vy nie ste v tele, ale v duchu, ak vo vás prebýva Boží Duch. Ale ak niekto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho. Ak však je Kristus vo vás, telo je mŕtve pre hriech, ale Duch je život pre spravodlivosť*. Keď hľadím na verš 11 *Ak teda vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, tak ten, ktorý vzkriesil Krista z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá svojím Duchom, ktorý prebýva vo vás*., tak rozumiem, že to hovorí aj o vzkriesení. Ale to nie je všetko z toho o čom je tu reč. Tento verš hovorí, že On oživí toto ľudské smrteľné telo Jeho Duchom, ktorý prebýva v tebe. Dnes dopoludnia sme hovorili o štyroch rôznych druhoch pôdy. A už vieme, že v tomto svete sú z tohto pohľadu 4 rôzne druhy ľudí. Sú nespasení, potom čerstvo obrátené bábätká v Kristovi, ďalší sú telesne zmýšľajúci, a nakoniec sú to duchovne zmýšľajúci. Boh si želá, aby ste zmýšľali duchovne.

Boh je dobrý Kráľ

Boh je tak dobrý, že sprístupnil uzdravenie pre každý typ ľudí. On to urobil dostupné aj pre nespasených. Vidíme to u Marka 16. Tam je napísané, že veriaci budú klást ruky na chorých a tí sa zotavia. A toto má byť znamením pre neveriacich. Takže sa predpokladá, že ten chorý je neveriaci. Takže neveriaci môže byť uzdravený keď veriaci na neho zloží svoje ruky. Potom sú čerstvo obrátení veriaci v Krista, akoby bábätká. A keď sú chorí oni, tak Jakub im určil, aby si zavolali starších cirkvi, a tí nech sa za nich pomodlia, a píše sa tam, že Pán ich uzdraví. A tak, hoci si kresťan, hoci si úplne čerstvo obrátený, a nevieš nič o viere v zázraky, aj tak môžeš byť uzdravený. Lebo starší môžu na teba skladať ruky a odovzdať ti uzdravenie. Takže toto sú prvé dva typy. Potom, tretí typ je telesný kresťan. Ako nadobúda uzdravenie telesný kresťan? O tomto nám hovorí 1.Kor.11:23. Apoštol Pavol píše cirkvi do Korintu. Najprv v kapitole 3 povedal *ste telesní*. Je tak? Povedal cirkvi v Korinte, že zmýšľajú telesne: *dokiaľ je medzi vami závisť, sváry a hádky, tak ste stále telesní, a žijete ako bežní ľudia*. Toto uvádza 1.Kor3. A potom 1.Kor11 hovorí o Večeri Pánovej, že mnohí z nich sú fyzicky slabí a chorí, a mnohí zomierajú predčasne. Lebo nevedia ako sa náležite zúčastňovať na Večeri Pánovej. A Pavol im povedal, že dokiaľ to budú robiť takto, tak budú slabí, chorí, a budú zomierať predčasne, pokiaľ si neuvedomujú zmysel Večere Pánovej a berú chlieb a kalich nehodne. Kresťan by mal rozumieť, že kalich predstavuje krv Pána Ježiša. Ale mnohí ľudia nerozumejú ani významu chleba a prečo ho konzumujeme. Ale Ježiš nám povedal, že musíme jesť Jeho telo a piť Jeho krv, a že tieto dve veci, víno a chlieb, predstavujú Kristovu preliatu krv a Jeho zlomené telo. Vieme, čo predstavuje krv pre nás. Ňou sme zachránení z našich hriechov. Ale mnohí ľudia to nevedia, že chlieb predstavuje Jeho telo, ktoré bolo zlomené za nás, a že *Jeho ranami sme boli uzdravení*. Takže jedla ten chlieb bez toho aby rozumeli jeho významu. A keď ješ chlieb Večere Pánovej bez toho aby si rozumel prečo, tak ostaneš chorý, slabý, a zomrieš predčasne. Lebo zmýšľaš telesne. Takže chlieb Večere Pánovej bol cestou k uzdraveniu pre ľudí zmýšľajúcich telesne. Teraz sme prebrali tri z tých štyroch typov ľudí. Takže teraz je tu otázka, ako by mal byť uzdravený kresťan, ktorý zmýšľa

duchovne? Pred chvíľou som vám to prečítal. Vo verši 11 ***Ak teda vo vás prebýva Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, tak ten, ktorý vzkriesil Krista z mŕtvych, oživí aj vaše smrteľné telá svojím Duchom, ktorý prebýva vo vás.*** Boh si želá a túži uzdraviť tvoje telo Jeho Duchom, ktorý prebýva v tebe. Boh netúži po tom, aby si nadobudol uzdravenie tak, že iní kresťania budú na teba klásť svoje ruky. Je to dostupný spôsob uzdravenia, ale nie je to Božie najlepšie želanie pre teba. To, čo On chce pre teba najviac, je, aby si uznával Kristovu obeť vykonanú za teba osobne, aby si uznával úplné spojenie medzi tebou a tvojim Nebeským Otcom. Aby si mal dôverný vzťah s Ním, aby si mohol čerpať uzdravenie priamo od Neho, a už nemusel chodiť za nikým iným, kto by ti odovzdával uzdravenie. Boh ťa chce uzdravovať sám, v priamom dôvernom vzťahu medzi Ním a tebou. Chce ťa uzdravovať Jeho Duchom, ktorý žije v tebe. Problém je obvykle v tom, že nás nikto neučil ako máme prijímať uzdravenie touto cestou. Neučili nás ako uvoľniť Ducha Božieho z nášho ducha do nášho tela. Ale dovoľte mi povedať toto. Ak si chorý, tak nie si chorý v duchu. Ak si zrodený z Boha, ak patríš Bohu, tak tvoj duch bol stvorený dokonalý a úplný v Kristovi. Tvoj duch nie je chorý. Boh v tebe nezrodil chorého ducha. On v tebe stvoril dokonalého ducha. Lebo tvoj duch má pojať samotného Božieho Ducha. Lebo my ***sme prítomkom Boha skrze Ducha.*** Takže náš duch je znovustvorený tak, aby Boží Duch mohol prebývať v nás, a našou úlohou je naučiť sa ako uvoľňovať Jeho Ducha z nášho vnútra, z nášho ducha, do nášho tela, keď tam pôsobí nejaká choroba. Lebo choroby prebývajú v tele. Tvoja choroba nie je v duchu, ale je v tvojom tele. Je v tvojom fyzickom tele, a môže byť aj v tvojej telesnej mysli. Takže Boh chce uzdraviť tvoje fyzické telo Jeho Duchom. A ty sa máš len naučiť ako uvoľňovať Jeho Ducha z tvojho ducha. A keď to urobíš, tak nadobúdaš uzdravenie, tým, že On oživil tvoje smrteľné telo svojim Duchom, ktorý prebýva v tebe. Toto je Boží takmer najlepší zámer pre tvoj život. Je to najlepší z uvedených štyroch spôsobov. Ale najlepší Boží zámer pre teba je, aby si ty uvoľňoval Jeho Ducha nie len občas, ale aby si sa naučil ako uvoľňovať Jeho Ducha neustále. A keď nastane toto, tak teraz už nepotrebuješ uzdravenie pre seba. Lebo keď uvoľňuješ Jeho Ducha do svojho tela, tak Jeho Duch je v tvojom tele neustále, a tvoje telo neochorie, a toto sa nazýva život v Božskom zdraví. A toto je to Božie najlepšie pre teba. Amen? Boží najlepší zámer pre teba nie je to, aby si ochorel a bol uzdravený, a ochorel a bol uzdravený. Božie najlepšie je, aby si sa naučil ako umožniť riekam živej vody, aby prúdili z tvojho ducha do tvojho tela, a aby si žil v Božskom zdraví. Aby si to takto zažíval nie občasne, ale neustále. A potom Boží život preniká z teba neustále, takže keď len stojíš vedľa niekoho chorého, tak sa ani nemusíš modliť. Ten človek sa len začne cítiť lepšie. Len preto, lebo bol v prítomnosti Ducha. Toto je prostá záležitosť. Dá sa ľahko pochopiť, však? Hoci som vám zatiaľ ešte nepovedal ako to robiť, je prosté rozumieť ako to funguje. Keď sa takáto vec stala v minulosti, a niekto to urobil, ale nevedel ako to urobil, tak viete ako sa to nazvalo? -Pomazanie. Lebo Duch Boží prenikol z toho človeka. A ten človek, z ktorého prenikol Boží Duch, možno ani nevedel čo robí. A keď sa niekto dostal do blízkosti toho človeka, bol prsto uzdravený. A toto sme my ľudia nazvali, že na dotyčnom človeku je veľké pomazanie. Ako keby si Boh vybral práve toho človeka a urobil to len pre neho. Ale v skutočnosti sa to obvykle dialo náhodne, a ten človek ani nevedel, že to robí. Môžem vám uviesť príklady. Keď so mnou cestovali ľudia krížom krážom po USA, museli brať lieky každých X hodín. Taký človek nasadol ku mne do auta a týždeň cestoval so mnou, takže celý ten čas bol so mnou. Obvykle po prvom dni si uvedomil, že už nemusí brať svoje lieky, a že je uzdravený. Len tým, že cestoval so mnou. Kvôli tomu Božskému životu, ktorý prenikal z môjho vnútra.

Druhou časťou je to, že keď niekto nadobudne uzdravenie vierou iného človeka, alebo pôsobením Ducha z iného človeka, takmer vždy potom stratí svoje uzdravenie. Takže niekto mohol byť so mnou, a nadprirodzený život prenikajúci zo mňa odohnal jeho chorobu preč, a potom ten človek bol zdravý a cítil sa pri sile, a potom, keď sme sa vrátili domov, ten človek išiel spať tam kde býva, a o týždeň sa prejavy tej choroby u neho objavili znova. Prečo? Lebo to uzdravenie nezískal svojou vlastnou vierou. Bolo to ako keď sa postavíš vedľa ohniska. Dokiaľ stojíš pri ohni, je ti teplo, ale ak prejdeš na druhý koniec miestnosti, zaberie to pár minút a horúčava ustane. Ale keď sa vzdiališ od ohňa, tak začneš chladnúť, a za krátko ti bude znova chladno. A preto je dôležité, aby si mal vieru priamo ty.

Na to, aby si nadobudol uzdravenie, nemusíš mať vieru ty. My môžeme mať vieru pre teba a za teba. Ale keď nadobudneš uzdravenie našou vierou, to by malo pozdvihnúť tvoju vieru, aby si si to uzdravenie mohol aj udržať. Preto vidíme, že v cirkvi sa deje tak veľa podujatí. Na nich, slúžiaci odovzdávajú ľuďom uzdravenie, a tí sú uzdravení, a po niekoľkých dňoch sa prejavy choroby vrátia. Lebo ten človek bol uzdravený vierou niekoho iného. Na to, aby si uzdravenie získal, nemusíš mať vieru priamo ty sám. Ale, aby si si mohol to uzdravenie aj zachovať, na to potrebuješ vieru. Takže nadobudni vieru v Boha. Nie vieru v človeka, ale vieru v Boha. Plánujeme vás naučiť ako môžete uvoľňovať Ducha Božieho zo svojho vnútra, zo svojho ducha, do svojho tela.

Občan Kráľovstva Božieho koná dobro - v sile a rozmeroch Ducha Božieho

Hovorili sme o tom, že môžete uvoľňovať nadprirodzený Boží život a Jeho moc z vášho vnútra. Teraz si povieme ako sa rozvíjať v uvoľňovaní Božej moci z vášho ducha. Treba si uvedomiť zopár základných vecí. (1) Duch Svätý prebýva v tebe. Takže nemusí na teba padnúť či zostupovať, ale On sa z teba vylieva. Z hĺbky tvojho vnútra, resp. brucha majú prúdiť rieky vody života. Takže On prúdi von. On na teba zostúpil, ale teraz už

prebýva. Neprišiel aby ťa občasne navštevoval a po každej návšteve aby sa zas vzdialil. On v tebe prebýva. Takže teraz sa má z teba vylievať, prúdiť. A teraz preberieme ako to umožniť, ako môžeš dovoliť aby z teba prúdil. Vieme, že keď budeš slúžiť chorým, tak Marek 16 nám určuje, že máme skladať ruky na chorých. A takto sa to začína. Nie je to jediný spôsob ako môžeme slúžiť chorým. Ale je to spôsob, o ktorom povedal Ježiš, že to budeme robiť. Týmto spôsobom začíname, a všimnite si, že to je fyzický úkon, ktorým naštartujeme proces uzdravenia. Takže toto si pamätajte, že fyzickým úkonom môžeš začať duchovný proces uzdravenia. A tiež fyzickým úkonom môžeš začať duchovný proces uvoľňovania Božieho Ducha z tvojho vnútra, z tvojho ducha. Toto preberieme o chvíľku. Jednu z vecí, ktoré môžete robiť pre vytvorenie a vybudovanie silnej duchovnej moci, sme robili práve včera. Tým úkonom je uznávanie a potvrdzovanie kým si v Kristovi. Teraz vám ukážem druhú takú vec - hovorenie v iných jazykoch. Budeme o tom hovoriť niekoľko minút, a potom vám ukážem ako môžete uvoľňovať Ducha Božieho. Najprv, v knihe proroka Izaiáša 28:11 Boh poslať prorocstvo cez proroka Izaiáša, že budú ľudia, ktorí budú hovoriť inými jazykmi: **Nezrozumiteľnou rečou a cudzím jazykom bude hovoriť tomuto národu** a toto bolo neskôr priradené ku krstu v Duchu Svätom, resp. hovoreniu v iných jazykoch. V Evanjeliu podľa Marka, v kapitole 16, Ježiš povedal a prorokoval, že Jeho učeníci **budú hovoriť v iných jazykoch**. Toto nám tu Ježiš nedáva na výber, ale hovorí, že budeme. Vo verši 17 tejto kapitoly hovorí **Tých, čo veria, budú sprevádzať tieto znamenia: V mojom mene budú vyhánat' zlých duchov a hovoriť novými jazykmi**. Hovorenie v iných jazykoch bolo bežnou skúsenosťou u kresťanov v prvom storočí. Potom v knihe Skutky 1:4-6 sa píše **Raz, keď s nimi stoloval, prikázal im: Z Jeruzalema neodchádzajte, ale očakávajte splnenie Otcovho prísl'ubu, o ktorom ste odo mňa počuli: Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým. Keď sa zišli, spýtali sa ho: Pane, chceš azda teraz obnoviť Izraelské kráľovstvo?** Všimnite si akým spôsobom je toto napísané. Tu hovorí Ježiš k svojim učeníkom. Hovorí im, že budú pokrstení Duchom Svätým, a oni Ho zrazu prerušia a zmenia tému rozhovoru. On rozpráva o Svätom Duchu, a oni Ho prerušia a začnú hovoriť o pozemskom kráľovstve. O fyzickom kráľovstve Izraela. Všimnite si, Ježiš im odpovedá a vracia sa hneď priamo k rozprávaniu o Duchu Svätom. Vo verši 7 im povedal **Nie je vašou vecou poznať časy alebo chvíle, ktoré určil svojou mocou Otec**. Tu sa vracia späť k tomu, o čom hovoril On. **Ale vy prijmete moc, záračnú schopnosť, po tom, ako príde na vás Duch Svätý**. A teraz si všimnite dôvod pre zoslanie Ducha Svätého: **..budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme**. Toto je príčina a dôvod pre zmocnenie Duchom Svätým. Aby ste boli svedkami všetkým národom. Aby si mal moc konať skutky, ktoré oslávia tvojho Otca na Nebi. Účel pôsobenia Ducha Svätého, jeden z prvých účelov zmienených v Písme, je ten, aby sme mali moc potrebnú k tomu, aby sme boli svedkami. Boh nám zveril svoju moc, aby sme mohli konať tie veci, ktoré prirodzený človek nie je schopný vykonať, ktoré môže vykonať iba Boh, aby získal pozornosť ľudí, aby aj oni vedeli, že Boh je s nami - Emanuel - Boh je s nami. Toto je cieľom krstu v Duchu Svätom. Sú aj iné úžitky toho. Ježiš povedal učeníkom **Ten Duch Svätý, ktorý je pri vás, On bude vo vás. A On vás bude viesť do všetkej pravdy**. Dá ti slová, ktoré máš hovoriť, keď stojíš pred ľuďmi. V 1. liste Korinským nám Písmo hovorí, že **Duch Svätý nám bol daný, aby sme mohli poznať tie veci, ktoré nám boli darované od Boha**.

To všetko sú prednosti toho, keď máme v sebe Ducha Svätého, ktorý v nás prebýva. V liste Júdu sa píše, že **sa máme budovať v našej presvätej viere modlením sa v Duchu Svätom**. Asi pred 20 rokmi, podľa zrealizovaných výskumov a štúdií, Duchom naplnené, charizmatické hovorenie jazykmi Ducha Svätého bolo takmer vymiznuté z vtedajšej Cirkvi. Keď zrealizovali ten výskum, tak zistili, že vo väčšine tých cirkví, ktoré tvrdili, že sú charizmatické, resp. naplnené Duchom Svätým, menej ako 30% z ľudí, ktorí tam boli, vôbec kedykoľvek hovorilo v jazykoch. George Barna, ktorý bol kresťanským výskumníkom, povedal, že ak sa niečo nezmení tak charizmatická, Duchom naplnená časť kresťanstva, hovoriaca v iných jazykoch, úplne vymizne do 25 rokov. Vtedy som ja nevedel o tom, že on robil ten výskum, ale vtedy nás Boh začal viesť k tomu aby sme vyšli a hovorili k ľuďom. Jedna z dvoch hlavných tém, ktorými som slúžil v jednom zbore kam ma pozvali, znela "Pravda o uzdravení Božou mocou." A druhá téma bola "Pravda o krste Duchom Svätým." A my sme boli jedna z prvých služieb za viac ako 50 rokov, ktorá začala zdôrazňovať, že treba aby veriaci prijali krst v Duchu Svätom, čoho výsledkom má byť hovorenie v nových jazykoch. V tom čase som nevedel čo sa deje v cirkevných kruhoch. Vedel som len to, že väčšinou keď som kázal, ma Duch Boží viedol, aby som vyučoval o krste Duchom Svätým, a nech zdôrazňujem aby ľudia prijímali tento krst. Takto pôsobil Duch Boží na smerovanie Cirkvi, aby tento aspekt kresťanstva nevymlizol. V tom čase boli aj ďalší slúžiaci, ktorých viedol Duch Boží aby robili to isté. Lebo v hovorení inými jazykmi je moc. A nemáme to robiť iba jednorazovo, ale je potrebné, aby ste to praktizovali ako beh o závod, spolu s apoštolom Pavlom. On povedal **Ďakujem môjmu Bohu, že hovorím jazykmi viac ako vy všetci**. A keď som toto čítal, tak som si povedal, že sa budem maximálne snažiť hovoriť jazykmi, viac ako apoštol Pavol. A tak som to začal praktizovať. A začal som využívať každú príležitosť, aby som mohol hovoriť v jazykoch. A uvedomil som si, že keď som to robil, tak som v sebe budoval duchovnú silu. A keď som to robil, tak boli chvíle, keď som vnímal, že tú silu mám uvoľňovať. A potom, keď som začal uvoľňovať túto Božiu moc, tak sme začali zažívať, že sa diali neobvyklé veci, a uvedomili sme si, že toto bola moc Ducha. Možno, ak bude priestor, tak sa s vami podelím o niektoré z tých skúseností. Ale nateraz sa chcem pridržať tejto témy. Hovorenie novými jazykmi ako prostriedok uvoľňovania

Božej moci, ale ešte predtým, ako nástroj budovania moci Božej. Ďalej preberieme Skutky 2:4. Uvidíme tu, že keď prišlo naplnenie zaslúbenia, tak **oni všetci hovorili inými jazykmi**. Niektorí tvrdia, že toto pominulo. Viem, že sa mýlia, lebo som hovoril novými jazykmi dnes. Takže viem, že jazyky nepominuli. Duch Svätý neprestal hovoriť. Iné skupiny vravia, že týmito sú požehnaní len niektorí ľudia, ale nie všetci. V Písme je mnoho výrokov, ktoré dokazujú, že takéto domnienky sú mylné. Jeden taký výrok je, že **Boh nikoho neuprednostňuje**. Ak je to dobrý dar, a každý dar, ktorý prichádza od Otca, je dobrý dar, tak Boh by sa prevínil tým, že by odopieral dobrý dar jednému a dopriaval ho inému, čo by z Neho urobilo uprednostňovateľa osôb. A vieme, že toto nie je pravda. Objavujú sa niektoré otázky. Niektorí sa pýtajú „Prečo Biblia hovorí: **Či azda všetci hovoria v jazykoch?**“, čím naznačujú že nie všetci hovoria v jazykoch. Ale treba aby si si uvedomil, že hovorenie jazykmi má rôzne účely. Biblia hovorí, že tento **dar Ducha Svätého**, ktorý prichádza s jazykmi, nie je len **pre toho človeka**, ale **aj pre jeho deti** a ich deti, **a pre všetkých, ktorých povolá Pán**. Takže to je pre každého, koho povolá Boh, čiže koho povolá byť kresťanom. Nejde tu o osobitné povolanie verejne slúžiť, ale povolanie byť kresťanom. Pozrime sa čo je napísané v Skutkoch 2:4 - **Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť**. Vidíme, že každý z nich bol naplnený a všetci hovorili v jazykoch, a vo verši 16 sa píše **Ide však o to, čo povedal prorok Joel: V posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem svojho Ducha na každé telo. Vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, vaši mladíci budú mať videnia a vašim starcom sa budú snívať sny. V tých dňoch vylejem svojho Ducha aj na svojich služobníkov a svoje služobnice a budú prorokovať**. Toto nám ukazuje, že je to pre všetkých. Všimnite si, že apoštol Peter prepojal to, že apoštoli hovorili inými jazykmi, s prorokovaním, o ktorom hovoril prorok Joel. Niektorí vravia, že keď študuješ knihu Skutkov, tak niekedy tam hovoria v jazykoch, a inokedy prorokujú. Ale Peter povedal, že to prorokovanie, o ktorom hovoril Joel, bolo naplnené, keď oni hovorili v jazykoch. Takže, keď v knihe Skutkov je zmienené prorokovanie, a píše sa špecificky o jazykoch, tak môžeme tomu rozumieť tak, že to zahŕňalo aj jazyky. Hoci, väčšinou je špecificky uvedené, že hovorili v jazykoch. Nepochybne ste medzi tu zhromaždenými poslucháčmi mnohí takí, ktorí ste zatiaľ ešte nehovorili v iných jazykoch, ale túžiš nadobudnúť všetko čo Boh pre teba má. Vyučoval som v mnohých rôznych druhoch cirkví. Niektorí z nich ma výslovne žiadali, aby som nehovoril o jazykoch. Bol som v jednom zbore baptistov, ktorí neverili v jazyky. Bol som v luteránskom zbore, ani oni neverili v jazyky. Vyučoval a kázal som v mnohých iných zboroch, kde mi hovorili "Chceme, aby si vyučoval o uzdravovaní, ale nechceme žiadne tie veci o hovorení v jazykoch. Mohol by si to urobiť takto?" - "Bez problémov." Lebo poznám Boha, a On si cestičku nájde. A tak, keď prišiel ten správny čas, vôbec som nespomínal hovorenie v jazykoch, ale všetko čo som povedal, bolo, "Koľkí z vás nechcete opomenúť nič z toho, čo Boh pre vás má? Koľkí z vás chcete prijať všetko to, čo Boh pre vás má?" Tak hovorte spolu so mnou "Nebeský Otec, Ty si povedal, že keď Ťa o niečo poprosím, tak mi to dáš. A tak Ťa prosím, všetko čo pre mňa máš, a čo som doteraz nezažil. Prosím obdaruj ma tým, a ja to prijmem." A ihneď začali ľudia hovoriť v jazykoch. A ja som dodržal svoje slovo. Vôbec som ani len nespomenul hovorenie v jazykoch. Amen? Ale Boh je Boh. A On si cestu nájde - ak má niekoho, kto Mu otvorí dvere... A tak, priprav sa na to, aby si bol pre Neho tým človekom!

Skutky 2:38-39 **Peter im povedal: Kajajte sa a každý z vás nech sa nechá pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha. Ved' tento prísľub patrí vám a vašim deťom, ako aj všetkým vzdialeným, ktorých si povolá Pán, náš Boh**. Takže je to pre všetkých. Všimnite si, že sa tu píše "Dostanete ten dar". Nehovorí sa tam o nejakom všeobecnom dare, ale že dostanete ten konkrétny dar, ten dar Ducha Svätého. Sú len dve veci, na ktoré odkazuje Nová Zmluva ako na konkrétny dar. Prvým je dar spasenia. Druhým je dar Ducha Svätého. Ľudia sa ma pýtajú "Čo vyučuješ o duchovných daroch?" - "Verím v duchovné dary." - "Ale čo list Timotejovi?" Pavol povedal Timotejovi, aby roznecoval ten dar, ktorý je v ňom. Pavol vedel aký dar mal Timotej, lebo vedel, že Timotej ten dar prijal, keď Pavol na neho zložil svoje ruky. Aký dar to bol? Bol to dar uzdravovania? Nie, nikde sa nepíše, že dar uzdravovania sa prijíma skladaním rúk. Jediný dar darovaný v Novej Zmluve, odovzdávaný skladaním rúk, bol dar Ducha Svätého samotného. Takže Timotej mal roznecovať dar Ducha Svätého. Nepovedal mu "Roznecuj svoj dar", nepovedal ani "Roznecuj všeobecný dar", ale povedal "Roznecuj ten dar Boží, ktorý je v tebe" Pavol tak hovoril Timotejovi v zmysle "Nadobudol si Ducha Svätého keď som na teba položil svoje ruky, ale teraz si ustrnul tým, že si Ho neroznecoval. Nechal si Ho ladom. Takže, Timotej, roznecuj ten dar Ducha Svätého." Takže to znamená, že Timotej vedel, že má urobiť niečo, čoho následkom bude, že Duch Svätý bude pôsobiť v ňom a cez neho. A hlavný spôsob, ktorým je nám povedané, že to máme realizovať, je hovorenie novými jazykmi. Pavol hovoril Timotejovi v zmysle "Roznecuj ten dar, ktorý je v tebe. Roznecuj dar Ducha Svätého. Timotej, zatiaľ si ešte nehovoril v jazykoch tak ako treba. Ľudia okolo tomu nerozumejú, viem že si z toho robia žarty, ale nepočúvaj ich, len rob to, čomu si bol vyučovaný, a hovor v nových jazykoch. A čím viac ti vravia aby si bol ticho, tým viac pridaj na hlase. Čím viac chceš, aby si sa sklúdnil, tým viac sa nadchň, a roznecuj Ducha Svätého. A keď oni uvidia ako cez teba pôsobí tá moc Ducha Svätého, tak budú vedieť, že to robí Boh, a zmlknú. Ale ty roznecuj ten dar." Takže, ak hovoríš v iných jazykoch, treba aby si to robil pravidelne. Nie len raz za týždeň v nedeľu, nie raz v pondelok, treba aby si to robil v priebehu dňa. Každý deň, tak často ako sa ti len dá. Nemusíš to vždy robiť nahlas, môžeš aj potichu, ak sa dá. Obvykle, keď začneš potichu, tak máš tendenciu pridávať a

byť čoraz hlučnejší. Lebo Duch Svätý sa roznieti. A keď sa On roznieti, tak sa Mu páči keď kričíš zo striech. A On je rád keď znie vychvaľovanie Ježiša a svedčenie o Božej добрôte. Takže ak začneš hovoriť v jazykoch potichu, tak nebuď prekvapený keď to bude naberať na hlasitosti. A prorockými nepohŕdaj, rázne vyslovuj Božie pravdy. Mal by si byť schopný hovoriť v iných jazykoch a potom ich aj vykladať. Ako sme spomínali, sú dva rôzne druhy jazykov, a tie sa všeobecne nazývajú verejné jazyky a osobné jazyky. Súkromný, osobný jazyk v podstate buduje teba a posilňuje ťa v duchu. Môžeš ho praktizovať v udržiavacom móde, ktorý len všetko zachováva v poriadku, alebo v bojovom móde. A keď sa modlíš za ľudí v situáciách keď nevieš ako sa modliť, tak vtedy sa Duch Svätý bude modliť cez teba dokonalú vôľu Božiu. A keď sa v novom jazyku modlíš túto dokonalú vôľu Božiu, tak Ho môžeš poprosiť aj o výklad, a môžeš začať vykladať čo bolo povedané, a keď si to už niekoľkokrát robil, tak môžeš zvýšiť svoje očakávanie, a keď sa domodlíš v jazykoch, tak môžeš očakávať výklad, a začne prichádzať automaticky. A toto je na osobnej rovine. Takže pre jazyky sú rôzne dôvody. Ale prvotný dôvod pre jazyky, podľa Písma, je ten, že On povedal v zmysle "Toto je odpočinutie, zóna regenerácie." Takže jeden zo základných dôvodov pre praktizovanie jazykov je priniesť odpočinutie a občerstvenie pre tvojho ducha a tvoju dušu. Keď sa modlíš v jazykoch, tak tvoj duch sa občerstvuje. Dá sa to nazvať aj osobné prebudenie. Ak sa zbadáš, že možno chladneš, či vlažnieš, tak môžeš rozduchať oheň. Modli sa v jazykoch a prijmi od Ducha Svätého občerstvenie a dobitie bateriek. A potom si pripravený vyražať znova.

Teraz si pozrieme 1.Kor.12:28 **A v cirkvi Boh niektorých ustanovil najprv za apoštolov, po druhé za prorokov, po tretie za učiteľov, potom sú zázraky, potom dary uzdravovaní, (v množnom čísle, mnoho darov), pomáhať, viesť a dar rôznych jazykov.** Všimnite si tento zoznam. To je ten jeden verš, ktorý väčšina cirkví vyškrtla zo svojich Biblií a neveria mu. Všimnite si tu, "Boh ustanovil niektorých v cirkvi". Nepíše sa tu, "spomedzi apoštolov", ale sa píše, že On tieto veci ustanovil v Cirkvi. Nepíše sa tu, že On tie veci ustanovil v prvom storočí. Boh to ustanovil v Cirkvi. Existuje ešte stále Cirkev? Amen! Takže ak ešte máme Cirkev, tak ešte stále máme apoštolov, stále ešte máme prorokov, stále máme zázraky. Stále ešte máme rozmanité jazyky. On vložil tieto veci do cirkvi. Nevložil ich do apoštolov prvého storočia aby to zomrelo spolu s nimi. Boh to vložil do Cirkvi. V liste Efezanom, kapitole 4, nám Písmo hovorí, že **keď On vystúpil, tak pojal so sebou zajatých.** A toto vraví o Ježišovi, ktorý vstal z mŕtvych a vystúpil na Nebo. A píše sa tam, že **ten, ktorý vstal z mŕtvych a vystúpil, taktiež aj zostúpil, a potom vystúpil na Nebo.** A hovorí sa tam, že **keď vystúpil na Nebo, tak rozdal dary ľuďom.** A tie dary sú **apoštolí, proroci, evanjelisti, pastori a učelia.** Takže títo boli daní keď Ježiš vstal z mŕtvych. Nepominuli sa. Toto bolo v Cirkvi stále. On dal tieto dary ľuďom. Takže tieto verše nehovoria o pôvodných dvanástich apoštoloch. Hovorí to o apoštoloch, ktorí boli v Cirkvi, po Jeho vzkriesení. Uznávame, že ešte stále máme pastorov, stále máme evanjelistov, stále máme učiteľov. Tak prečo by sme ešte stále nemohli mať prorokov i apoštolov. Biblia nehovorí, že by boli odňatí. Hovorí sa tam, že boli vložení do Cirkvi. A dokiaľ budeme mať Cirkev, dovtedy budeme mať tieto dary. A rozmanité jazyky sú tam tiež. Treba si uvedomiť, že sú rôzne účely kvôli ktorým sú nám dané jazyky. V 1.Kor.12, tie jazyky, o ktorých sa píše tam, by sme mohli nazvať "verejné jazyky", určené pre všeobecné zhromaždenie cirkvi, kde je Telu Kristovmu poslané posolstvo cez človeka, ktorý hovorí v jazykoch a cez iného človeka, ktorý prináša výklad jazykov, a sú tam inštrukcie ako máme postupovať v takýchto situáciách a s týmito darmi. A to nám hovorí, že sa to týka aj nás. Pavol tam povedal, že **ak máte posolstvo od Boha v jazykoch, tak to môžete odovzdať, ak viete, že je tam niekto taký, ktorý to môže aj vyložiť.** To znamená, že máte poznať tých, ktorí pôsobia medzi vami. Píše sa tam, že **ak niet nikoho, kto by mohol vykladať, tak si to nechaj pre seba, alebo to môžeš uvoľniť cez slovo prorocké, alebo cez slovo múdrosti, ale v tej reči, ktorou bežne rozprávaš.** Takže sú verejné jazyky a potom sú osobné jazyky. Pre osobné jazyky niet obmedzení. Môžeš sa modliť vo svojich osobných jazykoch kedykoľvek chceš, koľkokrát chceš, a budeš tým budovaný a zmocňovaný silou Ducha Svätého.

Teraz preberieme ešte jeden bod. 1.Kor.14:37-39 **Ak si niekto myslí, že je prorok alebo obdarovaný Duchom, nech vie, že čo vám píšem, je Pánov príkaz. Kto to však nevie, nech nevie. Tak teda, bratia moji, horlivo sa usilujte prorokovať a nezabráňujte hovoriť jazykmi.** Nezakazujte hovoriť jazykmi. Sám Pavol píše, že toto je príkaz priamo od Pána. Tak chytro to preberme. O jazykoch treba vedieť 7 faktov:

- 1) Boh predpovedal jazyky cez proroka Izaiáša.
- 2) Ježiš prorokoval, že Jeho učeníci budú hovoriť v jazykoch.
- 3) Ježiš prikázal svojim učeníkom, aby čakali kým dostanú zaslúbenie Otcovo, ktoré so sebou prinesie jazyky.
- 4) Keď prišlo zaslúbenie Otcovo, tak všetci hovorili v iných jazykoch.
- 5) Toto zaslúbenie je dané vám a všetkým, ktorých povolá Boh.
- 6) Sám Boh vložil rôzne jazyky do Cirkvi.
- 7) Apoštol Pavol povedal, že jeho spisy sú príkazy od Boha, a napísal, že nemáme zabráňovať hovoreniu v iných jazykoch.

Toto je 7 faktov o jazykoch. A je to jeden z najrýchlejších spôsobov duchovného budovania sa v moci.

Položím vám prostú otázku-dve. Koľkí z vás, práve teraz, môžu hovoriť v jazykoch? Mnohí. To je dobre. Koľkí z vás nehovoria v jazykoch, ale chcete hovoriť? Nie mnoho. Držte svoje ruky zdvihnuté. A teraz prosím vás, ktorí sedíte okolo nich, a hovoríte v iných jazykoch, načiahnite sa a položte svoje ruky na týchto ľudí, ktorí držia svoje ruky zdvihnuté. Urobme to slušne a v poriadku. A teraz tí z vás, ktorí ešte nehovoria v

jazykoch, poproste svojho Nebeského Otca o dar Ducha Svätého, ktorý On už vylial. Poproste Ho o tento Dar teraz. A potom Mu poďakujte že vám ten dar udelil. Urobte to teraz. A tí z vás, ktorí ste na nich položili svoje ruky, rozhodnite sa teraz uvoľniť Ducha do nich. A tak, začnite hovoriť jazykmi, práve teraz. Každý, kto sa do tohto zapojil. Tí z vás, ktorí ste doteraz ešte nehovorili v jazykoch, len umožnite aby to z vás vytrysklo. „Otec, ďakujem Ti, že Tvojim Duchom naplňaš ľudí tak, že ich pohár preteká, krstom mocného Ducha Božieho, v mene Ježiš. Uvoľňujeme Tvojho Ducha do Tvojho ľudu na občerstvenie a posilnenie, ktoré Ty zaopatruješ, v mene Ježiš! Amen!“ Ak si ešte nehovoril v iných jazykoch, a práve si začal, tak zdvihni ruku a zamávaj na mňa. Amen! Vzdajte Bohu chválu! „Otec, ďakujeme Ti za dar Tvojho Ducha! Amen! Hallelujah! Amen!“ A ak si ešte nezačal, tak platí, že si požiadal a preto ver, že si dostal, a teraz len naďalej ďakuj Bohu, a sleduj ako Duch Boží bude prenikať a vytryskávať. Amen! Takto to funguje. To je princíp viery. A teraz hovorte so mnou toto „Nebeský Otec, Tvoje Slovo je pravda, a Ty si povedal, že keď prijmem Ducha Svätého, tak prijmem moc. Duch Svätý prišiel na mňa. Takže vo mne je moc, taká istá akú prijali apoštoli v deň Letníc, tá istá ktorá umožnila Petrovi odovzdať uzdravenie chromému mužovi. Je to ten istý Duch, rovnaká sila, rovnaké výsledky, a ja som to prijal, v mene Ježiš, aby som oslávil Jeho! Hallelujah!“ Boh vám žehnaj, vidíme sa predpoludním.

Povaha vojaka v Kráľovstve Božom

Dobré predpoludnie.. Budeme čítať Evanjelium Jána 10:10 - o tom, ako nám Ježiš hovorí čo prišiel robiť On a čo prišiel robiť Jeho nepriateľ. Ježiš vraví, že **zlodej neprichádza na iné, len na to, aby kradol, zabíjal a ničil**. V dnešnej dobe si mnohí ľudia myslia, že to Boh robí tieto veci. Ale to je preto, lebo majú zvrátenú predstavu o Bohu. **Boh je dobrý**. On vždy dobrý je, a vždy dobrý bude. Nemýľte si Ho s diablom. Diabol je zlý. Je zlý odkedy sa vzoprel Bohu, a už navždy zostane zlý. Vždy si pamätajte, že medzi nimi je deliaca čiara. Ježiš hovorí, že diabol je zlodej, zločinec, je proti Bohu a proti všetkému čo chce Boh. Diabol prichádza len aby kradol, zabíjal a ničil. Ale Ježiš povedal **Ja som prišiel, aby mali život, a to v hojnej miere**. Počul som ľudí hovoriť, že Ježiš prišiel, aby nám dal život v nadbytku. Je na tom niečo pravdy. Ale je rozdiel medzi tým, keď máš život v nadbytku, a keď máš nadbytočný život. Aj zločinec môže mať život v nadbytku. To znamená mať veľa vecí. Ale žiadny zločinec nemá nadbytočný život. Ježiš prišiel, aby nám dal nadbytočný život. Keď slúžim ľuďom uzdravovaním, tak im odovzdávam z nadbytočného života, ktorý je vo mne, a v ktorom žijem. Každý z nás má byť zásobníkom Božieho života. Mali by sme byť preplnenými zásobníkmi. Mnohí ľudia mi kladú otázky, hlavne o uzdravovaní. Na niektoré z tých otázok budeme odpovedať dnes. Ale pred tým chcem vytvoriť rámec a položiť základ. Vo verši Ján 10:10 povedal Ježiš, že On prišiel s tým cieľom, aby sme my mohli mať život, a to v nadbytočnom množstve. A teraz sa vás opýtam: Prečo prišiel Ježiš? Čo nám prišiel dať? Chorobu? Nemoc? Rakovinu? Všetelijaké zdravotné problémy? Vieme že toto nie je pravda! On povedal, že nám prišiel dať život. A každá tá choroba nám naše životy kradne, zabíja a ničí. Tak samozrejme vieme odkiaľ prichádza. Od toho zlodeja, od toho diabla. Neprišla od Boha. Keby Ježiš chcel použiť chorobu k tomu, aby z nás vychoval lepších ľudí, tak potom klamal, keď povedal, že nám prišiel dať život v hojnej miere. A predsa vieme, že On nemôže klamať. Takže vieme, že On neprišiel na to, aby nám dával choroby, ktorými by z nás urobil lepších ľudí. Bol by to povedal, práve tam. Keby nás chcel vylepšiť chorobami, bol by to povedal: "Prišiel som z vás urobiť lepších ľudí, a použijem čokoľvek sa mi zachce, aby som to dosiahol." Lenže On nič také nepovedal, ale povedal v zmysle: "Prišiel som vám dať život. Prišiel som vám dať tak veľa života, aby ste ho mali taký nadbytok, že budete mať veľa aj na rozdávanie." Keď spočinieš pevne na tejto pravde, tak si začneš uvedomovať určité veci. Vždy keď uvidíš chorobu alebo smrť, tak budeš vedieť, že to nikdy nemôže byť priateľ. Je to vždy len nepriateľ, a to taký, ktorého máš zničiť. Voči chorobám nebudeš mať žiadne zmierlivé ohľaduplné city. Choroba a nemoc je zlo. Prichádza od toho zlého. Je to vždy zlo. Nikdy to nie je dobro. Ale potom by niekto povedal "Ale ty tomu nerozumieš. Bol som odvrátený od Boha, a potom ma Boh urobil chorým, a keď som ležal na lôžku v nemocnici, tak som našiel Boha. Takže choroba bola dobrá." Toto je úplne zvrátené myslenie. Čo sa vlastne stalo? Boh bol k tebe dobrý väčšinu tvojho života. Mal si zdravie a potom si ochorel a išiel si do nemocnice. Keď si tam ležal na lôžku, tak si mal čas rozmýšľať, a tak si začal uvažovať o Bohu, a rozhodol si sa prijať Ho a urobiť Ho svojim Pánom. V tom okamihu si síce zmúdreľ, ale to vôbec neznamená, že Boh zariadil okolnosti tak, aby si ochorel. Táto situácia znamená len toľko, že napokon si bol dosť bystrý na to, aby si sa obrátil k Bohu. Boh nenávidí zlo. Choroba a nemoc sú zlo. A preto Boh nenávidí chorobu a nemoc. Vždy sú nástrojom ničenia. Diabol sa pokúša zničiť každý život. Ale Biblia hovorí, že meno Pána je pevnou vežou, a spravodliví do nej bežia a sú v bezpečí. Keď vstúpiš do Božej prítomnosti a staneš sa súčasťou Krista, tak potom si v bezpečí, a nepriateľ by nemal mať k tebe žiadny prístup. Ale ak nie si **ukrytý v Bohu**, tak nepriateľ má prístup k tebe otvorený. Preto nepriateľ ničí mnohých ľudí. Ale **Boh je silnou pevnosťou. Boh ťa ochraňuje**. Udržoval ťa v pohode dlhý čas. Keby ťa On nechránil, tak by si bol chorý a už aj mŕtvy. To zásluhou Božej ochrany si bol udržaný pri živote tak dlho až doteraz. To len Božím milosrdenstvom a Jeho milosťou si nebol zničený pred tým ako si Ho našiel. A teraz, keď si Ho našiel, tak už Mu môžeš dôverovať, že **ťa ochráni proti všetkej zlobe nepriateľa**.

Z choroby a nemoci nemám strach. Naučil som sa, že je to nepriateľ, ktorého porazil Ježiš svojimi ranami keď bol bičovaný a ukrižovaný. A kvôli tomuto víťazstvu môžem mať víťazstvo nad chorobou a

nemocou každý deň svojho života. A to všetko preto, lebo viem, že môžem dôverovať svojmu Nebeskému Otcovi, že ma ochráni od skutkov nepriateľa. Keby som o tomto nebol presvedčený, tak by som váhal či mám klásť ruky na ľudí, ktorí majú nákazlivé choroby. Keď som bol v Afrike, mali sme tam zástup viac ako 300 ľudí nakazených vírusom HIV. Bolo veľmi horúco. Každý sa tam potil. Keď prišiel čas aby som sa modlil za ľudí, tak som išiel medzi nich, do davu. Nebolo to milé a usporiadané, žiadny rad čakajúcich na službu uzdravovania. Nešiel som uhladene od jedného k druhému a nechytal som jednu ruku za druhou. Keď tí ľudia videli, že sa za nich budem modliť a klásť na nich svoje ruky, tak boli veľmi šťastní, že niekto bol ochotný sa ich vôbec dotknúť. A pri tomto nadšení nebolo žiadneho poriadku ani usporiadania. Zhŕkli sa okolo mňa, kmásali ma za rameno, objímali ma, bozkávali ma na tvár. Objímali ma a ich pot bol na mne všade. Podávali mi svoje bábätká a ja som ich bral na ruky a objímal som ich. Ľudia ma tam často schmatli za ruky a bozkávali ich. Prosto všetko čo by malo spôsobiť, že sa človek nakazí. A oni plakali, a ja som tiež plakal a dotýkal som sa ľudí, a keď sme skončili, tak moje šaty boli nasiaknuté ich potom. Ich slzy a moje slzy sa zmiešali tým ako sa naše tváre dotýkali. A nemal som strach z toho, že by som sa nakazil vírusom HIV ani inými chorobami, ktoré to tam sprevádzali. A potom so išiel na iné miesta v Afrike asi na 3 týždne, a potom som sa pred odletom domov zastavil znova tam, kde som sa modlil za tých 300 nakazených vírusom HIV. Mali tam lekárske správy. Viac ako 300 ľudí uzdravených z vírusu HIV! Amen!

Prvé, čo sa musíš rozhodnúť, je, prečo chceš uzdravovať chorých. Lebo si myslíš, že ťa to urobí slávnym? Lebo si myslíš, že je to zábavné hobby? Alebo je v tebe niečo, čo hovorí "Dej sa čo dej, budem to robiť po celý zvyšok svojho života. Budem sa učiť ako slúžiť chorým a odovzdávať im uzdravenie." Je to ako rozhodnúť sa pre lekárske povolanie. Musíš milovať ľudí. A musíš nenávidieť choroby. A musíš sa rozhodnúť, že je jedno ako dlho to bude trvať, a je jedno čo všetko ťa to bude stáť, ale za každých okolností sa tomuto budeš venovať po zvyšok svojho života. A toto väčšina ľudí v sebe nemá. Musí sa to pre teba stať životným poslaním. Nie len nejaké hobby, ale životné poslanie. Musíš o tom neustále premýšľať, snívať, čítať, skúmať, študovať, skúšať. Niektorí by to nazvali byť tým posadnutý. Mal by si byť človekom, ktorému nestojí za to žiť, ak by nemohol uzdravovať chorých, lebo to poslanie horí v tvojom vnútri. A keď toto máš v sebe, tak si na tej ceste, ktorú určil Boh. Lebo toto nie je nič také, s čím by si sa mohol pohrávať. Lebo keď sa s tým pohrávaš, tak ľudia zomierajú. Ak by to pre teba bolo možno len hobby, tak pre tých, ktorým slúžiš, je to otázka života a smrti. Takže ty to tiež musíš zobrať takto vážne. Dnes je množstvo ľudí, ktorí sa učili od nás, ktorí vyrazia medzi ľudí a uzdravujú chorých. Mnohí z nich to robia, aby boli slávni, aby si mohli vešať videá o tom na facebooku. Ale keď to sleduješ, tak postupne sa vytrácajú, lebo im ide o pozornosť verejnosti. A pozornosť verejnosti sa môže zmeniť od večera do rána. A keď ľudia prestanú pozeráť ich videá a podporovať ich, tak prejdu na ďalšiu módnú vlnu. A keď oni prejdu na iné, tak ja stále budem slúžiť uzdravovaním chorých, kriesením mŕtvych a vyhánaním démonov. Lebo sme tu pre beh na dlhú trať. Lebo stojíme proti chorobe a nemoci s rovnakým srdcom a postojom aký má k tomu Boh.

Dnes sa chcem s Vami podeliť o niektoré špecifické záležitosti, takže pokiaľ si robievate poznámky, možno by sa dalo začať teraz, lebo tým v sebe toto vyučovanie lepšie upevníte. Ako som uviedol, mám svoje životné poslanie - pomôcť Telu Kristovmu rásť do podoby Ježiša. Dokiaľ celá Cirkev nebude uzdravovať chorých ako to robil Ježiš, dovtedy sa nebude podobáť na Neho. Takže vyučujeme a trénujeme, zdieľame pravdu o Biblii, ktorá funguje. Nie nápady alebo názory ľudí. Náš cieľ je vystrojiť každého človeka, aby kráčať v moci Božej, v pravde Božej a v láske Božej. Ďalší text je Deuteronomium 30:19-20 ***Dnes volám za svedkov proti vám nebesia i zem. Predložil som vám život i smrť, požehnanie i kľatbu. Vyvoľ si teda život, aby si zostal nažive aj so svojím potomstvom. Miluj Hospodina, svojho Boha, poslúchaj jeho hlas a pridržaj sa ho, pretože od toho závisí tvoj život a dĺžka tvojich dní, aby si mohol bývať v krajine, ktorú Hospodín pod prisahou sľúbil dať tvojim otcom, Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi.*** Všimnite si, tu hovorí Boh k synom Izraela. Počúvajte pozorne, a pamätajte, že to je už v Starej Zmluve, a Boh sa nezmenil. Tu vraví v zmysle "Dnes volám nebesia i zem, aby sa zaznamenal tento deň" a všimnite si čo tu hovorí "predkladám vám život a smrť, požehnanie a prekliatie". Všimnite si ako je to tu rozložené a usporiadané. Na jednej strane život, na druhej smrť. Na jednej požehnanie, na druhej prekliatie. Takže na jednej strane je život a požehnanie, a na tej druhej smrť a prekliatie. Medzi nimi je deliaca čiara. Boh je svetlo, život a požehnanie. Diabol je temnota, smrť a prekliatie. Ježiš povedal to isté - v Evanjeliu Jána 10:10. Boh hovorí synom Izraela: "Existuje buď život alebo smrť, buď požehnanie alebo prekliatie". A potom, pozrite čo hovorí Boh, vraví im "môžete si vybrať", ale potom im oznamuje Jeho želanie a túžbu, hovorí im "vyberte si život! Nie smrť, nie prekliatie. Vyber si život. Vyber si Boha. Poslúchaj Jeho. Vyvoľ si požehnanie." Boh by toto nemohol povedať, keby chcel používať chorobu a nemoc na to, aby ti ňou chcel dávať príučku. Toto je v knihe Deuteronomium, je to kapitola 30. A dve kapitoly pred tým nám vydáva zoznam požehnaní a prekliatí. Ak sa pozriete v Deuteronomiu na kapitolu 28, tak na jej začiatku nám hovorí, že príde čas (od verša 1), že ***ak budeš dôsledne počúvať a nasledovať hlas Pánov, aby si dodržiaval a konal Jeho prikázania, tak ťa vyvýši na zemi, a všetky tieto požehnania prídu na teba a dostihnú ťa.*** Povedal v zmysle „Ak budeš počúvať čo ti hovorím, tak ťa povediem cestou požehnania, cestou života. Ale ak sa rozhodneš nevybrať si život, ak sa rozhodneš neposlúchať ma, tak potom sa stane toto..“ (verš 15) ***Ak ale nebudeš poslúchať hlas Hospodina, svojho Boha, ani zachovávať a uskutočňovať***

všetky jeho príkazy a ustanovenia, ktoré ti dnes dávam, doľahnú na teba všetky tieto kliatby a budú ťa prenasledovať. Čo tu vlastne Boh hovorí? Rovnakú záležitosť ako povedal Ježiš v Evanjeliu podľa Matúša, že **je úzka cesta a široká cesta. Široká cesta vedie do zatratenia.** Široká cesta je nepočúvanie na hlas Boha. A ak ideš tou cestou, tak ťa dostihnú tieto veci: prekliatie, smrť. Ale ak pôjdeš úzkou cestou, po ktorej kráčať nám Ježiš ukázal, cestou poslušnosti, tak všetky tie požehnania ťa dostihnú. Takže Boh im práve povedal, že sú dve cesty. Cesta života, požehnania a poslušnosti. Alebo cesta neposlušnosti, ktorá je cestou smrti a prekliatia. A keď dorozprával o tomto, tak Boh prináša svoju radu: vyvol' si, máš možnosť výberu. Môžeš si vybrať medzi životom a smrťou, medzi požehnaním a prekliatím. A potom Boh hovorí "Vyvol' si život, vyvol' si poslušnosť." My ľudia si niekedy myslíme o Bohu, že čaká na naše zlyhanie, aby nám dal výprask. Niekedy nás možno aj niektorí vyučovali, že On nám dáva výprask chorobou. A pritom Boh bol vždy dobrým Otcem. Ak si rodič, tak chceš svoje deti naučiť čo je správne. Nechceš aby sa samé museli učiť na vlastných chybách. Chcete aby sa učili z vašich životných skúseností a z vašej múdrosti. Preto im hovoríte „Pred tým ako prejdeš cez cestu, pozri sa na jednu aj druhú stranu a uisti sa že neprichádzajú žiadne autá, lebo chcem aby si žil a nie zomrel.“ Prečo hovoríte toto svojim deťom? Lebo chceš aby žili a nezomreli. To isté robí tvoj Nebeský Otec. On ti hovorí v zmysle "Nechod' tamtou cestou, tamtá cesta je nebezpečná. Na tamtej ceste sú trápenia a smrť. Kráčaj touto cestou." Pred rokmi, keď som vychovával svoje deti, syna a dve dcéry, vždy som im hovoril "Netúlajte sa po alejach, lebo tam je tma a môžu tam striechnuť zlíci. Kráčajte po osvetlených uliciach, aby ste mohli vidieť, aby zloději a lupiči nemohli striechnuť. Buďte šikovní. Využite svetlo vo svoj prospech. Ak kráčaš tmavou cestou, tak sa môžu ukryť a prekvapiť ťa. Učil som ich ktorú cestu si vybrať. Bol som k nim dobrý otec a učil som ich správnej ceste. Ale aj tak sa oni museli rozhodovať sami za seba, ktorú cestu si vyberú. Ak boli bystré, tak sa poučili z mojich životných skúseností a múdrosti, a kráčali by po jasne osvetlenej ceste. A to aj urobili. A Boh tiež jedná takto. On nevraví "Rob toto", aby ti mohol dať výprask. On hovoril svojim deťom v zmysle "Kráčaj cestou osvetlenou jasne, chod' cestou, ktorá vedie k životu, nekráčaj po temnej aleji, vyvol' si život, vyber si poslušnosť, rozhodni sa pre požehnanie." Vieme, že predčasné zomieranie a prekliatie existuje. Ale býva dôsledkom rozhodnutí tých ľudí, ktorým sa to stalo. Ale u Boha a Jeho ľudu vidno, že On im neustále vracel v zmysle "Kráčajte tou správnou cestou, a bude vám dobre." Ale oni to často neposlúchli. Vydali sa nesprávnou cestou. A čo ich na nej asi postretlo... nie život ani požehnanie, ale smrť a prekliatie. Ale keď sa navrátili späť k Bohu, tak On ich vždy prijal späť. Vždy ich uzdravoval, vyslobodzoval, navracal ich na cestu požehnania. Takéto je Božie srdce. On chce, aby si si vybral život. On chce aby si bol požehnaný. On ťa netuži vidieť chorého a zraneného. On ťa chce vidieť živého a zdravého. On dal svojho Syna, aby si ty mohol byť nažive a zdravý. Ak by Boh chcel, aby si ostal chorý, tak by nebol nechal Ježiša niesť tie rany na svojom tele.

Povedať, že Boh z nejakého dôvodu chce, aby si ostal chorý, to by si mohol rovnako tvrdiť, že Boh chce, aby si ostal v hriechu, aby ťa naučil aký je ten hriech zlý. Ak študuješ uzdravenie a Božiu povahu, tak ti bude znieť veľmi zvláštne, ak niekto tvrdí, že Boh chce použiť chorobu aby ti dal príučku. Rovnako zvláštne ako by ti znelo tvrdenie, že Boh používa hriech, aby ťa ním vyučoval. On nechce, aby si bol v hriechu, a nechce ani to, aby si bol v chorobe. Ježiš zaplatil za oboje naraz. Treba aby ste si vypestovali nenávisť proti hriechu aj proti chorobám. Lebo povaha vášho Nebeského Otca, sa má stať vzorom, podľa ktorého si rozvinieš svoju vlastnú povahu. A On nenávidí zlo. On nenávidí chorobu. On nenávidí hriech. Keby nemal proti tomu nenávisť, tak by určite nenechal svojho vlastného Syna zomierať za to. Nikto nezomiera za niečo na čom mu príliš nezáleží, ale Boh vydal svojho Syna na smrť, aby hriech ani choroby už nemuseli pokračovať. Mám veľmi rád jednu vetu, ktorú povedal John Lake, že hriech je pre ducha to isté čím je choroba pre telo, že keď vidíš chorobu na tele, tak je to ako by si videl zhmotnený hriech. Uvažujte nad tým. Hriech ničí a zabíja. Tak isto pôsobí choroba. Takže choroba je pre telo tým, čím je hriech pre ducha. Sú to také dvojčky. Takže toto si treba uvedomiť a vypestovať si nenávisť voči obom.

Teraz by som chcel, aby ste si toto vzali k srdcu: skutočné kresťanstvo znamená mať rovnaký cieľ, rovnaký zámer a rovnaké smerovanie, aké má Boh. Je to takto prosté. Inými slovami: skutočný kresťan je človek, ktorý sa vrúcne rozhodol pre rovnaký zámer, pre aký sa vrúcne rozhodol Boh. Boh sa vrúcne rozhodol pre konečné dobro celého sveta. A konečné dobro celého sveta je, že každá stvorená bytosť a celé stvorenstvo sa odovzdá oslavovaniu Boha. Takže my by sme mali vrúcne rozhodnúť, že budeme oslavovať Boha. To znamená, že svoje životy by sme mali zasvätiť tomu, čo najviac oslávi Boha. Dovoľte mi povedať to ešte inak. Ľudia pracujú v zamestnaní a príde čas, že si chcú vybrať nejaké voľno. Mnohí pracujú celý rok, len aby si mohli vybrať dovolenku a zrekreovať sa. A tú dovolenku si plánujú dopodrobna, lebo veria, že toto je ich výhradný čas. A toto chcem teraz nabúrať. Nemáš žiadny čas vyhradený pre samého seba. Ty patíš Ježišovi Kristovi, takže aj tvoj čas patrí Jemu. Možno mi povieš "Chceš mi naznačiť, že si nemôžem vziať dovolenku?" Vravím len to, že si nemôžeš vziať dovolenku na odlúčenie sa od Boha. Niektorí ľudia žijú dobre a potom si vyberú dovolenku na oddych od svojho kráčania s Bohom a robia veci, ktoré robia bežní ľudia bez Boha. Tvoja dovolenka je na to, aby si si odpočinul a nabral síl pre to, že keď sa vrátiš, aby si mohol slúžiť Bohu lepšie. Toto je kresťanstvo. Treba aby sme si uvedomili: všetko čím sme a všetko čo máme, patrí Bohu. Ak všetko čo máš nepatrí Bohu, tak ani ty sám nepatríš Bohu. Je to takto prosté. Toto znamená byť kresťanom. My sme zomreli sebe a už nežijeme my, ale žije Kristus, ktorý žije v nás. Kristus chce žiť skrze nás. A pritom mnohí

Ľudia sa čudujú prečo nezažívajú Božiu moc. To je preto, lebo si svoj život rozdeľuješ: toto je môj čas, a tamto je môj čas pre Boha. A predsa, keď vo svojom čase máš problémy, tak chceš aby Boh strkal svoje prsty do tvojho vlastného času, aby tam všetko opravil. Ale keby si bol všetok svoj čas vydal Bohu, tak by si zrejme vo svojom živote už nemal také problémy, ktoré spôsobilo tvoje oddeľovanie sa od Boha. Lebo Boh sa stará o to, čo vlastní. Amen? Takýto je kresťanský život. Je to dobrý život. Mohol by som dokonca povedať, že je to zábavný život. Sú v ňom ťažkosti? Zopár áno. Ale sú neporovnateľné s tými dobrými obdobiami. Lebo my sme tu na krátky čas. A ten čas treba prežiť pre Boha a s Bohom. Mnohí ľudia si zaplňajú svoj čas čoraz viacerými vecami a myslia si, že to ich urobí šťastnými, a potom prídu na to, že vlastne chceli niečo iné.

Pred rokmi som vyučoval bojové umenia a zakladal som školy bojových umení, jednu po druhej. Môj syn a ja sme šli autom po jednej ceste s cieľom otvoriť ďalšiu takú školu. Prešli sme značnú vzdialenosť, a môj syn zaspal, a keď som šoféroval, tak Boh ku mne začal hovoriť. Upozorňoval ma, že mám začať slúžiť na plný úväzok. A ja som ešte predtým vedel, že On to chcel, ale vzpíeral som sa tomu. Ale v ten deň Boh prehovoril, a povedal "Ako dlho budeš nasledovať niečo dočasné? Namiesto toho, aby si nasledoval mňa, lebo ja som večný! A tak som zobudil svojho syna, povedal som mu, že Boh ku mne práve prehovoril, povedal som mu čo mi Boh povedal. A môj syn odpovedal "Čo budeš robiť?" - "Neviem. Ale viem čo by som mal robiť." A tak sme šli ďalej a môj syn usnul znova. A Boh znova začal ku mne hovoriť, a povedal "Ty používaš svoje ruky, aby si učil ľudí ako zabíjať. Ja chcem používať tvoje ruky, aby si učil ľudí ako uzdravovať. Tak si vyber." Odstavil som auto, zobudil som svojho syna a povedal som mu "Toto už nemôžem robiť. Musím robiť to, k čomu ma volá Boh." Otočili sme sa a išli sme domov. Hneď na to som tie svoje školy bojových umení zavrel. A tak, tým svojim žiakom som musel niečo povedať. Ved' som ich dovtedy učil už dosť dlho, niektorých už aj zopár rokov. Celý ten čas som ich vyučoval bojové umenia. Raz som im povedal "Viem, že by som mal kázať Evanjelium. Ak prídeš do tejto školy bojových umení a nájdeš tu nadpis ZATVORENÉ, tak to bude preto, lebo som sa rozhodol ísť kázať." Väčšinu mojich žiakov som priviedol ku spaseniu. Svedčil som im, priviedol som ich ku znovuzrodeniu, a potom sme išli do miestneho hotela, kde bol bazén, a pokrstil som ich v tom bazéne. Potom sme šli naspäť a pokračovali v tréningu. Moja myseľ bola zmätená. Robil som správnu vec aj nesprávnu vec naraz. Vtedy som nevedel to, čo viem teraz. Keby som nebol opustil bojové umenia, aby som sa mohol venovať naučeniu sa pravde o uzdravovaní Božou mocou, tak by som sa toto nikdy nenaučil. Lebo by som mal rozpoltenú myseľ. Ale rozhodol som sa vážne zamerať iba na Boha, a dať bokom to druhé. A toto rozhodnutie nakoniec umožnilo, že sme vyučili tisíce a tisíce ľudí v Božom Slove a v službe uzdravovania, a teraz žijú ľudia, ktorí by inak boli mŕtvi. Deti majú otcov a matky, ktorí by boli pomreli, ale teraz žijú, lebo veriaci im poslúžili uzdravením. A Boh chce aby si robil to isté. Odovzdaj sa Mu na 100%. Pre seba si nenechaj vôbec nič. Ponor sa úplne, zasväť Mu sa naplno. Vydaj Mu svoj život. Myslel som si, že toto som urobil. A potom som uvidel oblasti, v ktorých to tak ešte nebolo. A vždy objavíš oblasti, v ktorých sa môžeš zasvätiť Bohu viac. Ale cieľ, ktorý mám, a ktorý by si mal mať aj ty ako kresťan, je taký istý, aký vyslovil Ján Krstiteľ: Ja sa musím zmenšovať, aby On mohol narastať. A keď sa rozhodneš pre toto, tak začneš vidieť ako nepotrebné veci odpadávajú. Veci, ktoré bývali také dôležité, uvidíš že prestanú byť dôležité. Veci, o ktoré si si robil starosti, ťa už trápiť nebudú. Lebo sa zapáliš pre veci nebeské a nie pre pozemské. Už som vám uviedol dva texty Písma: Ján 10:10, Deuteronomium 30:19-20. Potom sme hovorili o Deuteronomiu 28. Mali by ste si to aj poznamenať. Keď tu skončíme, vezmite si to so sebou, študujte si to, čítajte si tie texty. Budeme o tom hovoriť viac ešte dnes azda.

Teraz preberieme z listu Efezským 6:1-3 ***Deti, poslúchajte svojich rodičov v Pánovi, lebo tak je to spravodlivé. Cti si otca i matku - to je prvé prikázanie s prisľúbením -, aby sa ti dobre vodilo a dlho si žil na zemi.*** Všimnite si, toto je prikázanie so zaslúbením. Ak si ctíš svojho otca a matku, budeš žiť dlho na Zemi. Takže to hovorí, že ak si nectíš svojho otca a matku, tak nebudeš žiť dlho na Zemi. Takže znova, Písmo tu hovorí v zmysle "Vyvol' si život". Vidíte, toto je možnosť výberu. Či budeš žiť dlho alebo nie, to si môžeš vybrať ty sám. A to podľa tvojej úcty k tvojim rodičom. To je prostá záležitosť. Pred časom som o tom vyučoval, lebo sa ma niektorí ľudia opýtali "Určuje Boh kedy zomrieš?" Pamätajte, jeden z kľúčov kresťanského života, popravde všetkého života, je všímanie si detailov. Všímanie si detailov vám pomôže v každej oblasti života. Nuž, pozrime sa na to. Ľudia povedali "Ako môžeš vidieť niečo také v Biblii?" Možno som to už spomínal, ale toto je kľúč k porozumeniu Písma. Keď čítaš Písmo, tak čítaj pomaly, a každé jedno slovo. Ak si už počúval mnoho z Biblie, alebo veľa kázaní, tak keď čítaš Písmo a už si daný text predtým niekedy počul, tak budeš mať sklon cez to preskočiť, lebo si myslíš, že už vieš, o čom to hovorí. Pre mňa to bolo kľúčové, aby som odhalil všetky tie posvätné kravy, tie chybné učenia. Takmer všetky chybné učenia pochádzajú z nečítania Písma a z nečítania každého slova v jednotlivých vetách Písma. Vnímanie detailov je o tomto, všimnite si, že je rozdiel medzi týmito výrokmi "Boh vie kedy zomrieš" a "Boh určuje kedy zomrieš". Je rozdiel medzi výrokmi "Boh vopred vie čo sa stane" a "Boh prikáže aby sa niečo stalo". To, že Boh vie vopred čo sa stane, ešte neznamená, že On chce aby sa to stalo. Lebo nie vždy sa automaticky deje to, čo chce Boh. Dovoľte mi ukázať dve miesta, ktoré to potvrdzujú. Prvé je, že Ježiš nám prikázal modliť sa a učil nás modliť sa. Povedal ***Modlite sa takto .. buď Tvoja vôľa na Zemi, ako je na Nebi..*** Ak všetko čo sa deje, je Božia vôľa, tak potom nemá zmysel modliť sa. Ak sa Božia vôľa deje automaticky, a On nám prikázal sa takto

modliť, tak nám velí modliť sa márne slová, na ktorých nezáleží. A predsa On bol proti tomu keď sa ľudia modlili prázdne opakované slová. Taktiež nám Písmo hovorí v liste Timotejovi, že **Boh nechce, aby zahynul ktokoľvek, ale On chce, aby všetci pristúpili k Bohu a boli spasení**. Ale vieme, že niektorí hynú, takže nepôjdu k Bohu. Takže v takom prípade vieme, že nie vždy sa deje to, čo chce Boh. Písmo nám opakovane radí, ba prikazuje, aby sme konali Božiu vôľu. Ale ak by sa Božia vôľa plnila automaticky, tak by nám nebolo treba radiť ani prikazovať, aby sme konali Božiu vôľu. Takže treba si uvedomiť: Boh môže poznať v ktorý deň zomrieš. Ale toto neznamená, že On rozhodol, že toto bude ten deň keď zomrieš.

Uvediem ďalší príklad. Pozeral si nejaký film, videl si ho celý, a teraz vieš ako skončí. Ale je to taký dobrý film, že sa o to chceš podeliť s kamošom. A tak mu povieš "Dojdi ku mne a pozrieme si ten film." A keď sedíte a pozeráte si ten film, tak ty už vieš ako skončí. Určil si ty ako ten dej dopadne? Nie, bol to scenárista a režisér. Ty však už vieš, ako to skončí, ale tvoj kamoš sediaci pri tebe to nevie. Samozrejme pokiaľ nie si taký týpek, s ktorým pozerat' film nie je žiadna zábava, lebo vopred vykecáš všetko. Toto nerob. Nechaj kamoša nech si to sám vychutná a domyslí. Nevrav mu ako to skončí. Ale vedz toto: Boh vie čo sa stane. Ale to neznamená, že On určil, že sa to stane. Ak by bola pravda, že On už určil všetko, tak potom by slobodná vôľa nemala žiadny zmysel, lebo by nebolo žiadnej slobodnej vôle, a všetky prikázania a všetko učenie v Biblii by nemalo žiadny zmysel, lebo by sme nemali možnosť voľby, takže Boh by nám nemohol radiť ani prikazovať, aby sme niečo konali. Ale On nám vraví, aby sme si vybrali. Môžeš si vybrať. Všimnite si, že choroba ani nemoc nerobí z teba lepšieho človeka. Dovoľte mi vysvetliť to. Jeden z dôvodov, prečo to z teba nerobí lepšieho človeka, je toto. Ak si pamätáš, že keď mal byť Ježiš zradený, tak prišiel moment, keď On začal umývať učeníkom nohy. Peter povedal "Nie, Ty mi nebudeš umývať nohy." A Ježiš odpovedal "Ak ti neumyjem nohy, tak nemôžeš mať so mnou podiel." A všimnite si ako sa po tom umytí Ježiš opýtal učeníkov "Viete prečo som to urobil? Ak ja som vašim majstrom a slúžim vám, tak vám dávam príklad, čo by ste vy mali robiť jeden pre druhého." Sám Ježiš povedal, že On neprišiel na to, aby Jemu slúžili, ale prišiel aby slúžil On. A to je príkladom pre nás, že my by sme mali slúžiť jedni druhým. Amen? Toto pozná každý. Náš život by mal byť naplnený tým, že slúžime iným. Ale choroba a nemoc z teba robí človeka, ktorému treba slúžiť, zatiaľ čo slúžiť by si mal ty. Choroba a nemoc vytvára situáciu, že iní musia slúžiť tebe, a ty nemôžeš slúžiť iným. Takže ak ti to zabraňuje robiť to, čo Ježiš povedal, že by sme mali robiť, tak to nemôže byť od Boha. Lebo takto by ti Boh znemožňoval plniť Jeho prikázanie. Rozumiete tomu? Napríklad, ak by som bol chorý, nemohol by som cestovať po svete, nemohol by som prísť sem a slúžiť vám. Bol by som musel ostať doma a prijímať starostlivosť a službu od iných ľudí. Ale Boh do mňa vkladá zdravie a silu, a preto môžem ísť kamkoľvek na svete. Nemusím sa starosť či mi niekde predpíšu tie správne tabletky. Ak by si si musel zháňať predpis na lieky každý týždeň či mesiac, to by ťa obmedzovalo v možnosti ísť na niektoré miesta. Lebo na niektorých miestach lieky nie sú dostupné. Ale ak sa naučíš, že Boh chce, aby si sa mal dobre neustále, a rozhodneš sa vyvolať si život, vyvolať si požehnanie, vediať že požehnanie je dlhý život, zdravie a sila, tak potom môžeš ísť kamkoľvek a môžeš tam byť tak dlho ako treba. Zistil som, že môžem prežiť kdekoľvek. Kamkoľvek idem, tam majú nejaké mäso, kuracinu. Kurence je ľahké chovať. Vyžijú z mála. A mne stačí jesť kurence. Takže môžem prežiť kdekoľvek. Amen? Amen! Môžem ísť kamkoľvek na svete, a Boh ma zaopatrí. On poslal prorokovi Eliášovi jedlo po havranoch. A vtáci mu priniesli jedlo. Pre mňa by toto robiť nemusel. Nemusel by hovoriť vtákom aby vzali jedlo a priniesli mi to. Mohol by len povedať kurencom, aby pribehli ku mne, a to by bola moja potrava. Amen? :-) Amen!

Výcvik vojska v Kráľovstve Božom

Poznáte situáciu, že čítaš Bibliu, ale myslíš pri tom na niečo iné? Ale potrebujeme byť schopní sa sústrediť presne na daný text. V Knihe Skutkov 3 **išli Peter a Ján do chrámu na modlitbu, a sedel tam chromý muž a žobral peniaze**, a Písmo hovorí, že **Peter sa uprene pozrel na toho muža**. Všimnite si ten výraz: uprene sa zahľadel. Akoby svoj zrak zamieril na toho muža. Vo vojenstve, ak chceš raketou zostreliť lietadlo, a ty si v tom lietadle, tak na displeji sa ti objaví signál a začne to výstražne bzučať. Tým ťa to varuje, že sa na teba zacieli raketa. To znamená, že ak zmeníš smer, tak aj raketa zmení svoj smer. Ak pôjdeš hore, tak aj tá raketa pôjde hore. Ak pôjdeš dole, tak aj tá raketa pôjde dole. Raketa sa zacieli na tvoju pozíciu a bude ťa prenasledovať až kým do teba nenarazí. Toto sa nazýva zacielenie rakety. Takúto mentalitu potrebujete aj vy. A toto je obsahom tých slov, že Peter sa uprene zahľadel na toho muža. Keď študuješ Božie Slovo, tak je nutné uprieť svoju myseľ, zacieliť sa na ten text Písma, ktorý práve čítaš. To znamená, že keď študuješ Písmo, tak vyblokuješ všetko ostatné, a zamieraš sa len na Písmo. Ak tvoja myseľ začne blúdiť, tak ju ihneď vráť späť. A toto je problém v celom svete, nie len v Cirkvi.

Väčšina ľudí sa už nedokáže sústrediť tak ako sa im to darilo predtým. Média nás učia myslieť rýchlo vo viacerých oblastiach. Dokonca je na to slovo: multitasking. Ale v skutočnosti to nie je reálna predstava. Tvoja myseľ nemôže myslieť na dve veci naraz. Dokáže prejsť rýchlo z jednej veci na druhú, ale to znamená, že rýchlo skáče sem a tam. Všetky moderné zariadenia nás nútia takto myslieť. A teraz tieto zariadenia nás cvičia, aby sme mysleli tak, ako chcú ich dizajnéri. A to je opačné ako Biblia učí, že máme myslieť. Väčšina týchto vecí prispieva k súčasným problémom učenia sa. Biblia hovorí, že máme uvažovať, rozjímať, meditovať.

A to nie je meditácia východných náboženstiev. Biblický koncept uvažovania znamená zamyslieť sa hlboko, hovoriť k sebe, a sústrediť sa na jeden výrok alebo tému. Napríklad, ak by som mal uvažovať nad výrokmi Ježiša pri Jeho kázni na hore, tak by som si vzal ten úsek Písma, prečítal by som ho, a potom by som sa vrátil späť na začiatok, a čítal by som to znova pomaly, každé slovo a sústredene. A dal by som si záležať, že rozumiem presne to, čo sa tam hovorí. A keď to prečítam, tak sa vrátim znova na začiatok a otvorím si Konkordanciu a Biblický slovník, a pozriem sa na každé slovo. Môžete namietat, že toto zaberie veľa času. A keď preberiem každé slovo, tak si tie slová zapíšem, a vedľa každého slova aj jeho definíciu. A takto by som preberal celé Písmo. Zapisoval by som každú definíciu. A potom by som sa vrátil a čítal by som si tie definície, aby som dobre porozumel, čo sa tam vskutku hovorí. A potom by som sa na to pozrel v kontexte celého Písma. Všimol by som si určité slová, ktoré by automaticky vytŕčali, a vyhľadal by som si tie slová v iných častiach Písma, a pozrel by som si v akom kontexte boli použité. Lebo toto by mi dalo lepšie porozumenie toho slova. A potom by som sa vrátil k tomu úseku, ktorý študujem, a po tom ako som sa tomu povenoval asi tak hodinu, vstanem a urobím si prestávku. Ale keď poviem, že si urobím prestávku, tak tým nemyslím vyčistiť si hlavu. Myslím tým robiť niečo iné, ale stále myslieť na to, čo som študoval.

Uvažujme ako slúžiť aj jednotlivcom na verejných miestach. V zásade je to iné ako na cirkevných zhromaždeniach. Povedzme že v cirkvi niekto dá výzvu na službu uzdravovania, aby sa ľudia zoradili do radu. Ak si z cirkvi, ktorá verí v uzdravovanie, tak vieš čo tí ľudia robia a prečo to tak robia. Máš všeobecnú predstavu ako to bude prebiehať, lebo si v cirkvi. Ale inak by to prebiehalo na trhu či v predajni. Je to iná situácia. A ak si sa zatiaľ ešte nemodlil za ľudí na trhu či v predajni, tak ti to nie je známe, a bolo by ti to čudné, nebol by si na to pripravený. Takže treba aby si slúžil na rôznych miestach, aby si bol pripravený slúžiť hocikedy a hocikde. Môžem vám uviesť príklad ako som sa toto učil ja. Takto som trénoval v bojových umeniach. Pri cvičení bojových umení sme nosili rovnošaty. Boli veľmi voľné, takže sa v nich dalo ľahko pohybovať. Takže ľudia v tom úbore mohli robiť to čo sa im obvykle nedalo. To, čo vieš robiť naboso vo voľných šatách, sa ti nedá robiť v topánkach so šmykľavou podrážkou, alebo v tesnejších šatách. Takže potom sme cvičili v takých šatách, u ktorých je väčšia pravdepodobnosť, že ich budeme mať na sebe, ak budeme potrebovať brániť seba alebo iných. Takže svojim cvičencom som určil "To, v čom chodíš do práce, maj na sebe aj pri tréningu." A tak zistili, že už sa im v tých šatách a topánkach nedá kopat' do výšky hlavy. Takže sme trénovali na podmienky reálneho boja. Potom sme našli takú predajňu, ktorej majiteľ nám dovolil tam trénovať. A tak, jeden cvičenec išiel s vozíkom, a bežní kupujúci prechádzali okolo, a potom k nemu prichádzal jeden iný cvičenec. A ten prvý si myslel "To už bude ono.." Ale nič sa neudialo. A zatiaľ čo sledoval toto druhého cvičenca, tak ja som vyslal ďalšieho cvičenca zozadu, aby podišiel a aby naňho zozadu zaútočil. A mnohokrát ten prvý cvičenec zareagoval tak, že len zdúpnel, ustrnul. Lebo toto nebola telocvičňa, a nebol zvyknutý na toto prostredie. A tak sme ich brali na rôzne miesta, aby sa naučili aplikovať naučené cviky kdekoľvek. Toto sa nazýva Cvičenie v reálnych podmienkach (ang. Reality Based Training). Podobalo sa to na moderné Krav Maga. Keď sme nacvičovali toto, tak za krátko boli akcieszopní kdekoľvek. A naučili sa, že keď ideš po ulici, tak vnímaš okolie, a nie že si čumíš do mobilu. Rozhliadaš sa naokolo, máš prehľad o prostredí v ktorom sa pohybuješ. Nekráčaš popri stene, keď ideš po ulici, lebo niekto by mohol byť vo dverách. Nechcem byť hrubý, ale treba sa učiť. Napríklad aj ak si na verejných miestach, a ideš na toalety, tak treba ísť do kabínky a zavrieť za sebou dvere. Pre mužov je to bezpečnejšie ako pisoár, lebo niekto by sa ľahko mohol dostať za teba. Ale ak si v kabínke, tak by musel najprv vykpnúť dvere. A to neznamena, že si paranoický a že vždy čakáš že sa niečo stane. Ale cvičíš si ostražitosť. A potom je ti to normálne. Toto všetko som rozpovedal, aby som sa dostal k tomuto bodu: V cirkvi, ak zriadiš rad pre službu uzdravovania, tak rozumieš čo to znamená. Ale keď sa chceš modliť za niekoho v predajni, tak premýšľáš ako na to. V cirkvi dáš výzvu a ľudia prídu k tebe dopredu. V predajni musíš ísť ty k nim. Takže musíš vedieť ako k nim pristupovať, ako predísť tomu, že by ťa považovali za čudného, že by sa báli keď ich oslovíš. Takže musíš sa učiť ako k človeku pristúpiť a ako ho oslovíť. Naučiť sa používať bežnú reč a nie náboženskú. Ľudia v predajni nerozumejú náboženským slovám ako pomazanie, či sláva Pánova. Oni to nechápu. Takže treba vedieť ako k nim pristupovať na ich rovine, bez toho aby ste zneli čudne alebo trápne. Môžeš k nim pristúpiť a usilovať sa vybudovať v nich vieru. Lebo nemáš čas na kázanie. Treba aby ste si privykli k modleniu za ľudí na rôznych miestach. Teraz u nás máme takéto cvičebné prednášky, pri ktorých berieme účastníkov do predajní a na ulice. A prizerajú sa ako to robíme. Situácie sú rôzne. Ale môžeš sa rozhodnúť ako pristupovať k väčšine ľudí, ako ich upokojiť a umožniť aby im nevadilo, že sa za nich pomodlíš. Ak pristúpiš k človeku nesprávne, tak sa môžu naľakať, a povedia "Nie, také ja nechcem.." Ale ak sa naučíš ako pristupovať k ľuďom, tak ich môžeš upokojiť, a napomôcť aby mali záujem o to aby si sa za nich pomodlil. Ale toto treba praktizovať.

V našom spoločenstve v Texase sa cvičíme. Nacvičujeme si roly. Rozdáme účastníkom kartičky s názvami chorôb alebo sú tam napísané symptómy. A jeden účastník podíde k druhému, akože chorému, ktorý má tú kartičku, predstaví sa, a ponúkne mu možnosť modliť sa za neho. A tomu, ktorý drží tú kartičku, povieme ako má odpovedať. Povieme mu „Ak sa ťa opýtajú či máš záujem, tak odpovedz: Nie, vďaka, toto nechcem“, a tých čo oslovujú vyučujeme ako majú odpovedať. A ak ten v roli chorého chce modlitbu, tak povie "Ja mám takúto chorobu a tamto". A ten čo oslovuje, on vopred nevie aká choroba to je. Dozvie sa to až keď ten

oslovený mu to povie. A očakávame, že sa budú modliť správne. Niekedy dáme na kartičku niečo také, aby ich to prekvapilo. Aby si vyskúšali aj bezprostrednú šokujúcu situáciu. Lebo keď sa za niekoho modlíš na ulici, a povedia ti niečo prekvapivé, tak nemôžeš reagovať šokovane. Treba, aby si sa naučil ako si udržať takzvaný výraz tváre hráča pokru, aby si neprejavil žiadny výkyv emócie, a iba povieš "Dobre, pomodlíme sa...", lebo budeš prekvapený, čo všetko ti ľudia povedia. A sú niektoré zábavné historky, ktoré vám môžem rozpovedať, aké zvláštne veci nám ľudia narozprávali. Keď vykročíš a ponúkaš ľuďom modlitbu, tak tebe povedia aj také veci, ktoré nepovedali ani svojej rodine. Je to úžasné. Úplne sa otvárajú celkom neznámemu človeku. A treba aby si jednal profesionálne, a tak sa nedaj prekvapiť, nezačni sa smiať, neotoč sa k svojmu spolu-slúžiacemu a nevrav "No počul si toto?!" Takto jednať nemôžeš, musíš zachovať dôstojnosť chorého. Buď ako lekár: "Áno, počul som, rozumiem Vám, pomodlíme sa, takéto záležitosti riešime veľmi často..." A prosto sa len modlíš. Ale pokiaľ na toto nie si zvyknutý, tak sa na tebe prejaví tvoja šokovanosť. A v takom prípade ten človek len prosto odíde preč svojou cestou. Takže treba praxovať na rôznych miestach.

Keď študuješ Slovo Božie, tak treba, aby si bol schopný sústrediť sa, a zamerane uvažovať. Pre takýto spôsob rozmýšľania sme boli stvorení. Ten koncept rýchleho preskakovania z jednej veci na druhú, je relatívne nový. Väčšinu veľkých objavov v celých dejinách dosiahli muži a ženy viery. Lebo si rozvinuli schopnosť uvažovať do hĺbky. Treba, aby ste si rozvíjali schopnosť uvažovať do hĺbky. Zamerať sa na niečo, a zotrvať v tom zameraní dlhší čas. List Filipským 3:20 hovorí, že **naša vlast' je v nebesiach**. To slovo vlast' pôvodne znamená spôsob života, občianstvo. Doslovne to znamená, že sme občanmi Neba. Napríklad ja som občanom USA, mám americký pas. Tam som zaradený, odtiaľ pochádzam, a mám tamojší spôsob života. A tento verš Písma hovorí, že moje občianstvo je na Nebi. To znamená, že ako občan Neba by som mal mať spôsob života podľa Neba. Moje občianstvo na Nebi má prednosť pred mojim občianstvom v USA. To znamená, že ak v USA niečo vyhlásia za správne, a Nebo to nepovažuje za správne, tak pre mňa už nezáleží na tom čo hovoria v USA, lebo ani pre mňa to nie je správne, lebo moje občianstvo je na Nebi. Písmo nám tu hovorí, že my patríme Nebu. Božie Slovo určuje, že **sme posadení na Nebi, po pravici Boha, s Kristom**. Všimnite si slovo "posadení". Je to špecifický pojem. Tieto veci vám hovorím preto, lebo zámerne som strávil čas uvažovaním do hĺbky, a študovaním Písma. Takže keď tu čítam to slovo "vlast'", tak mu správne rozumiem kvôli tomu, že som to skúmal do hĺbky. Nie že som si to prečítal včera večer. Skúmal som to už pred niekoľkými rokmi. Takže keď teraz čítam Bibliu, tak moja myseľ už automaticky prekladá tie pojmy do ich skutočného pôvodného významu. Ale toto sa nestalo z večera do rána. Vynaložil som veľa dlhých hodín, aby som to poriadne preskúmal. A usilujem sa k tomu presvedčiť aj vás. Všimnite si, že keď tam je napísané, že sme posadení, tak Biblia hovorí, že **keď Ježiš dokončil svoje dielo, tak sa posadil po pravici Otca**. To že sa posadil, znamená, že dokončil svoju činnosť. Kedy to bolo dokončené? Keď Ježiš povedal **Je dokonané**. Po tom zomrel, bol pochovaný, a po troch dňoch vstal. A keď vstal, tak sa posadil. Takže všetko čo vykonal pred tým ako sa posadil, malo za cieľ dokončiť dielo, aby sa potom mohol posadiť a vykonávať svoju vôľu. A teraz už dohliada ako sa táto Jeho vôľa naplní. A Biblia tiež hovorí, že **my sme dokonali naše dielo, a sme posadení spolu s Ním**. To znamená, že tá príprava už bola zavŕšená, a teraz máme dohliadať, ako sa toto dielo uplatňuje.

Niekedy je ťažké vedieť, či nejaké výrazy v angličtine majú presný preklad v inom jazyku. V Amerike sme mali mnohých prezidentov, ale vždy máme len jedného takého, ktorý je momentálne vo funkcii, pri moci. A samozrejme máme aj bývalých prezidentov, ktorí predtým boli vo funkcii a teraz už vo funkcii nie sú. Ten prezident, ktorý je momentálne vo funkcii, on je často označovaný ako takzvaný sediaci alebo posadený prezident. Toto znie ako neobvyklý výraz. Nehovorí sa že je to stojaci prezident. Používa sa výraz, že on je posadený prezident. Aký význam má tento výraz? Znamená to, že je v tom čase tým prezidentom, ktorý je vo funkcii, pri moci. On je ten, ktorý momentálne vykonáva právomoci prezidenta. Predošlí prezidenti nie sú posadení prezidenti. Posadený prezident je iba ten, ktorý má v tomto období výkonné prezidentské právomoci.

A teraz sa vráťme k tomu, čo nám hovoria listy Efezanom a Hebrejom. Keď Ježiš dokončil svoje poslanie na Zemi, tak sa vrátil späť k Otcovi, a posadil sa po pravici Otca, a tam je posadený. List Efezanom nám hovorí, že **my sme posadení spolu s Ním**. My sme posadení. To znamená, že sme **posadení králi a kňazi**. Sú nám k tomu dané plné právomoci. Naša činnosť je prosto dohliadať na dielo, ktoré dokončil Ježiš. Rozumejte, všetko čo robím, to nie sú moje diela ani moje skutky. Od svojich diel som si odpočinul, prestal. Moje diela by neboli prospešné. Teraz konám diela Božie. Robím Jeho skutky. To znamená, že dohliadam na to, aby bola vykonávaná Jeho vôľa. Ale ja som posadený s Ním, čo znamená, že mám plné právomoci, lebo Ježiš je posadený, a to znamená, že On má plné právomoci, a my sme posadení s Ním, a to teraz. Práve teraz, ako kresťan, tvoje občianstvo je na Nebi, **bol si premiestnený**, ako hovorí Biblia, **spod právomoci temnoty, do Kráľovstva Božieho milovaného Syna**. Zastavme sa teraz pri tom na chvíľku. Robil som túto chybu a počul som aj iných ako hovorili to isté. Používal som to ako príklady a nebolo to dokonale presné. Hovoríme, že sme boli vyslobodení z kráľovstva tmy, do Kráľovstva Božieho, alebo do Kráľovstva Jeho Syna. A toto vyjadrenie nie je dokonale presné. Technicky vzaté, Biblia nehovorí, že sme boli vyslobodení z kráľovstva tmy. Takýto výraz dáva satanovi priveľa moci. Nie je tam použitý výraz "kráľovstvo". Doslovný výraz je, že **sme boli vyslobodení spod právomoci temnoty**. Pokiaľ toto pevne uchopíš, tak je zaručené, že tvoj život bude navždy zmenený, ak uchopíš len túto jednu pravdu. Ak veríte Božiemu Slovu, tak ako ste tu vavrili že veríte, a ak sa

rozhodnete veriť tomu, čo vám poviem z Božieho Slova, tak vaše životy už nebudú môcť vôbec zostať rovnaké. **Tvoj život bol prenesený spod nadvlády temnoty do Kráľovstva Božieho Syna.** Toto znamená, že nepriateľ už nemá vôbec žiadnu nadvládu nad твоjim životom. Už nemá žiadnu nadvládu. Tvoje občianstvo bolo zmenené. Mal si cestovný pas do pekla. A v ňom stálo "Vydané vládou temnoty" Ale potom si prijal Ježiša a uznal si Ho za svojho nového vládcu a Kráľa. A v tom okamihu ti bol vystavený nový pas, v ktorom stojí "Vydalo: Kráľovstvo Božieho Syna" A od tej chvíle ani satan, ani hriech, ani choroba, ani chudoba už nemá vôbec žiadnu právomoc nad твоjim životom. Máš nové občianstvo. Máš občianstvo na Nebi. Teraz už pochádzaš z Kráľovstva Nebeského. A toto Kráľovstvo má vládu nad твоjim životom. Keď sa presťahuješ do novej krajiny a dostaneš občianstvo v novej krajine, tak sa musíš naučiť jazyk tej novej krajiny, spôsob života ľudí tej krajiny, zvyky tej krajiny, zákony tej novej krajiny. Ale problémom doteraz bolo to, že mnohí ľudia si zmenili občianstvo, ale vôbec nezmenili svoje myslenie, a stále žijú v tej novej krajine s myslením tej starej krajiny, v ktorej žili predtým, a nerozumejú ani nezažívajú tie práva, ktoré majú ako občania tej novej krajiny, v ktorej žijú. V tejto novej krajine máme iné zákony. To je to o čom tu hovoril Pavol. On tomuto rozumel. Pavol povedal, ak si pamätáte, bolo to v knihe Skutkov, keď sa zmocnili a bili Pavla aj jeho spolupracovníkov, a uvrhli ich do väzenia, a potom prišli a hovorili s ním, a Pavol povedal v zmysle "Som zvedavý čo urobíte s týmto, keď sa budete musieť zodpovedať za to, čo ste mi práve spôsobili.." Oni mu na to v zmysle "O čom to tu rozprávaš?" On vraví "Nemali ste právomoc takto konať, lebo ja som občanom Ríma" a odrazu sa každý vystrašil, lebo takto jednáť s rímskym občanom bolo protizákonné. A tak si povedali v zmysle "Nechajme ich teda odísť, po zotmení, nech to ľudia nevidia". Ale Pavol sa ohradil "To teda nie, toto nebudete riešiť takto potajomky, z tohoto bude verejná záležitosť" A Pavol, keď raz stál pred jedným vladárom, povedal "Odvolávam sa k cisárovi" A v tej chvíli, keď to Pavol povedal, sa všetko zastavilo a ten miestny vladár nemohol konať už nič. Priamo tam museli všetko zastaviť a okamžite zabezpečiť, aby Pavol bol poslaný do Ríma. Lebo od tej chvíle mohla Pavla súdiť už len tá ríša, ktorej bol občanom.

Všimnite si, že Pavla bičovali a bili, hoci to bolo protizákonné. A predsa sa to dialo. Pavol musel najprv nárokovať svoje zákonné práva rímskeho občianstva, a až potom mu prestali protizákonne ubližovať. Rovnako je to s ostatnými kresťanmi. Dokiaľ necháš aby sa veci diali samospádom, tak diabol bude robiť to, čo sa mu zachce. Napriek tomu, že na to nemá žiadnu zákonnú právomoc. Lebo ty nie si občanom pod právomocou temnoty, ale si občanom Neba, a Kráľovstva Nebeského. Ak by nejaká zahraničná vláda chcela uväzniť mňa, tak podľa práva má vláda mojej vlasti zasiahnuť a zastať sa ma, lebo takto sa to má diať. Ale vieme, že na Zemi sa to mnohokrát nedeje takto. Lenže v Kráľovstve Nebeskom, hneď ako nárokuješ práva občana Neba, tak potrebné zdroje Neba sa bezodkladne uvoľnia na pomoc, záchranu a ochranu. To je to kým si. Takýto je význam týchto Pavlových slov z listu Rimanom 8. Lebo treba aby sme si pamätali toto: Môžeš žiť podľa zákonov iného kráľovstva, ale ako občan Kráľovstva Nebeského, tie zákony právomoci temnoty na teba už nemajú dosah. Teraz už žiješ podľa iných zákonov. Takže preberme si ako tu o tom hovorí Písmo v liste Rimanom 8. Možno teraz uvidíte o čom hovorí Pavol. Pamätajte čo sme si povedali na začiatku. Slovo Kráľovstvo nie je náboženský pojem. Je to pojem politický. Izaiáš 9:7 hovorí, že **na Jeho pleciach bude vládnutie**. Nie náboženstvo. Ježiš bol nositeľom a predstaviteľom vlády Neba. Celá Biblia je právny dokument. Má v sebe všetky právne pojmy. Spravodlivosť nie je náboženský pojem. Je to právny pojem. Ospravedlnenie nikdy nebolo náboženským pojmom, až dokiaľ z toho Cirkev neurobila náboženský pojem. Ospravedlnenie znamená byť vyňatý spod obžaloby, vyhlásený za spravodlivého. Ospravedlnenie je právny pojem. Všetky tieto pojmy sú právne pojmy a vládne pojmy. Rimanom 8 - Pavol nám vraví po tom ako nám už povedal v Rimanom 7 **boli ste ospravedlnení** (právny pojem), **nadobudli ste spravodlivosť**. To znamená, že ste boli ospravedlnení, teda, že čokoľvek stojace alebo svedčiace proti tebe, bolo odstránené. A keď ste ospravedlnení, tak o vás bolo určené, že ste spravodliví. A týmto ospravedlnením sa z vás stali spravodliví ľudia. Pojem spravodlivý má pôvodný význam "majúci to správne postavenie". Takže Ježiš vás svojou obeťou uviedol do správneho postavenia v Kráľovstve Nebeskom. Urobil z vás plnoprávných občanov Neba. Máte všetky práva riadneho občana, ktorý sa narodí v danej krajine. Nie si imigrant, si rodený občan. Nemáš nič čo by ti mohli len tak odňať. Máš svoje práva. A treba, aby si svoje práva aj uplatňoval. Ale ak máš naplno žiť v tomto novom Kráľovstve, tak sa musíš naučiť jeho zákony a zvyky. Jeden je, že **si navzájom slúžime**. Nie to, že budeme panovať jedni nad druhými. Ale to, že **sa navzájom budeme uprednostňovať**. To je naša obyčaj. Toto robíme my. **Dávame česť komu prináleží česť**. Ale navzájom si vychádzame v ústrety. A jedni druhým dávame prednosť. Toto sú obyčaje tohto nového Kráľovstva. A spôsob života v tomto novom Kráľovstve je **svätosť a spravodlivosť**. Môžeš cestovať do rôznych krajín a pozorovať ich rôzne spôsoby života. Popravde, ja ako človek žijúci v Amerike, sa hanbím za tamojší spôsob života. Ale nehanbím sa za spôsob života občanov Neba. Morálnu úroveň národa a krajiny vidno podľa spôsobu života jej obyvateľov. A spôsob života sa môže meniť. Americká kultúra sa zmenila najviac drasticky za ostatných 6 rokov. Už to nie je tá krajina, v ktorej som vyrastal, a hanbím sa za to, akou sa stala. Ale napriek tomu pracujeme úporne, a usilujeme sa znovunastoliť pôvodné hodnoty a spôsob života, ktoré mala pri svojom zrode. Ak sa prisťahuješ do novej krajiny, potrebuješ sa naučiť jej zákony. Neznalosť zákona neospravedľňuje. Uvažujte nad tým. Ak nie si oboznámený so zákonmi, to ti nedáva ospravedlnenku, že je v poriadku porušovať ich. Je tvoja zodpovednosť naučiť sa zákony a

dodržiavať ich. A zákony toho Kráľovstva, v ktorom teraz žijete, sú tieto výroky Božie v Biblii. Tvojou úlohou je naučiť sa ich. Boh nie je zaviazaný sa o teba starať ako keby si ich poznal. Ty sám sa ich musíš naučiť, žiť ich, a žiť podľa nich. Preberme niektoré z týchto pravidiel a snád' vám budú teraz jasnejšie.

V liste Rimanom 8:1 je jeden z tých princípov toho nového Kráľovstva. **A tak teraz už nielo nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.** Toto nie je zákon ale princíp. Takže v našom spôsobe života podľa Neba už niet odsúdenia. Takže ak máš hovoriť rečou tohto nového Kráľovstva, tak **prestaneš odsudzovať Púdi.** Lebo toto nie je súčasťou našej kultúry. A **budeš hovoriť** to, čo ti vraví Biblia: **pozvubudzovať, posmeľovať, utešovať.** Toto je reč tohto nového Kráľovstva. A teraz sa pozrime na niektoré zákony, kvôli ktorým vlastne funguje princíp, že už niet žiadneho odsúdenia. Verš 2 **Veď zákon životodarného Ducha v Kristovi Ježišovi ťa oslobodil od zákona hriechu a smrti.** Všimnite si, je to ZÁKON Ducha Života v Kristovi Ježišovi. Toto je zákon Kráľovstva Nebeského. Prvotný zákon Kráľovstva, v ktorom teraz žijete, je Zákon Ducha života v Kristovi Ježišovi. Všimnite si, ten zákon ťa oslobodil spod zákona toho kráľovstva, z ktorého si bol prenesený, teda spod zákona hriechu a smrti. Zákon právomoci temnosti, ten prvotný zákon Satanovho kráľovstva je zákon hriechu a smrti. Ale boli ste prenesení z tamtoho kráľovstva, do iného kráľovstva, ktoré má iný prvotný zákon. A ten zákon, pod ktorým žijete teraz, už nie je zákon hriechu a smrti, ktorý so sebou prináša odsúdenie. Zákon toho Kráľovstva, v ktorom žijete teraz, je zákon Ducha života v Kristovi Ježišovi. A ten život je večný. Nie je to život v hriechu, chorobe a nemoci. Tento zákon je zákonom Ducha života. A Jeho život prebýva v tebe, dáva ti Jeho život, a silu odolávať hriechu, chorobe a nemoci. Keď otvoríš vodovodnú batériu naplno, tak nemôžeš do vyústenia vložiť nič, lebo sila tlaku vody to vyvrhne. O tomto je reč, keď Písmo hovorí, že z vášho vnútra poprúdia rieky vody života. Nie vykvapkajú cícery, ale poprúdia rieky. Nie jedna rieka, ale mnohé rieky, do mnohých smerov. A budú prinášať život. A ten život tryská z vášho vnútra. Ako sme len mohli uveriť tej lži, že choroba alebo nemoc sa na nás môže nalepiť?! Je to ako strčiť niečo do ústia batérie. Tie prúdy riek života, ktoré tryskajú z vás, by mali všetky takéto veci vytlačiť preč, tak aby sa ťa choroba ani nemoc nemohla ani len dotknúť. Ale život sa valí z teba neustále a udržiava ťa v dobrom zdraví, mimo dosah hriechu a choroby. Toto je zákon Ducha života. A tak zákon hriechu a smrti nie je ani zďaleka dosť silný na to, aby prekonal zákon Ducha života v Kristovi. Ježiš to dokázal. **Život pohltil smrť.** Smrť nepohltila život. Život je silnejší ako smrť. A ten Boží život, ktorý je vo vás, je silnejší ako všetky choroby, ktoré sa chcú na teba nalepiť. Len nechajte rieky života prúdiť a vypuď to všetko preč z vás a preč od vás. A tak, buďte slobodní, buďte uzdravení, a žite svoj život uzdravení v Kristovi Ježišovi. Amen? Amen!

Zmysel života v Kráľovstve Božom

Pekné popoludnie prajem. Vrátime sa späť do Božieho Slova. Skoršie sme preberali text Filipským 3:20, ktorý hovorí o tom, že **naše občianstvo je na Nebi.** A teraz otvoríme list Koloským 1:9 a ďalej. Apoštol Pavol tam píše Cirkvi **Preto aj my, odo dňa, keď sme to počuli, neprestávame sa za vás modliť a prosiť, aby ste vo všetkej múdrosti a duchovnej rozumnosti boli naplnení poznaním jeho vôle.** Pavol túži po tom, aby sme poznali vôľu Krista. Lebo vo verši 10 nám ukazuje, že **ak poznáme vôľu Krista, a ak máme múdrosť a duchovné porozumenie, vtedy budeme hodní kráčať hodne Pána a prinášať Mu potešenie tým, že budeme oplývať ovocím každého dobrého diela, a rásť v poznávaní Boha, posilňovaní všetkou mocou, v súlade s Jeho slávnou mocnou a silou, ku všetkej vytrvalosti a trpezlivosti s radosťou.** A potom vo verši 12 hovorí **budete ďakovať Otcovi, ktorý vás urobil účastníkmi na podiele svätých vo svetle.** Treba aby ste boli učinení hodnými a schopnými byť spoluúčastníkmi na vašom dedičstve. Niečo muselo byť urobené vám, aby vás to uschopnilo byť spolu-podielnikmi na vašom dedičstve. A tú vec vám urobil Boh. Takže ste hodní a schopní mať podiel na vašom dedičstve. Pozrite na verš 13, ktorý tiež odkazuje na ten verš, o ktorom sme už tiež hovorili predtým: **On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna.** Ten výraz "moc" znamená právomoc, autorita. Všimnite si v akom čase je napísaný tento výraz. Celé je to v minulom čase. On to už vykonal, On vás už vyňal spod autority temnosti. To nie je budúcnosť. Toto sa už stalo. Bol si vyňatý spod autority temnosti, bol si vložený do Kráľovstva Božieho Syna. A v Jeho Synovi máme my vykúpenie skrze Jeho krv. Všimnite si, nie pre vaše dobré skutky, ale skrze Jeho krv, čo zahŕňa aj odpustenie hriechov. A toto všetko je skrze Ježiša, ktorý **je obrazom neviditeľného Boha, prvorodený z nás všetkých.** Lebo **Ním bolo stvorené všetko na Nebi aj na Zemi, viditeľné aj neviditeľné, tróny i panstvá, kniežatstvá a mocnosti, všetko je stvorené skrze Neho a pre Neho.** Všimnite si, všetky tieto veci boli stvorené Ním a pre Neho. Tie mocnosti, proti ktorým teraz my zápasíme, tie pôvodne stvoril Ježiš pre Neho. Ale oni sa vzbúрили a teraz konajú proti Bohu a proti svojmu pôvodnému určeniu. A teraz my máme tú zodpovednosť podrobiť ich všetky pod Jeho nohy, čo znamená, že je to aj pod naše nohy. A verš 17 hovorí, že **On je pred všetkými vecami, a Ním všetky veci trvajú.** Verš 18 **On je hlavou tela, Cirkvi** - Cirkev je Jeho telo. Keby som mal ja hovoriť o svojom tele, tak by ste vedeli, že moja hlava je pripojená k môjmu telu. Ak by moje telo nebolo pripojené k mojej hlave, tak vieme, že by to tak nebolo správne. Telo, ktorým je Cirkev, je pripojené k hlave, ktorou je Ježiš. A my sme jedno s Ním. Nehovorím osobitne o svojej hlave alebo o svojom tele, ale hovorím o mne ako o celom človeku, čo zahŕňa tak moju hlavu ako aj moje telo. Takto pristúpil aj Ježiš k Saulovi na jeho ceste do Damasku. Ježiš sa ukázal Saulovi keď ten bol na svojej ceste do Damasku, aby prenasledoval kresťanov. Takže Saul išiel

prenasledovať tých ľudí a ukázal sa mu Ježiš a povedal: **Saul, prečo ma prenasleduješ? Saul odpovedal, "Pane, kto si?" - "Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ."** Ale Saul si nemyslel, že prenasleduje Ježiša. On išiel po krku kresťanom. Treba si pamätať, Ježiš povedal, **Čokoľvek urobíte jednému z týchto maličkých, to urobíte mne**, a povedal: **Ak odmietnu počúvať to čo povieť, tak neodmietajú vás, ale odmietajú mňa. Ak prenasledujú vás, tak prenasledujú mňa.** Ježiš povedal to isté Saulovi. Povedal "Prenasleduješ mňa." Treba si uvedomiť: Čo robí nepriateľ tebe, to ti nerobí kvôli tebe. Včera som vám čítal podobenstvo o rozsievateľovi. Rozsieval zrná a tie klíčili. Ale prišlo prenasledovanie pre Slovo. Prenasledujú ňu pre Evanjelium, pre Slovo, a to Slovo, to je Ježiš. Takže prenasledujú ňu nie pre to ako vyzeráš, ale pre Slovo ktoré máš a ktoré hlásaš. A pretože to Slovo je v tebe, tak si spojený s Ním. Si narodený znova, a to nie z obyčajného semena, ale z dokonalého semena. A to semeno prebýva v tebe a je to semeno Slova Božieho. Takže Ježiš považuje teba a seba ako jedno. Neuvažuje o vás dvoch. Hovorí "Čo robia vám, to robia mne." Presne ako manžel a manželka majú byť jedno, tak aj Ježiš a Cirkv majú byť jedno. Takže našou úlohou je zabezpečiť aby sme sa stávali jedno s Ním. Jednotní v cieľi za ktorým ideme, jednotní v našich ambíciách. Máme mať rovnaké túžby aké má On, rovnaký zmysel života ako má On. Máme sa zasadzovať a zasväcovať za dobro na všetkých rovinách, aj za to najvyššie dobro, ktorým je uctievať Boha a vzdávať Mu slávu. Nie je nič horšie ako rozdelená rodina, kde manžel a manželka majú úplne protichodné zábery a zmýšľanie, keď bojujú proti sebe navzájom. Namiesto toho by mali spolu usilovať o rozširovanie Kráľovstva Božieho.

Musíme zabezpečiť, aby sme nebojovali proti Ježišovi, ale aby sme pracovali v súlade s Ním, aby sme naplňali Jeho plány, dosahovali Jeho ciele, Jeho zábery. Po celom svete koluje veľa typov zvestí. Treba si pamätať, všetko čo počúvaš sa musí preosiať cez 3 sitá: (1) pravda Novej Zmluvy, (2) pravda Kráľovstva Božieho, a (3) pravda že Boh je náš Otec a my sme Jeho synovia a dcéry. Ak počuješ vyučovanie, tak musíš zistiť: Je toto humanistická zvest'? Je to založené na myšlienke že čo je príjemné pre mňa? Alebo stavia na tom, čo je dobré pre Boha? Je veľmi ľahké kázať zvest', ktorá je dobrá len pre ľudí. A takých dnes koluje veľa. Ale to nie je to pravé Evanjelium. Ježiš povedal, že najprv to pravé Evanjelium o Božom Kráľovstve sa musí kázať po celej Zemi, a až potom môže prísť koniec sveta. Po Zemi boli a sú kázané rôzne milé zvesti. Ale to pravé Evanjelium o tom pravom Kráľovstve Božom, ešte len má byť kázané v plnosti po celom svete. My musíme zabezpečiť, aby naša zvest' oslavovala Boha, a aby nebola humanistická. Humanistická zvest' robí z Boha toho, kto má slúžiť nám. Ale Evanjelium Kráľovstva Božieho robí z nás tých, ktorí slúžia Bohu. A to je to Evanjelium, ktoré máme počúvať a zvestovať.

Zmyslom nášho bytia je rozširovať Kráľovstvo Božie. Milovať Boha a robiť to, čo Ho teší. Preukazuje sa to tým, že miluješ svojich blížnych a slúžiš im. Na toto treba pamätať vždy keď niečo počujeme. Došli sme po verš 18 **On je hlavou tela, Cirkvi. On je počiatok, prvorodený z mŕtvych, aby tak mal vo všetkom prvenstvo.** A ďalej je to pozoruhodné: **Ved' Boh chcel, aby v ňom prebývala všetka plnosť.** Teda všetka plnosť Božia bola v Kristovi. A všimnite si ďalej: **a aby skrze neho a v ňom zmieril všetko, čo je na zemi i v nebesiach, keď nastolil pokoj preliatím jeho krvi na kríži. Aj vás, ktorí ste kedysi boli odcudzení a nepriateľskí k Bohu svojím zmýšľaním a zlými skutkami.** Takí ste voľakedy boli. Ale teraz vás Kristus zmieril s Bohom **keď vo svojom pozemskom tele podstúpil smrť.** Toto nás s Ním zmierilo, **aby vás postavil pred Božiu tvár svätých, nepoškvrnených a bezúhonných.** Ako sa toto uskutočňuje? Hovorí nám o tom verš 23: **Ak totiž vytrvate pevní a stáli vo viere, ak sa neodkloníte od nádeje evanjelia, ktoré ste počuli a ktoré sa hlása všetkému tvorstvu pod nebom. Ja, Pavol, som sa stal jeho služobníkom.** Potom hovorí o Cirkvi a vo verši 25 nám hovorí **Ja som sa stal jej služobníkom v súlade s Božím zámerom, ktorý mi bol zverený pre vás, aby som takto naplnil Božie slovo, tajomstvo ukryté od vekov v pokoleniach; teraz však bolo zjavené jeho svätým.** Teda to tajomstvo, ktoré spomína, bolo ukryté od založenia sveta. Toto tajomstvo nepoznal nikto. Nikdy to nikto nekázal. Až napokon to Boh zjavil Pavlovi. A tu už hovorí, že teraz je to tajomstvo odhalené svätým, ktorým Boh chcel ukázať bohatstvo slávy toho tajomstva dokonca aj medzi pohanmi. A tým tajomstvom je toto: **Kristus vo vás - nádej slávy.** Nemyslím si, že veľa ľudí v plnosti porozumelo tomuto zjaveniu. Viem, že ja nie. Ani som sa nestretol s niekým, u koho by mi bolo zrejmé, že ten človek to v plnosti poňal. Lebo pokiaľ tomu v plnosti rozumieš, to zjavenie že Kristus je v nás, že On žije a prebýva v nás, tak od tej chvíle keď si toto zjavenie naozaj naplno pochopil, budeš tak radikálne odlišný, že sa zmení tvoj život, a začneš kráčať a žiť ako Ježiš. Lebo budeš vedieť, že to už nie si ty, ale je to Kristus, ktorý žije v tebe.

Ak by ste sa mali zamerať na jeden verš, nad ktorým budete uvažovať a meditovať, tak ja by som vám odporúčal tento. Mohli by ste nad ním rozjímať celé roky, a predsa by ostalo ešte veľa do plnosti jeho porozumenia. Lebo čím viac tomuto rozumieš, tým menej bude vidno teba, a tým viac bude vidno Jeho. Keď hovoríme o krste Duchom Svätým, tak pre nedostatok nášho porozumenia tejto pravde je potom obmedzené naše porozumenie všetkým iným pravdám. Ľudia hľadajú na krst Duchom Svätým ako na nejaký prídavok či doplnok k tvojmu ja. Ducha Svätého považujú za svojho Pomocníka, čo je úplne pravda. Ale stále si myslia "On je môj pomocník" Ale to znamená, že ešte stále nepochopili, že to už nie ste vy, kto žije. Nové narodenie, z teba robí Božieho potomka. A krst Duchom Svätým ti umožňuje žiť ako Boží potomok. S rovnakou silou, s rovnakými výsledkami, a fakticky s väčšími skutkami ako boli tie, ktoré robil Ježiš. Aby sme mohli povedať, že sme úplne pokrstení v Duchu Svätom, tak by sme mali prejavovať plnosť moci pôsobiacej všetky činy, ktoré

konal Ježiš, ba dokonca ešte viac, lebo On povedal, že to má takto byť. Keď sa toto uskutoční, keď si naplno uvedomíš, čo sa stalo, a začneš poddávať Kristovi každú svoju myšlienku, a strhávať pevnosti, a očisťovať sa od každého chybného učenia, a začneš pôsobiť a konať všetko to, k čomu si povolaný, tak sa ľudia začnú čudovať a hovoriť "Už sa vrátil Ježiš?" Lebo budú vidieť ako žiješ, konáš, rozprávaš. Lebo On bude žiť Jeho život skrze teba. Ale toto si budú myslieť len ľudia. Lebo ty budeš vedieť, že to Kristus žije svoj život cez teba. Už prestaneš uvažovať o sebe, a budeš žiť už iba pre slávu a vôľu Božiu. Lebo budeš človekom, ktorý spoznal to najväčšie tajomstvo, tú najväčšiu udalosť, ten najväčší dar ktorý bol kedy daný svetu. A to, že samotný Kristus žije v nás. Nijakí iní ľudia na Zemi nemôžu povedať "Boh žije vo mne" Jedine kresťania. A žiaľ väčšina z nich si netrúfa to takto vysloviť. Ešte stále uvažujú o Bohu ako o komsí vzdialenom. Stále uvažujú o vzdialenosti medzi nimi a Bohom. Uvažujú o rozdieloch medzi nimi. A pestujú si vedomie svojich hriechov a prekážok medzi nimi a Bohom.

Treba si uvedomiť, že znovuzrodenie a život v plnosti Ducha Svätého je úplný vrchol histórie. To je to, o čo usiloval Ježiš, dokonca ešte pred založením sveta. Boh vedel čo všetko sa bude musieť stať, a už mal ten plán úplne vymyslený. Ale bolo nutné, aby to držal v tajnosti. Lebo Biblia hovorí, že ak by kniežatá tohto sveta boli vedeli, aké budú dôsledky ukrižovania, tak by určite nezabili Ježiša. Ale oni tomu nerozumeli. Mysleli si, že ak zabijú Ježiša, tak sa tohto svojho problému zbavia raz a navždy. Ale namiesto toho svoj problém len roztrúsili a znásobili. Lebo Ježiš povedal ***Keď sa vrátim k svojmu Otcovi, tak pošlem svojho Ducha naspäť k vám, aby žil vo vás.*** A od tej doby už diabol nemá do činenia len s jedným Ježišom, ktorý dovtedy mohol byť v danom čase iba na jednom mieste. Ale Boží Duch je už v každom veriacom, a tak diabol má do činenia s každým z nás. A toto diabla trápi. Veľmi sa obáva, že objavíte pravdu ukrytú v tomto verši a začnete sa ujímať svojho postavenia v tele Kristovom, a konať a hovoriť tak ako to robil Ježiš. Obáva sa, že objavíte kým naozaj ste, že budete pôsobiť s rovnakou mocou s akou pôsobil Ježiš. Až tak veľmi sa toho obáva, že na vás pošle konkrétne démonov. A vždy keď sa začneš zaoberať Božími vecami, keď začínaš uvažovať o veciach Ducha Božieho, vtedy ti démoni naokolo začnú strkať pred nos všetko možné iné. Pokúša sa uvaliť na teba starosti tohto sveta. Diabol chce udusiť to Božie Slovo, ktoré je v tebe. Chce odpútať tvoju pozornosť od tej skutočnosti, že Boh je tvojím Otcom. Chce odpútať tvoju pozornosť od tej skutočnosti, že Boh je Jahve Jirech, tvoj Zoapatriteľ, a teda že sa nemusíš trápiť obavami ako uhradiš výdavky. Že sa nemusíš trápiť nad takou a onakou chorobou a nemocou, lebo Boh je Jahve Raffah, tvoj Lekár. Diabol sa pokúša tlačiť na teba všetky tie veci, zvod majetku a pohodlia, aby odpútal tvoju myseľ preč od záležitostí Ducha Božieho. Diabol nechce dopustiť, aby si si uvedomil aké je tvoje dedičstvo, ktoré vložil Boh do vnútra svätých. Lebo tým dedičstvom je zaslúbenie Ducha Svätého, ktoré umožňuje, aby všetko Božie zaopatrenie bolo uvoľňované, ktoré umožňuje, aby si nemusel žiť podľa spôsobu tohto sveta, ale aby si mohol žiť podľa Kráľovstva Božieho.

Nezaoberám sa číslami, len prosto premýšľam nad tým, čo chce Boh aby bolo vykonané, a potom sa vydám tým smerom. A čokoľvek potrebujem na to, aby som urobil to čo treba urobiť, to očakávam, že Boh sa postará aby tam bolo, keď sa tam dostanem. A takýto život je veľkolepý. Je to život v slobode od starostí a obáv. Nemusím riešiť či mám správne zdravotné poistenie, či pokrýva hentakú chorobu ak by som na ňu ochorel. Na niečo také ani len nepomyslím. A na takéto veci ani nemrhám peniaze. Mám úplne najlepšie zdravotné a životné poistenie všetkých čias. Mám Žalm 91. Amen? ***Že žiadna pliaga sa k môjmu prírbytku ani len nepriblíži. Že sa nebudem báť ničoho v noci. Že som pod ochranou Boha.*** Takže nad takýmito hrozbami ani nemusím premýšľať. Môžem žiť v slobode a myslieť na veci Božie, a pomoc iným. A to je dobrý život. Mnohí ľudia, s ktorými hovorím po celom svete, osobitne tí v Spojených štátoch, mi hovoria keď sa ich opýtam "Čo plánuješ pre svoj život?" - "Šetrím si peniaze, mám doplnkové dôchodkové sporenie a usilujem sa našetriť si, aby keď pôjdem do penzie som mohol cestovať okolo sveta a nemusel pracovať a mohol vidieť vzdialené miesta a zažiť spôsoby života v iných krajinách" - "Koľko máš rokov?" A niektorí z nich majú len 25 rokov. Pracujú v nejakej spoločnosti a dúfajú že tam budú môcť pracovať 20 rokov, aby mohli odísť do dôchodku. A opýtam sa "Kedy plánuješ začať cestovať?" - "Keď budem mať 65-70 rokov." A ja sa na nich pozriem a poviem "Takýto život žijem ja teraz, a takto je to už 20 rokov". Prosto cestujem hore-dole, zažívam rôzne kultúry, vídavam vzdialené miesta, nepracujem pre pozemských zamestnávateľov. Toto je najľahšia vec na svete. Ak nepočítate tých predchádzajúcich 30 rokov nácviu a prípravy, a obdobia keď som študoval písmo 16 hodín denne. Ale robil by som to aj tak. A teraz cestujem po svete a stretávam sa s ľuďmi, a kladiem na ľudí ruky, a veľmi často sledujem ako Boh mení ich telá. A keď sa vrátim späť z môjho "dovolenkového výletu" ešte ďalšie mesiace dostávam e-maily a telefonáty od ľudí, ktorí mi oznamujú svoje svedectvá ako boli uzdravení počas mojej ostatnej cesty, ako lekár povedal že tej choroby tam už niet. Takže aj po mojom návrate je to ako keď dostávaš pohľadnice, a to mi pripomína aká veľkolepá bola tá cesta.

Mám výborné dôchodkové zabezpečenie: pokračujem v činnosti šírenia Evanjelia do posledného dychu a potom si ma Boh vezme preč. Lebo kto by nechcel pokračovať v takejto činnosti? Niet života lepšieho ako je takýto. Keby ste vedeli aké je to ľahké, tak by ste to robili všetci. Preto sa vždy snažím povzbudiť vás aby ste to robili. Môžem vám sľúbiť, že toto je ľahšie ako ten život, ktorý ste žili doteraz. Na Zemi žije viac ako sedem miliárd ľudí. Každý jeden z vás by mohol ísť k desiatim miliónom. Mohol by si si vybrať nejakú skupinu zloženú z desiatich miliónov ľudí, a byť zaneprázdnený po zvyšok svojho života. Lebo tí ľudia čakajú na teba.

Lebo hoci by som aj ja pracoval neustále, nemôžem sa dostať ku každému. Preto Ježiš vyslal svojich dvanástich. Rozhliadol sa a povedal **Polia sú už pripravené k žatve, ale pracovníkov je málo**. A dnes je na Zemi viac ľudí ako bolo vtedy, takže potreba pracovníkov je dnes väčšia ako bola vtedy. A tak sa rozhodni, že začneš osloviť ľudí. Keď som si ja uvedomil pravdu Evanjelia a začal som vidieť výsledky pôsobenia pravdy, tak som hneď neskočil do lietadla a neletel na druhý koniec sveta. Išiel som do miestneho nákupného strediska a začal som sa modliť za ľudí, išiel som do nemocnice. Nikto ma nevolal aby som tam šiel. Len som sa tam vybral, a začal som chodiť od dverí k dverám, v nemocnici, a pýtal som sa ľudí, či sa môžem za nich pomodliť, a oni mi to dovolili, a Boh ich začal uzdravovať. A začalo sa to rozchyrovať. A potom mi začal vyzvárať telefón. A vyzvára doteraz. Už teraz mám dosť pozvaní, že keby som už nezdvihol žiadny telefonát, tak by som zostal zaneprázdnený počas ďalších siedmich rokov. Ľudia ma prosia aby som prišiel k nim. Potreba je široká. Potreba na robotníkov je veľká. Rozhodni sa veriť pravde, a odvráť svoju myseľ od svojho ja. Nerieš už také veci, že "Ako by som si mohol žiť pohodlne..." Radšej sa venuj slúženiu. Budú chvíle, keď sa budeš mať veľmi príjemne. A inokedy, keď myslíš na to, aby si sa mal príjemne, ale ostávaš zaneprázdnený konaním Božieho diela. Toto sa vám snažím podať odkedy sem chodievam. Náš Boh chce aby sme pre Neho pracovali a prinášali túto pravdu ku každému. Len sa rozhodni veriť, že **Boh je dobrý, že Jeho Slovo je pravda**. Len tieto prosté veci, ktoré som s vami zdieľal. A keď im začneš veriť, tak ich začneš aj konať. Dokiaľ ich nezačneš konať, dovtedy nemožno uznať, že im naozaj veríš. Možno s nimi súhlasíš "Hej, znie to správne." Ale keď niečomu skutočne veríš, tak za tým naozaj aj vyrazíš. Veriť znamená konať. To, čomu veríš, to aj žiješ.

Vrátime sa k tomu, čo sme čítali, a dokončíme to. Práve sme si vypočuli že **Kristus v nás je nádejou slávy**. A hneď potom, vo verši 28, **je to Kristus, ktorého kážeme**. Všimnite si, ako je tu napísané, že **upozorňujeme, varujeme, každého človeka, a vyučujeme každého človeka, vo všetkej múdrosti, aby sme mohli predstaviť každého človeka dokonalého v Kristovi Ježišovi**. Všimnite si čo Pavol píše, čím sa zaoberá všetok svoj dostupný čas: Každého vyučuje a každého varuje. Ak on hovorí, že vždy varuje ľudí, tak to znamená, že existujú nejaké veci, pred ktorými treba ľudí varovať. To znamená, že nie všetko je úplne správne a v najlepšom poriadku. Znamená to, že je určitá cesta, ktorou sa treba uberať, a potom širšia cesta, ktorej sa treba vyvarovať. Našou úlohou je predstaviť každého človeka dokonalého v Kristovi Ježišovi. To znamená, že máme ľudí predstaviť vyzretých do dospelosti. Máme ich vystrojiť, vyučovať a pomôcť im, aby pochopili pravdu o tom, čo všetko vydobyl Ježiš svojou smrťou. Vo verši 29 napokon Pavol píše: **O to sa usilujem a zápasím s jeho mocou, ktorá vo mne mocne pôsobí**. Toto poslanstvo pokračuje ďalej, nebol to Pavol kto tento list rozdelil na kapitoly. Pavol písal list. Do listov sa predsa kapitoly nedávajú. Takže ich prosto čítate ďalej ako idú. Ďalej Pavol píše, **Chcem totiž, aby ste vedeli, aký veľký zápas tu vediem za vás i za tých, čo sú v Laodicei, i za všetkých, čo ma ešte osobne nevideli, aby to povzbudilo ich srdcia a spojilo v láske, aby tak všetko pochopili a tým poznali Božie tajomstvo - Krista. Lebo v ňom sú ukryté všetky poklady múdrosti a poznania**. O tomto sme tu už hovorili - v Kristovi je všetka plnosť Boha, v Kristovi prebývajú všetky poklady múdrosti a poznania. A všimnite si čo tu hovorí ďalej: **Toto hovorím preto, aby vás nikto nezviedol falošným prehováraním**. Spomeňte si, Pavol dohliadal na tento zbor, on bol tým apoštolom, ktorý založil tento zbor. A bol to on, kto povedal **Ved' hoci som aj telesne vzdialený, duchom som s vami a radujem sa, keď vidím váš poriadok a pevnosť vašej viery v Krista**. Pavol im tu hovorí v zmysle, "Hoci nie som pri vás, aj tak skrze Ducha vidím čo sa u vás deje" Toto je výhoda toho, keď si ocom voči nejakému zboru, nejakej časti Kristovho Tela, ako to bolo tu. Keď prijmeš zodpovednosť ohľadne nejakých ľudí, a začneš duchovne dohliadať nad tým ako sa im darí, začneš sa za nich modliť a prosiť Boha aby ti ukázal čo treba konať, vtedy Boh pôsobením svojho Ducha ti začne ukazovať záležitosti, ako keby si bol naozaj medzi tými ľuďmi a vnímal to vlastnými očami. A takto budeš vedieť čo sa tam deje a potom môžeš napísať list, alebo zdvihnúť telefón a zavolať im "Pán mi ukazuje, že tento človek tu robí šarapatu. Povedzte mu, že som povedal, aby s tým prestal. A prestane. A ak nebude chcieť prestať, tak ho zastavím ja keď k vám prídem." A ten človek bude vedieť, že pred Bohom nie je skryté čo sa tam deje, a takto bude znova nastolený poriadok v tej cirkvi. Toto je duchovné jednanie pôsobením Ducha Božieho, a je k dispozícii tým, ktorí prijali zodpovednosť ohľadom skupiny učeníkov, ktorí rastú v Kristovi. Takže keď si s niekým prepojený v Kráľovstve Božom, tak to spojenie má aj duchovný rozmer, nie len niečo ako keď si dvaja známi podajú ruky. Preto písal Pavol Filipanom, že **ich zbor ako jediný mu pomáhal s materiálnymi výdavkami, aj so šírením posolstva, a kvôli tomu oni získali podiel na jeho odmenách**. Takže prepojenosť prináša so sebou vymoženosti. Ja som veľmi vďačný, že v tomto čase sú do konania Božieho diela zapojení mnohí ľudia. Ale najhoršie čo vzišlo z tohto nového hnutia, ktoré ľudia nazývajú "uzdravovanie na uliciach", je ten fakt, že ľudia si myslia, že to môžu robiť a pritom nebyť prepojení. Myslia si "Môžem sa venovať tomuto a pritom nemusím byť prepojený s nikým iným." Nuž, samozrejme, Boh bude pôsobiť cez veriacich, aby uzdravoval chorých, hocikde. Ale často sa deje to, že pri konaní Božieho diela nemajú nikoho, kto by im mohol hovoriť do života, a tak uviaznu v rôznych chybách či bludoch, a začnú kázať nepresne. A nebolo by to také zlé, keby sa to týkalo len ich. Ale často majú okolo seba ľudí, ktorí ich nasledujú. Toto sa teraz deje v Európe a budeme to musieť riešiť. A je to preto, lebo ľudia chcú byť sami sebe takými malými kráľmi. Treba si uvedomiť, v tomto sme všetci, týka sa to nás všetkých, a dokonca aj ten rímsky stotník velil stovke vojakov, a bol to významný muž a mal mnoho autority. A predsa, keď hovoril k Ježišovi, tak povedal

v zmysle ***Ja viem, že ak len povieš jedno slovo, ak zavelíš, tak môj sluha bude uzdravený, lebo ja som muž pod autoritou a poviem tomuto aby išiel a on pôjde, a tamtomu aby prišiel a on príde.*** Všimnite si čo povedal tým výrazom ***Ja som človek pod autoritou.*** To vlastne znamená "Pretože sa zodpovedám niekomu nado mnou, mám aj právomoc, že sa ľudia zodpovedajú mne." Každý by mal byť s niekým prepojený. Každý by sa mal podriaďovať niekomu. Mal by si niekomu dovoliť aby ti hovoril do života. A keď hovorí, tak ty počúvaj a ber si to k srdcu, a ak treba aby si niečo menil, tak to meň. Nemáme byť len takí, čo behajú hore-dole-naokolo a rozprávajú čokoľvek. Ale každý z nás potrebuje niekoho, kto nám povie "Počkaj chvíľku, povedal si tamto, a to nie je presné." Každý z nás potrebuje byť s niekým prepojený. A keď s niekým spolupracuješ, tak treba aby si si uvedomil, že keď si v jeho dome, tak robíš veci tak, ako to chce on. Ja som teraz v dome pastora Vitalija. A tak sa dávam k dispozícii pre slúženie. Neprišiel by som s nárokmi "Toto musíš napraviť takto, tamto potrebuješ zmeniť hentak." Nie, toto je jeho dom, takže ja sa len pripájam k tomu ako robí veci on. A len aby ste vedeli, ja som tu nevidel nič také čo treba meniť. Takže si myslím, že veci sú v poriadku.

Ale v minulosti som mal jedného dôverného priateľa po dlhé roky. A vždy keď prišiel do môjho domu, zakaždým prestavil teplotu na termostate a posunul ju smerom dole. A mne bolo chladno a musel som si obliecť bundu. Lebo on znížil teplotu. A ja som sa snažil byť pohostinný, a usiloval som sa s tým vyrovnáť. Ale potom som sa jedného dňa rozhodol "Toto nie je správne, toto je môj dom, teplota by mala byť podľa mňa." A tak som mu povedal "Keď si vo svojom dome, tam si nastav teplotu ako sa ti zachce, ale keď prídeš do môjho domu, tak teplota bude takáto, lebo toto je môj dom." Takže treba si uvedomiť v akom dome si, a podľa toho sa správať. Toto sa nazýva preukazovať úctu. Toto sa nazýva "Dávajte každému, čo ste povinní: ... komu česť, tomu česť" Vždy ma oslovujú nejakí ľudia a vravia "Mal by si robiť toto.., Mal by si robiť tamto.." A od Dr. Sumralla som sa naučil, že keď prídu ku mne a vravia "Pán povedal, že by si mal robiť to a to..", tak ja odpoviem "Ak si ty počul Pána tak jasne, tak ty choď a urob to, lebo zrejme počuješ lepšie než ktokoľvek iný. Počkaj chvíľu, pred tým ako by som zmenil všetko čo robím, a malo by to dosah na tisíce ľudí, dovoľ mi opýtať sa: Na koľko ľudí dohliadaš ty? Máš zbor?" - "Nie" - "Máš domácu skupinu?" - "Mal som kedysi, ale všetci odišli.." A to mi stačí. - "Ak si nedokážeš udržiavať v poriadku svoj vlastný dom, tak mi nehovor ako si mám ja udržiavať v poriadku ten svoj. Keď budeš dohliadať na viac ľudí ako ja, tak potom možno budem počúvať čo mi hovoríš. Ale teraz počúvam čo mi hovorí Boh, a my budeme robiť veci takto." - "Nuž, ale ja chcem veci meniť." - "Tak choď hentam a rob to ako sa ti páči." Raz sa u nás v zbore objavil jeden muž a vraví "Boh ma sem poslal, a rád by som pastoroval zbor tu v Dallase." Ja mu na to "Biblia hovorí, že je to dobrá vec." A on mi povedal "A ja by som bol rád, keby si mi dal päťdesiatich ľudí z tvojho zhromaždenia, a povedal im, aby išli so mnou a založíme ten zbor." Odpovedal som mu "Biblia hovorí, že to je zlá vec. Lebo ty si novic. Ak by som povedal tým päťdesiatim ľuďom aby išli s tebou, tak oni by išli, z úcty ku mne, a z dôvery v moje vedenie. Ale neostali by pri tebe ani mesiac. Lebo by si ich zmiatol a rozutekali by sa. Pravdepodobne by sa mi ani neozvali a nedali by mi vedieť, lebo by si mysleli, že by neposlúchali mňa." A povedal som "Takže treba aby si ty išiel na opačný koniec mesta, začal tam klopať od dverí k dverám, svedčí ľuďom a modli sa za nich, a ak to prinesie výsledky, tak Boh ti rád zverí ľudí, ktorých si zasiahol." A on odpovedal "Ale ja nie som povolaný pre takúto službu" A ja mu na to "Ty nie si povolaný pre žiadnu službu. Niet takého poslania ako kradnutie oviec. Toto nie je poslanie. Takže usiluj sa dozrieť, nauč sa poslstvo od Boha, a keď budeš môcť produkovať ovocie, tak ti možno Boh zverí svoje deti. Ale dokiaľ sa nebudeš viac starať o nich ako o pozíciu, v ktorej si myslíš, že by si mal byť, dovtedy ti Boh nezverí do starostlivosti žiadne zo svojich detí." Takže vo väčšine prípadov ľudia len potrebujú dozrieť a uvedomiť si, že pracujeme spoločne. Väčšinou len potrebujú zomrieť seba a nechať Krista žiť skrze nich. Amen? A všetci pastori povedali, Amen! :-)

Kráľovstvo Božie vyslobodzuje utláčaných

Aby ste víťazili v presadzovaní svetla pravdy nad temnotou lži, je nutné aby ste tú pravdu z Písma sami uzreli, a aby ste boli o nej pevne presvedčení. Keď čítame toto Písmo, ono hovorí, že ***Ježiš chodil po krajine robiac dobre...*** Takže vieme, že to čo robil, bolo dobré. ***...a uzdravujúc všetkých...*** Takže vieme, že je dobré uzdravovať všetkých. A teraz si všimnite, ***uzdravoval všetkých, ktorí boli utláčaní diablom.*** Takže každý človek, ktorého On uzdravil, bol utláčaný diablom. Choroby im nespôsobil Boh, ale boli pod útlakom od diavla. Keď Ježiš išiel do synagógy, tak videl ženu, ktorá bola zohnutá. Ona bola zohnutá veľmi, a nemohla sa narovnať. Všimnite si, je tam napísané ***Keď ju Ježiš uvidel, zavolať ju k sebe,*** a keď ona prišla k Nemu, tak si všimnite čo Ježiš neurobil. Neopýtal sa jej koľko má ona viery. Neopýtal sa jej čo spáchala, že sa dostala do tohto žalostného stavu. Neopýtal sa jej aký hriech spáchala, ktorý spôsobil to, že tá choroba na ňu prišla. On sa jej neopýtal nič. On dokonca nepovedal ani len toto "Chceš byť uzdravená?" ***Ježiš povedal "Žena, si rozviazaná zo svojej nemoci."*** On prikázal aby bola slobodná. Nekázal jej, aby nadobudla vieru na to, aby získala uzdravenie. On sa jej nepýtal nič. On robil to, na čo bol poslaný. Aby vyhlásil slobodu zajatým. Ona bola zajatá a Ježiš jej rozviazal zajatecké putá: ***"Žena, si rozviazaná zo svojej nemoci."*** Pozrieme sa na dve veci. Za prvé, slovo rozviazaná je grécke slovo pre rozviazanie niečoho predtým zviazaného. Za druhé, keď On použil slovo nemoc, to je grécke slovo, ktoré pôvodne znamená byť švihaný a bitý. Je pozoruhodné, že slovo nemoc znamená byť švihaný a bitý. Keď vieme, z Izaiáša 53, že Ježiš niesol rany, čo znamená že bol švihaný a

bitý, pre naše nemoci. On toto vzal na seba za nás. Takže slovo nemoc použité pri tej žene odkazuje že jej boli spôsobené rany švihania a bitia, čo presne znamená, že toto niesol Ježiš namiesto nás. Jeho ranami sme my boli uzdravení, lebo On vzal na seba naše rany za nás. Toto je ohromujúce. Ukazuje to, aké presné je Božie Slovo. Na chvíľu si to rozoberme. V prvom rade, On povedal "Žena, si rozviazaná. Rozvážujem ťa." Dnes by sme povedali, „Dávam ti dole železka, putá, lebo vyslobodzujem zajatcov.“ To je to, čo Ježiš robil. Všimnite si, že On sa nemodlil k svojmu Otcovi. Nepovedal "Otec, mal by som vyslobodiť túto zajatkyňu?" Prečo sa nemodlil? Lebo On už ohlásil, na čo bol poslaný. V Evanjeliu Lukáša, kapitole 4, od verša 16 do verša 18, začína Ježiš hovoriť kvôli čomu je tam. A **Ježiš povedal, že Boh Ho pomazal, aby vyslobodil zajatých**. Bol poslaný na to. Takže už nemusel o tom nič hovoriť Bohu. On už vedel, čo bol poslaný robiť. Mnohí ľudia majú problém s kapitolou 9 v Evanjeliu Jána. Je to príbeh slepca. **Učenci sa Ježiša opýtali "Pane, kto zhréšil? Bol to ten muž, alebo jeho rodičia, keďže sa narodil slepý?" A Ježiš odpovedal "Nikto z nich" A potom Ježiš povedal "Ale aby sa na ňom ukázali Božie skutky. Ja mám konať dielo toho, ktorý ma poslal ... Ja som svetlo sveta, a dokiaľ som na svete, musím konať diela môjho Otca."** A Ježiš otvoril oči tomu slepému. Takže vidíme, že Ježiš vedel čo mal robiť. On im už odpovedal a povedal, že sa to nestalo kvôli jednotlivému hriechu niekoho z tých ľudí. Ježiš nepovedal "Tento muž oslepol na to, aby som ho ja mohol vyslobodiť." **On už povedal "Ja som poslaný na to, aby som otvoril oči slepým"** Ježiš prosto povedal v zmysle "Prestaňte už stále ukazovať prstom a uvažovať vinu na ľudí."

Keď viete, že máte moc vyslobodzovať ľudí, tak sa nezaobráťte pátraním po tom, ako presne sa stali zajatcami. Len vieš, že tvojou úlohou je vyslobodzovať zajatých. Rimanom 8 nám určilo, že **už pre nás niet odsúdenia**. Takže prestávame ukazovať prstom "To preto si teraz zajatcom... To preto si ochorel..." Takéto reči dokáže hovoriť hocikto. Ale Boží človek nevrať "Si chorý pre to a pre tamto ..." Ale hovorí "To kvôli Božej доброте si slobodný!" a vyslobodí toho človeka. Takže keď máš tú moc vyslobodzovať ľudí, tak neriešiš ako sa dostali do zajatia, ale vyučuješ a trénuješ ich ako učeníkov, aby sa naučili ako v tej slobode aj zotrvať. A teraz sa vráťme k tej žene, ktorá bola zohnutá. Ježiš sa jej nič nevypytoval. Keď ju uvidel, tak ju zavolať k sebe a povedal **"Žena, si rozviazaná!"** A to bol v skutočnosti právny pojem, ktorý znamená prepustiť otroka na slobodu. A povedal "Si prepustená zo svojej nemoci" a **položil na ňu svoje ruky, a ona sa ihneď vystrela**. A všetci boli šťastní. Okrem farizejov. Oni sa nahnevali, rozhorčili. Lebo Ježiš to urobil v "nesprávny" deň. Jeden z nich dokonca povedal "Je šesť iných dní, keď môžete prichádzať a dať sa uzdravovať, tak to robte v niektorý z tých dní!" Tu je niečo zarážajúce. Ježiš začal k nim hovoriť, a povedal **"Ktorý z vás, ak vám zviera padne do jamy, ho nevyslobodíte, hoci by to bolo aj v sobotu?"** A som si celkom istý, že tí farizeji boli stále veľmi nadutí vo svojej náboženskosti. Ale všimnite si toto: Ten **farizej povedal "Je šesť iných dní, keď môžete prichádzať a dať sa uzdravovať."** Ale ohromujúce je, že **Ježiš povedal "Či nemala táto žena, súc dcéra Abraháмова.."** On nepovedal "Lebo ona je taká svätá a zbožná..", ani nepovedal "Lebo ona všetko robila správne..", ale Ježiš povedal, že dôvod prečo by mala byť vyslobodená, bol ten, že ona bola dcérou Abraháma. Predstavte si toto. Len z tohto dôvodu samotného by ona mala byť vyslobodená. On **povedal "Či nemala táto žena, ktorú Satan poviazať na 18 rokov.."** A teraz si predstavte, Ježiš vedel, že ona bola poviazaná 18 rokov. Nehovorilo sa tam ako sa to dozvedel. Zrejme to bolo pôsobenie Božieho Ducha slovom poznania. Ale aj bez ohľadu na to, Ježiš povedal, že tá žena by mala byť vyslobodená. Ježiš povedal **"..ktorú Satan poviazať.."** teda nepoviazať ju Boh, ale Satan. 18 rokov! Takže ona bola v tomto stave 18 rokov! Ale ten farizej povedal "Je šesť iných dní, keď môžete prichádzať a dávať sa uzdravovať" Takže už 18 rokov chodila takto do synagógy, každý sabat, alebo kedykoľvek cez týždeň, a predsa ten farizej ju nikdy nevyslobodil. Až napokon prišla v jeden taký deň, keď tam bol Ten, kto ju bol schopný vyslobodiť. A ten farizej sa rozčúlil, lebo ona bola uzdravená cez sabat. On bol možno rozčúlený kvôli tomu, lebo Ježiš ho strápnil, keďže tá žena tam chodila v takomto stave tak dlho. Ale namiesto toho, aby to uznal ako mocný zázrak a aby oslavoval Boha, on radšej začal útočiť na Ježiša. A teraz si všimnite, čo je tam napísané **"..ktorú Satan poviazať tých 18 rokov, či nemala byť rozviazaná?"** Všimnite si, Ježiš nám tu prináša dobrý obraz. Vieme, že Satan vykonal to poviažanie, a Ježiš vykonal to rozviažanie. A my vieme, že tá žena mala byť vyslobodená zo svojej nemoci, od toho že bola švihaná a bitá, a pretože Ježiš vedel, že On bude niesť to švihanie a bitie neskôr, a On to niesol za nás. A potom, v Skutkoch 10, keď Peter zhrnul Ježišovu službu, povedal **"ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou, ktorý chodil po kraji a robil dobre a uzdravoval všetkých, ktorí boli utláčaní diablom."** A toto ešte nie je všetko čo hovorí Písmo v Skutkoch 10:38. Pozrime sa na ten verš. Počúvajte pozorne, sú tu s tým späť dve otázky. Najprv, Ako to Ježiš urobil? To je dobrá otázka. A Peter na ňu odpovedá: "Ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou." Všimnite si, pojem "mocou" je grécke slovo *dunamis*, čo znamená, schopnosť pôsobiť zázraky. Takže Boh pomazal Ježiša Duchom Svätým a mocou. Duchom Svätým a mocou, dohromady. Je to jedna vec. V Skutkoch 1:8 sa nám hovorí **"Ale vy prijmete dunamis (teda schopnosť pôsobiť zázraky) po tom ako Duch Svätý príde na vás."** Poslúchli to sto dvadsiati, ktorí sa zhromaždili v hornej miestnosti: **"Chod'te do Jeruzalema, čakajte tam, až dokiaľ neprijmete to, čo zasľúbil môj Otec, o čom ste počuli odo mňa. A keď On príde.."** a teraz si všimnite v akom zmysle Ježiš hovoril o Duchu Svätom **"..On nemôže prísť dokiaľ ja neodídem, a ak ja odídem, tak Ho pošlem k vám. Ak ja odídem, už nebudem potrebovať mať túto nádobu naplnenú Duchom, ale budem Ho potrebovať mať v mojom Tele na Zemi. Takže ja odídem a posadím sa**

vedľa Otca, a pošlem Ducha Svätého k vám. Nerobte nič dokiaľ neprijmete Jeho. A keď Ho prijmete, tak prijmete schopnosť pôsobiť zázraky, keď On príde na vás. A potom budete mojimi svedkami po celom svete." Takže On povedal, že prijmete Ducha Svätého a moc - a stalo sa tak na Letnice - **"to je to zasľúbenie Otca"**, ktoré poznáme ako krst Duchom Svätým.

A teraz poďme späť do Skutkov 10:38 - keď Duch Svätý príde, tak prinesie so sebou moc - schopnosť pôsobiť zázraky. Toto prichádza s Ním. Nemôžete to od Neho oddeliť. Keď prichádza Duch Svätý, tak On prináša moc, prináša schopnosť pôsobiť zázraky. Tu Peter hovorí: **ako Boh pomazal Ježiša Duchom Svätým a mocou, ktorý chodil po kraji a robil dobre, uzdravujúc všetkých utláčaných diablom.** Takže prvá otázka bola „Ako?“, a odpoveďou je -, „Duchom svätým a mocou.“ To je zodpovedané v úplne prvej časti verša Skutky 10:38. Druhá otázka znie „Prečo? Prečo toto Ježiš robil?“ Náboženstvo vám ponúkne veľa odpovedí. Biblia vám prináša iba jednu. A prečítajte ju "Viete o Ježišovi z Nazareta, ako ho Boh pomazal Duchom Svätým a mocou, takže chodil, dobre robil a vyslobodzoval všetkých utláčaných diablom..." Prečo? **"pretože Boh bol s ním."** Presne z toho dôvodu to robil. Robil to preto, lebo Boh bol s Ním. A keď je Boh s tebou, tak budeš robiť to isté. Krásne je to zhrnuté v mene Emanuel, čo znamená Boh je s nami. Ak je Boh s nami, a my sme prijali Jeho Ducha Svätého, tak máme odpoveď na obe otázky: AKO a PREČO. Duch Svätý a schopnosť pôsobiť zázraky. Lebo Boh je s nami. Všimnite si, že **Ježiš vyslobodzoval všetkých utláčaných.** Každé uzdravenie bolo vyslobodenie zajatých, utláčaných. Keď prechádzate celou Bibliou, a niet času aby som tu prečítal všetky odkazy, ktoré tu mám pripravené, ale je ich veľa, a všetky dokazujú, že Boh nenávidí útlak. Ak Boh nazýva chorobu a nemoc, že je to útlak, a On nenávidí útlak, tak On nemôže byť ten, kto dáva ľuďom chorobu a nemoc. Boh ju nemôže tolerovať ani ju používať na čokoľvek, lebo On je proti útlaku. Inak by bol schizofrenik. Ale Boh takýto nie je. On chce, aby sme my mali zdravý rozum, a dokonca nám vraví **nebol ti daný duch strachu, ale Duch lásky, moci a zdravého rozumu.** Boh chce, aby ste boli slobodní od útlaku. Čokoľvek, čo robí diabol, má za cieľ utláčať ťa. Boh nenávidí útlak. On chce, aby si bol slobodný. On chce, aby si bol rozviazaný zo svojej nemoci. Boh chce, aby si bol vyslobodený od toho ako ťa diabol švihá a bije. Boh chce, aby si bol slobodný, lebo Ježiš vzal na seba to švihanie a bitie za teba. A preto ty by si mal byť slobodný. Pretože je to pre potomkov Abraháma, ako Ježiš riekol "či by nemala táto žena, dcéra Abraháмова, byť rozviazaná zo svojej nemoci?", a Pavol napísal, že praví potomkovia Abrahámovi neboli potomkovia podľa tela, ale podľa ducha. Teda potomkovia podľa viery. A tí ktorí pochádzajú z Abraháma, teda tí z viery, to sú praví potomkovia Abraháma. A to sme my. Teda, ak Ježiš povedal, že žena, ktorá je dcérou Abraháma, by mala byť rozviazaná, tak o čo viac by mali byť vyslobodení potomkovia Abraháma podľa viery v Kristovi Ježišovi, veď koho Syn vyslobodí, ten je skutočne slobodný.

Je nutné, aby ste sa naučili odmietnuť útlak a nenávidieť útlak rovnako ako ho nenávidí Boh. On ho nenávidí. Teraz sa pozrime na zopár veršov, ktoré to dokazujú. Žalm 9:10 **Hospodin je útočiskom utláčanému, útočiskom v čase súženia.** Teda, ak Boh bude útočiskom pre utláčaných, tak On nemôže byť utláčateľom. Keď Boh je útočiskom, tak Boh nenávidí útlak, a utláčateľom musí byť niekto iný. Žalm 10:17,18 **Vypočúvaš túžbu pokorných, Hospodin, posilňuješ ich srdce, nakláňaš k nim ucho. Brániš právo siroty i zdeptaného. Pozemský človek už nebude naháňať strach.** Žalm 103:6 **Hospodin koná spravodlivé skutky, dáva právo všetkým utláčaným.** Všimnite si, On vykonáva spravodlivosť, On koná to, čo je správne, a vynáša rozsudky v prospech utláčaných. To je obraz sudcu, ktorý rozhoduje v súdnom pojednávaní, keď jeden človek žaluje na iného, a sudca rozhodne "Nie, on nie je vinný, takže ja vynášam rozsudok v prospech utláčaného, aby už nebol utláčaný." Boh nenávidí útlak. On je zástancom utláčaných. On je proti utláčateľovi. Nahliadnite do Žalmu 146:5-8 **Blahoslavený ten, komu pomáha Boh Jáкова, kto sa spolieha na Hospodina, svojho Boha. On utvoril nebo, zem, more a všetko, čo je v nich. On zachováva vernosť naveky. On obhajuje právo utláčaných, hladným dáva chlieb. Hospodin vyslobodzuje väzňov. Hospodin dáva slepým zrak, Hospodin dvíha sklúčených..** Vidíte to tam? On sa zastáva utláčaných a vyslobodzuje uväznených. Presne toto urobil Ježiš, keď vyslobodil tú zohnutú ženu. Naplnil tento verš. Poznal Božiu vôľu, lebo poznal tento verš. Všetko toto je v Evanjeliu Lukáša 4:16-18. Keď Ježiš začal svoju službu, tak vykonal toto: **Prešiel do Nazareta, kde vyrastal a podľa zvyku v sobotu vošiel do synagógy. Keď vstal, aby čítal, podali mu knihu proroka Izaiáša. Knihu rozvinul na tom mieste, kde bolo napísané...** a teraz príde citát z Izaiáša 61, tam pôjdeme o chvíľku, ale teraz počúvajte pozorne, všimnite si čo Ježiš hovorí **...Duch Pánov je nado mnou, lebo ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium a uzdravovať skrúšených srdcom. Poslal ma oznámiť zajatým prepustenie, slepým vrátiť zrak, utláčaných prepustiť a vyhlásiť milostivý rok Pánov. Nato zvinul knihu, vrátil ju sluhovi a sadol si.** A potom povedal **Dnes sa splnilo Písmo, ktoré ste práve počuli.** Všimnite si ako to povedal. Prečítajte to a ukážem vám čo Ježiš urobil. Budeme znázorňovať, že toto je kniha proroka Izaiáša, z ktorej Ježiš čítal. Prečítal toto "Duch Pánov je nado mnou, lebo ma pomazal zvestovať chudobným evanjelium a uzdravovať skrúšených srdcom. Poslal ma oznámiť zajatým prepustenie, slepým vrátiť zrak, utláčaných prepustiť a vyhlásiť milostivý rok Pánov." a potom tú knihu zavrel. Veľmi rýchlo. Len čo prečítal "vyhlásiť milostivý rok Pánov", zavrel tú knihu. Možno povieť -Ako to vieš? -Poďme do Izaiáša 61, verš 1 **Duch Pána, Hospodina je nado mnou, lebo ma Hospodin pomazal, poslal ma hlásať radostnú zvesť chudobným, obviazať rany tým, čo majú skrúsené srdce, zvestovať slobodu zajatcom a väzneným prepustenie,** potom ide verš 2 **ohlásiť rok Hospodinovej**

priazne, ale hľa, veď toto nie je koniec toho verša, je v ňom toho viac, ale Ježiš neprečítal celý ten verš, On prečítal len prvú polovicu toho druhého verša. Povedal v zmysle "Ja som poslaný, aby som vykonal toto..." a vymenoval zoznam, a potom všetko zhrnul, a povedal v zmysle "som poslaný urobiť toto, hento a tamto, a tým že to robím, vyhlasujem milostivý rok Pánov." A potom zavrel tú knihu. Lebo nechcel čítať zvyšok, lebo ešte na to neprišiel ten správny čas. On nebol poslaný vykonať tú druhú polovicu. A čo je tou druhou polovicou? Izaiáš píše **deň pomsty nášho Boha**. Ježiš bol poslaný vyhlásiť rok milosti a prijatia. Pozrite sa na tie slová. On bol poslaný vyhlásiť ROK milostivého prijatia. Ale prichádza DEŇ pomsty. Ale Ježiš vyhlásil rok milostivého prijatia. Vieme, že **jeden deň je pre Pána ako tisíc rokov, a tisíc rokov je ako jeden deň**. Ale vieme, že ten rok milosti, ktorý Ježiš vyhlásil, trvá už dvetisíc rokov, a to je to, čo On prišiel vyhlásiť, a to je stále tento čas. Toto ešte nie je ten deň pomsty. Všimnite si, Boh je milostivý, oplýva milosrdenstvom. A Jeho milosrdenstvo a zľutovanie sú dlho-zhovievajúce. On ponúka milostivé prijatie celý rok. Ale keď príde čas na Jeho pomstu, tak sa to stane za jeden deň. Boh tým o sebe hovorí, "Som dlho-zhovievajúci, ponúkam zľutovanie čo najdlhšie, ale keď príde čas na pomstu, tak sa to stane za jediný deň. Nechcem aby pomsta trvala celý rok. Chceme vám dať rok na získanie prijatia, ale pomsta nechcem aby trvala dlhšie ako jediný deň." Lebo Boh naozaj je láska, a On nechce, aby sa pomsta naťahovala. Dáva nám čas na prijatie, a aby sme pochopili, že toto je čas pre nás, keď je nám dostupná Jeho prijímajúca náruč, a môžeme zakúšať ako nás On prijíma. Ale keď je deň pomsty, tá sa udeje za krátky časový úsek. Bude to rýchle a Boh nechce aby to trvalo dlho. Preto to skráti čo najviac. On je láska, a tiež sudca. A ako sudca je spravodlivý. Takže za zlo musí byť odplata. A tak všetci tí, ktorí nevyužijú tú možnosť získať Jeho milostivé prijatie, budú musieť znášať Jeho pomstu. Ale všimnite si, Ježiš neprišiel kázať Božiu pomstu. A podľa toho vieme, že On sa vráti. Lebo musí naplniť celý ten verš. Takže Ježiš vyhlásil rok milostivého prijatia. A teda deň pomsty ešte nenastal. Takže teraz je ten čas zmieriť sa, žiť správne, zotrvať v tom.

Niektorí kresťania ma ohromujú keď rozprávajú aké ťažké je žiť pre Boha. To ma udivuje. Hovorím im "Ak si myslíš, že je ťažké žiť pre Boha, tak by si mal skúsiť žiť pre diabla. Žiť pre neho je oveľa ťažšie." Biblia hovorí, že **chodník spravodlivého je požehnaný, ale cesta ukrutných je trápenie po celý deň, a nemajú odpočinku**. Ľudia mi vravia "Óch, viem že tvoj život je určite ťažký keď musíš toľko cestovať" Odpovedám im "Môj život je ľahký, osobitne keď ho porovnáam s tým keď som slúžil diablu. To vtedy bol môj život naozaj ťažký. Teraz je môj život požehnaný. Teraz už môžem bežať dosť rýchlo pre Boha. Aby som Mu preukázal svoju vďačnosť za to, že On ma zachránil s tamtoho marazmu. Ako píše žalmista, **Hospodin sa načiahol a vytiahol ma z bahnivého blata a postavil moje nohy na pevnú skalu**. Teraz sú moje nohy na skale a moje chodidlo sa nepošmykne a ostanem na tej skale. A pretože som na skale postavil aj svoj dom, tak môj dom sa nezrúti. Takže treba aby si každý človek uvedomil, že žiť pre Boha nie je ťažké. Nie je ťažké žiť bezhriešne. Ťažké je len žiť podľa náboženských predpisov ľudí. Ale žiť bezhriešne je ľahké. A ak sa ti to zdá ťažké, tak treba, aby si prijal Ducha Svätého. A ak prijmeš Ducha Svätého, tak bude ľahké žiť sväto. Lebo On ťa zmocní, aby si žil nad hriechom a nad problémami, lebo milosť neprihádza zachrániť ťa v tvojom hriechu, ale milosť ťa zachraňuje od hriechu, a milosť nás vyučuje ako nenávidieť zlo a žiť spravodlivo. Milosť je moc Božia pre naše zmocnenie žiť taký život pre aký sme boli stvorení, teda život nad hriechom, a nie váľať sa v hriechu a nazývať to milosťou. Milosť to je Božia moc v tvojom živote, určená na to, aby ťa oslobodila, a v tej slobode aj uchovala. Toto je ľahký život. Väčšina ľudí má problém žiť pre Boha, lebo nie sú zaneprázdnení pre Boha. Sú zaneprázdnení žitím svojich vlastných životov pre seba. A tu je tajomstvo, ktoré som odhalil: Môžem sa zaneprázdniť plnením si úloh podľa svojho zoznamu úloh ktoré treba robiť, a už mi neostane čas na to, aby som robil také veci, ktoré robiť netreba. Buď ťa zaneprázdni jedno alebo druhé. Buď budeš zaneprázdnený pre Boha, alebo zaneprázdnený pre diabla. Tí, ktorí tomu rozumejú, budú oveľa radšej zaneprázdnení pre Boha. Ak sa zaneprázdniš pre Boha, a budeš robiť to, čo je potrebné, tak nebudeš mať čas robiť to, čo netreba. Môj život bol zavalený neporiadkom. A bol som prekvapený, že ma Boh vôbec povolal. A bolo ohromujúce, že keď som začal spoznávať Božie veci a zažívať výsledky, v mojom živote bol ešte stále hriech. Vedel som o tom ja aj ľudia okolo mňa. A ja som si nedokázal predstaviť, že by Boh mohol chcieť cezo mňa niečo konať. Ale On to robil a ľudia boli vyslobodzovaní. A je pre mňa nezabudnuteľné, ako sa mi stali dve veci. Raz jeden človek, na ktorého som položil ruky, vstal z vozíčka, a pritom ja som mal vo svojom živote hriech. A bol som prekvapený, že ten človek bol uzdravený. A po tom, ako som odišiel z toho miesta, kde bol ten človek, cestou domov som sa modlil, a povedal som "Bože, vôbec nezáleží na tom že hreším? Netušíš čo robím? Je Ti jedno, že mám vo svojom živote hriech? Prečo si sa rozhodol uzdraviť toho človeka keď ja mám v živote hriech?" A Jeho odpoveď bola veľmi prostá: "Ja viem čo sa deje. Teba používam na uzdravovanie ľudí preto, lebo ja ich milujem. Nie kvôli tomu aký svätý si ty." A potom povedal niečo, čo ma naozaj rozrušilo: "A s tebou budem jednať neskôr..." A odrazu vo mne zahorela taká intenzívna túžba žiť sväto, lebo som nechcel byť nútený ísť na koberček... A hriechy sa začali vytrácať. Takže Boh mi začal pomáhať. Chcel cezo mňa pôsobiť dlhodobu. A nemôžeš ostávať v hriechu a zároveň byť Božím nástrojom, po dlhú dobu. Lebo takto sa zničíš a diabol si na tom zgustne, lebo on ťa chce vyradiť z boja. Potom sa stala druhá vec, a začal som si uvedomovať, že číslo môjho telefónu bolo na mojej stránke, a ľudia mi začali vyzváňať a prosiť o modlitby. A ja som si uvedomil, pamätám si ako som sa modlil. Nikdy nevieš kto a kedy a kvôli čomu zavolá ako ďalší. Či to bude

bolesť hlavy alebo intenzívka a zomierajúci pacient. A pamätám si, keď som sa pozrel na svoj mobil a premýšľal som "Bože, prosím nedovoľ aby niekto trpel alebo zomrel kvôli mojej hlúposti, že som bol v hriechu." A Boh povedal "Ak chceš zabezpečiť aby sa to nestalo, tak vyhod' hriech preč zo svojho života." - "Bože, ako to môžem dosiahnuť?" A potom mi ukázal jedného amerického evanjelistu menom Charles Finney. A začal som čítať jeho práce. A Boh mi povedal ako porážať hriech a ako ho vyhodit' preč zo svojho života. A ja som to začal robiť. Pochopte, nebolo to silou vôle, ale tým, že som sa učil spoliehať na Ježiša. Biblia hovorí, že Ježiš sa stal našou spravodlivosťou a posvätením a vykúpením. A to posvätenie znamená byť oddelený od toho, čo je obyčajné, pre to, čo je sväté. Slovo "posvätený" a "posvätenie" je slovným základom, koreňom, pre slovo "svätý". My sme svätí, lebo sme posvätení. Lebo sme oddelení od sveta a od hriechu, a sme oddelení pre Boha a pre svätosť. **A mojim posvätením je Ježiš.** A čím viac sa stotožňujem s Ním, tým viac som oddelený od sveta a od hriechu, a tým viac nadobúdam myseľ Kristovu, a tým viac nenávidím hriech. A keď premýšľaš, tak si začneš uvedomovať, že hriech nie je sranda. Je to rukojemníctvo. Je ako droga. Prvá dávka je zdarma. A dáš si ju vtedy kedy chceš ty. Ale čím ďalej pokračuješ, tým viac preberá vládu nad tebou, a si nútený ju brať nie keď chceš ty, ale kedy to chce ona. A vtedy si jej rukojemníkom, otrokom. Hriech nie je sranda. Biblia vraví, že hriech prináša potešenie na určitý obmedzený čas, ale vedie do otroctva a k smrti. Keď sa zamyslíš, tak to, čo si považoval za srandu či zábavku, každý ďalší krát to robíš, čoraz viac ťa to približuje k večnému oddeleniu od Boha. Lebo hriech je smrť, je to rukojemníctvo, otroctvo. A hriech zapríčinil to, že bol brutálne umučený a zabitý Ježiš. Ak by nebolo hriechu, Ježiš by nemusel byť mučený a zabitý. Ale ľudia si vyvolili hriech, a preto dokonalý Syn Boží, čistý a svätý, plný lásky a milosti, jedine dobrý a spravodlivý, musel trpieť za nás, kvôli hriechu. Môj a tvoj hriech zapríčinil umučenie Ježiša. Toto by malo stačiť na to, aby si začal hriech raz a navždy nenávidieť.

Hriech je pôvodnou príčinou umierania ľudí po celom svete od počiatku. Lebo keď vošiel do sveta hriech, prišla s ním smrť. Každé usmrtenie nastalo kvôli hriechu. Každá choroba, každá nemoc, každá bolesť, každá preliata slza, každé zmrzačené telo, každý kúsok toho všetkého, to bolo zapríčinené tým, že sme si my ľudia vybrali ísť svojou vlastnou cestou a robiť si to, čo chceme my. A to celé by nám malo dať dosť silný dôvod, aby sme sa hriechu vyhýbali vždy a všade. Ak potrebuješ ešte viac povzbudenie, tak treba aby si si uvedomil, že je dobré môcť obstáť pred Bohom, pred diablom, aj pred ľuďmi, a môcť vyzvať diabla "prešacuj ma, nemáš vo mne nič tvoje, nemáš so mnou nič spoločné, a nemôžeš sa ma dotknúť, lebo môj život je ukrytý v Kristovi" a môcť obstáť čistý a svätý pred Bohom, lebo On je dobrý. A vedieť, že diabol nemá v tebe nič, o čo by sa mohol zachytiť, na čo by mohol zakvačiť nejakú chorobu, k čomu by mohol prilepiť nejakú nespravodlivú žiadostivosť. Ale uvedomiť si to a kráčať v tom, si vyžaduje, že už viac nebudeme žiť pre samých seba, ale budeme žiť pre Boha.

Premárnil som veľa rokov svojho života, a tak sa teraz usilujem bežať čo najrýchlejšie aby som dohnal tie premrhané roky. A Boh povedal, že **vynahradí tie roky, ktoré požrali kobyľky a húsenice.** A tak teraz môžem bežať rýchlejšie ako som mohol keď som bol mladší. A teraz dokážem za deň vydobýť viac ako predtým za päť rokov. V tejto etape nám Boh dal vplyv po celom svete. Založili sme zbory na každom kontinente. Máme ľudí, ktorí konajú to, čo vyučujeme v našom posolstve, v takmer každej krajine sveta. Nedávno som dostal videonahrávku z podzemnej, utajenej cirkvi v Číne. Chceli aby som sa dozvedel, že toto posolstvo pôsobí v Cirkvi v Číne. A tak mi poslali video, a v ňom držali moju brožúrku "Uznávanie a potvrdzovanie toho, čo je v tebe". Boli v jednom malom dome na tajnom zhromaždení, modlili sa v jazykoch, a ich vedúci predčítaval z tej knižky a ostatní po ňom opakovali. Ja som z toho nerozumel ani jediné slovo, ale bolo to čítané z tej brožúrky. A oni chceli, aby sme my vedeli, že toto posolstvo je rozšírené v tých podzemných zboroch. Keď som bol u nás v USA, cestovali sme autom z Texasu až do Oregonu - cez polovicu územia USA. Mali sme zastávku na jednej malej čerpacej stanici a bolo tam 70-80 motocyklov. Veľkí drsní chlapi, a tiež aj drsné dámy. A keď sme prešli popri nich, jeden mal na ušiach slúchadlá. A ja som išiel do predajne na tej čerpačke. A ten chlapík zosadol zo svojej motorky, vošiel za mnou, ja som nepoznal jeho, on nepoznal mňa. Stál som pri pokladni a on stál za mnou. A kvôli plateniu si dal dole tie slúchadlá. A ja som tam počul svoj hlas ako kážem. Otočil som sa a opýtal som sa "Koho to počúvaš?" - "Toho chlapíka Curry Blake-a!" - "A čo naňho vravíš?" - "Je to úžasné! My sme toto rozšírili medzi všetkých motorkárov v Amerike! My sme teraz všetci kresťania. A počúvame to všade!" Načialoh som svoju ruku na potrasenie. On mi podal svoju. Opýtal som sa "Ako sa voláš?" A on mi povedal. - "A ja som Curry Blake, teší ma!" On bol šokovaný. My sme boli pripravení ísť, a on vybehol von, dal dohromady všetkých tých motorkárov a oni sa začali na nás pozeráť, mávať, a posunkami vzdávať hold, a skandovať JE-ŽIŠ, JE-ŽIŠ, JE-ŽIŠ! Amen! A tak som išiel otvoriť kufor svojho auta. Viezli sme v ňom so sebou naše materiály do toho Oregonu. Otvoril som krabice a začal som im rozdávať všetko čo sme tam mali. "Teraz tu máte ešte niečo na počúvanie." A po ďalších asi 20 míľ sa dostali pred nás a išli pred nami. A keď sme odbočili tak oni nám zamávali a my sme pokračovali v jazde. Toto posolstvo je posolstvo hnutia svätých. Toto posolstvo ide všade. A preto, ak sa za teba niekto pomodlí na ulici, tak to možno bude brat alebo sestra, ktorých poznáš, a ktorý pozná to isté posolstvo, ktoré práve počúvaš. Takže môžeš im prosto povedať „Pochopil a prijal som to posolstvo, a nesiem ho ďalej“. Amen? Amen!

Cesta víťazného bojovníka v Kráľovstve Božom

Prajem vám pekné predpoludnie. Otvorme si Biblie, Prvý List Petra 5:5-11 *Podobne vy mladší, buďte poddaní starším a všetci sa zaodejte do pokory jedni voči druhým, lebo Boh pyšným odporuje, ale pokorným dáva milosť. Pokorte sa teda pred mocnou Božou rukou, aby vás vo svojom čase povýšil. Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará. Buďte triezvi, bďte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral. Vzoprite sa mu pevní vo viere, vedomí si toho, že také isté utrpenia doliehajú na spoločenstvo vašich bratov vo svete. Po krátkom utrpení Boh všetkej milosti, ktorý vás v Kristovi Ježišovi povolal do svojej večnej slávy, vás zdokonalí, utvrdí, upevní a postaví na pevný základ. Jemu moc na veky vekov. Amen.* Všimnite si, táto pasáž začína o tom, že sa máme jedni druhým podriaďovať, pokorovať sa navzájom, a pokoriť sa pred Bohom. A až potom nám hovorí, že máme odporovať diablu. Nemôžeš odporovať diablu, pokiaľ si sa nepokoril pred Bohom. Pokoriť sa pred Bohom je veľmi prosté. Znamená to vziať Jeho Slovo a postaviť na ňom celý svoj život. Pokoriť sa pred Bohom znamená povedať Bohu, že On je ten najmúdrejší, a že to, čo povedal On, je pravda. Ale chcem tu jeden výrok zdôrazniť. Povedal, že rovnaké utrpenia, aké zakúšate vy, zakúšajú aj vaši bratia. To je teraz hlavná myšlienka, ktorú pre vás mám. Diabol nemá nič nové. Čo použil proti jednému, to používa proti všetkým. Ale tu je dobrá správa. Niektorým veriacim ľudom sa už podarilo porážať diablove úskoky. Boli to ľudia, na ktorých diabol zaútočil, a oni ho porazili. A niektorí ho neporazili. Ale je niekto, kto zvíťazil v každej skúške, aj v takej, cez ktorú možno teraz prechádzaš ty. A ak už niekto zvíťazil, tak aj ty môžeš zvíťaziť. A preto, určujúcim faktorom víťazstva je to, či veríš Božiemu Slovu, a či začneš usporadúvať svoj život podľa Jeho Slova.

A teraz poďte so mnou do Matúša 7. Dnešné vyučovanie je možno najdôležitejšie zo všetkého, čo som tu odslúžil. Lebo ak uplatníš to, čo vyučujem dnes, budeš zažívať víťazstvo. A ak to neuplatníš, tak nebudeš zakúšať víťazstvo. Takže naozaj záleží na tom, čo s tým urobíš. Boh zaopatril všetko potrebné pre to, aby si mohol víťaziť. Ale ty sa budeš musieť rozhodnúť, akú to má cenu pre teba. Budeš ochotný vykonať to, čo je potrebné? Nie je to ťažké, len to musí byť dôsledné. Teda, pozrite sa so mnou do Matúša 7, od verša 13. Ježiš tu hovorí *Vchádzajte tesnou bránou! Ved' priestranná brána a široká cesta vedú do záhuby a mnoho je tých, čo ňou vchádzajú. Do života vedie tesná brána a úzka cesta.* Všimnite si, sú dve cesty, jedna široká a druhá úzka. Široká vedie do záhuby, a tá úzka vedie k životu. Väčšina ľudí pôjde širokou cestou. V skutočnosti ide úzkou cestou menej ľudí. Takže prvá vec, pre ktorú sa budeš musieť rozhodnúť, je ísť tou úzkou cestou. Vieme, že toto sa môže uplatniť v niekoľkých rôznych oblastiach. Ja mám 57 rokov. Mám tri odrastené deti, ktoré spolu so mnou pracujú v našej službe. Mám sedem vnúčat, vo veku od 2 do 13 rokov. Pánovi slúžim nepretržite 40 rokov. Prežili sme mnoho útokov. Udialo sa nám mnoho všeličoho, a niekoľko zápasov sme prehrali. Ale vo všeobecnosti, teraz už neprehrávame. V skutočnosti, za ostatné asi 2 roky, na väčšine z našich podujatí so službou uzdravovania, doslova 100% ľudí nadobúda uzdravenie. Toto je normálne. Takto by to malo byť. Nie len na podujatiach kde slúžim ja, ale aj tam kde slúžia ľudia, ktorých som vyškolicil, čo prosto znamená, že oni veria Biblii. Všimli sme si taký jav v Cirkvi, že ľudia prídu na školenie a sú vyučovaní. Prichádzajú z mnohých rôznych prostredí a majú rôznu minulosť. A my im hovoríme "Musíš si vyčistiť tanier". To znamená, musíš vymazať všetko čo si vedel doteraz. Nenosiš predsa jedlo z jednej reštaurácie do inej reštaurácie. Keď ideš do tej jednej reštaurácie, tak ješ to jedlo, ktoré tam varia. A potom, druhá hlavná vec, školíme ľudí podľa Biblie. Biblia je iba jedna. Niet pätnásť rôznych Biblií. Je len jedna. A keď ju ľudia počujú, a poslúchnu, a konajú, a vyčistia si tanier, a zamerajú sa na to, čo ich vyučujeme, tak okamžite vidia výsledky, a sú veľmi šťastní a nadšení. A pokračujú v dosahovaní výsledkov.

Ale niekedy sa čosi stane. V prirodzenej časti človeka je túžba mať vždy čosi nové. A taký človek vždy hľadá čo príde ako ďalšie. A tak utekajú raz tu, raz tam, a pokúšajú sa dozvedieť čosi nové. A keď sa pokúšajú pridať nové učenie do toho biblického učenia, ktoré pre nich už funguje, tak začnú zakúšať, že ich výsledky začínajú klesať. Prečo sa to takto deje? Lebo keď začneš pridávať veci k čistému Božiemu Slovu, tak začneš to Slovo riediť. Musíš sa poctivo držať pravdy Písma. Je bežné chcieť čosi nové. Ale nové neznamená vždy aj správne. A nové neznamená vždy aj pravdivé. A keď tí ľudia začnú pridávať nové veci, stáva sa niečo podobné ako s počítačom. Uvediem niekoľko príkladov z niekoľkých rôznych oblastí. Prvý je príklad počítača. Keď máš iba jeden súbor a snažíš sa niečo nájsť, tak hľadáš tento súbor, a je ľahké nájsť ho. Po zapnutí sa objaví iba ten jeden súbor. Nemusíš ho hľadať. Presne vieš kam ísť. Ale potom, keď ideš ďalej a pridávaš ďalšie súbory, tak za krátko tam máš sto rôznych súborov, a pridávaš ďalšie. A keď teraz potrebuješ odpoveď na nejakú otázku, tak počítaču trvá dlhšie kým ju nájde. Lebo musí prehľadávať všetky ostatné súbory. Čím viac súborov tam máš, tým dlhšie trvá kým to nájdeš, a tým pomalší si v nachádzaní odpovedí. Rozumiete tomuto? Je to prosté, však?

Dovoľte mi teraz uviesť ďalší príklad. Z úplne inej oblasti. Z oblasti bojových umení. Ak niekoho naučíš jednu techniku a každý deň precvičuješ tú jednu techniku, znova a dokola, staneš sa v tom odborníkom. A ohromujúce na tom je, že vždy nájdeš spôsob, ako využiť tú jednu techniku. Bude ti to fungovať a budeš tú techniku môcť využiť v akýchkoľvek okolnostiach, a víťazíš, a tvoje reakcie sú veľmi rýchle. Bez ohľadu na to, čo podnikne nejaký protivník, ty máš na to jednu účinnú odpoveď. Takže čokoľvek urobí protivník, tvoje možnosti výberu sú zámerne zúžené, a tak reaguješ rýchlejšie a víťazíš. Ale ak sa učíš sto rôznych techník, tak

v prvom rade z dôvodu času nebudeš môcť precvičovať všetky tie techniky tak veľa ako tú jednu techniku. To znamená, že ak máš len jednu techniku, vybrúsenú do dokonalosti, tak v nej budeš lepší ako keby si mal sto rôznych techník, a v nich by si bol povrchný. Ak chceš vynaložiť hodinu na každú techniku, tak pri sto technikách po jednej hodine, dosiahaš precvičenie každej techniky len 1 hodinu. Ale keď vezmeš tých istých sto hodín a precvičuješ len tú jednu techniku, tak dosiahaš sto hodín nácviku v tej jednej technike. Takže budeš sto krát lepší s jednou technikou ako by si bol so stovkou techník. Toto je ľahké pochopiť, však? A navyše, ak máš len jednu techniku a tá je jediná, ktorú použiješ, tak potom tvoj reakčný čas je oveľa kratší. Lebo tvoja myseľ je ako počítač. Ak niekto niečo na teba podnikne, a ty máš na to len jednu odpoveď, tak tvoja myseľ dokáže tú odpoveď nájsť veľmi rýchlo. Tvoj reakčný čas sa tým veľmi skrakuje. Ale ak máš v hlave stovku techník, tak tvoja myseľ potrebuje prehľadať tých sto techník a vyhodnotiť ktorá z nich je najvhodnejšia. A to ťa robí stokrát pomalším. A to spôsobí, že v zápasoch budeš prehrávať.

Duchovný zápas je presne ako ten fyzický. Tvoja reakcia musí byť rýchla, jednoduchá, a efektívna. A preto zdôrazňujem, že sa treba držať pravdy Božieho Slova. Biblii nie je 15 rôznych. Je iba jedna. Niet 15 rôznych právd, pravda je len jedna. A tá pravda ťa vždy vedie späť k Ježišovi. Ježiš vždy bol a je Pravda. On pozná pravdu. Takže ako jednal On, to je ten správny spôsob jednania. Keby Ježiš kráčal v tele na Zemi teraz a prišiel by si k Nemu, a povedal by si "Vyučuj ma, chcem byť Tvojim učeníkom." Čo myslíte, ako by Ježiš odpovedal? "Poď, nasleduj ma." Ale tiež by povedal "Prečo mi vravíte Pane, Pane, a nerobíš to, čo hovorím?" Keby si povedal "Nuž, rabbi, páči sa mi Tvoje učenie, ale po nejakom čase mi je akési nudné. Vždy robiť to isté. Chcem vždy po nejakom čase niečo nové. Takže keď práve neučíš Ty, ja si odskočím hentam do tej inej školy, a budem počúvať aj iné vyučovanie, lebo mám rád nové veci." Čo by na toto povedal Ježiš? Povedal by to, čo už aj povedal "Nemôžeš slúžiť dvom pánom. Jedného budeš milovať a druhého nenávidieť. Alebo k jednému lipnúť a od druhého utekať. Vyber si. Nech je tvoje oko prosté." Ak nehľadiš jedným smerom, ak nasleduješ rôzne učenia na rovnakú tému, tak jedno z nich je chybné. Lebo pravda je pravda. Nie sú dve odlišné pravdy, je len Ježišova pravda.

List Efezanom, v kapitole 4 nám vraví, že sme cvičení a že päťica služobností nás má vycvičiť a vystrojiť, a keď to máme absolvované, tak máme vyzeráť ako Ježiš. Keď som pred mnohými rokmi začal trénovať bojové umenia, tak som nemohol chodiť k tomu trénerovi, ku ktorému som chcel. Nadviazal som s ním kontakt a povedal som "Chcem trénovať pod tebou". - "Ak nemôžeš dochádzať sem kde pôsobím, tak všetko čo môžem pre teba urobiť je, že mám videokazetu a tú ti môžem poslať. A ty môžeš trénovať podľa nej až dokiaľ nebudeš môcť prísť sem, a potom sa dáme dokopy, a môžeš trénovať priamo podo mnou." A tak som dostal tú videokazetu a začal som dôsledne imitovať to, čo som na nej videl. A robil som to verne. Každý deň asi 4 alebo 5 hodín. Pozeral som tú videokazetu a robil som presne to čo on. Keď sa pohol on, tak som sa pohol aj ja. Čo urobil on, to som urobil aj ja. Takto som to robil asi 2-3 roky. Nemal som žiadneho iného trénera. Mal som len tie videonahrávky. A potom som stretol jeho známeho, ktorý bol tiež trénerom. A začali sme sa rozprávať. A tento tréner povedal "Ukáž mi čo vieš". A tak ja som predviedol čo som sa naučil z tých videonahrávok. A on sa ma opýtal "Kedy a ako dlho si trénoval u toho trénera?" - "Nuž, nikdy som ho osobne nestretol, ale mal som jeho videonahrávky, a podľa nich som dôsledne trénoval." - "Ty si ho nikdy osobne nestretol?!" - "Nie, nikdy som ho osobne nestretol." - "To je ohromujúce, lebo sa hýbeš presne ako on." Na tomto príklade môžete vidieť, že keď trénujete pod niekým, tak nadobúdate jeho znaky, začnete podľa neho hovoriť, robiť to čo on, ba dokonca začínate myslieť ako on. A tak som si uvedomil, dokonca už vtedy, že by som nešiel trénovať k inému trénerovi, lebo on by mal iný koncept. A čo som natrénoval s videokazetou, to v reálnom zápase fungovalo perfektne. A tak som vedel, že ak by som začal trénovať kade-tade, a čerpať trocha od tohto trénera, a trocha od hentohto trénera, tak by som mal čoraz viac rôznych možností aké techniky použiť, a keď by prišiel čas čeliť protivníkovi, tak pre to množstvo potenciálnych techník by môj reakčný čas bol dlhší, a poklesla by moja efektívnosť v reálnom zápase.

Rovnako je to v kresťanstve. Mal som mnohých učiteľov, ale kľúčové bolo, že som mal vždy len jedného v danom období. Lebo som si uvedomil, že každý zmýšľal inak. A ja som hľadal takého, ktorý mal pravdu. Od každého som sa niečo naučil, a bolo mi to užitočné, ale potom som našiel jedného takého, ako apoštol Pavol povedal **môžete mať desať tisíc učiteľov, ale nie veľa otcov**. Pôvodné slovo preložené ako učiteľ znamená nevyspelý cvičiteľ. Takže presný preklad je "môžete mať desať tisíc nevyspelých cvičiteľov, ale nie mnoho otcov". Keď som toto čítal, tak som si niečo uvedomil. Sadol som si, prehodnotil som si všetkých dostupných biblických učiteľov tej doby, a rozhodol som sa "Toto je ten muž, ktorý má pravdu" A potom som počul, že on bude slúžiť v zbore blízko môjho bydliska, a tak som tam išiel. Sedel som vo veľkom dave zhromaždených ľudí, a potom tam mali stretnutie len pre slúžiacich. A ja som v tom čase nebol slúžiacim v zmysle ľudských kritérií. Ale aj tak som prekĺzol na to stretnutie a bol som veľmi tichý. Nechcel som na seba upútať žiadnu pozornosť, lebo som sa obával, že by ma odtiaľ vyhodili. A na pódiu mali panel učiteľov usadených okolo stola. Boli to všetko najznámejší kresťanskí učelia tej doby. Pred sebou mali stôl a ja si pamätám ako som sedel a pozeral sa na ten panel učiteľov sediacich za tým stolom. A pripadalo mi to ako ten obraz Poslednej Večere. Boli tam všetci pokope. A medzi nimi všetkými, ten ktorého som si vybral ja, toho som videl ako Ježiša, ktorý sedí uprostred toho stola. Takto som to vnímal ja. Všetci tí ostatní to boli jeho učeníci. A

tak som si pomyslel "Ak sa mám ísť učiť od niektorého z týchto ľudí, išiel by som za Ježišom, alebo za jedným z Jeho učeníkov?" A povedal som si, že chcem ísť k Ježišovi. A keď nám dovolili klásť im otázky, tak som zdvihol svoju ruku. A mal som najprv vstať a predstaviť sa. A potom som mal povedať komu z nich kladiem svoju otázku. A tak som vstal, povedal svoje meno, a povedal som "Táto otázka je pre Dr. Sumralla". Popravde, ani si len nepamätám akú otázku som mu položil. Tak veľmi som sa bál, že by sa pozrel na mňa a povedal by "Ty nie si slúžiaci, však?" a poslal by ma preč... A tak som si počkal, položil som svoju otázku, on na ňu odpovedal, ale pred tým ako by som si sadol, opýtal sa on mňa: "Ako rýchlo môžeš prísť do môjho zboru v South Bend v štáte Indiana?" - "Len čo dorazím domov, zariadim si to, a pôjdem." - "Keď tam dorazíš, príď ma navštíviť." - "Dobre!" Toto zhromaždenie skončilo, a ja som išiel k svojim blízkym, ktorí tam ešte boli na inom hlavnom zhromaždení, a povedal som svojej manželke - "Pôjdem do South Bend v štáte Indiana" - "Prečo?" - "Dr. Sumrall mi povedal, aby som tam prišiel." - "Prečo?" - "To neviem, ale je to moja príležitosť, a nechcem ju premárniť." A tak sme išli späť domov, vzdali sme sa nášho bývania, a ja som nemal ani len auto. A moja manželka a deti išli bývať k jej sestre. A mal som peňazí akurát tak na autobusový lístok. Mal som športovú cestovnú tašku a v nej zopár šiat. Sadol som na autobus a cestoval som dva dni, aby som dorazil do jeho zboru. A keď som tam prišiel, nešiel som ho žiadať o pracovné miesto, ale išiel som si nájsť dve práce, aby som si našetril na prisťahovanie svojej rodiny za mnou. Išiel som ho navštíviť a keď som zaklopal na jeho dvere tak on stroho povedal "Ďalej." A tak som otvoril dvere, vošiel som do jeho kancelárie a on tam písal. Ani na chvíľku sa nezastavil, ani len nezdvihol zrak aby sa na mňa pozrel, len písal ďalej. A pamätám si, že pred tým ako som odišiel z Texasu za ním, som povedal svojej manželke "Musím vedieť dve veci." Jedna z nich bola: Ako môžem vedieť kedy som vedený Duchom? A keď som prišiel k nemu, tak som chcel vedieť kedy som vedený, a je to pre mňa nezabudnuteľné, lebo on písal, a ja som nepovedal ani slovo. A tiež som povedal svojej manželke, že potrebujem vedieť ako rozoznám Božiu vôľu. Lebo som veril, že keď budem poznať Božiu vôľu, a keď budem vedený Duchom, tak Boh sa postará o všetko ostatné, aby to fungovalo. Takže on tam písal, a potom odrazu zastal. Zdvihol zrak a povedal "Aby si poznal vôľu Božiu, čítaj Bibliu. Aby si bol vedený Duchom, konaj Bibliu." A potom sa späť sklonil k svojmu písaniu. A ja som tam len ostal stáť, a už som mal svoje odpovede. Pomyslel som si, "Čo mám robiť teraz? Ísť späť domov?" A tak som tam len tak stál. A on písal ďalej. Až nakoniec povedal "Teraz môžeš ísť, porozprávame sa neskôr." A tak som z jeho kancelárie odišiel a zapojil som sa do toho zboru.

Mal som svoje zamestnanie, býval som u jednej rodiny, ktorá mi dovolila bývať v ich dome, až dokiaľ som si našetril na to, aby som mal byť. Potom som poslal pre svoju rodinu, a prisťahoval som ich k sebe. Boli sme tam takmer 4 roky. Nemal som v tom zbere žiadny pracovný úväzok, ale dobrovoľnícky som sa zapájal do všetkého bezodplatne: uvítač pri vstupe, uvádzač, pomocník pri zbierkach, a tiež potrebovali niekoho, kto by v noci dvíhal telefón keď ľudia volali s prosbou o modlitbu. Čiže každú noc, keď som nemal nočnú smenu vo svojom zamestnaní, tak moja manželka a ja sme išli do zboru a odpovedali na telefonáty s prosbami o modlitby po celú noc. Naše deti tam zaspávali na laviciach v sále a spali tam celú noc. A v nedeľu ráno, po tom ako sme v sobotu cez noc pracovali pri tých telefónoch, sme tam boli úplne prví na zhromaždení, takže sme vždy mali miesta v prvom rade. Lebo sme položili svoje deti na lavicu, aby nám držali miesta. Ľudia sa na ne pozerali ako spali, a nechali ich tak. A keď sme boli pripravení začať zhromaždenie, tak sme zobudili naše deti a vzali sme ich na detské zhromaždenie. Ale nechali sme si tam svoje Biblie, a potom sme sa vrátili a posadili sme sa. Takže keď Dr. Sumrall kázal, ja som bol od neho len zo dva a pol metra. Vždy som tam mal svoje pero a papier. Zapisoval som si všetko čo povedal. Lebo som vedel, že čo si zapíšeš, to si zapamätáš. Takže som si robil poznámky. A on prijímal otázky. Mali sme ich napísať na papieriky a vložiť do zbierkového vedierka keď putovalo popri nás. A po zbierke priniesli tie otázky dopredu, on ich vyťahoval, bez toho že by si ich bol vopred prečítal, dal ich na kôpku, požehnal zbierku, personál ju zval preč, a potom on vytiahol otázku. Videl ju po prvý krát. Nečítal to tam celé, len vytiahol otázku a prečítal ju nahlas, pričom očakával, že mu Duch Svätý dá odpoveď. A pri tom som sa naučil ako prijímať otázky. A za toto obdobie som sa naučil viac ako od všetkých iných učiteľov, ktorých som mal predtým. A občas tam pozvali hosťujúceho kazateľa. Niektorí z nich boli tí najznámejší kazatelia tej doby. Ale pre mňa to nič neznamenalo, len ma to našťvalo, lebo ja som sa presťahoval na druhý koniec Ameriky nie na to aby som počúval iných chlapíkov, ja som chcel počúvať len Dr. Sumralla. On bol ten, koho tí ostatní vždy spomínali, a na koho odkazovali. Keď vyučovali o daroch Ducha, tak vždy vraveli "Toto som sa naučil od Dr. Sumralla." Ak vyučovali na všelijaké iné témy, napr. ako sa učili vyháňať démonov, tak povedali "Toto som sa naučil od Dr. Sumralla." A keď som toto počúval neustále, tak som sa rozhodol "Prečo by som mal počúvať učeníkov? Chcem sa to učiť priamo od Dr. Sumralla. Takže som tam išiel a učil som sa z prvej ruky.

Prečo vám toto všetko spomínam? Lebo vám chcem priblížiť čo sme zažívali ostatných 20 rokov. Každá služba, ktorá je dnes známa, keby som ich vymenoval, poznali by ste ich, všetci sú dnes známi, pokiaľ ide o uzdravovanie, pokiaľ ide o Božiu moc, pokiaľ ide o rozumenie tomu, kým sme v Kristovi, tých všetkých sme vyučili my. A rozdiel je v tom, že ja som sa zaviazal Bohu ohľadne určitých vecí: ako budeme nakladať s peniazmi - že naša viera je v Boha a nie v ľudí, takže nebudeme nikdy žiadať či žobrať o peniaze a nikdy nebudeme používať žiadne finty. Ale žiaľ mnohí z ľudí, ktorí sa učili od nás, neprijali také isté záväzky. Tiež

sme sa zaviazali, že nebudeme vyvyšovať samých seba. Vždy som zdôrazňoval, že sa budem usilovať aby som nebol žiadnym superhrdinom, ale že jedine meno Ježiša je dôležité, a nie meno Curryho Blakea, nie meno Johna Lakea, žiadne meno žiadneho človeka nie je dôležité. Zaviazali sme sa, že budeme vyvyšovať Ježiša v prvom rade a na prvom mieste. Ale k takýmto záväzkom nemôžete donútiť všetkých ostatných ľudí. A mnohí z nich vyvyšujú samých seba. Zaviazali sme sa Bohu, že nikdy nebudeme preháňať svedectvá o žiadnom uzdravení ani žiadnom zázraku, že budeme hovoriť o veciach presne tak, ako sa stali, a ak by Boh chcel, aby sme sa Ním chválili viac, tak by musel vypôsobiť väčšie zázraky. K tomuto sme sa zaviazali na samom začiatku. Ale žiaľ, niektorí z tých, ktorých sme my vyučovali, neprijali takéto záväzky. Boli ľudia, ktorí s nami spolupracovali, a ja som ich musel vyhodiť, lebo prehánali. Spolupracovať chcem s ľuďmi poctivými a charakternými. Nezáleží mi na tom aký slávny je ten či onen. Pokiaľ nie je poctivý a charakterný, tak je slávny iba na Zemi, ale nie na Nebi. Takže spolupracujeme len s ľuďmi ktorým dôverujeme. Takže to, že som tu už tretíkrát, by vám malo ukázať akú dôveru máme k nášmu bratovi pastorevi Vitalijovi. Takže s ním spolupracujeme a dokonca sme sa v tomto období rozhodli, že založíme našu biblickú školu pre Európu a Rusko, a jej centrála pre Európu a Rusko, bude práve tu. Amen! Transformujeme spôsob našej činnosti v Európe, a od budúceho roka (2017) budeme cestovať znova do Kyjeva a tiež do Petrohradu, Moskvy, Rostova, Nemecka, Francúzska, na Slovensko(?), do všetkých európskych krajín. Už príliš dlho sme opomínali Európu. Takže v nadchádzajúcom období budeme v nej tráviť viac času. Chceme s vami spolupracovať. Máme také príslovie, a možno sa vám ani nebude páčiť, ale u nás v Texase sa vraví asi takto: Tancuj s tým, kto ťa sem doviedol. Takže pracujeme s ľuďmi, ktorí sú seriózni, oddaní, nasadení, zrelí, veria pravde, neskáču z jedného učenia na iné. Nikdy som netrénoval naraz u viacerých trénerov. Vždy som trénoval iba u jedného trénera. A zameral som sa, moja pozornosť bola sústredená, a moja myseľ nebola rozpoltená. Počúval som pravdu a držal som sa pravdy. Môžem vám povedať, že som čítal celkom veľa, možno všetky, knihy o uzdravovaní. Mám ich doma v knižnici, a popravde, väčšinu z nich by som si asi znova nekúpil. V niektorých prípadoch moju myseľ kazili a nie obnovovali. Skôr ma od Božieho Slova vzdľavovali. A tak som to uzavrel, že konaním toho čo som našiel v Biblii o uzdravovaní som našiel pravdu, lebo tie výsledky, ktoré sme zažívali, tie dokazovali, že je to pravda. Takže keď som našiel pravdu, tak už som nechodil z jednej uzdravovacej konferencie na druhú. Zatiaľ čo iní behali po rôznych konferenciách, ja som precvičoval tú svoju jednu techniku a neustále som sa v nej zlepšoval. A nemal som rôznych trénerov, ktorí by mi vraveli rôzne veci. Mal som už len jedného učiteľa a ja som ho nasledoval a Duch Svätý prinášal na povrch pravdu.

Rád by som ťa povzbudil, prijmi rozhodnutie. Nerob k každého rožku trošku. Ak vieš o niečom, že je to pravda, tam zatiahni na hĺbinu, preštuduj si to úplne a dôsledne, spolupracuj s ľuďmi, ktorí to poznajú, a staň sa v tom veľmi dobrý. Všimol som si, že ak sa sústreďíš na jednu vec, tak sa v nej staneš veľmi dobrý. A keď sme začali vidieť naše výsledky, začal som sa Boha pýtať "Prečo to funguje takto dobre? Čo spôsobuje, že sa tomu takto darí?" A On mi začal ukazovať prečo tá časť uzdravovania funguje tak dobre. Je to preto, lebo objavuješ kým si ty v Kristovi, a kým je On v tebe. A tak som povedal "Vyučuj ma tieto veci" A tak, Boh ma to začal vyučovať. A za niekoľko rokov to všetko začalo do seba zapadať, a ja som si uvedomil, že výsledky v uzdravovaní dosahujeme nie len preto, že rozumieme uzdravovaniu, ale preto, lebo sme rozumeli kým sme v Kristovi. A keď sme začali rozumieť tomuto, tak už prestalo záležať na spôsobe ako som slúžil. Bol som schopný slúžiť skrze Ducha Božieho v súlade s princípmi školenia Špecialista na uzdravovanie Božou mocou (DHT, Divine Healing Technician). A tak som si uvedomil, že je potrebné vyučovať ľudí o tom, kým sú v Kristovi. A toto nazývame seminár Nový človek, ktorý vyučujeme. A potom sme začali vidieť, že to funguje takto. A zatiahli sme na hĺbinu tam. A opýtal som sa Boha "Ako to, že niektorí ľudia to pochopia rýchlejšie ako iní?" A On mi to ukázal týmito slovami "Je len jeden spôsob, ktorý som ti povedal, ako môžeš zmeniť svoj život. Ten spôsob je v Liste Rimanom 12:1-3. Tvoj život sa transformuje jedine obnovením tvojej mysle. A tí ľudia, ktorí to dokážu uchopiť najrýchlejšie, to sú takí, ktorí sa zbavia rušivých vplyvov a nepreskakujú z jedného vyučovania na iné, ale zamerajú sa na pravdu o novom stvorení pri súčasnom porozumení princípom uzdravovania, a obnovujú svoju myseľ podľa Slova Božieho." - "Ako môžeme toto zrealizovať?" A On ma počas niekoľkých ďalších rokov vyučoval ako to treba zrealizovať. A jedného iného dňa som sa Boha opýtal "Chýba nám niečo?" Ľudia nás žiadajú, aby sme ich vyučovali o daroch Ducha. Žiadajú nás aby sme im pomohli rozbehnúť sa v oblasti prorocstva. A my to robievame. Nie vždy to zdôrazňujeme, lebo sa usilujem viesť ľudí k tomu, aby vyrastali do podoby Ježiša, a nie zdôrazňovať jednotlivé kroky, ktorými sa do toho cieľa dostanú. A tak, jedného dňa som sa Pána opýtal "Čo treba aby sme robili ďalej? Ľudia nás vnímajú len ako uzdravovaciu službu." On odpovedal "To je preto, lebo v tomto období je väčšina ľudí v Cirkvi nevyspelých. Všetko čo dokážu vnímať je fyzické uzdravenie. Nerozumejú že dôvod prečo to funguje je kvôli novému človeku. A nerozumejú, že doviesť nového človeka k tomu, aby žil tak ako má, si vyžaduje, aby bola obnovená jeho myseľ. Preto som ti dal toto." A bolo to ako keby so mnou urobil zopár krokov dozadu, aby som videl celkový obraz.

Biblia hovorí, že sme stvorení z troch častí. Hovorí, **nech nás Boh posväťí celých, ducha, dušu i telo**. Takže sme zložený z troch častí. Sme duch, máme dušu a žijeme v tele. Bez tela tu nezostaneš. Nechceš ani získať celý svet a stratiť svoju dušu. Ale náš Otec Boh je otcom duchov. Takže sme duch. Takže Boh chcel, aby

sme my boli schopní školiť celého človeka. A tak, najprv nám dal odpoveď na jednu tretinu. Najprv nám dal odpoveď na problémy v oblasti tela. A tá odpoveď sa nazýva školenie Špecialista na uzdravovanie Božou mocou (DHT, Divine Healing Technician). Toto je odpoveď pre fyzické telo. Potom nám On dal odpoveď na problémy ducha. Toto sme nazvali seminár Nový človek (New Man Seminar). A potom nám dal odpoveď pre oblasť duše. A toto sme nazvali Obnova mysle (Mind Renewal). A potom mi ukázal toto "Dal som ti úplnú výbavu. Ak budú ľudia študovať tieto tri veci, a zamerajú sa na ne, až kým ich všetky tri úplne pochopia a úplne žijú, tak budú úplní - duch, duša a telo. A dary Ducha len vychádzajú z tohto celku. Fungovanie v prorockej oblasti, v znameniach a divoch, to všetko vychádza z tohto celku. Ak budeš pokračovať a verne sa držať toho, čo som ti ukázal, tak nakoniec Telo Kristovo vyrastie a doženie zameškané, a uvidí aké prosté to celé je." A potom mi ukázal dôkaz tej jednoduchosti tohto posolstva. Ukázal mi to, o čo som sa s vami podelil hneď v prvý deň, sa mi zdá. Ako apoštol Pavol vyslaný na svojich misijných cestách vynakladal iba 2-3 mesiace na každom z tých miest, a keď z každého takého miesta odchádzal, tak tam zanechával plne fungujúci cirkevný zbor. Keď hovoríte s väčšinou zakladačov zborov, tak aby niekto bol schopný založiť zbor a zanechať ho po 2-3 mesiacoch, to je neslýchané. Mnohí zakladači zborov trávajú na jednom mieste roky a snažia sa zasadiť zbor tak, aby sa uchytil. Ale apoštol Pavol na to vynakladal iba krátky čas. Lebo on ich vycvičil žiť ako nové stvorenia. Toto bolo jeho zjavenie. Kým si v Kristovi, a kým je Kristus v tebe, nádej slávy. Toto ich vyučoval. Keď budeš ľudí cvičiť v tomto a keď im ukážeš ako si majú obnovovať svoju myseľ, tak uzdravenia, znamenia a divy sa budú diať a Cirkev bude pevne založená a bude priťahovať ľudí. Nové stvorenie môžeš študovať po zvyšok svojho života. Ale nám stačia len tri mesiace na to, aby sme učeníkov úplne vystrojili ako služobníkov Evanjelia. Robíme to prostredníctvom našej biblickej školy. Naša škola je rozložená do dvoch rokov. V každom roku iba 3 mesiace. Pred dvomi mesiacmi sme slávnostne ukončovali prvý ročník našej biblickej školy. Mnohí z nich na jej začiatku nevedeli vôbec nič. Vzali sme ich so sebou do Afriky. Jeden tím som vzal ja a potom neskôr prišiel ešte jeden tím. Väčšina z nich boli mladí, krátko po dvadsiatke. Mnohí predtým nikdy nezažili, že by ich Boh použil v moci. Dali sme ich do tej školy, tam sme ich prakticky cvičili, a keď sme ich vzali do Afriky, tak zažívali zázraky. A robili to správne. S týmito mladými ľuďmi by som šiel kamkoľvek a zakladal by som s nimi zbory, lebo sú pevní. Sú pevní v Evanjelii. A stali sa takými za 3 mesiace. Lebo sa držíme pravdy. Držíme sa jednoduchosti pravdy Evanjelia a ono funguje. A títo absolventi prvého ročníka uzdravovali chorých ešte pred tým ako by absolvovali celé štúdium. Mnohé z ich svedectiev sú už na našej web stránke. Ďalšiu školu ideme mať ďalší rok, a študenti sa už zapisujú. Neplánujeme ísť do šírky, plánujeme ísť do hĺbky. A keď skončíme, tak absolventi budú schopní ísť kamkoľvek na svete a zakladať zbory, ktoré budú postavené na skale. Nebudú trápne čudní ani povrchné leniví, ale budú to pevne zakorenení kresťania, príklady kresťanov vo viere, spravodlivosti, vytrvalosti. Príklady hodné nasledovania. Na takéto výsledky sa táto škola zameriava. Poviem vám čo robíme odlišne, a to potvrdzuje tie veci, ktoré som vás vyučoval. Svetské univerzity, ba dokonca aj cirkevné semináre, ti dávajú plný študijný plán. V pondelok máš jeden predmet, druhý predmet a tretí predmet. A v utorok máš štvrtý predmet a piaty predmet. A keď preskakuješ z jedného predmetu na druhý, ak študuješ niečo o deviatej ráno, niečo iné o desiatej, a niečo ďalšie úplne odlišné o jedenástej, tak pri každej zmene predmetu musíš mentálne preradiť na inú rýchlosť. Obvykle aj preto, lebo zároveň meníš aj vyučujúcich. A robiť veci takto, to zaberie 9 mesiacov. Takže pred 30 rokmi, čo bolo ešte pred tým ako som vôbec mal biblickú školu, som sa opýtal Pána "Ako by si Ty chcel, aby sme my robili našu biblickú školu?" A On mi odpovedal "Najprv uveď vojakov na bojisko čím skôr." A ukázal mi ako dať dohromady takú školu. Naša škola funguje zatiaľ 6 rokov, ale On mi toto ukázal pred 30 rokmi. Povedal "Keď vyučuješ, tak neuč viac predmetov v ten istý deň. Namiesto rozptýlenia toho učiva v čase, radšej to sústreď a všetko z toho predmetu oduč naraz." A tak sme to skondenzovali a môžeš absolvovať 1 predmet za 1 týždeň. A pritom sa môžeš naučiť to isté, čo inak trvá 9 mesiacov. Tvoja myseľ už nebude rozdelená, ale bude zameraná a sústredená na jednu vec. A keď sa plne sústreďíš na jeden predmet, tak začneš v tej oblasti získavať zjavenie. Takže vyučujeme 1 predmet za 1 časový úsek. A keď študenti ten predmet absolvujú, tak ho naozaj ovládajú. A potom ich uvedieme do ďalšieho predmetu. Takto teda robíme našu biblickú školu a v tom je odlišná od iných biblických škôl po svete. A produkujeme lepších vojakov duchovného boja za kratší čas, ktorí dosahujú lepšie výsledky než akákoľvek iná škola z tých, o ktorých viem. A toto chceme robiť aj tu a v Európe.

Otázky o Kráľovstve Božom

Máme tu niektoré z vašich otázok. Jedna sa týkala verša, s ktorým sme začali, ale nešli sme vo výklade ďalej, lebo sme sa vydali iným smerom. Ide o Matúša 7:21-23 a tam sa vrátíme. Predtým sme začali vo verši 13. Budeme pokračovať vo verši 17 ako odpoveď na tú otázku. **Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie a zlý strom rodí zlé ovocie. Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie, ani zlý strom nemôže rodiť dobré ovocie.** Tu je odpoveď. **Každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. Po ich ovocí ich teda poznáte. Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane! vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Mnohí mi povedia v ten deň: Pane, Pane, či sme v tvojom mene neprorokovali? Nevyháňali sme v tvojom mene démonov? Nerobili sme v tvojom mene mnoho mocných činov? Vtedy im odpoviem: Nikdy som vás nepoznal. Odíd'te odo mňa, páchatelia neprávostí!** Odtiaľto budeme ešte

pokračovať, ale najprv mi dovoľte uviesť príklad. Ježiš vyslal dvanástich a oni uzdravovali chorých a kriesili mŕtvych a vyhánali démonov. A predsa Judáš bol diabol od začiatku. Ale Ježiš vyslal všetkých dvanástich. Takže aj Judáš vyhánal démonov, uzdravoval chorých, a treba pamätať na to, že žiadny z učeníkov ešte nebol znovuzrodený. Lebo nemožno byť znovuzrodený pred tým ako by Ježiš preliat svoju krv a ako by bol zabitý na kríži. Takže oni neboli znovuzrodení. Ale verili v Neho. Verili v Ježiša ako v Mesiáša, mali vieru v konanie toho, čo im On povedal že majú robiť. **A bol ešte jeden človek, ktorý nebol ani členom tej partie dvanástich, a oni prišli za Ježišom a povedali v zmysle "Pane, videli sme ako ešte niekto vyhánal démonov v Tvojom mene, ale nebol členom našej skupinky, tak sme mu bránili." A Ježiš odpovedal "Nebráňte mu, ak robí mocné činy v mojom mene, tak on nebude o mne hovoriť zle".** A my ani len nevieme kto vôbec tým človekom bol. Ale nikto z nich nebol znovuzrodený. Verše 21-23 nám ukazujú ako Ježiš povedal vo verši 23 tým ľuďom, ktorí robili tie veci: "Nikdy som vás nepoznal." Takže títo sú neznovuzrodení ľudia. A všimnite si čo tu tiež Ježiš hovorí: "Odíďte odo mňa, páchatelia nepravosti!" Nepravosťou nebolo prorokovanie či vyhánanie démonov. Oni ešte stále boli v hriechu, keďže to neboli znovuzrodení ľudia. Ale predsa robili mocné činy v Jeho mene. Preto musíme byť opatrní. Či niekto má pravdu alebo nie, to sa dá rozlíšiť podľa jeho učenia. Biblia hovorí dokonca aj to, že v posledných dňoch bude Satan vedieť, že jeho čas sa kráti, a tak príde s lživými znameniami a divmi, a ľudia budú robiť niektoré veľmi ohromujúce veci. Ale budú to poslovia Satana a nie Ježiša. Takže len to, že niekto dokáže konať niečo čo ťa ohromí, ešte neznamená, že ten človek je vysporiadaný s Bohom. Duchovná moc sa uvoľňuje vierou. A ľudia môžu veriť, že Ježiš uzdraví chorých, takže môžu mať vieru v Neho na zázraky, a predsa nemusia mať vieru v Neho ako svojho Pána. Slovo Božie má moc samo v sebe a treba si uvedomiť, že ak kážeš pravdu, tak hocikto jej môže uveriť a napríklad aj nadobudnúť uzdravenie. A predsa, osoba, ktorá to kázala, tomu ani veriť nemusela. Ten človek len kázal to, čo niekde počul alebo čítal. A ľudia môžu dokonca medzi sebou zdieľať, že ten človek bol uzdravený pri vyučovaní tamtoho vyučujúceho. Nuž, on bol uzdravený svojou vierou v Boha, na základe toho, čo počul. To však ešte nepotvrďuje tú osobu, ktorá to kázala. Preto mohol Ježiš vysloviť také veci ako sme tu počuli. Apoštol Pavol vyučoval Timoteja: **dávaj pozor na svoje učenie**, inými slovami "vyučuj pravdu", ... **pretože správnym učením nielenže nadobúdaš spásu ty, ale aj tí ľudia, ktorí ťa počúvajú.** Toto je jeden z dôvodov prečo neustále zdôrazňujem Písmo. Lebo k Písmu sa vždy musíme vracieť, je to jediná čistá pravda, a jedine na Písme máme zakladať našu vieru. Všimnite si, hneď za týmito vecami hovorí Ježiš od verša 24 toto: **A tak každý, kto počúva tieto moje slová a plní ich, bude sa podobat' múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa lejak, prihnali sa vody, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom, ale nezrútil sa, lebo mal základy na skale.** A potom hovorí opak: **No každý, kto počúva tieto moje slová a neplní ich, bude sa podobat' na nerozumného muža, ktorý si postavil dom na piesku. Spustil sa lejak, prihnali sa rieky, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom a dom padol a jeho zrúcanina bola veľká.** Všimnite si tieto dva príklady. Dvaja muži postavili dva domy, a jeden budoval na pravde Božieho Slova, a druhý nie. Na čom záležalo či budoval na pravde Slova alebo nie? Ježiš o tom povedal toto: **počúva moje slová a koná ich.** Teda, budovanie na skale je konanie slov Ježiša, a budovanie na piesku je nekonanie slov Ježiša. Rovnaký lejak prišiel na oba domy, rovnaké záplavy, rovnaký víchor. Ale jeden dom obstál a druhý nie. Všimnite si jediný rozdiel medzi tými dvomi mužmi. Obaja počúvali Slovo. Obaja počúvali rovnaké Slovo. Jeden sa rozhodol konať to, druhý sa nerozhodol konať. Takže jediný rozdiel medzi nimi dvomi bol v tom, ako naložili s Božím Slovom. Jakub nám hovorí, že **máme byť nie len poslucháčmi Slova, ale aj konateľmi Slova.** To isté tu hovorí Ježiš. Ale všimnite si čo o tom hovorí Jakub: **Ak počúvaš Slovo a nekonáš ho, tak zavádzaš, podvádzaš samého seba.** Vravím vám, veľká časť kresťanskej komunity je podvedená. Podviedol ich nie diabol, ale oni sami seba. Lebo sa nazdávajú, že chodením do zboru a počúvaním kázania plnia Slovo Božie. A predsa Slovo neplnia. Oni Slovo len počúvajú. Ak počúvaš Slovo a nekonáš ho, tak podvádzaš samého seba, buduješ na piesku, a tvoj dom spadne. Tvoj život sa zrúti. Keď prídu búrky, tak neobstojíš. A tak, je nutné, aby sme sami seba skúmali a postarali sa o to, že Slovo nie len počúvame, ale že aj konáme to, čo počúvame. Tu je jedno zo špecifik našej práce. Vyučujeme čo treba robiť a ako to treba robiť. Prakticky. Do reálneho života. V aktuálnom čase. Môžeš to konať ihneď. Vo svojom každodennom živote. Nemusíš čakať kým budeš mať sny a videnia, kým ti zaznie počuteľný hlas z Neba. Vyučujeme a povzbudzujeme tak, že môžeš odiaľto odísť rovno na ulice a prakticky uplatňovať učenie Biblie: vyslobodzovať zajatých, uzdravovať chorých, zachraňovať stratených. To sú praktické veci, ktoré môžeš konať ihneď, bez otáľania. Nevravíme že musíš čakať na zjavenie z Tretieho Neba, čakať až dokiaľ získaš špeciálny druh nového pomazania. Alebo že sa musíš dobýjať dokiaľ sa neroztvorí nebesia. Takéto veci kážu iní. Ale ich zaujímajú tvoje peniaze viac ako tvoja duša. Prišiel som sem bez toho, že by som niečo očakával od vás. Očakávam jedine to, že Slová Božie budete nielen počúvať, ale aj konať. Neprišiel som brať, prišiel som dávať. Neprinášam triky, neprinášam šou. Prinášam vám prosté a čisté Božie Slovo. A v tomto hodlám pokračovať po zvyšok svojho života. Ako apoštol Pavol, mohol by som hovoriť o videniach, o snoch, o znameniach, ktoré sa stali. Ale tieto záležitosti neboli určené pre vás, boli pre mňa pre to konkrétne obdobie. A, popravde, do toho vás nič. Ak naozaj potrebuješ videnie, tak Boh ti nejaké dá. Ale objavil som to, že vždy keď išlo v boji do tuhého, tak neboli to tie videnia, čo mi skutočne pomohlo prejsť skrz. Skutočným kľúčom k víťazstvu bolo, že som pevne stál na Božom Slove. Takže neprišiel som sem rozprávať o mojich videniach. Prišiel som hovoriť o

vašej Pomoci, ktorou je Pán Ježiš, a Slovo Božie. A na toto sa zameriavame. Nezaujímajú ma žiadne ľudské náboženské prikrášlenia. Zaujímam sa o reálne ľudské životy. Mojou najväčšou túžbou je, aby som, keď sa vrátim domov, počúval správy a svedectvá o tom, že kráčate v pravde, a že porážate diabla každý deň svojho života, a že prinášate slávu nášmu Kráľovi. Po tomto túžim. To by bol ten najväčší darček, akým by ste ma mohli obdať - keď budem vedieť, že kráčate v pravde. Amen? Takže držíme sa Slova Božieho.

Ďalšia otázka: "Keď sa modlíš za vyslobodenie od ducha epilepsie, mal by sa vždy prejavíť? A ak sa neprejavuje, mal by si tlačiť a modliť sa dokiaľ sa neprejaví? Alebo by mal prestať?" Počúvajte prosím pozorne. Sú kazatelia, nenazvem ich Boží muži, ale kazatelia, ktorí radi robia šou tým, že nechávajú diabla prejavovať sa. Chcú sa pohrávať s vašim želaním vidieť niečo. Vedia, že ľudom sa páči šou, a tak ju chcú hrať tým, že sa pohrávajú s diablom. Usilujú sa dotlačiť ho k tomu, aby sa prejavil. A potom to nahrajú a predávajú ti tie videonahrávky. Lebo vedia, že šou sa dobre predáva. A tak sa stávajú majetnými keď zarábajú na vás. Toto podujatie patrí Ježišovi. Nedovoľujeme aby sa démoni pokúšali ukradnúť Ježišovi hlavnú rolu. A preto, na našich zhromaždeniach len veľmi zriedkavo mávame prejavovania sa démonov. Pred tým ako vôbec máme zhromaždenie, pripomeniem diablovi, že je zviazaný, nebude sa môcť predvádzať, nebude sa môcť snažiť ukradnúť Ježišovi hlavnú rolu, takže ostane ticho, bude mať ústa zavreté, a keď som pripravený vyhnúť ho, tak pôjde preč. Lebo treba aby sme si pamätali, že ak sa pozeráš na prejavovanie démona, tak jediný spôsob ako to môžeš vidieť, je ten, že on nejakou ublíži dotýčenému človeku. Buď ho prinúti spadnúť na zem, alebo triasť sa, alebo kričať, alebo peniť z úst. A nám ľudom sa tak žiada vidieť nejakú šou, že zabúdame na to, že kým my sa pozeráme ako sa ten démon prejavuje, tak on vlastne trýzni ľudskú bytosť. A niektorí kazatelia chcú nechať démonov prejavovať sa, a to oberá dotýčeného človeka o ľudskú dôstojnosť. **Ten človek bol stvorený na podobu a obraz Boha.** A niektorí kazatelia chcú nechať diabla aby trýzil človeka, a robiť šou, a ešte k tomu na nej aj zarábať. My takéto niečo rázne odmietame. A ak sa diabol pokúša prejavovať, tak ideme po ňom veľmi rýchlo. Hneď ako prvé mu prikážeme aby sa prestal prejavovať, aby zavrel ústa, a pripomínáme mu, že tam nemá žiadne miesto ani autoritu. A potom mu prikážeme odísť. Aby som mu prikázal odísť, na to nemusím vidieť ako sa prejavuje. Prikážem mu odísť, a viem, že ma musí poslúchnuť, kvôli menu Ježiš. Takže voči ľudom v zhromaždení mám úctu. Ctím si ťa ako Božieho človeka, rešpektujem že si bol stvorený na podobu a obraz Boží. A odmietam vyrábať šou na tvoj účet. Amen? Takže toto nedovoľujem. Toto podujatie a hlavná rola patrí Ježišovi. Ak by som v kine pozeral film a niekto by začal kecať, smiať sa a vyrušovať sledovanie toho filmu, takému človeku by som povedal "Buď ticho a sadni si, snažím sa pozrieť si film!" Neprišiel som sa pozerat' na nich, takže oni by mali odísť. Tak isto je to s diablom. Dúfam, že ste sem neprišli pozerat' sa ako sa prejaví nejaký démon. Dúfam že ste prišli počuť Slovo Božie. Lebo tam je vaša pomoc. Amen?

Ďalšia otázka "Koľko času denne vynakladáš na čítanie Biblie a modlitbu? Postíš sa?" Za prvé. Koľko času denne vynakladám na čítanie Biblie. V prvom rade, čo najviac. Časový rozvrh mám napätý, takže v rôzne dni je rôzna dĺžka toho ako dlho mám otvorenú Bibliu a čítam ju. A som vďačný, že teraz máme Bibliu v niekoľkých formách. Môžem si otvoriť mobil a čítať Bibliu. Otvoriť iPad a čítať si Bibliu, hoci aj nemám pri sebe papierovú Bibliu. Ale najdôležitejšie je toto, a treba aby ste si to pamätali, žiaden z učeníkov Ježiša nechodil hore-dole s Bibliou pod pazuchou. Amen? Ich Biblia bola Stará Zmluva, a mala formu obrovských zvitkov v synagógach. Takže nemohli chodiť sem-tam a čítať to. Ale, museli sa to učiť od raného detstva, a mali za úlohu rozjímať nad tým vodne-vnoci. Takže hlavný kľúč nie je v tom ako veľa čítaš Bibliu, ale koľko z Biblie je v tebe. Lebo hoci aj by som v danej chvíli Bibliu nečítal, predsa môžem o nej rozjímať. Ak sedím ticho a ty prídeš a začneš ku mne hovoriť, tak budeš prerušovať moje vynakladanie času na Bibliu, lebo rozjímam, neustále. Ešte sa trocha vrátim k niečomu. Pred tým ako ma vôbec niekto žiadal o kázanie, keď nebolo žiadneho náznaku, že vôbec budem robiť niečo také ako robím teraz, keď som nemal žiadne pozvania komukoľvek kázať, v tom čase som mal k dispozícii veľa času. V tom období som vynakladal na štúdium Biblie 15-16 hodín denne. Každú sekundu, ktorú som mohol, som sa zaoberal čítaním Písma. Vyhľadával som slová v Konkordancii. Vnímal som naliehavosť toho, aby som čítal a čítal a študoval. A raz som sa Boha opýtal: "Prečo je vo mne toto pudenie?" Lebo, popravde, nevidel som okolo seba iných takýchto ľudí. A On ku mne prehovoril a povedal mi toto: "Vynalož na to všetok dostupný čas v tomto období. Študuj koľko sa ti len dá, teraz. Lebo prichádza obdobie, že nebudeš mať čas na čítanie Biblie, kvôli požiadavkám ľudí na tvoj čas." Dovoľte mi tu niečo vysvetliť. Keď hovorím, že som sa Boha opýtal a On mi odpovedal, tak to nebolo ako keď sa opýtam teba a ty mi odpovedáš. A osobitne to nebolo tak v skorších časoch. Išiel som sa prechádzať a modliť a položil som Bohu otázku. A na túto špecifickú otázku mi Boh odpovedal o 4 mesiace. To je dosť dlho. A nepovedal to priamo v mojom vnútri, ale slovami jednej prorokyne, ktorú som stretol na jednom parkovisku pred jedným obchodom. Bolo to stretnutie v Božej ríži. Nebolo to stretnutie, ktoré by som si ja bol s niekým dohodol. Popravde, ja som do toho obchodu ani nechcel ísť. Bola takmer poľnoc, a moja manželka mi pripomenula, že máme na starosti psa mojej švagrinej. Bol to veľký pes, a žral veľa. A moja manželka mi povedala "Minulo sa nám žrádlo pre psa. Treba aby si išiel do obchodu." Odpovedal som "Nechcem ísť do obchodu." A ona na to "Tak potom dám psovi žrať tvoje mäso." Tak som jej odvetil "O chvíľu som späť..." Takže som išiel do toho obchodu. Stál som v rade, predom mnou 4-5 ľudí. Na pleci som mal 25-kilové vreco psieho žrádla a čakal som v rade na pokladni. A vpredu bola jedna žena. O poľnoci. Oblečená veľmi fajnovu.

Zrelší vek. A počul som ako hovorila k mladému mužovi, ktorý jej plnil tovar do igelitiek. Vavela mu "Mladý muž, počuli ste niekedy o človeku menom Jimmie McDonald?" - "Nie." Ale keď som ja začul to meno, ja som to meno poznal. Ale nevedel som si spomenúť odkiaľ. A tá žena povedala tomu predavačovi "Vyzeráte presne ako on. A on spieval pre Kathryn Kuhlmanovú." A potom som si spomenul. Odtiaľ som poznal jeho meno. A ona začala hovoriť o Kathryn Kuhlmanovej. A začala kráčať von s týmto mladým mužom, ktorý niesol jej nákup. A ja som chcel hovoriť s touto ženou o Kathryn Kuhlmanovej. A tak som zložil z pleca to vreco so psím žrádlom. Obišiel som rad a išiel som za tou ženou k jej autu. Držal som sa na dosť veľkú vzdialenosť, lebo som nechcel k nej podísť na parkovisku o polnoci. Lebo ak takéto niečo urobíte v Texase, mohli by vás zastreliť. U nás sa nehráme... Takže som ostal pozadu, a počul som tú ženu ako hovorí s tým mladíkom, a keď jej naložil nákup do auta, ona mu povedala "Počkajte chvíľu a dovoľte mi pomodliť sa za vás." A začala mu prorokovať a hovoriť mu špecifické záležitosti. A ja som to počúval. Takže keď oni skončili, on odišiel, a ja som podišiel k nej so slovami "Prepáčte" - "Áno prosím." - "Počul som ako ste hovorili o Kathryn Kuhlmanovej." Dozvedel som sa od nej, že jej sestra hrávala na klavíri u Kathryn Kuhlmanovej. Takže vedela o Kathryn Kuhlmanovej veľa podrobností. Takže sme sa tam trochu rozprávali a keď som zbadal, že ten obchod už zavreli, už som vedel, že som zabudol na to psie žrádlo. A tak vravím "Mal by som radšej ísť domov." A ona povedala "Dovoľte mi pomodliť sa za vás." - "Dobre." A tak mi dala ruky na hlavu a začala sa modliť. A uprostred modlitby začala prorokovať. Ona to nevedela, ale ja som sa pripravoval na svoju prvú cestu do Afriky. A ona začala prorokovať špecifické veci o tej oblasti, kam som išiel. A uprostred toho povedala, po štyroch mesiacoch od momentu keď som Bohu položil tú svoju otázku že prečo vnímam naliehavosť venovať sa silno a veľa Písmu. A ona hovorila že sa stane toto a tamto. A ešte povedala: "Zapamätaj si toto, študuj čo najviac, koľko sa ti len dá, rob to teraz. Lebo prichádza čas, keď budeš taký zaneprázdnený kvôli potrebám ľudí, že nebudeš môcť vynakladať toľko času na štúdium, koľko môžeš v súčasnosti. Takže vkladaj Slovo do svojho vnútra. A potom bude mať Duch Svätý k dispozícii niečo, s čím môže pracovať neskôr." Takže Boh mi odpovedal prečo som vnímal naliehavosť študovať. A odpoveď poslal cez tú ženu na parkovisku. Takže to nebolo o tom, že by som mal taký vzťah s Bohom, že by som Ho počul tak jasne, a že by sme spolu kráčali v druhej debata. Vôbec to nebolo takto. Keby ste sa ma boli opýtali či som počul hlas Pána, bol by som vám odpovedal "Nie." Ale uvedomil som si neskôr, že som Ho predtým už počul, ale často to znelo ako moja vlastná myseľ. Mohli by ste povedať "Ako vieš že to nebola tvoja vlastná myseľ?" - "Lebo som nepoznal tie veci, ktoré som počul." Takže nebolo to o tom, že by som bol mal osobitný vzťah s Bohom. Rozhodol som sa, že poslúchnem všetko čo nájdem v Božom Slove. Keď potrebujem usmernenie, tak On mi to poskytne. Ak Ho počujem jasne, tak On to hovorí priamo ku mne. Ak z nejakého dôvodu som napríklad príliš zaneprázdnený a nemôžem Ho počuť jasne, tak On je verný natoľko, že si vyberie inú cestu, ktorou ku mne prehovorí. Ale bez ohľadu na to či niečo počujem alebo nie, som zaneprázdnený konaním Božieho Slova. Lebo keď konáš Božie Slovo, tak si vedený Duchom Božím. A ak chceš poznať vôľu Božiu, tak čítaj Božie Slovo. To je presne to isté čo mi povedal Dr. Sumrall. Takže moja odpoveď je, že žijem v Božom Slove. To je všetko o čom premýšľam. To je všetko o čom chcem premýšľať. A občas ma to rozčuľuje keď musím rozmýšľať o iných veciach. Radšej by som myslel na Božie Slovo. Takže automaticky lipnem k Božiemu Slovu. Ak niečo robím, a moja myseľ ide kamsi inam, tak ide do Božieho Slova. Takto žijem. Takže nemám pevne určené obdobia. Áno, zámerne si vyhradzujem čas na štúdium, ale nemám nastavenú presnú hodinu na každý deň. Hlavne pre to, lebo môj život je hektický a sporadický.

Ďalšia otázka bola "Ako dlho sa modlíš? Koľko veľa sa modlíš?" Poslúcham Bibliu - modlím sa bez prestávania. To neznamená, že stále chodím hore-dole vyslovujúc modlitby. Sú rôzne druhy modlitieb. Väčšina ľudí pozná len jeden druh. Keď hovorím k Bohu, nazývame to modlitba. Ale ak len hovorím k Bohu a nepočúvam, tak čo mi to osoží keď len k Nemu hovorím? Takže je rozprávajúca modlitba, a je aj načúvajúca modlitba. Ak sa spolu rozprávame, ak si ty a ja sadneme a hovoríme spolu, toto by sme nenazvali modlitba, ale presne modlitbou to je. Vzájomný rozhovor, takto nazývame keď medzi sebou hovoria ľudia. Ale keď komunikujeme s Bohom, tak to nazývame modlitba. Keď On hovorí k nám, to nazývame Slovo od Pána. Ale to všetko je prosto konverzácia. Takže ja žijem v konverzácii s Pánom. Čiže buď ja hovorím k Nemu alebo počúvam keď On hovorí ku mne. Alebo len spolu svorne mlčíme. Keď je dvom osobám spolu dobre, tak žiadny z nich nemusí celý čas rozprávať. Obvykle, ak je ticho a niekto má dojem že potrebuje hovoriť, aby prelomil to mlčanie, tak je to preto, lebo mu je trápne byť s niekým a nerozprávať. Ale toto poznáš, že keď si s milovanou osobou, tak občas len byť spolu, to úplne stačí. A pritom môžeš mať s tou osobou vzájomné spoločenstvo. Takto žijem. On je pre mňa milovanou osobou. Takže ak ja nehovorím, ak ani On nehovorí, tak spolu svorne mlčíme, a pritom máme vzájomné spoločenstvo, a navzájom sa tešíme z prítomnosti toho druhého. Je smutné, že Cirkev urobila s Božej prítomnosti akúsi vec, ktorá prichádza a odchádza. Ja neopúšťam Božiu prítomnosť. Ak by som niekedy bol mimo Jeho prítomnosti, tak by ma to vystrašilo, že prečo odišiel?! A späť do Jeho prítomnosti by som utekal okamžite. Takže žijem v tejto prítomnosti. To neznamená že neustále niečo pociťujem, ale neustále si uvedomujem, že On je so mnou. A to je prítomnosť. Takže ja z toho nerobím žiadnu veľkú vedu. Nechcem aby ste sa stali závislí na pocite. Chcem aby ste venovali svoju pozornosť Jemu. Nie tomu, čo cítite od Neho. On je väčší než tvoj pocit. Priveľa ľudí v Cirkvi prosto chcú mať nejaký pocit. A nazdávajú sa, že keď niečo cítia, tak to je ono, to je Boh. Nie, oveľa viac ako teplo je samotný oheň. Oheň

vydáva teplo. Ale teplo to nie je oheň. A Boh nie je pocit. On ti môže dať pocit. Ale nezveličuj pocit. Zvelebuje Jeho. Nehrd' sa pocitom, hrd' sa Pánom. To je lepšie než zažívanie pocitu. Poznanie Jeho prítomnosti je so mnou neustále, kamkoľvek idem, a je to lepšie než mať pocit. Kakže žijem vo vzájomnom spoločenstve s Bohom. Raz John Lake vyslovil takúto myšlienku "Ľudia povedali, že najprv by som sa mal modliť a potom bežať naplno s Bohom. Ale objavil som, že sa môžem modliť keď bežím s Bohom." Ľudia sa nazdávajú, že musíš niekam zaliezť a izolovať sa, aby si mohol byť s Bohom. Ale to logicky znamená, že potom Ho opúšťaš a ideš znova medzi ľudí niečo robiť. Ja Ho prosto nikdy neopúšťam. Teraz bežím, a On beží so mnou, a ja ostávam v spoločenstve s Ním a takto bežíme spolu. Ak by som si mal vyhradzovať čas pre modlitbu, na to aby som si nahromadil pomazanie, to by znamenalo, že pomazanie sa môže vyčerpať. A to by znamenalo, že kedykoľvek potrebujem, aby mi pomazanie vystačilo, tak si ho musím dostatok nahromadiť. A to by bola smutná záležitosť. Predstavme si, že očakávam že na vyučovanie mi príde 50 ľudí, a tak by som si nahromadil pomazanie na 50 ľudí. A prekvapivo by prišlo 1200 ľudí, takže veľmi veľa ľudí by neprijalo úžitok z toho pomazania, lebo ja by som mal dostatok len pre 50, a tak tí ostatní mnohí by museli odísť sklamaní. Ale namiesto toho kráčam s Ním. On je ten Kristus, ten Pomazaný, On je vždy ten Pomazaný. A preto, keďže On je vždy so mnou, tak ja som vždy pomazaný v Ňom, a mám dostatok pre každého, lebo len prosto kráčam s Ním neustále. Amen? Takto si spolu žijeme.

Posledná otázka z tejto várky, a potom máme pauzu na obed. Je to zábavné. Je to ostatná otázka a po nej máme prestávku na obed. A tá ostatná otázka znie "Postíš sa?" Postím sa už 57 rokov. Od zeleniny. Už 57 rokov som nejedol zeleninu.. :o) Takže, áno, verím v pôst. Verím v pôst správne. Nie v to, že pôst prináša moc, ale v Izaiášovi 58 je napísané: **Toto je pôst, ktorý som si vyvolil. Ak budeš smútiť vo svojej duši...** Takže pôst je pre tvoju dušu. Pôst pomáha aby tvoje ja zmenšilo svoj priestor v tvojom živote, teda aby viac Ducha Božieho v tvojom duchu sa mohlo voľne prejavovať, lebo tvoje ja tomu už neprekáža. Pôst ti pomáha kázať tvoje ja a odstraňovať prekážky, aby si mohol tráviť viac času s Bohom. Po pôste nemáš viac moci ako pred ním. Dôvod prečo sa moc zdá byť, ba prejavuje sa, vyššia počas pôstu, alebo krátko po ňom, je ten, že tvoje ja menej prekáža prúdeniu tej istej moci Ducha, ktorá už bola v tebe. Takže teraz tá moc môže prúdiť a prejavovať sa ľahšie. Biblia je veľmi špecifická. Hovorí, že keď sa postíš, vtedy sa učeš, umy svoju tvár, aby si nevyzeral pred ľuďmi ako postiaci sa. Vrávi, že to máš robiť v skrytosti. Takže to robím takto. Niektorí ľudia v mojom okolí nevedeli kedy som mal pôst. Sám od seba som im to nehovoril. Je pravdivé a správne, vyhlásiť a zvolať spoločný pôst pre skupinku alebo zbor. Takže toto robiť je dobré. Ale obvykle je to kvôli tomu, aby ste sa mohli spolu zísť a vynaložiť čas na spoločné modlitby, a nerobiť bežné veci. Pôst prináša aj fyzický úžitok. Keby ste sa mohli postiť aspoň jeden deň za týždeň, to umožní odpočinok a regeneráciu pre každú sústavu vo vašom tele. Keď ideš do posilňovne a dvíhaš činky, tak dvíhaním číniak svoje svaly nezväčšuješ. Ale v skutočnosti pretrhávaš svalové vlákna, a potom, keď spíš, tak ten sval sa zotavuje a kvôli spôsobeným poškodeniam narastie na väčší rozmer. Takže rast nastáva, zotavovanie svalstva nastáva, keď spíš, a nie keď bdieš. A keď sa postíš, tak je to ako keby tvoj duch, duša a telo boli v stave odpočinku. A práve vtedy sa urýchlí zotavovanie. Lebo to je účel odpočinku. Takže aj kvôli tomuto je dobré sa postiť. Navyše, keď sa postíš, to pomáha uvoľňovaniu a vylučovaniu toxínov z tvojho tela. Čím viac toxínov vo vašom tele je, čím viac vaše telo tučnie, tým ľahšie sa unavíte, a to je účinok tých toxínov. Ale pri pôste sa toxíny vylúčia a tak sa cítiš lepšie, lebo tvoje telo funguje lepšie. Toto je veľmi zjednodušené. A dá sa ohľadne toho nájsť ešte oveľa viac informácií. Takže ak otázka je, či by sa mal človek postiť, tak už len kvôli fyzickým dôvodom, určite áno. Pre duchovné účely, tiež áno, ale nezabúdaj, že keď sa postíš z duchovných dôvodov, rob to vo svojom vzťahu s Bohom, a nie aby ťa videli ľudia. Lebo ak to robíš aby ťa ľudia videli a považovali ťa za duchovného, tak prichádzaš o všetku prospešnosť duchovného aspektu pôstu. Amen? Takže teraz je obedňajšia prestávka...

Pekné popoludnie prajem. Budeme odpovedať na niekoľko ďalších otázok a potom by sme sa mali vrátiť k ďalším častiam nášho vyučovania. "Milý Curry, mohol by si prosím uviesť nejaké príklady neposlušnosti voči Ježišovi, v oblasti zdravia?" Príkladom môže byť, keď robíš niečo, čo nie je potrebné, a pritom to výslovne poškodzuje tvoje zdravie. Na druhej strane, osobitne s pomocou Ducha Svätého, tvoje telo je schopné vykonať čokoľvek od neho žiadaš. Mnohí ľudia nepožadujú od svojho tela veľa, a očakávajú, že ich telo sa rozpadne. Ja neočakávam, že sa zrútim. Moje telo je tu na to, aby slúžilo môjmu duchu. Takže, moje telo pre mňa bude robiť to, pre čo sa rozhodnem vo svojom duchu. Bude podávať výkon podľa miery očakávania, ktorú mu určím. Napríklad, podniknem dlhé cesty a viem, že keď som na ceste, tak od pristátia na letisku do odletu späť domov očakávam, že moje telo bude robiť to, aké požiadavky budú na neho kladené. To znamená, že bude musieť znášať nedostatok spánku, odlišnú stravu, nedostatok stravy, nedostatok odpočinku. Takže moje telo podáva taký výkon, aký od neho očakávam. Zdarne sa vysporadúva so stravou, ktorú mu dodám, alebo aj pokiaľ mu nedám žiadnu. Podobne pokiaľ ide o spánok, alebo hoci aj keď je možnosť vyspať sa veľmi obmedzená. A takto je to obvykle na vopred stanovené obdobie, ako napríklad táto cesta, trvajúca týždeň. Viem že moje telo zvláda robiť to čo potrebujem jeden týždeň. Možno mi povieš "Ako vieš, že to zvládne?" V Armáde USA, osobitne v jednotkách zvláštného určenia, v období výcviku, nie počas nasadenia na bojisku, ale počas prípravy, v ostatné mesiace sú niektoré týždne, keď tí vojaci nedostanú možnosť spať buď vôbec, alebo najviac tak 2-3 hodiny za celý týždeň. A toto je príprava, ešte nie bojisko. A ich telá sú schopné toto zvládať.

Takže viem, že keď ľudské telo je schopné robiť toto pre armádu pozemského štátu, o čo viac by malo moje telo byť schopné robiť niečo také pre Nebeské Kráľovstvo. Takže to od svojho tela očakávam. Niekedy sa telo pokúša mi odporovať, ale ja mu len poviem nech sklapne a nepočúvam jeho sťažnosti. Takto to robím na určité obdobia. Vo všeobecnosti, keď sa vrátim domov, snažím sa vyhradiť si deň-dva na odpočinok, možno nadspatie, čo pre mňa znamená pospať do šiestej ráno a znova zaľahnúť o polnoci či jednej-druhej. Spánok doháňam kedy sa mi dá. Svojmu telu prikazujem, aby spalo vtedy, keď mám k tomu príležitosť. Sú chvíle, keď sa len rozhodnem a prikážem svojmu telu len odpočívať, a tak prosto len odpočívam. A po asi 10-15 minútach som pripravený ťahať ďalej. Ak potrebujem trochu pridať, tak sa napijem koly. To ma potiahne. Ale, my ľudia si rozmaznávame svoje telá, a ľahko si zvykáme na pohodlie, že nemusíme nič robiť. Ale treba aby ste používali svoju myseľ aj k potlačeniu svojho tela vpred. Mnohokrát, keď nepotlačíš svoje telo dopredu, to je preto, lebo netlačíš dopredu svoju myseľ. Svoju myseľ tlačíš dopredu svojim duchom, ktorý čerpá energiu z Ducha Svätého. On odpočinok nepotrebuje, je vždy pripravený vyraziť. Preto sa vždy môžem modliť za každého na stretnutí ako je toto a ťahať ďalej. Lebo duch je ochotný. A hoci ak aj telo nie je ochotné, tak telo podriadiťte pod ducha. Váš duch je vašou najdôležitejšou zložkou. Na druhom mieste dôležitosti je vaša duša. Z týchto troch je vaše telo najmenej dôležité. Ale je potrebné, aby ste mohli zostávať tu na Zemi. Takže treba, aby ste všetky tieto tri zložky mali vo vzájomnom súlade. Takže je dobre sa potlačiť dopredu keď treba. Väčšina ľudí nevie, aký výkon sú schopní podať. Lebo nikdy sa nepremáhali, takže to nemohli zistiť. Nie je nutné aby ste to robili neustále. Potrebujete výživu, cvičenie a odpočinok, tieto tri. A keď máte tieto tri náležitosti zabezpečené, tak vaše telo môže pokračovať v potrebnom tempe. Nezameriavam sa príliš na fyzickú oblasť. Lebo človek má tri imunitné systémy. Duchovnú, emocionálnu-mentálnu a fyzickú. Vaša fyzická imunita by mohla byť veľmi oslabená, ale ak váš duch je silný a vaša duchovná imunita je silná, tak potom, hoci vaša fyzická imunita je slabá, aj tak neochoriete, lebo duch prevládne. Jeden zo spôsobov ako zostať silný v duchu a na tele, je modliť sa v jazykoch. Ak sa modlíte v jazykoch 30 minút, to zosilní vašu fyzickú imunitu o 30-40%. Takže zhruba každá minúta keď sa modlíš v jazykoch zosilní tvoju imunitu o jedno percento. Toto bolo vedecky dokázané. Štúdie merali ľuďom fyzickú imunitu, potom sa človek modlil v jazykoch, a po tom ju merali znova. A vždy modlitba v jazykoch zvyšovala fyzickú imunitu. Technicky to nemá dopad na duševno-mentálnu imunitu, ale tú si zvyšujete čítaním Božieho Slova a premýšľaním o Ňom. Takže keď sa modlíš v jazykoch a rozmyšľáš o Slove, tak vtedy tvoja fyzická a mentálna imunita rastie. A vaša duchovná imunita sa regeneruje, takže dokiaľ sa modlíš v jazykoch a rozjímaš nad Slovom, tak rovnaký vplyv ako na fyzickú a emocionálnu imunitu, to má aj na duchovnú imunitu. Takže veľmi prosto, mali by ste sa modliť v jazykoch čo najčastejšie, a tento dopad na imunitu je jedna z vymožeností, ktoré modlitba v jazykoch prináša. Keď Ježiš povedal apoštolom, aby čakali v Jeruzaleme až dokiaľ príjmu zasľúbeného Ducha, teda krst v Duchu Svätom, zároveň im povedal, aby išli do celého sveta. Cestovanie v tých dobách bolo oveľa ťažšie ako je dnes. Takže vedel, že budú potrebovať posilnenie a zmocnenie, aby mohli konať dielo, ku ktorému ich povolal. Teda vedel, že keď prijímú krst Duchom Svätým, tak to im prinesie tú energiu a silu, ktorú na to budú potrebovať. Dovoľte mi uviesť len zopár príkladov na dôkaz toho čo vravím. Môžete čítať príbeh proroka Eliáša, Elizea, Mojžiša či Samsona. Všetci títo muži boli bežní ľudia. Mojžiš začal plniť svoje poslanie po 80-ke, a vykonal dva pôsty po 40 dní hneď po sebe, bez toho, že by ich prerušil. Takže prežil 80 dní počas toho ako bol na tom vrchu v prítomnosti Božej, a tá mu dala silu pokračovať. Prorokovi bol daný chlieb, a potom bol schopný predbehnúť voz a bežať rýchlejšie ako záprah koní. Lebo Duch Svätý bol na ňom. Sila Samsona bola zrejma a vykonal veľa zázrakov sily, všetky mocou Ducha Svätého. My často hovoríme o schopnosti Ducha Svätého pôsobiť len duchovné zázraky. Ale Boh nie je hlúpy, On vie, že sme v tomto fyzickom svete, takže vie, že moc Ducha Svätého sa musí dať preniesť do fyzickej oblasti. A vidíme veľa príkladov toho, ale problémom je, že väčšina kresťanov sa po to nenačiahne. Rozsah duchovnosti väčšiny ľudí siaha po hranicu ich fyzickej výdrže. A keď už ďalej fyzicky nevládu, tak ďalej sa už nepohnú. A keď už ich telo nevládze, tak namiesto toho aby ho zvnútra potlačili vpred učením sa čerpať silu z ducha, sa len sklonia pred telom a ustúpia z toho tlaku.

Pred mnohými rokmi som študoval v Armáde USA a začal som si všímať vzájomné závislosti medzi vecami a javmi, vzťahy príčiny a dôsledku. V Armáde som mal zopár svojich absolventov seminára o Uzdravovaní Božou mocou (DHT - Divine Healing Technician), ktorí boli certifikovaní k slúženiu uzdravovaním. Niektorí z nich sú zaradení v oddieloch zelených baretov. Jeden oddiel námorných elitných jednotiek má takzvaný Life Team, čo je skupinka pre evanjelizáciu so službou uzdravovania v rámci našej služby JGLM (John Graham Lake Ministries). Boli v ponorke a mali byť nasadení, a jeden sud padol na jedného námorníka a zlomil mu rebrá, tak že to bolo navonok viditeľné. Takže zavolali palubného zdravotníka, ale pred tým ako tam on mohol prísť dvaja členovia nášho Life Teamu položili na neho ruky, začali sa modliť v jazykoch, prikázali mu byť uzdravený, a on bol uzdravený pred tým ako k nemu prišiel ten zdravotník. Tí istí elitní námorníci boli na leteckej základni Bagram a mali za úlohu strážiť zajatých členov Talibanu. Správali sa k nim férovo. Niekoľkí z nich boli veľmi chorí, a tí naši slúžiaci sa za nich modlili a tí talibanci boli uzdravení, v mene Ježiša. A potom začali zdieľať informácie, ktoré viedli k zajatiu niekoľkých vysoko dôležitých cieľových osôb. Takže keď mi rozprávali tie príbehy a začali sme s nimi hovoriť o ich výcviku, tak mi povedali ako absolvovali veľmi náročný výcvik, a v rámci toho ako boli cvičení na prekonávanie fyzických ťažkostí.

Napríklad mali za úlohu prejsť cez miestnosť, v ktorej boli rôzni ľudia-herci. Niektorí hrali dobrých, a niektorí zlých. A za určitý čas museli prejsť tou miestnosťou, zastreliť zlých a nezastreliť dobrých. Teda v zlomku sekundy to museli rozlíšiť, a prejsť k ďalším dverám za pár sekúnd, a cestou prejsť cez prekážkovú dráhu. Cez tú miestnosť prešli za 21 sekúnd, všetko zvládli správne. Túto úlohu plnili viacerí rôzni ľudia. Pred ďalším kolom museli vojsť do veľkej kade naplnenej ľadom a vodou. A monitorovali ich telesné teplo. Mali tam zostať dokiaľ ich telesná teplota poklesla k bodu smrteľného podchladenia. Niektorí z nich, mali za sebou výcvik elitných jednotiek, ostatní nie. Bolo to nahraté na video, ktoré som videl. Bolo tam vidno ukazovatele teploty. Keď tam dali tých ostatných, bez špeciálneho výcviku, mohli ste vidieť ako ich teplota začala klesať až na kritickú hodnotu smrteľného podchladenia za pár minút, bežne za 6 až 8 minút. Keď tam dali tých členov elitných síl, tí tam tiež museli ostať dokiaľ ich teplota klesla na stanovenú hodnotu. A mohli ste sledovať, čo robili inak ako tí ostatní. Tí ostatní tam sedeli a triasli sa a obzerali sa okolo seba, pozerali na teplomer, na časomieru, a začínali chladnúť a mrznúť, za 6 až 8 minút. Keď tam dali zelené baretý a elitných námorníkov, tak oni sa dostali do tej vody s ľadom, uvoľnili sa, zavreli si oči, a mentálne sa premiestnili na opustený ostrov, kde si ležia na pláži v pohodlnom kresle a opaľujú sa. Monitorom sa ukázalo, že ich telo začalo hibernovať a disponibilné teplo sa sústredilo ku hlavným životným orgánom na ich ochranu. Netriasli sa, len boli uvoľnení. Dvaja z nich vydržali v tej kadi 45 minút bez toho, že by ich telesná teplota klesla pod cieľový bod. A tak nakoniec povedali, "Toto sa nezmení, tak ich z tej kade vyberme a dajme im plniť znova tú úlohu s tou miestnosťou a prekážkovou dráhou. Keď to prechádzali po prvý krát, dokonale suchí, pri normálnej teplote, trvalo im to 21 sekúnd. V ďalšom kole, po tom ako sedeli v ľade a vode 45 minút, celí zmočení, to prešli tak, že dosiahli viac bodov, a zvládli to za 18 sekúnd. Testovači nedokázali vysvetliť ako je možné, že tí so špeciálnym výcvikom mohli dosiahnuť také zlepšenie. A tí naši absolventi od elitných síl mi toto rozprávali. Ja im na to "Odpoveď je ľahká. Dokázali ste to, lebo ste boli vycvičení určitým spôsobom v rámci prípravy, a vy sami ste nevedeli, ani vaši tréneri nevedeli, akú vlastne schopnosť vo vás cvičia. A tá schopnosť je ignorovať telo a čerpať silu z ducha. A keď sa napojíš na ducha, tak môžeš byť ochránený, môžeš byť niekde úplne inde." A oni vlastne boli cvičení ako toto dosahovať. Bolo to veľmi podobné tomu, ako sme trénovali v bojových umeniach. A keď sa pozriete späť do histórie kresťanstva, tak boli skupiny veriacich, ktorí išli do hôr, do jaskýň, oddelili sa od civilizácie a celé hodiny boli schopní vynakladať na rozjímanie o Božom Slove a učenie sa ako čerpať silu z Ducha. Ale toto je výcvik, o ktorom ľudia v modernom svete, úplne zameranom na pohodlnosť, vôbec nemajú ani tušenia. A kvôli tomu sa nenaučili ovládať svoju vlastnú myseľ a telo. A keď ich telo povie "Končím" a zareve na ich myseľ a ona sa tomu podvolí a spolu s telom prevládne nad duchom toho človeka, a taký človek sa zastaví a končí, a to ďaleko pred tým ako by došiel po hranice svojho potenciálu. Sú aspekty kráčania v Duchu, ktoré 99% všetkých kresťanov, nikdy nezažije. Lebo, za prvé, to neočakávajú, a za druhé, nikdy sa nepostavia čeliť takej výzve, pri ktorej by to vôbec potrebovali. My sme ľuďmi ducha. Váš duch by mal mať úplnú nadvládu nad vašou dušou a nad vašim telom. Väčšina ľudí to nikdy nedosahuje. Ale mnohí kresťania, ktorí boli uväznení pre svoju vieru, začali kráčať v týchto veciach. Pred časom jeden väzeň, pochopil som, že to bolo v gulagu, bol väznený mnoho rokov. A pritom každú nedeľu kázal vo svojom zbore vzdialenom viac ako 500 kilometrov. A nikto nedokázal vysvetliť ako to robil, lebo stále bol vo väzení. Ja na to odpoveď nemám. Mám nejakú predstavu, túto: Ak si spomínate Peter bol väznený a veriaci sa začali modliť, a on bol nadprirodzene prepustený, a prišiel k bráne toho domu kde boli tí veriaci na modlitbách, a zaklopal na dvere. A dievča pribehlo k dverám a videlo Petra, ale ho nevpustilo, lebo neverilo, že to bol on. Ona len pobehla späť a povedala ostatným "Petrov anjel je tu". Z nejakého dôvodu verila, že Petrov anjel vyzeral ako Peter. Zjavne tí ľudia tomu bežne takto verili. Doposiaľ som mal dva zážitky, keď som bol v Amerike vedome na inom mieste, a moja kancelária dostala správu od ľudí, ktorí mi ďakovali, že som prichádzal do ich domu každý večer počas dvoch týždňov a že som ich vyučoval rôzne veci z Biblie. A to bola skupina ľudí, ktorí to videli. Oni všetci tvrdili, že som tam bol, a pritom ja som vedome bol na inom mieste, a tam u nich som nikdy nebol. Toto neviem ako funguje. Ja som sa nijako nesnažil aby to takto bolo. Ale keby som sa to mohol naučiť, tak by som to určite využíval pre niektoré cesty do zahraničia :-). Bolo by to oveľa rýchlejšie. Amen? My vravíme že veríme, že slúžime Bohu, pre ktorého nič nie je nemožné. Ale zdá sa, že vždy chceme zastať ešte pred tým ako sa veci a okolnosti dostanú do štádia keď pomôže už len zázrak. O tomto by som rád raz rozprával, ale je to ťažké na veľkom otvorenom zhromaždení. O takýchto veciach je lepšie hovoriť v menšej skupine a diskutovať o tom. Ale vždy si pamätajte, čím väčšie je prenasledovanie, tým väčšie sú zázraky, ktoré ho sprevádzajú. Takže neustupujte, ale tlačte sa vpred, premáhajte sa, a nebuďte pri tom trápne čudní. Prosto kráčajte s Bohom, ale premáhajte sa, a konajte také veci, ktoré tu doposiaľ nikdy neboli. Môžem vám uviesť ďalšie podobné príbehy iných ľudí, ktorých poznám, ale hlavné je že ľudské telo je možné potlačiť vpred duchom oveľa ďalej ako sú prirodzené fyzické obmedzenia. Po ďalšej otázke by som rád pokračoval vo vyučovaní.

Ďalšia otázka znie „V liste Hebrejom 12:6, ako treba rozumieť tomu, že **Pán trestá tých, ktorých miluje**?“ V tomto je nutné byť veľmi špecifickí. Nielen anglická, ale aj ruská Biblia používa slovíčko "trestať". Ale grécky originál používa slovo, ktorého význam nie je "trestať", ale "prísne napomínať, karhať", čo znamená drezúrovať, cielene trénovať. V dnešnom bežnom spôsobe života, keď uvažujeme o disciplíne, tak väčšinou si to spájame s trestaním. Učiť dieťa disciplíne chápeme ako naložiť mu na zadok. Ale: Ak by tvoje dieťa bolo

disciplinované, tak by si ho nemusel trestať. Biblia hovorí, že máme vychovávať naše deti k disciplíne. V gréckej verzii Starej Zmluvy, keď je reč o disciplíne, používa sa tam rovnaké slovo ako to v tom verši Hebrejom. A zmysel toho nie je trestať, ale trénovať. Tréning môže byť niekedy aj tvrdý, prísny. A je úžasné, že práve o tomto sme pred chvíľkou hovorili. Takže Boh bude trénovať svoje deti k disciplíne. Ale buďme jasní v tom, ako to On robí. Biblia hovorí, že Duch Svätý je poslaný na to, aby nás vyučoval, On je náš Učiteľ, je náš Vodca a vedie nás do všetkej pravdy. On takisto môže karhať, napomínať, korigovať. Každá jedna z týchto rolí spadá do kategórie pestovania disciplíny, drezúrovania. Rovnaké slovo je použité u Izaiáša 53 v texte **karhanie pre náš pokoj bolo na Ňom**. Ježiš znášal tú trestajúcu časť toho karhania za nás. Pozrime sa na príklad z bežného ľudského života. Môžete vidieť športových trénerov. A tréneri tých najlepších športovcov sú vo všeobecnosti veľmi priami a direktívni a zdajú sa byť veľmi tvrdí, cielení, tlačiaci, kričiaci. Usilujú sa toho športovca provokovať, pre jeho vlastný prospech. To je ten obsah toho pojmu. Text Hebrejom 12 hovorí, že Boh, ktorý je Otcom duchov, nedrezúruje podľa tela, ale podľa ducha. Takže Boh používa Ducha, ktorý používa slová Ježiša, na to, aby karhal, napomínal, korigoval, drezúroval. Ale On je Otec duchov, on drezúruje ducha, a nie telo. My máme prinášať naše telá ako živú obeť, ale Boh drezúruje v duchu. On s nami nenakladá podľa tela, ale s nami jedná podľa ducha. Hovorí k nášmu duchu a používa k tomu Božie Slovo. Je smutné, že my ľudia sme tak otupeli a zatvrdli, že v mnohých prípadoch svedomie ľudí, ktorí tvrdia že sú veriacy, bolo tak zdevastované, ako keby ste naň naliali horúcu oceľ. Naopak, malo by sa cibriť pred Bohom. Pri takom zatvrdnutí to Božie karhanie a korigovanie v duchu musí byť veľmi silné. Ale nie takto to malo pôvodne byť. V Žalmoch je nám napísané **povediem t'a mojím okom**, a to znamená, že by sme mali vidieť veci tak ako ich vidí Boh. Keď vidíme veci, ktoré zarmucujú Jeho srdce, to by malo lámať aj naše srdce. A pokiaľ sa to tak nedeje, tak príčinou je, že naše svedomie otupelo a zatvrdlo. Malo by to byť tak, že najmenšie zarmútenie Boha by nám malo stačiť na to, aby sme uznali svoju chybu a okamžite ju napravili. Takito jemní by sme mali byť pred Jeho Duchom. Hneď za tým textom **povedie t'a svojim okom**, nasledujú slová **nebud' ako kôň či osol, ktorému treba dať zubadlá a t'ahať ho zboka nabok**, čím vraví, že On chce, aby tvojim srdcom bolo Jeho srdce, aby tvojimi myšlienkami boli Jeho myšlienky. Je to ohromujúce, lebo v dnešnej dobe za najvyššiu úroveň kresťanstva sa považuje keď cítime, že sme Pánom vedení sekundu po sekunde a nemáme žiadnu slobodnú vôľu a raz nás potiahne za zubadlo na jednu stranu, potom na druhú. Ale takto sa predsa nakladá s koňom, ktorý má zubadlá. A ten Žalm vraví v zmysle "nebud'te takito, ale namiesto toho buďte vedení Jeho zrakom, viďte veci tak, ako ich vidí On". Dovoľte mi vysvetliť toto trocha viac. Dovoľte mi uviesť k tomu ešte dva texty. Jeden je z Jeremiáša 31:31. Je to proroctvo o posledných dňoch a čo bude vtedy robiť Boh: **Hľa, blíži sa čas** (teda vtedy to ešte nenastalo) **znie výrok Hospodina, keď uzavriem novú zmluvu s domom Izraela a s domom Júdu. Nie takú zmluvu, akú som uzavrel s vašimi otcami, keď som ich chopil za ruku, aby som ich vyviedol z Egypta**. Hovorí tu, že prichádza čas, keď v budúcnosti Boh uzavrie s ľudom novú zmluvu a tá nebude ako tá prvá zmluva. Akú zmluvu s nimi uzavrel najprv? Zmluvu zákona, v ktorom im prikázal, že nerob toto ani tamto a vydal zoznam 10 prikázaní, a potom povedal, že prichádza čas, keď vám dám novú zmluvu, ktorá nebude ako tamtá. A dokonca ju aj popisuje. Aká bude tá nová zmluva? **Toto však bude zmluva, ktorú uzavriem s domom Izraela po týchto dňoch - znie výrok Hospodina. Svoj zákon vložím do ich vnútra a vpíšem ho do ich srdca. Budem im Bohom a oni budú mojím ľudom. Už sa nebudú navzájom poučovať a brat bratovi nebude hovoriť: Poznaj Hospodina!, lebo všetci ma budú poznať, od najmenšieho až po najväčšieho, pretože im odpustím viny a na ich hriech nebudem viac spomínať**. O akej zmluve tu hovoril? O Novej Zmluve, o tej zmluve, v ktorej sme teraz aj my. Amen? Ale všimnite si, On povedal, že tá nová zmluva nebude ako tá stará. Už to nebude na spôsob "nerob toto a nerob tamto..", už nie zákony typu "neurobiš toto, neurobiš tamto.." Ale namiesto toho bude nová zmluva, ktorou svoje zákony vložím do ich vnútra a vpíšem do ich srdca. Vraví, že tú novú zmluvu už nebudú musieť čítať, aby ju mohli dodržiavať. Keď ale vstúpia do tej novej zmluvy, tak Pán vraví v zmysle „Ja sám vložím tie zákony do ich vnútra, takže to bude súčasťou ich povahy“. Uvažujte o tomto. On povedal, že **v tej novej zmluve nebudete musieť ľudom vravieť "Spoznaj Pána" lebo každý, kto vstúpil do tej novej zmluvy Ho bude poznať**. My sme v tejto novej zmluve. Pokiaľ Ho osobne poznáš, tak si vstúpil do Novej Zmluvy. A pokiaľ Ho nepoznáš, tak v Novej Zmluve ešte nie si. A to je smutné. Lebo na mnohých miestach kam idem, vídavam že ľudia sa snažia poučať jeden druhého "Spoznaj Boha!" Ak by si mal toto kázať, tak jedine k nespaseným. Lebo spasení Ho poznajú. A ty si pestuješ dôverný vzťah k Nemu a On k tebe. Ale nie ste pre Neho cudzincami. Buď Ho poznáš alebo nie. Pavol používa na ilustráciu manželstvo. Buď si v manželstve alebo nie. Nemôže byť žiadna pochybnosť. Buď si alebo nie si. A predsa, trávim väčšinu času snahou presvedčiť ľudí, že by Ho mali poznať lepšie. K lepšiemu spoznaniu niekoho nestačí keď len povieš "Chcem ťa spoznať lepšie". Inú osobu lepšie spoznávaš tak, že sa snažíš pochopiť ako zmýšľa, keď s ňou tráviš čas. Taká je táto Nová Zmluva.

Pozrime sa na list Hebrejom 8:7 **Ved' keby tá prvá bola bývala bez chyby, nebolo by sa hľadalo miesto pre druhú. Keď ich karhá, hovorí: Hľa, prichádzajú dňi, hovorí Pán, a uzavriem s domom Izraela a s domom Júdu novú zmluvu. Nie takú zmluvu, ako som uzavrel s ich otcami v ten deň, keď som ich vzal za ruku, aby som ich vyviedol z egyptskej krajiny. Oni totiž nezotrvali pri mojej zmluve a ja som ich opustil, hovorí Pán. Lebo toto je zmluva, ktorú uzavriem s domom Izraela po tých dňoch, hovorí Pán. Svoje zákony**

vložím do ich mysle a napíšem ich na ich srdcia. Budem ich Bohom a oni budú mojim ľudom. A nikto už nebude poučat' svojho blížneho ani brat svojho brata slovami: Poznaj Pána!, lebo ma budú poznať všetci, od najmenšieho po najväčšieho, ako vidno, cituje tu Jeremiáša 31 a vysvetľuje tú novú zmluvu. Teraz sme v čase Novej Zmluvy. Ak by sme neboli v čase Novej Zmluvy, tak by sme boli stále pod Starým Zákonom, a museli by sme začať s obetovaním zvierat, a vtedy by sme krv Ježiša vyhlásili za bezvýznamnú. Takže vieme že teraz sme v Novej Zmluve, ktorá je o priamom osobnom vzťahu jednotlivca s Bohom. S týmto majú mnohí spomedzi nás ťažkosť. Stále mávame zmýšľanie Starej Zmluvy a pritom sa usilujeme žiť podľa Novej Zmluvy. Vymoženosti Novej Zmluvy nikdy nenadobudnete, ak budete žiť so zmýšľaním Starého Zákona. Musíte zmeniť a meniť svoje myslenie. Robí sa to tak, že sa narodíte znova a následne obnovujete svoju myseľ podľa Slova Božieho. Všimnite si, keď si sa narodil znova, tak Boh vložil do teba svojho Ducha. A On povedal, že do tvojho vnútra vloží svoje zákony. Vložil do tvojho srdca svoje Desatoro? Nie! Ježiš vyslovil nové prikázanie, vlastne dve nové prikázania. **Že máš milovať Boha celým srdcom, dušou, mysl'ou a silou, a svojho blížneho ako samého seba.** Ak toto robíš, tak naplníš požiadavky všetkých prorokov aj zákon Mojžišov. Toto **nové prikázanie je prikázanie lásky.** Toto prikázanie Boh vpisuje do tvojho srdca. On už nepíše "nebudeš toto, nebudeš tamto" ale píše "budeš milovať Boha, budeš milovať blížneho". Toto On napísal do tvojho srdca a toto sú zákony, ktoré dodržiavate. A ako nám bolo potvrdené, ak dodržiavate tieto dve pravidlá, tak neporušíte žiadne prikázanie z Desatora. A keď budeš dodržiavať tieto pravidlá, ktoré, už sú v tvojom srdci, tak už nepremýšľaš čo nebudeš robiť, ale uvažuješ čo všetko môžeš robiť. Lásku k Bohu preukazuješ tým, že miluješ blížneho a takýto je náš spôsob života.

A teraz sa vráťme k tomu ako sme hovorili o trestaní. Ak si syn, tak budeš prijímať korekcie. Treba aby ste čítali čo hovorí list Hebrejom. V 12. kapitole kontext hovorí o zbavovaní sa hriechu, ktorý nás ľahko obkľučuje, o hľadení na Ježiša ako vodcu, ktorý zniesol všetky príkoria kríža a pozrite napokon na verš 4 **ešte ste sa nevzopreli až do krvi v odolávaní hriechu.** Takže, čo im tu vlastne hovorí? Ešte ste nedošli do bodu zlomu, neprešli ste cez to, cez čo prešiel Ježiš. A tiež hovorí, zbavte sa hriechu. Nech sa medzi vami hriech ani len nespomenie. Hriech by nemal nad vami vládnuť vôbec. A hovorí, že ak sa nezbavíte tých hriechov, tak Boh vás bude karhať, korigovať. O akých hriechoch tam rozpráva? Každým hriechom porušuješ Jeho pravidlo, teda buď nemiluješ Boha alebo nemiluješ ľudí. Takže tam vraví "Zbavte sa toho", a ak sa nezbavíte, tak vás bude korigovať, a ak to neprijímate, tak ste bastardi, cudzoložnatá, a nie synovia a dcéry. Ale ak si Jeho syn alebo dcéra, a ak ťa On napráva a upozorňuje čo by si nemal robiť, a ak to prijímaš, tak svoj život zmeníš a stávaš sa dobrým synom alebo dcérou. Ale ak to naprávanie neprijmeš, neprijímaš, tak si bastard. Čo je naprávanie? Je to upozornenie, spätná väzba typu "Takto by si sa správať nemal...". Naprávaním nie je choroba a nemoc, to som vám tu dokazoval už celý týždeň. Boh nenávidí chorobu a nemoc! Boh nenávidí útlak! A Boh považuje chorobu a nemoc za útlak. On sa neuchýli k tomu, aby toto používal na ubližovanie svojim deťom. Vnímate to? On nás bude korigovať nabádaním "Toto Božie deti nerobia! Zbav sa toho hriechu! Vytesni to preč zo svojho života!" A Duch Svätý vo vás prebýva a preto k vám hovorí, a Jeho pravidlá milovať Boha a ľudí sú napísané vo vašich srdciach, a to znamená, že sa stali súčasťou vašej základnej povahy. Ak si narodený znova, tak nie je ťažké milovať Boha. Je troška ťažšie milovať ľudí, len o trošičku... ;-) Ale tá schopnosť je nám daná. Lebo Jeho lásku máte v sebe. A keď milujete Boha a ľudí, tak nebudete žiť v hriechu. A keď Duch Svätý povie "Ty to môžeš zvládnuť lepšie", tak to nie je niečo čo by si nepoznal. Si v Novej Zmluve. Poznáš Ho. Jeho zákony sú zapísané v tvojom vnútri. Sú súčasťou tvojej novej povahy. On povedal **V tej novej zmluve im dám nové srdce a v ich vnútri stvorím nového ducha.** Máte nové srdce a nového ducha. Keď prijmeš to nové srdce a nového ducha, tak v ňom sú zapísané Božie zákony. Nie že sa tam zapisujú teraz priebežne a postupne. Sú tam zapísané od začiatku. Takže vy to viete. Keď ťa Boh koriguje, tak to nie je pre teba nič prekvapivé. Keď On povie "Toto nerob", tak predsa nereaguješ začudovane "Fuuha, netušil som že toto je nesprávne.." ale vo vnútri si vedel, že to čo si urobil bolo nesprávne. Ale tu je ten rozdiel. Ty rozhoduješ ako bude k tebe hovoriť Boh. Záleží na tebe či dovoľíš Bohu, aby k tebe hovoril jemne, pošepky, aby ti naznačil "Vieš, toto sa mi nepáči..." a len čo to vnímaš, tak hneď povieš "Veru tak, hneď sa toho zbavím a bude pokoj... Už sa k tomuto nevrátim nikdy viac... Tvoje želanie je mojim povelom... Jediné čo chcem je tešiť Teba... A tamto je už minulosťou, už to nikdy robiť nebudem..." A zmeníš spôsob svojho života. Takáto reakcia sa nazýva pokánie. Skutočné pokánie sa deje iba raz. V akejkoľvek oblasti. Ak sa musíš kajať znova a zas a znova, tak to nikdy nebolo naozajstné pokánie. Kajať sa znamená otočiť sa opačným smerom a ísť opačným smerom. Neznamená to, že sa budeš točiť neustále dokola. My nie sme pes, ktorý naháňa svoj vlastný chvost. My sme Boží ľud. Jeho Duch žije v nás. Ak On povie "Nie", tak aj ty by si mal povedať "Veru tak, nie!" Ale ak sa ti to nepáči, a robíš si ďalej svoje, tak On hovorí čoraz hlasnejšie "Nie. Nie! Nie!!!" On to takto nerobí preto, že by tým chcel povedať "Nuž, piaty krát to už myslím vážne". On pridáva na hlasitosti, lebo jedine vtedy si ty ochotný načúvať. A ak si predsa nedáš povedať, tak On sa neurazí a nepovie "Nuž, preč s tebou..." Dovoľte mi ukázať vám prečo Otec hovorí čoraz hlasnejšie. Zahrám to. Keď sme blízko jeden druhého, tak stačí zašepkať, ale ak sme od seba ďalej, tak zašepkanie nestačí, lebo na diaľku treba hovoriť nahlas, ba kričať ak sme ešte viac vzdialení. A Boh sa snaží zavolať svoje dieťa späť, aby neodišlo od Neho úplne, aby sa nevzdalo viery, lebo vtedy už nebude môcť počuť Jeho hlas vôbec. Vzdialil sa Boh? Nie! Zmenil sa Boh? Nie! Ale človek sa vzdialil a zvrhol... Preto Boh pridáva

na hlasitosti. Lebo Jeho dieťa sa vzdialilo viac a viac. Preto list Jakuba vraví v zmysle "Neodchádzajte preč a ďalej od Boha, ale priblížte sa k Bohu, a On k vám bude bližšie. Ak urobíte k Nemu jeden krok, tak On k vám urobí desať krokov." Lebo On je Otec, ktorý **beží v ústrety svojmu márnratnému synovi, a víta ho späť**. Ale všimnite si, pred tým ako by ten syn mohol byť privítaný jeho otcom, musel skoncovať so vzdalovaním sa od otca, otočiť sa späť, pokajať sa, a vrátiť sa domov. A keď otec zbadal že sa vracia, rozbehol sa k nemu. A v duchu Otec vidí keď sa otočíš späť a začne bežať k tebe už od toho momentu. Duch Svätý je v tebe a vedie ťa do každej pravdy, usvedča, karhá. A my by sme mali byť takí jemní, že zbadáme aj to najmenšie zarmútenie srdca nášho Nebeského Otca. Treba si uvedomiť, že toto je pravda Evanjelia. Niektorí ľudia vravia, že Boha nemôžeš zarmútiť. Ak je toto pravda, tak Ho nemôžeš ani potešiť. A Biblia hovorí, že **Bohu prinášame potešenie vierou**. Takže ak Ho dokážeme potešiť, tak Ho vieme aj zarmútiť. Ľudia vravia "Ale Boh ma miluje" Boh miluje každého, aj tých ľudí, čo sú v pekle. Ak pôjdeš do pekla, to ešte neznamená, že Boh ťa nemiluje. Ak by sudca mal zlého syna a ten syn by predstúpil pred svojho otca ako pred sudcu, tak aj taký prípad musí sudca rozhodnúť spravodlivo. Inak by nebol dobrým sudcom, nebol by spravodlivý. Takže toho zlého syna by musel poslať do väzenia, lebo taký je stanovený trest za to, čo ten zlý syn spáchal. Napriek tomu, že ten sudca svojho syna miloval, tak aby konal spravodlivo, by musel rozhodnúť spravodlivo. Dobrá správa je, že ak učiníš pokánie a umožníš aby Ježiš zaujal tvoje miesto, tak On vezme ten trest na seba a ty môžeš mať život. Život s Bohom. Ale aby si učinil pokánie a prijal Ježišovú obeť, to znamená, že prestaneš byť tým človekom, ktorým si bol predtým, a staneš sa iným človekom.

Druhý list Korintským v kapitole 5, verše 15-17, hovorí, že **od teraz už nepoznáme žiadneho človeka podľa tela, ani Ježiša podľa tela, ale podľa ducha. Ale ak niekto je v Kristovi, tak je novým stvorením, je to nový človek, nová osoba, nové stvorenie. Všetky staré veci pominuli, všetky veci sa stali novými**. Zastaneme práve tu. Čo znamená tento výrok? Ten človek už nie je rovnakou osobou akou bol predtým. Lebo už nežije rovnako ako žil predtým. Ak stále žiješ rovnako ako vravíš, že si žil pred tým ako si prijal Krista, tak si v skutočnosti neprijal Krista, ale prijal si náboženskú náhradu za Krista. Lebo Kristus, keď si prijal Jeho, tak On ťa stvorí nanovo, tvoje staré ja zanikne, všetko sa stáva novým, a verš 18 vraví, že **všetky tie nové veci sú z Boha**, a ty si už iná osoba, nový človek, žijúci úplne odlišne od minulého života, lebo si nový. Ale nie si nový ak žiješ rovnako ako predtým. Novým si vtedy, keď zaniknú tvoje staré spôsoby a cesty. Božie cesty sa stávajú tvojimi cestami, lebo On do teba vkladá nového ducha. Akého ducha? Tým novým duchom je Duch Svätý. A keď máš Ducha Svätého tak budeš žiť svätý život. Nevravím, že už nebudeš robiť chyby. Vravím, že už nebudeš zostávať vo svojich chybách, a nebudeš sa tešiť z chýb, a nebudeš sa tešiť na ďalší krát keď znova "urobíš chybu". A ak máš stále takýto život, tak treba aby si sa znovuzrodil. Lebo keď sa naozaj znovuzrodíš, tak ťa vyslobodí Syn. A keď si slobodný, tak si slobodný. A komu slúžiš, tomu si sluhom, ba otrokom. Ak slúžiš spravodlivosti, tak si služobník Boží. Ak slúžiš hriechu, tak si sluhom hriechu, a nič sa nezmenilo, a možno si sám seba podviedol a nazdávaš sa že si spasený a pritom nie si. A najhoršie čo sa ti môže stať je, ak máš falošné ubezpečenie, ak veríš že si tým, čím nie si, a klameš samému sebe tak dlho, že až začneš veriť tej lži, a veriť že si spasený keď nie si, a potom začneš vyhliadať príchod Ježiša, lebo si myslíš že až toto bude ten moment, keď budeš slobodný. Ale to nie je ten moment keď človek nadobúda slobodu. Vtedy sa človek stáva **oslávený, a smrteľné si oblieka nesmrteľnosť, a porušiteľné si oblečie neporušiteľnosť**. Tvoja základná povaha a charakter sa nezmení keď sa Ježiš objaví. V skutočnosti On sa ani nezjaví dokiaľ nebudete vyzerat' ako On. Lebo keď sa On zjaví, tak my Ho uvidíme takého aký je On, a budeme poznať, tak ako sme poznali, lebo budeme takí ako je On. My sme podobní Jemu v duchu už teraz. Ale budete takí ako On, po stránke ducha, duše, aj tela. V mene Ježiš. Amen? Rozumiete tomuto? Ohlasujem vám cestu k slobode. Mohol by som vám tvrdiť, že Volkswagen je Mercedes, a to tak dlho, že nakoniec by ste tomu aj mohli uveriť. Ale hoci by ste tomu aj uverili, to ešte nepretvorí Volkswagen na Mercedes. Len by si bol podvedený. Amen? A treba si uvedomiť, môžeš byť v otroctve a ľudia ti môžu hovoriť, že si slobodný, a môžeš nahovárať aj sám sebe, že si slobodný, a to až tak dlho, že tomu začneš veriť. Možno mi povieš "Ako by to mohlo byť možné?" Uvediem vám príklad. Ježiš hovoril k farizejom a povedal im v zmysle **Keď tvrdíte, že ste z Boha, tak ak ste po svojom otcovi, teda ak ste z Boha, tak by ste verili vo mňa. Ale vašim otcom je diabol a kvôli tomu ste stále v otroctve**. A tí farizeji sa **rozčúlili a postavili sa voči Ježišovi a vraveli "My nie sme otrokmi žiadneho človeka"** A v tom čase, rímsky vojak, ktorý stál vedľa nich, zakričal "Hej vy tam, Židáci, sklaponite, lebo vás šmarím za mreže." A tí farizeji museli povedať "Áno pane, ospravedľňujeme sa, už budeme tichšie..." Pretože presne v čase keď tvrdili, že nie sú otrokmi žiadneho človeka, boli pod nadvládou Ríma, a oni presvedčili samých seba, že sú slobodní ľudia, napriek tomu, že boli pod otroctvom Ríma. Ale nie všetci verili, že boli slobodní, lebo dokonca aj jeden z členov Ježišovho tímu, a tiež mnohí iní, hľadeli na Ježiša a pýtali sa "Si Ty ten, ktorý mal prísť, ktorý nás zbaví okov Ríma a obnoví zašlú slávu Izraela?" Takže nie každý bol podvedený. Niektorí ľudia boli schopní vidieť pravdu, že sú stále v otroctve. Milovaní, nado všetko ostatné, túžbou môjho srdca pre vás je, aby ste naozaj boli slobodní. Niet žiadneho lepšieho života ako je život v pravej slobode. Žiadna iná forma bytia sa nedá prirovnať k tej slobode, ktorá je v Kristovi. Nepresvedčaj samého seba, že si slobodný, ak v skutočnosti nie si. Priznaj si to, a prijmi slobodu a obráť sa späť, a začni nenávidieť zlo, a začni milovať spravodlivosť, a konaj dobro, a ži poctivo a správne, a zbav sa hriechu a tých ťažkých bremien, ktoré sa na nás tak ľahko nalepia a spomalia nás,

často nebadane. Akosi nám uniklo to, že už bežíme pomalšie. Ale nabalili sme do svojho života takú príťaž a hentaké bremeno, a tento hriech a tamten prehrešok, a to všetko nás spomalilo tak, že namiesto behu už len kráčame. Odhodte tie veci preč zo seba a hľadte na slobodu, ktorá je v Ježišovi. Ak je to nutné, tak kričte a nariekajte s túžbou po slobode, a On to začuje a odpovie. Urobte Ho svojim Pánom, prijmite Ho ako svojho Majstra, a zažívajte skutočnú slobodu, a buďte slobodní v každej oblasti života. Toto je ten život, ktorý Ježiš pripravil pre vás. Pri malom zvyšku času, chcem na chvíľu preradiť rýchlosť, ale nechcem meniť atmosféru. Nechcem od vás aby ste rýchlo menili zameranie svojej pozornosti na niečo iné. Ak potrebuješ byť slobodný, tak si zachovaj tento postoj mysle, a hoci tam kde práve si, uznaj pre Ním aj ten skrytý, tajný hriech, o ktorom nikto iný ani len netuší. Ten, ktorý sa ti darilo udržať v tajnosti, možno dokonca aj pod kontrolou. Ale predsa vieš, že existuje. A počúval si hlas Ducha Božieho. Ale možno sa ten hlas o čosi vzdialil. A hoci je hlasný, predsa sa vzdŕaľuje. Poslúchni ten Hlas, a podďaj sa Ježišovi, a volaj k Nemu a prijmi to, čo On vydobyl, a rozhodni sa, že odteraz navždy budeš žiť v slobode, a to mocou Ducha Božieho. Doteraz si sa snažil, vo svojej vlastnej sile. A nešlo to, a zlyhal si, a nedarilo sa ti to. A dostal si sa do bodu, že si kladieš otázku "Je to vôbec skutočné, dosiahnuteľné? Existuje vôbec skutočná sloboda?" Vravím ti, áno, naozaj existuje. A Boh chce, aby si v nej žil. On chce, aby si ju mal. On prišiel, aby si mal skutočnú slobodu, a kráčal s Ním. Aby si zakúsil život aký má On. Neodstupuj od toho cieľa dokiaľ si si nie úplne istý vo svojom srdci a vo svojej vlastnej mysli. Nezamec to rýchlo pod koberec. Sústreď sa na to. Ak ide o závislosť, návykové konanie, vracajúce sa - opakujúce sa - nečisté myšlienky, slová, skutky, o ktorých vieš, že Boh nechce aby si ich mal, tak ty sám ich odmietni, a spoľahni sa na moc Ducha Božieho. Práve teraz, nie zajtra večer. Už ani jeden deň so žabami Egypta. Ale práve teraz sa pevne rozhodni, práve teraz si vyber tú správnu cestu. Povedz v sebe "Dnes je môj deň, táto chvíľa, v tento presný čas, moje otroctvo pod týmto hriechom, chorobou, nemocou, závislosťami, je zlomené. Dnes zakúšam slobodu Kráľovstva Božieho Syna. A striasam zo seba reťaze a okovy tých mocností temnoty. A teraz idem do života slobodný, a budem žiť v slobode. A budem bežať, a uniknem žiadostivosti, ktorá je vo svete, uniknem od nástrah, ktoré sa ma snažia opantať a zmocniť. Nedostihnú ma, lebo im uniknem mocou Ducha Božieho. Takou istou mocou, aká bola na prorokovi, ktorá mu umožnila predbehnúť bojový záprah, uniknem pred tým všetkým, a zbavím sa bezbožnosti, a pobežím za spravodlivosťou, a budem konať spravodlivosť." Urob to práve teraz. Smelo, sám za seba. Ak je toto volaním tvojho srdca, len zdvihni svoju ruku, a daj tým najavo Bohu "Toto je moja túžba a Ty si Bohom, po ktorom túži moje srdce. A Ty naplníš Tvoju túžbu v mojom srdci. Práve teraz." Volajte so mnou "Prehlasujem, mocou Ducha Božieho, že som slobodný. Môj život patrí Bohu. Mojim Pánom je Ježiš. Nasledovať budem Jeho. Počujem Jeho hlas. A hlas iného nasledovať nebudem. Ja nasledujem Ježiša. A práve teraz prijímam odpustenie, prijímam očistenie drahocennou krvou Ježiša. Prijímam slobodu. Prijímam roztrhanie reťazí. A už nikdy viac nedovolím, aby hriech vládol nad mojim životom. Môj život patrí Bohu. Môj život je ukrytý v Ňom. Bol som vyslobodený, prepustený z moci temnoty. A teraz som v Kráľovstve Božieho Syna, v kráľovstve spravodlivosti, v kráľovstve života, v kráľovstve zdravia, kráľovstve slobody. V mene Ježiš! Hallelujah!" Vzdajte chválu Ježišovi! Oslavujte svoju slobodu! V mene Ježiš! A takto to bude po všetky dni tvojho života, že budeš slúžiť Bohu Neba, a nasledovať Ho, aby všetky dni tvojho života boli požehnané, a budeš požehnaním pre Zem. A kamkoľvek stúpi tvoja noha, tam príde požehnanie. A čohokoľvek sa dotkneš, bude požehnané. Lebo ste ľud svojho Boha. A On je Bohom svojho ľudu. On ťa môže zahrnúť prebytkom všetkého dobrého, a všetkých požehnaní. V mene Ježiš. Ak toto prijímaš, tak vyslov "Nech sa tak stane mne, podľa Tvojho Slova. Verím a prijímam. V mene Ježiš! Hallelujah!" Chváľ Ho a uctievaj Ho.

Ľud Boží odoláva útokom a rozširuje vplyv Božieho Kráľovstva

Ako povedal pastor, treba aby sme očakávali od Pána, a to niečo špecifické, niečo konkrétne. Ak neočakávaš nič určité, tak nedostaneš ani nedosiahneš nič určité. Ale ak očakávaš niečo konkrétne, tak prijmeš konkrétnu odpoveď. Včera sme čítali z Prvého Listu Petra, kapitoly 5, a zdôraznili sme fakt, že každý veriaci človek prechádza cez veci, ktoré sú vo všeobecnosti veľmi podobné. Sú ľudia, ktorí odolali každému útoku, každému druhu útoku. To nám hovorí, že s Božou pomocou sa dá prekonať každý druh útoku. Takže môžeš byť človekom, ktorý prekoná tieto útoky. V Druhom Liste Timotejovi, v kapitole 3, hoci by sme mohli začať v 1. kapitole, vo verši 1, a prechádzať celý ten list, a bola by to solídna informácia, ale tomu sa teraz venovať nebudeme, ale preberieme niečo špecifické. V kapitole 3, verš 14 píše Pavol svojmu synovi vo viere Timotejovi, a hovorí mu špecifické veci, a dáva mu špecifické nariadenia a usmernenia. Včera sme hovorili o tom, keď máš množstvo učiteľov, ale nikdy sa neukotvíš v pravde, lebo nasleduješ raz toho, potom tamtoho a inokedy zas hento. A každý z nich je v rôznom štádiu duchovného rastu. A pokiaľ počúvaš v jednom dni každého z nich, tak skončíš veľmi zmätený. Boh prepája ľudí navzájom. Ako je všeobecne známe, Timotej sa učil od Pavla. Neučil sa od Petra. Bol zverencom Pavla. Keď Pavol písal Timotejovi a Títovi, tak písal v zmysle "To, čo si videl ako som ja robil, čo si počul ako som ja hovoril, o to sa podel s tými, ktorých vyučuješ ty. Pracoval si so mnou, vieš ako žijem, vieš čo vyučujem. Ak sa budeš deliť o tieto veci, tak urobíš dobre pre budovanie kresťanov v ich viere." On nevravel Timotejovi "Čo si videl u Petra...", "Čo si videl u Jakuba...", ale hovoril takto: "Si mojim zverencom, ja som do teba investoval svoj čas, tak vyučuj ďalších to, čo si počul

vyučovať mňa." Takto som spolupracoval s Dr. Sumrallom. To znamená, že keď som študoval u neho, tak som všetko ostatné odsunul nabok, aby tomu procesu nič neprekážalo, a dal som si veľmi záležať, aby som porozumel veciam tak, ako im rozumel on. Lebo som vedel, že smer, ktorým sa uberal on, bol smer, ktorým Boh volal mňa. Vedel som, že pravda, ktorú kázal on, bola tou pravdou, ktorú som potreboval ja. Vedel som, že chcem byť ako on. Toto vravel Pavol Timotejovi. A tu, vo verši 2.Timotejovi 3:14 mu vraví **Pokračuj v tom, čo si sa naučil a v čom si sa uistil, vediac od koho si sa to naučil, a pretože od detstva poznáš sväté Písma, ktoré ti môžu dať múdrosť na spásu, a to vierou v Ježiša Krista. Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti.** Všimnite si, čo hovorí Pavol o tom, na čo všetko je dobré Písmo. Hovorí, že je dobré pre naprávanie, korigovanie, karhanie, učenie, výchovu. Všimnite si, že on hovorí, že všetky tie veci pochádzajú z Písma. Práve o tomto hovorí List Židom v tom texte o karhaní či trestaní od Otca. A napokon 17. verš Druhého Listu Timotejovi, kapitoly 7, stále hovorí o Písme: **...aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo.** A teraz čítajme ďalej, lebo treba aby sme si pamätali, že Pavol hovorí tiež o budúcnosti. Timotej je Pavlov zverenie, a Pavol nechal Timotejovi na starosť zbory, aby Timotej mohol uviesť veci do poriadku. A tak, tu, na začiatku kapitoly 4, vyslovil Pavol veľmi silné vyhlásenie, stále adresované Timotejovi: **Pred Bohom a Ježišom Kristom, ktorý bude súdiť živých aj mŕtvych, ťa zaprisahávam v mene jeho zjavenia a jeho kráľovstva:..** Toto je veľmi silný výrok. Prečo vnímal Pavol za potrebné povedať Timotejovi toto? Znova, on tu zdôrazňuje dôležitosť Božieho Slova, a že je nutné sa pevne pridržať Božieho Slova. Pavol chce od Timoteja, aby sa vyvaroval vyhľadávania rôznych iných vecí, a aby si bol vedomý toho, čo prichádza s poslednými časmi. Verš 2 hovorí: **Hlásaj Slovo** - to isté Slovo, ktoré je v Písme, a ktoré počul priamo od Pavla - **naliehaj v priaznivý i nepriaznivý čas**, inak povedané, buď pripravený neustále, nečakaj na takzvaný príhodný čas, ale buď pripravený či už sú okolnosti priaznivé, alebo sú nepriaznivé. To znamená, že v niektorých situáciách musíš ten správny čas nastoliť ty. Niekedy sa to síce môže zdať nevhodné, ale nezávisle na tom, káž Evanjelium, káž Písma, či už to ľudia prijímajú alebo odmietajú, ty len hovor pravdu. Pavol upomína: **presviedčaj, karhaj, povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a ponaučením.** Všimnite si, on nie že by len vravel "buď milý, hovor iba pozitívne a povzbudzujúco", ale Pavol hovorí v zmysle: "káž pravdu, presviedčaj, hoci by si mal aj karhať, káž pravdu a káž to, čo vraví Slovo Božie".

Nedávno som sa dozvedel, že jeden veľmi známy učiteľ v Tele Kristovom si dával platiť za to ak niekto chcel s ním bývať v jeho dome. Možno aj hovorili o Biblii, o tom som si nie celkom istý, počul som to z prvej ruky, že väčšinu času trávili tým, že sa spolu zabávali a hrali celú noc videohry. A keď som to počul, tak som povedal, že toto nie je učenie. Povedal som, že čím človeka získaš, pre to ho získaš. Teda, ako privedieš ľudí k viere, taký postup očakávajú aj na ďalšej ceste. To je jeden z dôvodov, prečo v našom zbore v Texase, na mládežníckych stretnutiach nerobíme veľa pizzových večierkov, či spoločenských akcií. Keď sa mládežníci stretnú, tak študujú Písmo, idú na ulice a modlia sa za ľudí, idú na ulice a kážu Evanjelium. Lebo naše stretnutia mládeže nie sú materská škôlka, ale majú za cieľ vycvičiť bojovníkov pre Krista. Nevysedávame pozerajúc filmy ani hrajúc videohry. A tak, nedávno som sa vyjadril, že ktorýsi slúžiaci pýta peniaze od ľudí za pobyt v jeho dome a hrá s nimi videohry. Včera večer som zistil, že dotýčny počul moje vyhlásenie. Zavolať mi. Opýtal sa "To tam hovoríš o mne?" Odvetil som "Neuviedol som žiadne mená, ale zjavne to, čo som povedal, pasuje na teba, lebo ty voláš mne." A mali sme dlhšiu diskusiu, a dopadla dobre. Ale niekto sa musí postaviť a povedať pravdu. Na tejto Zemi nie sme na to, aby sme hrali hry a prizerali sa ako ľudia zomierajú, ale sme tu na to, aby sme porážali diabla a presadzovali Ježišovo víťazstvo. Na porážanie diabla sa nepripravíš tým, že budeš hrať videohry. Treba aby ľudia toto zobrali vážne. Toto je pre ľudí otázka života a smrti. Táto činnosť rozširovania Evanjelia nie je moje hobby, nerobím to pre zábavu, hoci musím uznať, že zábavné to je. Ale robím to preto, lebo je to účinné pre Božie Kráľovstvo. Ukazuje sa, že my, slúžobníci Evanjelia, sa musíme navrátiť k serióznosti a vážnosti tohto Evanjelia, ktoré kážeme. Ak my to nebudeme brať vážne, tak ani ľudia, ku ktorým kážeme, to nebudú brať vážne. Nevravím, že sa nemôžete baviť a smiať. Lebo z Evanjelia by ste sa mali tešiť. Ale to, že nezomieraš ty, ešte neznamená, že iní ľudia nezomierajú. A my musíme neustále pamätať na ich situáciu. Jedna z vecí, na ktorých mi najviac záleží, je, že neustále vnímam životy ľudí, ktorí čelia vážnym výzvam. Totiž, som veľmi často na takých stretnutiach ako toto, a stretávam sa s ľuďmi, ktorí sú vo veľmi vážnych situáciách. Keď sa s človekom stretnem a dozviem sa o jeho situácii, to sa ma hlboko dotýka, a chcem že keď odídem, tak aby som nezabudol na jeho situáciu. Nechcem len vidieť ich vážnu situáciu a potom odísť a hneď sa smiať a robiť iné veci. Chcem si pamätať situácie tých ľudí aj po tom ako odídem, chcem aby to ostávalo v mojom srdci, aby som spojivko s tým človekom neprerušil, ale aby som nastolil tú napísanú pravdu, že Boh chce, aby sa ten človek mal dobre. A hoci sa modlím za ďalšieho človeka, Duch Boží, ktorý je vo mne, stále pôsobí v tej vážnej situácii toho človeka. A pri svojom mnohom cestovaní po svete a slúžení chorým vám môžem povedať, že aj po skončení tých zhromaždení nosím v sebe tých ľudí a ich situácie, hoci je ľudsky nemožné, aby som si tých ľudí pamätal, lebo stretávam príliš mnohých, a každá nová situácia sa zdá byť horšia ako tá predošlá. Budúci týždeň mám byť späť doma v Spojených Štátoch, budem šoférovať na druhý koniec krajiny na ďalšie zhromaždenie, a už teraz viem, čo sa bude diať. Sú tváre ľudí, ktoré som videl tu, ktoré Duch Svätý oživí späť v mojej pamäti, a povie "Tento človek, uzdravený v mene Ježiš!", "Tamten človek, uzdravený!" A Duch Boží bude aj naďalej za vás bojovať aj po tom ako sa rozlúčime. Lebo niektoré situácie sú

ako vrstvy problémov. A slúžením zasahujeme jednu vrstvu po druhej, až do úplného uzdravenia. A preto, dnes večer, keď začneme slúžiť, ako povedal pastor, ja nebudem s vami konverzovať, lebo ja, Curry Blake, nemôžem pre vás urobiť nič. Ale Duch Boží, ktorý žije vo mne, On pozná tvoj problém, vie presne čo potrebuješ, a môže ti slúžiť na každej úrovni - v duchu, duši aj tele. Takže zložením rúk vytvorím spojivko cez ktoré Duch Boží začne svoje pôsobenie v tebe, na každej úrovni. Nie len čiastkovo v tejto veci alebo v tamtej veci. Ale On prichádza na teba a pôsobí v tebe od hlavy po päty. Vypôsobí aj také dobré veci, ktoré si ani neočakával. Boh sa postará aj o veci, ktoré si priamo nežiadal. Pretože On ťa pozná a On ťa miluje. A keď na teba položím svoje ruky, tak uvoľníme Jeho život. Ako som predtým spomínal, keď sme boli v Afrike, v Zimbabwe, vydal som jeden povel v zástupe 120 tisíc ľudí a tých, ktorí boli uzdravení jedným vysloveným povelom, bolo takmer desaťkrát viac ako je ľudí tu v tejto sále teraz. A to boli len tí, ktorí boli uzdravení. Takže keď Boh dokáže uzdraviť takýto veľký zástup, ktorý je desaťkrát väčší ako táto sála, tak určite dokáže uzdraviť každého kto je tu teraz. Toto sme zažili. Keď som bo v Peru, mali sme tam asi 16 stovák ľudí, takmer všetci z nich boli pastori a vedúci. Povedal som im „Aby si bol uzdravený, nie je nutné aby som sa ťa dotkol. Treba len aby sme uvoľnili Ducha Svätého k Jeho pôsobeniu“. A tak som sa opýtal „Kto má chorobu a bolesť vo svojom tele?“ Zdvihli sa 4 stovky rúk. Povedal som „Dobre, ideme sa modliť“ A nezačal som spôsobom „Ó, Nebeský Otče, ak je to Tvoja vôľa, prosím uzdrav týchto ľudí...“ Takáto modlitba nie je modlitba viery. Je to skôr vyjadrenie pochybovania, či je vôbec Božou vôľou, aby tí ľudia boli uzdravení. Ježiš sa nikdy nemodlil takýmto spôsobom. On poznal Božiu vôľu. Ja tiež poznám Božiu vôľu. Božia vôľa je, aby všetci boli uzdravení. A tak, keď tí ľudia zdvihli svoje ruky, tak som povedal "V mene Ježiš: bolesť, choroba, AIDS, práve teraz, v mene Ježiš, ODÍD!" Vydal som jej povel. Neprosil ani nežiadal som ju aby odišla. Chorobu nemáš čo žiadať ani prosiť, aby odišla. Ak ju prosíš aby odišla, tak jej dávaš možnosť výberu. Ja som jej nedal možnosť výberu, ale dal som jej povel. Pretože som človek pod autoritou, a keď vydám povel, tak všetko, čo má v duchu nižšie postavenie, musí poslúchnuť. A tak som jej prikázal "Odíď!" Vzápätí som tým ľuďom povedal "A teraz, skontroluj svoje telo. Bolesť? Odišla! Nádory? Zmizli. Ak si predtým nemohol dýchať, tak teraz dýchaj. Ak si nemohol kráčať, tak teraz kráčaj." Povedal som "A teraz, kto bol uzdravený?" Keď som sa predtým opýtal kto má zdravotné problémy, zdvihlo sa 400 rúk. Keď som sa opýtal kto bol uzdravený, zdvihlo sa 400 rúk. V tomto období je bežné, že Ježiš ich uzdravuje všetkých. A to isté očakávame aj dnes večer.

Treba aby sme rozumeli. Čo čítame v Biblii o živote Ježiša, taký bol neustále. Vždy keď sa tam píše koľkých uzdravil, tak je tam uvedené, že ich uzdravil všetkých. Nikde tam nie je "Uzdravil niektorých". Ale vždy tam je "Uzdravil ich všetkých". **Ježiš je ten istý včera i dnes i naveky.** To znamená, že aký bol vtedy, taký je aj teraz, a rovnaký bude navždy. Keď uzdravoval všetkých vtedy, tak uzdravuje všetkých aj teraz. A toto je radostná zvesť. Lebo nezáleží na tom, aký máš problém. Písmo nevraví, že Ježiš uzdravuje len také veci aké uzdravoval vtedy. Ale vraví, že On je taký istý aký bol vtedy. Tvoj problém nie je problémom pre Ježiša. On je ten istý. On ich uzdravil všetkých. Aj dnes On uzdravuje všetkých. Niet žiadnej novej choroby, ktorá by nejakou bola väčšia ako Ježiš. Ničoho takého niet. Ježiš je väčší než akákoľvek choroba. On je väčší než akýkoľvek problém. Takže nezáleží na tom s čím na teba zaútočil nepriateľ. Lebo Ježiš má všetku autoritu. Na Nebi aj na Zemi. On má všetku autoritu, aby sa z Neba postaral o vyriešenie tvojho problému na Zemi. Nepotrebuješ na to špeciálne povolenie. Nie si výnimočný prípad. Ježiš je tá špeciálna a výnimočná osoba. Duch Boží s Ním víťazí v každej situácii. Takže tebe ostáva len tá úloha, aby si prestal svoju myseľ umárat' svojim problémom, a sústreď svoju myseľ na Jeho odpoveď. A Jeho odpoveď znie "Áno a Amen!", "Áno, a nech sa stane!" On by povedal "Buď uzdravený!", "Buď slobodný!", "Buď rozviazaný!" Takto rozprával Ježiš. Ale moderná teológia rozpráva inak, používa slová „niektorí, možno“, „ak je to Tvoja vôľa“. Treba si uvedomiť, že ak povieš "Uzdrav ma, ak je to Tvoja vôľa", tak to znamená, že neveríš, že On je Jahve Raffah, teda Pán, ktorý ťa uzdravuje. Je nutné, aby si poznal Jeho vôľu. Ježiš znášal rany za každú nemoc, za každú chorobu, a za každého človeka. Teda, keďže je to za každú chorobu a za každého človeka, tak sa nemáš nad čím trápiť. Dnes je tvoj deň. Amen? Amen!

Stále sme v Druhom Liste Timotejovi, kapitola 4, dostali sme sa po verš 3 **Príde totiž čas, keď ľudia nezniesú zdravú náuku, ale podľa vlastných žiadostí sa budú zháňať za učiteľmi, aby im štekli uši, odvrátia sluch od pravdy a priklonia sa k bájam. Ale ty buď vo všetkom trpezlivý, znášaj útrapy, konaj dielo hlásateľa evanjelia a dôsledne plň svoju službu.** Všimnite si, príde doba, keď ľudia nezniesú zdravé učenie, a namiesto hľadania pravdy budú hľadať ľudí, ktorí ich budú učiť také veci, ktoré sa im páčia. Nehľadajú ľudí, ktorí kážu pravdu, ale počúvajú posolstvá, ktoré štekli ich uši. Verím, že v Cirkvi má prebiehať slúženie, kázanie, počúvanie pravdy, ale keď som objavil toto posolstvo pravdy o uzdravovaní Božou mocou, tak som skoncoval s pobežovaním z jednej uzdravovacej konferencie na druhú. Objavil som pravdu, ona funguje, je to Biblia, a tak som sa jej chopil a držím sa jej. Aj po tom ako som našiel pravdu boli chvíle keď som sa cítil biedne, že som nešiel na nejakú konferenciu. Váhal som či niešť. Hoci som vnútri vedel, že by som nemal ísť. Ale nepočúval som na hlas Ducha. Namiesto toho som počúval svoju hlavu. Šiel som na konferenciu a počul som ako tam vraveli rovnaké veci ako tie za ostatných 30 rokov. A stále to bolo chybné, a ja som si uvedomil, že kazím svoju myseľ, lebo som tam počúval veci, ktoré neboli v súlade s Božím Slovom. A tak som vstal a odišiel. Preto mám rád knihy. Navštívim predajňu kníh, vyhládam si knihy o uzdravení, rýchlym čítaním zistím o čom sú, aké

kapitoly majú, a rozhodnem sa, pred tým ako si nejakú knihu kúpim, či tá kniha je podľa pravdy alebo je to odpad. Nemusím ísť na konferenciu a počúvať ako tam kážu odpad, ktorý si potom musím vytĺkať z hlavy, a vynakladať čas na to, aby som si nanovo obnovoval svoju myseľ. Ak dvaja ľudia vravia odlišné veci o rovnakej téme, tak niekto z nich sa mylí. Nemôžu mať pravdu obaja naraz. Možné to nie je. Boh nie je bohom okolností. Ak by to tak bolo, tak by sme nemali žiadnu nádej na spasenie. Lebo tvoje okolnosti by sa v ten deň nemuseli Bohu práve páčiť. Pravda je pravda. Radšej budem poznať veľmi dobre malý kúsok pravdy, ako by som mal poznať množstvo nepravdy, a potom sa jej musieť zbavovať. Môžem vám garantovať, že ak urobíš výskum, tak zistíš, že každý Boží muž, z tých, o ktorých čítame ešte aj v dnešnej dobe, zmýšľal takto. Smith Wigglesworth kázal a začal slúžiť chorým. Podišiel k jednému mužovi, ktorý bol na nosidlách, a vedľa seba mal svojho lekára. Ten muž vyzeral takmer ako mŕtvy. Na bruchu mal veľký rakovinový nádor. Smith sa napriahol a vrazil tomu mužovi päsťou do žalúdka. A keď to urobil, tak to vyzeralo, že ten muž zomrel. Len tam ostal ležať. Wigglesworth nepovedal ani slovo. Otočil sa a podišiel k ďalšiemu chorému človeku. Ten lekár sa pozrel na svojho pacienta a vyskočil a podišiel k Wigglesworthovi: "Vy hrubián, vy zviera, vy ste ho zabili! Jeho rodina vás zažaluje!" A kráčaľ za Wigglesworthom a opakoval to. A Wigglesworth zastal, otočil sa a pozrel na toho lekára a povedal: "Sklapni. Nekecaj mi do toho ako mám robiť svoju prácu. Ja svoje remeslo ovládam." A ten lekár prestal, a Wigglesworth pokračoval v služení ďalším ľuďom. A o niekoľko minút ten muž vyskočil z tých nosidiel, a začal behať naokolo v budove, a ten nádor bol preč. Amen!

Ak by som mal ísť k lekárovi, prišiel by som dovnútra, dal by som sa prezrieť, a ak by povedal "Problém je takýto, tu je recept, a treba to brať 3-krát denne, počas troch týždňov, s jedlom, a každý večer." Ja som prišiel k nemu. Nebudem pozeráť na neho a vravieť "Nie, pán doktor, ja si nemyslím, že je to správne, myslím že potrebujem iný liek, a brať ho potrebujem 5-krát denne, a brať to večer mi nevyhovuje, takže chcem to zmeniť a brať to ráno." Ak idem k lekárovi, tak musím veriť, že on vie čo robí. Nebudem mu hovoriť ako má robiť svoju prácu. Ak by som mu mal hovoriť ako ma naprávať, tak ho vlastne nepotrebujem. Ale ak idem k nemu, tak by som mal veriť, že on vie čo robí, a mal by som urobiť presne to, čo mi povie, a presne tak ako mi to povie. Predstavte si že by ste prišli k lekárovi a on by povedal "Takýto je váš problém" a potom, "Tu je recept." A vy by ste odpovedali "No dobre, ale ja som si nie istý" Takže pôjdeš a vyberieš si ten liek a berieš ho tak ako ti povedal. Ale pritom si myslíš "Čo ak sa ten lekár mylí? Možno by som sa mal opýtať ešte niekoho iného" A tak prídeš k inému lekárovi, ten ťa prezrie a povie "Takýto je váš problém" a predpíše ti rovnaký liek. Vypočul si si lekára a ideš si vybrať liek, a začneš brať aj tento liek. A teraz berieš dvakrát viac ako si skutočne potreboval. A teraz, ten liek, ktorý ti mal pomôcť, ťa môže až zabiť. Prečo? Lebo si išiel ku dvom rôznym lekárom. Treba aby si si našiel to posolstvo, ktorému veríš, ktoré si dokážeš overiť podľa Biblie, a drž sa ho, a konaj podľa neho, a ver Bohu, a nepreskakuj z jednej veci na inú. Nezháňaj iné recepty, nezamotávaj sa.

V hnutí viery máme druhý Jeruzalem. Je to Tulsa. Tam chce každý ísť a učiť sa ako veriť. Je tam zbor na každom rohu, každý zbor má biblickú školu, a keď som tam bol, tak som niečo zistil. Ak ideš do hociktorej biblickej školy v Tulse a opýtaš sa hociktorého jej študenta "Ako dlho si už v Tulse?" - "Som tu už 5 rokov" - "Do koľkých biblických škôl si chodil?" - "Do piatich, každý rok chodím do inej." Toto som zažil. Poznám ľudí, ktorí to zažili. Nekážem vám teóriu. Vravím čo som zažil. A mohol by som uviesť presné mená. A teraz mám na pamäti jednu konkrétnu ženu, veľmi dobrej povahy, dobrá kresťanka, milá, milujúca, dobráčka. A prešla niekoľkými biblickými školami. A keď som po prvý-krát počul koľkými biblickými školami prešla, tak som si pomyslel "Človeče, tak ona to už určite má v malíčku, celú Bibliu." A tešil som sa keď budem môcť s ňou hovoriť. A hľa, keď som sa s ňou začal rozprávať, tak to bol najviac pomotaný človek akého som kedy stretol. Ona bola veľmi zmätená, jej viera nebola účinná v žiadnej oblasti. Nemala myseľ rozpoltenú, ale rozštrvenú. Mala mnohorakú myseľ, podľa mnohých biblických škôl, ktoré absolvovala. A bola domotaná. A nemilé bolo, že zamotávala aj ďalších ľudí. Lebo sama sebe odporovala. Keď kázala, tak hovorila 5 minút to, čo vyučuje jedna škola, a potom 5 minút to, čo vyučuje iná škola. A ani si neuvedomovala, že sama sebe protirečila.

Milovaní, pravda je iba jedna. Je iba jeden Pán, jeden Spasiteľ, jedna Biblia. Študujte ju. Verte jej. Nasýťte sa ňou do tej miery, že keď otvoríte ústa, tak z vás vyjdú slová podľa nej. Amen? Takýmto ľuďmi máte byť. To je to, čo funguje. Zažívame to po celom svete. A treba aby sme si uvedomili, niet desať rozličných právd. Pravda je pravda. Vodiaca niť pravdy, princíp pravdy, sa tiahne cez všetko v Biblii. Nekážem jednu vec o uzdravovaní, a potom keď je témou prorocstvo, alebo dary Ducha, by som kázal niečo na úplne inom princípe, ktorý by protirečil tomu prvému. Nie, treba kázať pravdu. A pravda zostáva rovnaká a preniká všetky oblasti. Treba si pamätať, že všetko čo počúvame a hovoríme musí byť vo vzájomnom súlade a nadväznosti, a musí byť preosiate aspoň cez tri veci. Všetko čo počúvaš a hovoríš musí mať princíp prevahy, nadvlády. Lebo kvôli nemu si bol stvorený. Genezis 1:26 hovorí: **Utvorme človeka na náš obraz a podľa našej podoby, a nech vládnu nado všetkým.** Všimnite si, keď Boh utvoril človeka na Boží obraz a podobu, tak musel dať človeku nadvládu. Lebo Boh má nadvládu v sebe. A ak nás stvoril aby sme boli ako je On, tak musel človeku zveriť nadvládu. Človek bez nadvlády nie je človekom stvoreným na Boží obraz. Boh dal Adamovi postavenie nad všetkými dielami svojich rúk. Ukázal som vám to od prvého dňa v Žalme 115:16 **Nebo patrí Bohu, ale Zem zveril synom človeka.** On zveril túto Zem nám. A prvý Adam sa jej vzdal. Ale posledný Adam, menom Ježiš, prišiel a vzal ju späť, a každý človek, ktorý je v Kristovi, má tú nadvládu, a ona sa tiež nazýva autorita. A Ježiš

povedal v zmysle "Všetka autorita na Nebi a na Zemi je daná mne, a kvôli tomu vy chodte, v mojom mene, s touto mojou všetkou autoritou a vy kážte radostnú zvesť, že Boh je nadradený všetkému." Každá choroba a nemoc, každý problém a situácia, musia skloniť svoje kolená pred Ježišom. Lebo On má všetku autoritu. Takže vy hovorte Jeho Slová, vy hovorte to, čo povedal On, uplatňujte Jeho autoritu. Si poslaný s rovnakým cieľom ako bol poslaný On. Prečo sa zjavil Syn Boží? Aby zničil skutky diabla! A 8. kapitola listu Rimanom hovorí, že **celá Zem, celé stvorenie čaká na prejavenie sa synov Božích**. A to si ty a ja. A čo sa deje keď sa prejavujú synovia Boží? My konáme presne ako prvý Syn Boží. Prejavujeme sa ako synovia tak, že ničíme skutky diabla. Ježiš ho porazil a teraz my nastoľujeme toto Ježišovo víťazstvo a vytlačáme preč porazeného nepriateľa. A svet čaká, aby si sa prejavil ty. Svet čaká na teba, aby si vyrástol, aby si sa mohol ukázať, a presne ako tvoj Veľký Brat, aby si porážal diabla a jeho skutky. Kvôli tomu si tu. Ako je to na Nebi, tak nech je to aj tu na Zemi. Naša úloha je hľadiť na Nebo a vedieť aké je. A potom hľadiť na Zem a čokoľvek na nej sa líši od Neba, to máme naprávať, až dokiaľ Zem nevyzerá ako Nebo. **Ježiš putoval po kraji robiac dobre a uzdravujúc všetkých utláčaných diablom**. Kade chodil, robil dobre, a uzdravoval všetkých. Neuždravoval niektorých, lebo uzdravovanie len niektorých nie je dobré, lebo zanecháva niektorých ľudí stále chorých. My veríme, že Ježiš je rovnaký. On stále putuje po kraji a uzdravuje všetkých, koná dobre. Kde prebýva Ježiš? Presne tu, vo vnútri mňa a vo vnútri teba. A kvôli tomu, ak On má putovať po kraji, tak my sa musíme pohnúť. On putuje, keď my putujeme. On vojde do mesta, keď ty vojdeš do mesta. On príde medzi ľudí a uzdravuje chorých, keď ty prídeš medzi ľudí a začneš klásť na chorých svoje ruky. Ty si **chrámom Boha Živého**. Ty si **príbytkom Božím skrze Ducha**. Ty si **chrámom Ducha Svätého**. „**A potom ako Duch Svätý príde na vás, prijmete schopnosť pôsobiť zázraky**“. Koľkí z vás prijali Ducha Svätého? Tak potom máš schopnosť pôsobiť zázraky. "Óch, ale brat Curry, ja sa necítim že by som mal moc..." Dovoľte mi vrátiť sa prečítať ten verš, lebo som si celkom istý, že sa tam nepíše, že po tom ako zostúpi na vás Duch Svätý sa budete cítiť mocní. Nemyslím si, že sa tam píše čokoľvek o pocitoch. Sú tam napísané slová pravdy, fakty: **Že máš moc**. Popravde, ak by si naozaj mal cítiť moc Ducha Svätého, aké to naozaj je, tak by si bol neužitočný, lebo by si už iba ležal na podlahe, a nemohol by si pomáhať vôbec nikomu. Takže nie je potrebné, aby si Ho cítil. Nechodíme cítením, chodíme vierou.

A keď kráčaš vierou, tak môžeš Ježiša nosiť v sebe, a tým umožniť aby Ho zažili aj ďalší ľudia. Keď na nich položíš svoje ruky, tak sa zmenia ich telá aj ich životy. Ale ak chodíš pocitmi, tak presedíš celý deň čakajúc na niečo. Ježiš povedal iba v zmysle "čakajte dokiaľ prijmete Ducha Svätého, a keď Ho prijmete, tak už prestaňte čakať, a chodte do celého sveta, kážte Evanjelium, uzdravujte chorých, krieste mŕtvych, vyhánajte démonov...zdarma ste dostali, zdarma dávajte tú moc ďalej..". Káž Evanjelium, to je tvoja úloha, to je tvoja zodpovednosť. Nie vysedávať a vyčkávať na pocit. Tým dovoľuješ aby ľudia zomierali, pokiaľ vysedávaš a čakáš že sa objaví nejaký pocit. Ľudia čakajú aby si k nim prišiel, aby si sa ich dotkol, aby mohli prijať svoj zázrak. Nedokážem spočítať koľkokrát som išiel do nákupných centier a len som vstal a išiel. Jediné vedenie, ktoré som mal, bolo poverenie v Biblii "Chodte!". Nepočul som hlas. Necítil som nič. Popravde, ísť sa mi nechcelo. Nie je to nič také, čo by sa mi páčilo, v čom by som sa kochal. Chcel som radšej byť sám so sebou. Je oveľa ľahšie len si sedieť doma a čítať si. Nemusíš sa trápiť tým, že ťa ľudia budú aj odmietať. Diabol sa pokúša ti nahovoriť, že nikto to nechce počúvať, budú si myslieť, že si potratil rozum, že ti budú vraviť aby si sa im stratil z očí, že oni tomuto neveria, že nech prestaneš skúšať na nich tlačiť svoje náboženstvo. Viete o tom, že už som slúžil tisíce krát na verejných miestach, v nákupných centrách? Viete o tom, že toto sa mi nestalo ani raz? Nikdy na mňa nikto nekričal, ani nebol ku mne zlý. Lebo keď k niekomu podídem, tak pristupujem s láskou, a ten človek vníma tú lásku. Ľudia sú len prosto radi, že sa našiel niekto, komu aspoň troška záleží, aby prišiel a ponúkol im, že sa za nich pomodlí. A väčšinou sa rozplačú, lebo ich dojíma, že niekomu na nich záleží. Hoci by aj hneď neboli uzdravení, predsa boli radi, že mi na tom záležalo aspoň toľko, že som sa vôbec pokúsil. A viete čo vravia väčšinou? To mňa prekvapuje najviac. Najčastejšie mi povedia "Modlil som sa, aby Boh poslal niekoho, kto ma vyslobodí." Táto myšlienka, z nejakého dôvodu, keď som sedel u seba doma, a rozhodoval som sa či vstanem a pôjdem, tak z nejakého dôvodu, mi diabol vôbec nepovedal, že tí ľudia by mohli reagovať aj takto. Hovoril mi všetko ostatné, čo by mi mohli povedať. Ale o tomto sa nikdy nezmienil. Lebo on nechcel aby som sa dozvedel, že ľudia sa modlili, a že ja som bol odpoveďou na ich modlitby. Ale predsa som vstal a išiel, a slúžil som ľuďom, a Boh ich vyslobodzoval. Mnohokrát som aj videl, že sa to udialo práve vtedy a tam. Niekedy som to nevidel. A ľudia sa ma pýtajú "Čo robíš keď to nefunguje?!" - "Ja neviem, lebo ešte nikdy sa nestalo, že by to nezafungovalo." - "Ale veď práve si povedal, že niekedy si nevidel, že by sa niečo udialo." - "Len to, že nevidíš že by sa niečo stalo práve vtedy a tam, ešte neznamená, že to nezafungovalo. Lebo Kráľovstvo Božie je ako semiačko. Hoci je malinké a sotva si ho všimneš, tak len čo ho zaseješ, začína rásť. Takže keď zasadíš zrnko, tak nejdeš hneď na ďalší deň a nepozeráš na tú zeminu a keď tam ešte nevidíš žiadnu rastlinu, tak nepovieš "Nuž, na toto zabudnem, veď tu nič nerastie, vidím len hlinu". Nevidíš čo sa deje pod povrchom, ako to semienko klíči a začína rásť. A pokiaľ chodíš len videním, tak sa tým prestaneš zaoberať a odídeš a už nikdy nič podobné robiť nebudeš, a nebudeš ani vedieť, že to zrnko predsa len porástlo, hoci si s tým aj tak skončil.

Dovoľte mi povedať toto. Predstavme si takú absurdnosť, že by si sa za niekoho pomodlil, a naozaj by sa nič nestalo. Len si to na chvíľku predstavme, že by také niečo naozaj bolo možné. Tak sa vás opýtam "Prečo

sa modlíš za chorých? Lebo ich vidíš uzdravovaných? Uvažuj logicky. Ak sa modlíš za ľudí len preto, lebo ich vidíš uzdravovaných, tak sa nikdy nebudeš modliť za nikoho. Lebo ich nemôžeš vidieť uzdravovaných dokiaľ sa za nich nepomodlíš. A ak sa modlíš len preto, že ich vidíš uzdravovaných, tak si to pochopil naopak. Takže v skutočnosti sa za ľudí modlíme preto, lebo nám to hovorí Biblia. Nie je to tak? Preto sa do toho vôbec púšťame. Pred tým ako by si vôbec videl nejaké uzdravenie, musíš začať, takže keď sa po prvý krát ideš za niekoho modliť, ešte si nevidel vôbec nič. Takže robíš to preto, lebo ti to hovorí Biblia, a preto, lebo si sa rozhodol, že ju poslúchneš. A tak ideš a konáš. Ale znova, predstavme si, teraz inú absurdnosť, že si naozaj poslušný a viac verný ako Boh. Môže byť človek vernejší ako Boh? Takéto pomyslenie je poriadne drzé. Boh povedal "Vy urobte toto, veriaci, skladajte svoje ruky na chorých, a oni sa zotavia." Všetko čo On hovorí, že máš robiť ty, je veriť a skladať ruky na chorých. A oni sa zotavia. Kto spôsobí, že sa zotavia? Presne že Boh. Takže pri našom absurdnom predpoklade by si ty konal svoju časť vernejšie, skladal by si verne ruky na ľudí, a Boh by, absurdne povedané, nebol až taký verný v konaní tej svojej časti. Práve si si vymenil miesto s Bohom. Takto by si zmýšľal o sebe privysoko. Lebo Slovo hovorí, **Hoci aj my bývame neverní, On zostáva verný**. Nie je možné, že keď ty poslušne konáš to, čo ti On povedal že máš robiť, že by On neplnil Jeho časť tohto plánu. Ale vráťme sa späť k tej ilúzii, že ty by si bol naozaj poslušný, a Boh by "zabudol" vykonať tú svoju časť. Predstav si že položíš ruky na chorého a nič sa nestane. Čo je na tom najhoršie? Ty si predsa bol poslušný. Urobil si to, čo si mal urobiť. Konal si poslušne, poslúchol si Bibliu, išiel si a kládol si ruky na chorých. Povedzme, že si to skúsil a nevidíš žiadny účinok. A tak s tým prestaneš. A keďže si s tým prestal, tak už nie si poslušný Slovu Božiemu. Ak si nemyslíš, že dosiahneš výsledky keď si poslušný, tak ja ti môžem len garantovať, že nedosiahneš vôbec žiadne výsledky keď si neposlušný. Takže či už niečo vidíš alebo nevidíš, máš jasný príkaz klásť ruky na chorých, a tým umožňovať, aby ich Boh uzdravoval. Toto je povel a prikázanie pre teba. **Že máš ísť do celého sveta a kázať Evanjelium**. To nie je možnosť na výber, to je vojnový povel. **Máš klásť ruky na chorých**. Nie je to možnosť, je to príkaz. Boh povedal v zmysle "**Ak ty budeš klásť ruky na ľudí, tak ja ich budem uzdravovať**." A tak vidíme, že v úplne najmenej príjemnej variante, zostávame poslušní. V akej situácii by sa ti páčilo stáť pred Bohom? Ako poslušný alebo ako neposlušný? Viac by sa ti páčilo stáť pred Bohom a môcť povedať "Bože, kládol som svoje ruky na chorých, a nerozumiem tomu, ale nevidel som z toho žiadne výsledky, ale bol som poslušný"? Alebo by si radšej stál pred Bohom a bol nútený si vypočuť od Neho toto: "Prečo ti na tom vôbec nezáležalo? Prečo si nemiloval ľudí aspoň tak, prečo si nemiloval mňa aspoň tak, že by si to bol aspoň skúsil? Prečo si sa aspoň nenačialhol k ľuďom? Chceš si znova prezrieť tváre ľudí, ktorých si len tak minul? Ľudí, ktorí čakali a modlili sa k Bohu o zázrak? A pre strach si ich len tak minul a nezáležalo ti vystrieť sa k nim? Bol si až tak ľahostajný, že si sa neopýtal "Môžem sa za vás pomodliť?" To všetko zo strachu že by to nemuselo zafungovať.."? Ja chcem radšej stáť pred Bohom ako ten, ktorý bol poslušný, a môcť povedať "Bože, urobil som to, čo si mi prikázal. Bol som poslušný Tvojmu povelu. Bol som Ti poslušný, pretože Ťa milujem. A pretože milujem Teba, tak milujem aj ľudí." Radšej chcem stáť pred Bohom s takýmto svedomím. Boh je verný. On sa vždy ukáže - keď ty vykročíš vo viere. Možno to nie vždy uvidíš ihneď vlastnými očami.

Raz som bol na jednom zhromaždení, dost veľkom, asi 14 stovák ľudí. Bol tam človek na nosidlách. Od krku dole bol ochrnutý. Povedali o ňom, že chodiť nebude nikdy, už mu zostáva len zomrieť. Položil som naňho svoje ruky, a poručil som jeho telu, aby sa hýbalo. Bol som tam celý týždeň. Slúžil som každý deň. Celý ten čas som nebadal žiadnu viditeľnú zmenu. Až v posledný deň, tomu mužovi sa začal hýbať jeden prst na nohe. To nie je nič veľké. Pokiaľ vám predtým nepovedali, že nič také sa nestane nikdy, že to vôbec nie je možné. A keď som počul, že ľudia tleskali, že mohol hýbať prstom, tak som spočinul v tom, že toto je len začiatok úplného uzdravenia, a zvyšok je na ceste. Do tej oblasti som sa nedostal najbližšie dva roky. A potom som bol v rovnakom meste, ale v jeho inej časti. Vyučoval som tam na zhromaždení a nastal čas na prestávku. Vyhlásil som prestávku a keď som išiel do zadnej časti sály, stál tam mladý muž. Keď som prešiel popri ňom, on ma zastavil a povedal "Brat Curry!" - "Áno?" - "Pamätáš sa na mňa?" - "Si mi povedomý, ale presne si nespomínam.." - "Pred dvomi rokmi si prišiel do nášho mesta a ja som ležal na nosidlách..." a ja som sa naňho pozrel a povedal som "Pozri sa na seba! Si uzdravený!" - "Áno!" - "Nevedel som, nikto mi nepovedal..." Keď som bol odtiaľ odišiel, mohol som povedať "Aké je to smutné, ten mladík nebol uzdravený." Ale namiesto toho, keď som položil svoje ruky, upevnil som to v sebe: "Pred dvetisíc rokmi bolo toto dokonané, bolo za to zaplatené, a ja to teraz vynucujem, v mene Ježiš. Ranami Ježiša je tento človek uzdravený. A preto, telo, buď uzdravené!" Toto som vykonal. A potom som odišiel. A po dvoch rokoch stretávam tohto mladého muža. Opýtal som sa "Povedz mi, čo sa dialo?" - "Bol som tam celý ten týždeň, a začal som hýbať tým jedným palcom na nohe. Potom ma odviezli preč na tom ležadle, a dali ma k nám domov do mojej izby. A začal sa mi do tela navracat' cit. Pár dní po tom ako si odišiel, jedno ráno som sa zobudil, a skôr ako by som na to čo len pomyslel, len som sa otočil na svojej posteli, vstal som z nej, prešiel na druhú stranu svojej izby, a až potom som si uvedomil, že ja vlastne chodím!!! Bol som úplne uzdravený!" Amen!

Aj ja túžim zažívať okamžité uzdravenia. Ale okamžité uzdravenia obvykle nie sú považované za uzdravenia. Okamžité uzdravenie sa obvykle považuje za zázrak. Mám rád zázraky aj okamžité uzdravenia. Ale Biblia hovorí, že ľudia boli uzdravení keď Ježiš niesol rany na svojom tele. Takto bolo zaplatené za ich

uzdravenie. Vtedy to bolo dokonané, pred dvetisíc rokmi. Takže ja to uplatňujem dnes. Keď odchádzam z toho miesta, tak považujem záležitosť za vyriešenú. Dotyčného človeka považujem za uzdraveného. A teraz počúvajte pozorne. Len pre to, že toho človeka považujem za uzdraveného, a verím že je uzdravený, tak neodchádzam s tým, že rozprávam naokolo "Všetci tí ľudia boli uzdravení", pokiaľ to tí ľudia tak naozaj nezažili. Mohol by som to hovoriť takto, a bol by som biblicky presný. Ale väčšina ľudí by tomu nerozumela, a len by si mysleli, že klamem alebo prehánam. Takže zotrvávam vo viere a oznamujem len také uzdravenia, ktoré ľudia fyzicky zažili. Kladiem ruky na ľudí a nastoľujem uzdravenie: "Práve teraz, buď uzdravený!" Nastoľujem to. Ale nehovorím svedectvo dokiaľ nepočujem od dotyčného človeka, že bol úplne uzdravený. Keď som odišiel a ten mladík ostal ležať na nosidlách, tak som nerozprával "Ó, bol tam človek na nosidlách, ktorý bol uzdravený...", hoci som tomu veril. Ale väčšina ľudí nekráča vierou, ale kráčajú podľa toho čo vidia. Takže to musia vidieť. Takže ja si len počkám, dokiaľ im to môžem ukázať, a až potom chválim Pána pred ľuďmi za to uzdravenie. A ak Boh chce, aby som sa Ním chválil o tom skôr, tak treba, aby to mohli tí ľudia vidieť skôr. Táto časť patrí Bohu. Moja časť tohto procesu a činnosti je klásť ruky a veriť. A to je to, čo robím. Je tak veľa ľudí, ktorí si rozprávajú divoké príbehy. Preto som opatrný čo poviem ako svedectvo. Ľudia, ktorých som vyučoval, mi posielajú svedectvá z celého sveta. Väčšina svedectiev, ktoré prichádzajú v tomto období, od týchto ľudí, ktorých som vyučoval toto poslanstvo, ktorí vedú zhromaždenia ako ja teraz tu, tie svedectvá obvykle hovoria: „100% z tých chorých bolo uzdravených, lebo sme sa naučili ako nezavádzať Bohu a uvoľňovať pôsobenie Ježiša“. A keď umožníš, aby pôsobil Ježiš, tak On robí to isté, čo robil vždy. Lebo **Kristus je ten istý včera, dnes i naveky**. Amen? Amen!

Kompas v Kráľovstve Božom: VIERA

My všetci vieme, že máme kráčať vierou a nie videním. Na chvíľu to trochu preberieme. Sú v zásade dva druhy leteckých pilotov. Jeden sa neriadi prístrojmi, iba svojimi zmyslami. Druhý sa riadi prístrojmi. Ten prvý má licenciu, ktorá mu dovoľuje lietať iba za jasného počasia, keď dovidí na míle dopredu. Nemá dovolené lietať v noci, ani v zlom počasí, lebo on lieta iba podľa toho čo vidí. A ten pilot druhého typu riadi lietadlo podľa letových prístrojov na paneli jeho lietadla. Tento pilot vlastne ani nepotrebuje okno. Lietadlo riadi len s použitím letových prístrojov. Keby si hovoril s pilotmi, povedali by ti, že sa stáva, že keď lietajú, tak môžu stratiť orientáciu. A majú jeden taký prístroj, ktorý sa pohybuje v súlade so zemským povrchom, a keď sa lietadlo nakloní, tak ten prístroj ukazuje ako je odklonené od zemského povrchu. Ak pilot nemá licenciu na prístroje, a vie lietať iba podľa zraku v dobrej viditeľnosti, aj vtedy môže stratiť orientáciu a mať pocit, že letí jedným smerom a pritom letí iným. A mnohokrát kvôli strate orientácie aj havarujú. Ale pilot licencovaný na prístroje získava všetky potrebné údaje z prístrojov a vie kam letí a ako letí. Hoci má okno, tak radšej letí podľa prístrojov ako podľa videnia. Prístrojový panel mu hovorí či je dosť vysoko, všetko o lietadle a smere letu. A keď lietaš vo vysokých rýchlostiach, tak musíš poznať reliéf, či sa blížiš k horám, a musíš sa vedieť orientovať podľa prístrojov a nie videním. Pilot licencovaný na prístroje dokáže riadiť lietadlo s tým že používa iba prístroje.

A teraz poďme do Písma. Druhý List Korinským, kapitola 4, od verša 6 znie: **Lebo Boh, ktorý povedal: Nech z temnôt zažiarí svetlo!, zažiaril v našich srdciach, aby priviedol na svetlo poznanie Božej slávy na tvári Ježiša Krista. Tento poklad však máme v hlinených nádobách, aby nesmierna moc bola z Boha, a nie z nás. Zo všetkých strán sme sužovaní, no nie stiesnení; sme bezradní, no nie zúfalí; sme prenasledovaní, no nie opustení; sme zmietaní, no nehynieme; stále nosíme na tele Ježišovo zomieranie, aby bol na našom tele zjavný aj Ježišov život. Lebo dokiaľ žijeme, pre Ježiša sme vydávaní na smrť, aby sa aj Ježišov život zjavil na našom smrteľnom tele. A tak v nás pôsobí smrť, no vo vás život.** Všimnite si ako tu hovorí apoštol Pavol, v zmysle, že my, ktorí sme poslami, podstúpime čokoľvek je nutné, nebudeme sa na to sťažovať, len aby sme mohli priniesť pravdu Evanjelia k vám. A pozrite sa na verš 13: **Keďže však máme toho istého Ducha viery.. takže jestvuje Duch viery ..uveril som, a preto som hovoril.** Takže čo hovoríš, to čo vidíš, alebo to, čo veríš? My hovoríme to, v čo veríme. Nehovoríme to, čo vidíme, lebo tvoje oči ťa môžu podvádzať. A ďalej hovorí **..aj my veríme, preto aj hovoríme, ved' vieme, že ten, ktorý vzkriesil Pána Ježiša, aj nás vzkriesi s Ježišom a postaví pred seba spolu s nami. To všetko sa deje pre vás, aby rozhojnená milosť rozmnožovala vzdávanie vďaka mnohých na Božiu slávu. Preto neochabujeme, ale aj keď náš vonkajší človek hynie, náš vnútorný sa obnovuje zo dňa na deň. Ved' toto naše terajšie ľahké súženie nám získa nesmierne bohatstvo večnej slávy..** Tu hovorí v zmysle, že prechádzame cez veľa vecí, ale vieme, že tie veci, cez ktoré prechádzame, sú ako nič v porovnaní s tou slávou, ktorá je zjavená v nás. A náš cieľ je aby Kristus žil svoj život cez nás. V 17. verši hovorí, že tieto súženia, cez ktoré prechádzate teraz, čo znamená že je to len chvíľa, tak **toto v skutočnosti pôsobí pre naše dobro.** Ale všimnite si, on nepovedal, že to vždy pôsobí na dobré. Ono to **vypôsobuje ohromnú tiaž slávy len vtedy, pokiaľ** (verš 18) **nehľadáme na tie veci, ktoré sú viditeľné, ale keď hľadáme na tie veci, ktoré nie sú viditeľné. Lebo veci viditeľné sú dočasné, ale tie neviditeľné sú večné.** Pavol tu hovorí o pozeraní sa na čo? Lebo toto tu takmer nedáva zmysel. On vraví, že toto všetko funguje dokiaľ hľadáme na tie veci, ktoré očami nevidno. Automatická náboženská reakcia je: "My hľadáme vierou". To je pravda, ale nič vám to nehovorí. Je to pekne znejúci náboženský pojem, ale nehovorí ti, ako máš

hľadiť na tie veci, ktoré nevidno očami. Hovorí ti to čo sa robí, ale nehovorí to ako sa to robí. A dnes ráno chcem vysvetliť ako sa to robí.

Nemôžem povedať že mám naozaj rád tento príklad, lebo by ste ho mohli premrštiť do extrému a to by bolo nesprávne. Takže nepremršťte to do extrému. Len počúvajte pozorne a pochopte tú hlavnú myšlienku, ktorú sa vám snažím podať. Dnes v časoch internetu je veľa vecí inak ako bolo predtým. Ale nie tak veľa rokov dozadu sa ešte nedalo nakupovať cez internet. Bolo treba mať katalóg. V ňom si si našiel a vybral čo si chcel. Videl si tam ten tovar, a možno si si ho poznačil, a potom neskôr si išiel do obchodu a kúpil si si to, alebo si si to objednal cez telefón. A o tomto chcem, aby ste teraz premýšľali iba na chvíľku. Nepáči sa mi predstava niektorých ľudí, že pravda Božieho Slova je nejaký bufetový stôl, ku ktorému prídeš a naberieš si kúsok tohto a kúsok tamtoho. Napríklad podídeš a povieš si "Dám si troška z témy spasenia", a potom pozrieš inam a povieš "A ešte potrebujem veľký kus uzdravenia", "A pokiaľ ide o modlitbu v jazykoch, to mi nejako nechutí...", "Útrapy pre Ježiša? Ďakujem, z tohto si neprosím.", a potom "Požehnanie? Dám si dva veľké kusy požehnaní!". Ale Evanjelium nie je bufetový stôl. Evanjelium je Ježiš Kristus. A ak chceš spasenie, tak prijmeš Ježiša a spolu s Ním ti Boh dá všetko ostatné. S Ježišom sú spojené všetky požehnanie. Ale nemôžeš opomínať niektoré súčasti života, ktoré so sebou prináša Ježiš. Nuž, mohol by si, a mnohí ľudia to tak aj robia. Ale v princípe, právne, si nemôžeš niečo vybrať a niečo nechať tak. S prijatím Ježiša nadobúdaš všetko čo je s Ním spojené a On sa stáva Pánom všetkého, alebo, ak Ho neprijmeš v plnosti, tak pre teba vôbec nebude Pánom. Ježiš sa nebude deliť o tvoje srdce s ničím iným. V prvom storočí bolo veľa rôznych bohov, ako je tomu aj dnes. Vtedy v minulosti si ľudia robili tých bohov z dreva a hliny. A išiel si na tržnicu, a ak si potreboval požehnanie aby ti rástli plodiny na poli, tak si si kúpil modlu z dreva či iného materiálu, ktorá mala predstavovať boha úrody. A priniesol si si ju domov, a postavil si si ju na čestné miesto v dome, a robil by si príslušné úkony. Modlil by si sa k tej modle, priniesol by si jedlo a položil by si to pred ňu, robil by si všetko, čo by ti povedali, aby si potešil toho boha. A mnohí ľudia mali rôznych bohov pre rôzne potreby. Námorníci mali boha morí. Vojaci mali boha vojen. Každá profesia mala svojho vlastného boha. A mnohí ľudia boli naozaj náboženski. Mali celý regál plný modiel. A keď Ježiš prišiel a bol zabitý a vzkriesený, a povedomie o ňom sa začínalo rozširovať ako o Bohu, ktorého treba uctievať, ľudia počúvali o Jeho добрôte, a chceli tú dobrotu a priazeň u Boha, a tak si urobili malú sošku Ježiša a tú si doniesli domov a dali si ju na ten svoj regál ku všetkým svojim ostatným bohom. A namiesto toho aby sa obrátili k Ježišovi, oni Ho len pridali ku všetkým svojim dovtedajším bohom. A žiaľ, mnohí ľudia v dnešnej dobe robia presne to isté. Chcú ísť do Neba, alebo dovoľte mi to poopraviť, nezaoberajú sa až tak otázkou dostať sa do Neba, oni sa len nechcú dostať do pekla. A tak si vezmú Ježiša ako poisťku proti požiaru, a dúfajú, že si ju budú vždy aktualizovať, aby sa nedostali do pekla. Nezriekli sa svojich iných bohov, iba včlenili Ježiša medzi nich. Toto tak nefunguje. Nie toto kázal Ježiš, nie toto nám prikázal robiť.

V Starom Zákone vieme že archa zmluvy predstavovala Božiu prítomnosť. A vždy keď išla archa pred Izraelom keď išli do vojny, tak vtedy Izrael zvíťazil. Raz Izraelci zhrušili a archu dobyli Filištínci a tí ju vzali a postavili do svojho chrámu. Priniesli si ju ako vojnovú trofej. A v ďalšie ráno, keď prišli do svojho chrámu, tak našli modlu svojho boha prevrátenú a rozbitú. Tým nám Boh ukazuje, že On sa nebude deliť o miesto v srdci človeka so žiadnym iným bohom. Boh je Boh. A patrí Mu uctievanie a služba ako skutočnému Bohu. On je Boh Najvyšší, Nekonečný, Najväčší. Takže Ho musíme uctievať ako toho Boha Najvyššieho. Nie ako nejakého dobrého boha alebo veľkého boha. Ale ako toho jediného pravého Boha. A všetkého ostatného sa musíme zriecť a nepovyšovať to v sebe. Dovoľte mi uviesť príklad. Boh mi umožnil vidieť nejaké záležitosti v duchu, obvykle aby som porozumel nejakému princípu. A tak, pred mnohými rokmi, jedného dňa, keď som študoval tému uzdravenia, a prosím rozumejte mi, ja vám nemôžem vraviť čo máte robiť, nemôžem vám poskytovať lekárske rady, a nie som proti lekárom, myslím že lekári mnohokrát zachovali kresťanov pri živote dosť dlho na to, aby sa kresťania mohli naučiť viere, takže nie som proti lekárom. Ak niekto chce ísť k lekárovi, nikomu neradím aby nešiel. Lebo lekári aj ja máme rovnaký postoj k chorobám. My nenávidíme choroby. Popravde, mnohí lekári sú k Božiemu srdcu bližšie, v oblasti uzdravenia, ako mnohí kresťania. Keď pôjdeš do nemocnice, tak lekári sa na teba pozrú a povedia "Pozrime sa ako by sme vám mohli pomôcť". Pozrime sa ako vás zbaviť tej choroby či nemoci. Oni zasvätili svoje životy pomáhaniu ľuďom, ktorí sú chorí. Takto zmýšľa takmer každý lekár ktorého poznám. Nehľadia na teba ako niektorí kresťania, ktorí ti povedia "Nuž, asi si vyviedol niečo, čím si si zaslúžil túto chorobu, zrejme máš vo svojom živote nejaký hriech, takže ja ti nebudem pomáhať dokiaľ sa nezbavíš toho hriechu." Takže vidíte, mnohí lekári sú k Božiemu srdcu a Jeho mysleniu bližšie, v oblasti chorôb a nemoci, než mnohí kresťania. A teraz už môžem povedať tú skúsenosť. V ten deň som šoféroval, a neviem aké bezpečné to je, ale mnohokrát sa pri šoférovaní modlím. Robím to, čo mi káže Biblia: dávam pozor a modlím sa. Nezatváram svoje oči keď sa pri šoférovaní modlím. V duchu kráčam vierou, ale fyzicky šoférujem videním. Amen? Niektorí z vás by mali začať šoférovať videním. Všimol som si ako sa tu jazdí. Popravde, sadnúť si tu do auta chce odvahy. Je nutné mať vieru v Boha ak máte šoférovať po týchto diaľniciach, aby ste sa zadarmo dostali domov. A viem, že zotrúvate namodlení, takže to je fajn. Ale teda vtedy, počas toho šoférovania, mi Boh dal videnie. A pri tom som stále vnímal cestu. Ale zároveň som vnímal to videnie ako sa mi premieta pred vnútorným zrakom. A dojalo ma to. Doslova som začal plakať. Lebo som otcom. Mám deti aj

vnúčence. A v tomto videní boli ľudia v parku s kolotočmi pre deti. A bol tam jeden otec a prizeral sa ako jeho deti jazdia na tom kolotoči. A jedno dieťa odtiaľ spadlo, udrelo a oškrela si dlane a kolená do krvi. A to dieťa vstalo a plakalo a krvácalo a bežalo k svojmu ockovi. A ten otec videl ako to dieťa bolo zranené a bežalo k nemu. A tak si kľakol na jedno koleno, vystrel si ruky, a to dieťa bežalo a plakalo, ale minulo svojho ocka. A on sa obzrel kam to dieťa smeruje a to dieťa bežalo do náruče iného človeka. A srdce toho otca bolo zlomené. Lebo namiesto toho aby jeho dieťa bežalo do jeho náruče, ono bežalo k niekomu inému. Bolo by to veľmi ťažké pre matku, ale tiež veľmi ťažké pre otca. Lebo otec miluje a chráni svoje deti, a nikdy nechce aby boli zranené. A ak sú zranené, tak im chce pomôcť. A to dieťa prebehlo pomimo. A potom to videnie prestalo. A opýtal som sa Boha ako tomu rozumieť. A On mi odpovedal "Takto sa cítim, keď moje deti len prebehnú pomimo mňa, do náruče niekoho iného, aby získali pomoc, zatiaľ čo ja chcem byť ich pomocou. A v ten deň sa niečo zmenilo. Od toho dňa som sa Bohu zaviazal, že nikdy nebudem utekať ku komukoľvek inému o pomoc. Utekať budem k svojmu Nebeskému Otcovi, ktorý chce byť pre nás všetkým. On vo svojom Slove povedal v zmysle "Chcem byť pre vás všetkým tak veľmi, že som vám dal mená, ktorými chcem aby ste ma oslovovali, pre každú jednotlivú oblasť vašich životov." A tie mená, ktoré nám Boh dal, podľa ktorých Ho máme poznať, to nie je len "Boh", ale sú to mená, ktoré zodpovedajú častiam Jeho povahy. Povedal v zmysle "Chcem aby ste mi rozumeli, aby ste videli, že som El Šadai, teda Boh ktorý je viac ako dostatočný, ktorý dokáže naplniť všetky vaše potreby". Ale ak sa vám toto pomenovanie zdá príliš veľké, dovoľte mi vysvetliť čo to znamená. Jedno z Jeho prvých mien, ktorými sa nám zjavil, je v knihe Exodus, kapitole 15, verši 26. On povedal v zmysle "Chcem aby ste ma poznali, ako Boha, ktorý vás uzdravuje, Jahveh Raffah, chcem aby si ma považoval za svojho Lekára, Uzdraviteľa, za svoje Zdravie." A povedal v zmysle "Chcem aby ste ma poznali ako Boha, ktorý vás zaopatruje, teda Jahveh Jireh, aby ste vedeli, že mojou povahou je zaopatriť vám všetko čo potrebujete. Chcem aby ste ma poznali aj z tejto stránky." Tiež vraví v zmysle "Spoznajte aj to, že ja som váš Pokoj, teda Jahveh Šalom. Lebo chcem aby ste ma považovali za svoj Pokoj. Chcem nie len to, aby ste mali pokoj, ale aby ste za svoj pokoj považovali mňa." Vraví aj "Chcem aby ste poznali mňa a moju povahu, že som Prítomný Boh, teda Jahveh Šammah. Ja nikdy nie som onen Boh hentam. Ja som tento Boh, tu a teraz. Kde si ty, tam som aj ja." Chcem, aby ste ma poznali." Takže Boh mi začal ukazovať svoje mená, a povedal "Chcem aby si začal čerpať odo mňa zaopatrenie vo všetkých týchto oblastiach" Znova, nesnažím sa radiť vám čo máte robiť, lebo každý z vás potrebuje spoznať Boha do bodu, keď dokáže spočínúť a dôverovať Mu, že On je a bude obsahom všetkých tých mien pre teba osobne. Ale ja som sa začal obzerať naokolo keď som videl veci odlišne. A len vám hovorím svoju skúsenosť. Začal som si všímať rôzne oblasti, v ktorých ľudia podnikajú a majú na to firmy a podniky. Tak veľa z nich je prosto vytvorených na to, aby ti poskytl na výber možnosť inú ako je Boh. Môžeš sa dostať do bodu, keď nebudeš potrebovať Boha-Pokoj, lebo máš svojho psychológa alebo psychiatra, a on sa ti bude starať o to, aby si mal pokoj. Ich reklamy hovoria, že už nepotrebuješ Boha-Zaopatriteľa, lebo môžeš ísť do banky a tam si požičať, a nemusíš vkladať svoju dôveru v Boha. Nepotrebuješ Boha-Uzdraviteľa, lebo máš svojho osobného lekára. Máš všetky tie iné veci, ku ktorým sa môžeš obrátiť, namiesto toho aby si dôveroval Bohu.

Pokiaľ ide o mňa, to, k čomu sa obrátim s hľadaním nejakého riešenia namiesto Boha, to sa pre mňa stáva bohom. A ja viem, že Boh povedal "Nebudeš mať žiadnych iných bohov okrem mňa." Takže ja som sa rozhodol považovať iba Jeho za svojho Boha. Na začiatku to bolo trochu náročné. Lebo som potreboval podrásť a učiť sa ako Bohu dôverovať. Ale keď už som zistil, že môžem dôverovať Bohu v jednej oblasti, tak som začal postupovať podľa toho, čo nazývam Dávidov princíp. Čo to je? Keď Dávid stál proti Goliášovi, tak povedal v zmysle **"Tohto obra dokážem premôcť"**. Dávid nezačínal pri tom obrovi. To bol len prvý raz keď ľudia videli, že Dávid niečo zvládol. Ale nebol to prvý krát, čo Dávid dôveroval Bohu. Ale povedal v zmysle **"Potrebujete premôcť toho obra? Ja to môžem urobiť, lebo viem, že Boh je so mnou, a že mi pomôže zvládnuť toho obra. Lebo Boh bol so mnou proti tomu medveďovi. A Boh stál so mnou proti tomu levovi. A keď mi Boh pomohol proti medveďovi a levovi, tak porazím aj tohto neobrezaného Filištínca"** Prečo povedal toto? Riekol v zmysle **"Tento obor, ktorý nemá žiadnu zmluvu s Bohom, dopadne presne tak ako ten lev a medveď. Lebo ja mám zmluvu s Bohom. A nech už čelím akémukoľvek boju, tak môj Boh bude bojovať ten boj za mňa. Takže toto nebude žiadny problém."** Ostatné princípy vám poviem neskôr, ale toto vám poviem veľmi rýchlo. Neviem či si uvedomujete, Dávid zdvihol päť kameňov. Jeden na Goliáša, a pretože Goliáš mal štyroch bratov. V tých časoch keď si zápasil proti jednému, tak si mal do činenia so všetkými. Takže bol pripravený na všetkých. Počul som že tých 5 kameňov predstavovalo päťicu služobností. No dobre, neviem aký by to malo význam, ale dobre... Ale Dávid vyslovil, keď bežal v ústrety tomu obrovi, **"Dnes ťa Boh vydá do mojich rúk. Dnes ti zotnem hlavu ako trofej pre Boha."** Dávid nemal meč, nemal ani len čím zoŕať Goliášovu hlavu. Všetko, čo mal, bol iba kameň a prak. A bežal proti Goliášovi a vyslovoval zaslúbenia a svoju vieru v Boha. Čomukoľvek čelíš, nikdy nebež proti tomu nepriateľovi so zavretými ústami. Bež proti tomu s otvorenými ústami a vyslovuj Božie zaslúbenia. A je napísané, že Dávid vzal svoj prak a vymrštil kameň na Goliáša, zasiahol ho do čela a Goliáš spadol dopredu. A keď som toto zbadal, rozumiem trochu balistike a zbraniam a viem, že keď do niekoho hodíš kameň len silou svalov svojej ruky a trafiš ho do hlavy, tak spadne dozadu. Prebieha to takto. Nepadá sa dopredu. Ale, ak trafiš do hlavy s ostrým nábojom, ktorý letí rýchlosťou väčšou ako zvuk, tak toto

zasiahnutého nepovalí dozadu, ale spôsobí to pád dopredu. Fyzicky nie je možné, aby človek vymrštil prakom kameň tak rýchlo ako letí ostrý náboj zo strelnej zbrane. Ale Dávid nebol sám. On povedal v zmysle **"Boh to vykoná"** Dávid urobil čo bolo v jeho silách, a len čo ten kameň opustil ten prak, ten kameň bol urýchlenný mocou Ducha Svätého na rýchlosť ostrého náboja, a to spôsobilo, že Goliáš spadol dopredu. A potom **Dávid zobral Goliášov vlastný meč a odťal Goliášovu hlavu**. Dávid si ani len nemusel priniesť meč. Nepriateľ poskytol meč. Čomukoľvek čelíš, možno si myslíš že nemáš všetko potrebné, aby si to zvládol, ale ak sa chopíš toho čo máš, a použiješ všetko čo máš, tak Boh to vezme, a stane sa viac ako dostatočný, a to málo čo máš premení na viac ako dosť, aby bola úloha zvládnutá. A všetko, čo k tomu potrebuješ, je viera malá ako horčičné zrnko, ktoré samo o sebe nie je dostatočné zvládnuť nič. Ale keď tú vieru vložíš v Boha, tak Boh vezme to málo čo máš, a práve keď to potrebuješ, to On zväčší tak, že je to dosť veľké aby si zvládol to, čo máš zvládnuť. Takže nikdy sa ustrašene neskry pred žiadnou výzvou, ktorej máš čeliť. Neutekaj pred svojim obrom, bež proti nemu, s ústami otvorenými a vyslovujúcimi Božie zaslúbenia. A zvíťazíš. V mene Ježiš. Amen! Sláva Bohu.

Chceme aby ste vedeli, že vašu činnosť stále považujeme za súčasť Záchranárskych tímov (Life Teams), že ju schvaľujeme. Naše činnosti reorganizujeme tak, aby sme boli efektívnejší. Jedno zo znepokojení bolo, keď niektoré webstránky začali požadovať peniaze. A my už sme oznámili, že centrála JGLM pre Európu bude tu v zbore Emmanuel v Kyjeve pre všetky činnosti JGLM v Európe, Rusku a v pobaltských štátoch. Bude to koordinované tu v tomto zbore. Takže ak niekto pýta peniaze od vás a tvrdí o sebe, že patrí k JGLM, ktokoľvek iný ako zbor Emmanuel v Kyjeve, alebo iný ako centrála v Spojených Štátoch, prosíme informujte nás o tom. Lebo v tomto čase tu v Európe a v Rusku, iba zbor Emmanuel a centrála v Amerike má právo prijímať zdroje pre JGLM. Ako som povedal, budeme spolupracovať so všetkými Záchranárskymi tímami, ktoré už sú zaradené do zoznamu. Ak si v Záchranárskom tíme JGLM, ak si absolvoval školenie Uzdravovania Božou mocou (DHT - Divine Healing Technician), a prijal si certifikáciu, tak ťa bude kontaktovať do najbližších niekoľkých mesiacov rusky hovoriaci zástupca JGLM. Väčšina z vás pozná ten tím, ktorý sem pricestoval so mnou, pastori Andrej a Viktor cestovali so mnou sem každý krát. Oni sú v pastorskom tíme v našom spriatelennom zbore v Spojených Štátoch. Viktor bude spravovať činnosti Záchranárskych tímov v tých krajinách kde sa hovorí po rusky. Takže Andrej alebo Viktor vás budú kontaktovať. Spomínam to preto, lebo chceme zachovať naše poslanstvo autentické. Čisté poslanstvo je mocné poslanstvo. Nechceme aby ste boli nejakým zvedením ľuďmi, ktorí sa tvária ako spolupracovníci JGLM a pritom nimi nie sú. Takže všetci vyškolení špecialisti na uzdravovanie Božou mocou, všetky Záchranárske tímy (Life Teams) a ich lídri, i pastori pridružených zborov, budú zaradení do zoznamov na hlavnej webstránke v USA. Takže ak si chvíľu počkáte, tak po nejakom čase budú hotové tie zoznamy. Toto by malo uľahčiť našu činnosť do budúcnosti. Neprišli sme sem len navštíviť vás a potom zmiznúť. Prišli sme si s vami spojiť ruky a pomôcť s výcvikom a vystrojením, a pomôcť vám prinášať mnoho ovocia pre Ježiša. Vytvárame prepojenia na dlhú dobu dopredu. Budeme tiež rozbiehať našu biblickú školu, ktorá bude mať svoju centrálu tiež tu. Ďalšie informácie o tomto budeme mať keď na tom budeme ďalej pracovať. Dovoľte mi opýtať sa vás. Ja viem, že ešte nemáte informácie o biblickej škole, ale ak si to zvážite a mohli by ste absolvovať tú biblickú školu, tak koľkí z vás by ste to chceli? Amen! Zrealizujeme to.

Teraz sa chceme pozrieť na zopár princípov. Dnes dopoludnia som hovoril o pilotovi ovládajúcim prístroje a pilotovi lietajúcom bez prístrojov. Toto by som rád dokončil, lebo chcem aby ste rozumeli, že žiť videním neradne. Treba aby ste sa stali ako ten pilot čo lieta podľa prístrojov. To znamená, že treba aby ste sa naučili žiť vierou a nie videním. Treba sa naučiť používať vieru v živote. Zdrojom pre našu vieru je táto Kniha - Biblia. Orientujeme sa podľa nej, a nie podľa toho čo vidíme cez okno. Svoj život riadime podľa tej prístrojovej dosky, ktorou sú stránky tejto Biblie. Lebo ako som spomínal, orientácia očami môže pilota zmiast. Realita nezodpovedá zdaniu. Takže treba aby ste sa naučili hľadiť na svoj panel prístrojov a rozhodovať sa podľa neho. A nie podľa fyzických zrakových vnemov. Považujem to za nesmierne dôležité. Nasledovné dve pravdy považujem za úplne najhodnotnejšie, osobitne pokiaľ ide o uzdravovanie: (1) Uzdravenie z každej choroby pre každého človeka, zabezpečil Ježiš svojou obeťou zmierenia. Bez výnimky. Nikdy žiadna výnimka. Niet výnimky pre človeka, niet výnimky pre žiadnu chorobu či nemoc. Bolo to zabezpečené v rovnakom čase a vzťahuje sa na všetky choroby a všetkých ľudí. To znamená že nikdy niet chvíle keď Boh nechce aby niekto mal dobre, Boh vždy chce aby sa ľudia mali dobre. Nikdy niet chvíle, keď Boh povie "Nie", lebo On už povedal "ÁNO!" Keď tomuto rozumiete, tak si treba uvedomiť, že nijaká prekážka uzdravenia nemôže obstať. A ak sa niečo pokúša zostať a neodísť, či už sa modlíš za niekoho iného, alebo veríš za uzdravenie pre seba samého. Musíš sa rozhodnúť "Tento odpor nemôže obstať. Budem uzdravenie naďalej vynucovať, nezastanem, nezmierim sa s neuzdravením, posilním sa, zosilním svoj hlas, dupnem, čokoľvek treba aby som sa nabudil a rozhodol, že toto neskončilo dokiaľ tá choroba nezmizla. Toto je prvá zásada, ktorej treba rozumieť. (2) Nemôžeš žiť podľa toho čo vidíš. Žiješ podľa Slova Božieho. Vyslovuješ Božie Slovo, veríš Slovu Božiemu, a neuprednostníš nič iné, jedine Slovo Božie. A keď stojíš na Slove Božom, tak čomukoľvek čelíš, to skloní svoje kolená pred Bohom, a ty nezastaneš dokiaľ sa tak nestane. Nezastavuješ dokiaľ to nie je úplne preč. Toto sú dve najdôležitejšie zásady uzdravovania.

Treba aby ste sa naučili byť ako Abrahám. List Rimanom 4:17 hovorí ***Ako je napísané: Ustanovil som ťa za otca mnohých národov - pred Bohom, ktorému uveril, ktorý oživuje mŕtvych a povoláva k jestvovaniu to, čoho niet.*** Takto treba aby si hovoril neustále. Povolávať k jestvovaniu to, čoho niet. Napríklad, ak sa necítiš dobre a povieš "Necítim sa dobre" tak nazývaš veci, ktoré sú, ako keby boli. Ale Biblia hovorí, že máme byť ako Abrahám, ktorý napodobňoval Boha a nazýval to, čoho niet, ako keby bolo. Takže podľa tohto princípu, ak sa necítim dobre, tak by som povedal "Jeho ranami som uzdravený, v mene Ježiš." A takto povolávam tie veci, ktorých teraz niet, aby boli. Hovorím o nich ako keby boli. Všimnite si, že nechodím naokolo a netáram "Nie som chorý." Ale vravím to, že som uzdravený. A tak povolávam to, čoho niet, aby bolo. A tu je kľúčová zásada, ktorej treba rozumieť. Ak toto robíš správne, tak by si nikdy nemal byť nútený meniť to, čo vravíš. Takže povedzme, že sa máš dobre a poznáš tento princíp a praktizuješ ho. "Jeho ranami som uzdravený. Ďakujem Otec, som uzdravený." Je to pravda? Áno. Prečo je to pravda? Lebo sa necítim chorý? Nie. Lebo je to pravda Písma. Povedzme že to takto vravím bežne, ale zaútočí na mňa nepriateľ a začnem sa cítiť zle. Ale všimnite si, že to, čo hovorím, nemá nič spoločné s tým, ako sa cítim. Nepovedal som, že sa cítim uzdravený, ani som nepovedal, že a cítim dobre. Ja len dôsledne hovorím "Jeho ranami som uzdravený". A toto môžem hovoriť bez ohľadu na to ako sa cítim. A udržiavaš si rovnaký výrok, aj vtedy keď sa cítiš zle, a práve vtedy je Božia moc uvoľnená, a ona spôsobuje, že tvoje telo sa zotaví, a potom už to, ako sa cítiš, je v súlade s tým, čo hovoríš. Takže si sa cítil dobre, potom si sa cítil zle, a teraz sa znova cítiš dobre. Ale to, čo hovoríš, zostáva stále rovnaké. Takže ak to robíš správne, tak nikdy nemusíš meniť to, čo hovoríš. Len občas, vlastne stále, by si to mal hovoriť vo viere. Len s tým, že niekedy to hovoríš v situácii keď v tvojom tele je opačný stav. Ale iba preto, že fyzický stav je opačný, to ešte nevyvracia samotnú pravdu. Uzdravenie je pravdou, neustále. Lebo Ježiš niesol tvoju nemoc. Je to pravda. A pokiaľ udržiš svoje vyslovovanie pravdy, tak fyzické fakty o stave tvojho tela, a o stave tiel ľudí, za ktorých sa modlíš, sa zmenia do súladu s pravdou. Toto je princíp z Biblie, ktorý používam už takmer 40 rokov. Na začiatku to chvíľu trvalo, kým som ho uviedol do činnosti. Potom sa veci zosúládili a teraz som zdravý súvisle 23 rokov. Nevravím, že neboli chvíle keď sa niečo pokúšalo na mňa skočiť, ale vravím, že len čo som to rozpoznal, tak som povedal "Nie, nesmieš! Jeho ranami som uzdravený." A potom, pretože verím v sejbú a žatvu, idem a vyhľadám chorého človeka a slúžim mu uzdravením. A pretože sejem uzdravenie, tak aj žnem uzdravenie. A tak tá choroba ma opúšťa. Nič sa na mne neudržalo viac ako hodinu, a to za ostatných viac ako dvadsať rokov. A očakávam, že takto budem žiť po zvyšok svojho života. Lebo to je život v pravde. Ale treba aby si začal tam kde si. Spomenul som tu princíp Dávidov, pri ktorom Dávid vedel ako stavať na dosiahnutých víťazstvách a uplatniť skúsenosti z nich na aktuálny problém. A teraz sa pozrieme na princíp Abrahámov. Od oboch týchto mužov sa môžeme naučiť mnoho princípov. Jeden z princípov Abraháma bol, že povolával to, čoho nebolo, aby bolo. Toto je princíp Abraháma, ktorý on prijal od Boha.

Ďalší princíp Abraháma som sa naučil od Dr. Sumralla, a uplatnil som ho v každej vhodnej situácii. Ak si pamätáš Abraháma a Lóta, oni mali svoje stáda na rovnakom mieste. A Boh ich požehnal tak veľmi, že tá zem nedokázala užiť všetok ich dobytok. A tak sa dohodli ako to vyriešia. Abrahám išiel k Lótovi a povedal v zmysle "Počuj, je nás už primnoho, treba aby sme sa vydali každý iným smerom, a tak ťa nechám aby si si vybral." A tu je niečo hodné zapamätania. Abrahám bol starší. Podľa ich spôsobu života, on si mal vybrať prvý a dostať najlepšie územie. Takto sa postupovalo s úctou. Ale Abrahám poznal tajomstvo prosperity. Takže Abrahám povedal Lótovi v zmysle "Ak sa ty chceš vybrať doľava, tak ja pôjdem doprava. A ak ty chceš ísť doprava, tak ja pôjdem doľava. Ty si vyber ktoré územie chceš." Biblia vraví, že Lót sa pozrel, a videl, že jedno územie je dobré. Veľa vody, veľa zelenej trávy. Takže Lót povedal "Vezmem si to dobré územie." Abrahám povedal "Dobre." A tak nechal Lóta, aby si zabral to dobré územie. Takže tu je ten princíp. Keď sa máš s niekým pokonať, tak mu nechaj to najlepšie. A ľudia okamžite reagujú "Tak to nie.. Ak vždy nechám to lepšie inému, tak čo ostane mne? Veď vždy budem mať to najhoršie!" Tu je to tajomstvo, ktoré poznal Abrahám: "Lót si môže vziať to najlepšie územie, lebo ja poznám Boha, a kamkoľvek stúpi moja noha, to sa stane lepším ako tá zem, ktorú som dal jemu." Takže ak vždy prenecháš druhému to lepšie, tak Boh zabezpečí, že na konci bude tvoja časť lepšia. Toto nazývam princíp Abrahámov. A v skutočnosti je to princíp Kráľovstva Božieho. O Božom Kráľovstve hovoríme tento týždeň, a v tomto Kráľovstve je všetko opačne v porovnaní s tým, ako je to vo svete. Ak chceš žiť, tak musíš zomrieť. Ak chceš byť povýšený, tak sa pokor. Ak chceš dostať, tak musíš dávať. Takže toto sú princípy, takto funguje Kráľovstvo Božie. Abrahám rozumel princípu Kráľovstva Božieho. Ak chceš to najlepšie, tak musíš dať to najlepšie, a Boh ti potom dá ešte lepšie ako je toto najlepšie. Ak chceš byť prvý, tak si musíš vybrať, že budeš posledný. A to je princíp Abrahámov. Je to princíp Kráľovstva Božieho. Tieto princípy som uplatňoval vo svojom živote, vo svojej službe od začiatku. A naša skúsenosť s tým je ohromujúca. Veci nie vždy vyzerajú výborné. Ale predsa, keď prichádza deň, že niečo potrebujeme, tak ono to tam je. Každý týždeň dostávam výplatu, a ľudia, ktorí so mnou spolupracujú, dostávajú svoju výplatu každý štvrtok. A bolo veľa krát, že som išiel do banky, pozrel som sa na účet v stredu, a nebolo tam ani zd'aleka dosť peňazí na vyplatenie všetkých pracovníkov. Moja dcéra vypisuje šeky. A povedala mi: "Zaslal si už výplatu?" Odpovedal som "Ešte nie." -"A chceš aby som vypísala šeky?" -"Vypíš ich, ale podrž ich do zajtra, lebo to je výplatný deň." Takže ona ich všetky vypísala, aj pre mňa jeden. A potom, na ďalší deň, cestou do

kancelárie som sa zastavil a skontroloval účet. A potrebné zdroje tam boli. A tak som jej povedal "Rozdaj šeky." Taký je každý týždeň. Ja osobne mám kôpku šekov, lebo ich nechodím speňažiť. Lebo Boh naplňa moje potreby. Takže nevyberám peniaze zo služby, dôverujem Bohu a On naplňa moje potreby. A jedného dňa, možno o 20, 30, 40 rokov, keď sa pominiem, vojdú do mojej kancelárie, otvoria zásuvku v mojom stole, a všetky tie šeky sa tam vysypú na podlahu. A potom ľudia povedia "Veď on nikdy nespeňažoval šeky. Z čoho vlastne žil?" Moja dcéra, moja rodina, oni budú vedieť: Vierou v Boha. "Boh naplňal jeho potreby." A dokonca aj po tom ako odídem, moja viera bude stále hovoriť k ľuďom o Bohu. Súc mŕtvy, stále budem hovoriť. Amen? Bohu môžeš veriť! On naplňa tvoje potreby, ak Mu dôveruješ.

Kráľovstvo Božie získava učeníkov pre Krista a nasadzuje ich do života

A teraz sa pozrime na niečo ďalšie. Chcel som chvíľu porozprávať o tomto. A bol som zvedavý prečo, lebo som vedel, že treba prebrať vyučovanie o uzdravovaní, o Božom Kráľovstve. A včera som si uvedomil prečo, keď sme sa stretli so všetkými pastormi a znova dnes s ostatnými pracovníkmi. Na chvíľu chcem hovoriť k vám ako k slúžiacim. Lebo ak si kresťan, tak si slúžiaci. Či už sa tým živíš alebo nie. Po celom svete vidíme v zboroch jeden problém. Ale ja budem radšej hovoriť o riešení, a ten problém potom sami uvidíte. Riešenie je v tom, že Ježiš založil misijné hnutie. Dokážete rozpoznať, že kamkoľvek kráčal na tejto Zemi, nikde nezastal a nezačal stavať budovu. On povedal "Na tejto skale postavím svoju Cirkev." To znamená, že na tomto zjavení zostaví svoj vládny kabinet, ktorý bude vykonávať Božiu vôľu na Zemi. Ale On nikdy nepostavil cirkevnú budovu. A to aj napriek tomu, že bol tesár. Dnešnou rečou by sme Ho nazvali cestujúci kazateľ. Chodil z jedného miesta na druhé a raz, na vrchu premenenia, Jeho učeníci videli Mojžiša a Eliáša, a povedali v zmysle "Pane, je dobré že sme tu a že sme toto videli, tak postavme tu tri stánky." A Ježiš im odvetil v zmysle "Nie, a o tomto nehovorte" Boh nie je proti budovám, a budovy potrebujeme. Ale niečo chcem zdôrazniť. Treba aby sme si pamätali, že Cirkev vždy bola, a vždy mala byť misijným hnutím. Vždy mala ísť vpred, a nie zlenivieť a zastaviť sa. Niečo sa stalo po prvom-druhom storočí. Lebo Ježiš povedal v zmysle "Toto Evanjelium o Kráľovstve musí byť kázané po celom svete, a až po tom môže prísť koniec. Keď toto Evanjelium bude kázané celému svetu, vtedy príde koniec. A urobím to takto..." Teraz rozpoviem jeden možno imaginárny príbeh a možno skutočný. Ale správny. Ježiš prišiel na Zem, urobil všetko čo mal urobiť. Bol ukrižovaný a vzkriesený a odišiel späť na Nebo. Zatiaľ nič imaginárne. On toto skutočne vykonal. Tá imaginárna stránka prichádza teraz. Keď Ježiš išiel späť na Nebo, tak hneď po tom ako prešiel cez vstupnú bránu, stretol anjela Gabriela a ten Mu povedal "My vieme čo si doteraz robil, ale povedz mi o tom" A Ježiš povedal "Išiel som tam dolu aby som zomrel za ľudí, a zomrel som za nich, a vstal som z mŕtvych, a teraz som späť tu. Ale pred tým ako som sa vrátil späť sem, som im povedal, že chcem aby túto dobrú zvesť kázali po celej Zemi" A Gabriel na to "Je to zaujímavé, a ako to plánuješ zrealizovať?" A Ježiš odpovedal "Je to jednoduché. Dal som poverenie asi tuctu mužov." - "Dobre." - "Áno, a povedal som im, aby znásobovali učeníkov, a aby to robili až dokiaľ celý svet počuje Evanjelium." - "Nuž tak to je zaujímavé. A mám otázku. A čo ak to nezvládnú? Čo budeš robiť? Aký máš náhradný plán?" A Ježiš sa na neho pozrel a povedal "Náhradný plán nemám. Musí to zafungovať." Amen? Ježiš stavil úplne všetko, záchranu celého sveta, na poslušnosť svojich učeníkov. Nie len tých prvých dvanástich, ale každej generácie po nich. Po mnoho rokov to pokračovalo presne tak ako to On prikázal. Jeho učeníci získavali ďalších učeníkov, a tí zas ďalších, a tí zas ďalších, a takto to išlo ďalej. Ale potom sme si my ľudia pomysleli, že máme lepší nápad ako mal Ježiš, čím dosiahneme že to budeme robiť lepšie a rýchlejšie ako nás to učil On. A tak sme predali učeníctvo za masové evangelizácie. Áno, išli sme viac do šírky, ale nezískali sme skutočných učeníkov. Rozbehli sme sa do šírky, ale nie do hĺbky. A cestou sme stratili veľa právd. A tie sa Boh teraz usiluje obnoviť v Cirkvi. Ale jediný spôsob, ako plniť Jeho poverenie, je robiť to tak ako On povedal že to máme robiť. Jednu vec ľudia prehliadajú. Mnoho spôsobov funguje. Ale ten spôsob, ktorý prikázal Ježiš, je jediný požehnaný. A požehnaný spôsob funguje lepšie ako len taký spôsob, ktorý funguje. Takže treba aby sme sa vrátili späť a preštudovali si Jeho metódy, a navrátili sa k znásobovaniu skutočných učeníkov. Toto je prvoradé zameranie našej služby JGLM. Nie len vyučovanie a kázanie, ale získavanie učeníkov. Treba si uvedomiť, môžeš ľudí vyučovať a budú vedieť čo vieš ty, no nemilé na tom je, ak to vôbec je nemilé, že bez ohľadu na to čo vedia, budeš znásobovať to, kým si. Nie vždy znásobuješ to čo vieš. Môžeš zdieľať to čo vieš, ale reprodukuješ to, čím si. Takže prvý krok aby si bol získavač a činiteľ učeníkov je, že ty sám musíš byť učeník. Ovca nemôže produkovať kozy. Ovce znásobujú ovce. Ak chcem znásobovať učeníkov, tak najprv sám musím byť učeníkom, a nie nejakým druhom kozy. Takže skôr než by sme sa pustili vyťahovať smietko z oka iných, máme vyňať brvno z vlastného oka. Takže sa máme pozerieť na seba nie vo svetle takom "Ja som lepší ako henten.", "Ja nie som až taká zlá ako tamtá.." Pozeráť na seba máme vo svetle Písma. Lebo my máme byť učeníkmi Ježiša. Ježiš je dobrý činiteľ učeníkov. Ak si učeníkom Ježiša, tak On zreprodukuje seba samého v tebe. Takže najprv musíme pozeráť na seba samých a opýtať sa "Ako vyzerám? Na koho sa podobám? Vyzerám ako Ježiš?" Lebo my máme reprodukovat Ježiša. A musíme sa k Nemu tísnuť silno a začať rozumieť aký je On. A aj keby nás to malo stáť veľa, treba aby sme začali nadobúdať Jeho vlastnosti. Duch Svätý ich môže vypôsobiť v tvojom živote. Ako to robí? Druhý List Petra hovorí ako Ježiš chce reprodukovat seba samého v tebe. Pôjdeme od začiatku. **"Šimon Peter, služobník a apoštol"** Všimnite si čo napísal ako prvé. Nič

také, že "Ja som ten veľký apoštol Peter". Ale povedal o sebe "Ja som Šimon Peter, sluha a tiež aj apoštol Ježiša Krista" a píše ďalej **"tým, ktorí vďaka spravodlivosti nášho Boha a Spasiteľa Ježiša Krista"** Takže komu je tento list adresovaný? **Každému kto má rovnakú vzácnu vieru** akú mal Peter, ktorá pochádza zo spravodlivosti Ježiša Krista. A to by si mal byť ty. Takže Peter píše tebe. **"Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami v poznávaní Boha a Ježiša, nášho Pána. Jeho božská moc nám darovala všetko potrebné pre život a nábožnosť"**, "Vidíte čo je tu napísané? Dost' na to, aby niekto vyskočil a behal tu nadšene dookola. Je tu napísané, že podľa Božej moci, nie podľa tvojej viery, ale podľa Jeho moci, On už dal tebe všetko čo je potrebné pre život a zbožnosť. To znamená, že niet ničoho potrebného čoho by si mal nedostatok.

Nedávno som v našom zbore nastolil túto otázku, vtedy to bolo ohľadom uzdravenia a ohľadom tohto textu. Povedal som "Boh vám už dal tieto veci, takže už sú dané. A otázkou je či si ich prijal. Lebo najprv ich musíš prijať." Môžem ti niečo dávať. Môžem vám povedať že vzadu na stole mám knihu a doniesol som dosť kusov aby som mohol každému jednu darovať. A dávam vám ju zdarma. A niektorí z vás by mohli povedať "Ó, výborne, beriem." Iní zas "Óch, v tom musí byť nejaký chyták" a ďalší "Nuž, pôjdem a pozriem" a pôjdeš tam dozadu a vezmeš si tú knihu. A tvoja viera ti osoží. Lebo prijmeš to, čo už bolo darované. Všimni si, že si ju neprijal vtedy keď ti bola daná. Môžem ti povedať, že ti ju dávam, ale pokiaľ nepôjdeš tam dozadu a nevezmeš si ju, tak si ju neprijal. Takže bola daná ešte pred tým ako by si ju bol prijal. A človek, ktorý povedal "Tak tomuto neverím, on nám nedá knihu", hádajte čo sa s ním stane, nikdy neprijme to, čo mu bolo zdarma darované. Boh dal. Už. Nie že sa to len chystá urobiť, ale On to už urobil. On nám už dal všetko čo je potrebné pre život a zbožnosť. Ale my to stále ešte musíme prijať. Takže treba si začať robiť zoznam a sériu rozhodnutí "Áno, toto mi chýbalo, a tak teraz to prijímam. Otec, ďakujem Ti za to. Je to moje, Ty si mi to dal a ja som uveril, že som to dostal. A preto to budem mať. Práve som citoval princíp z Marka 11:22-23. Takže ak žiješ v nedostatku, tak nebudeš môcť ukázať prstom na Boha a povedať "Prečo si mi nepomohol?? Prečo si mi nedal to čo som potreboval??" A On sa na teba pozrie a povie "Ja som ti dal všetko čo si potreboval. Prečo si to neprijal?" Je to takto prosté. Poďme ďalej cez ten text "Jeho božská moc nám darovala všetko potrebné pre život a nábožnosť," a teraz si všimnite ako to nadobúdame **"keď sme poznali toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou"** F.F.Bosworth napísal výbornú knihu Kristus Uzdraviteľ. A hovorieval "Tvoja viera nemôže siahať ďalej ako je tvoje poznanie Božej vôle." Dr.Sumrall povedal niečo veľmi podobné "Ak nevieš čo ti bolo dané, tak si to nikdy neprisvojíš." Takže prvý krok viery je dostať sa do tej správnej knihy - Biblie, a zistiť čo nám bolo dané. A keď zistíš čo nám bolo dané, tak tvoja viera sa môže načiahnuť a vziať si to. Takže Peter tu hovorí, vo verši 4 **"Tým nám daroval vzácne a veľmi veľké prisľúbenia"** - nie len nejaké dobré prisľúbenia, ale veľmi veľké prisľúbenia. Toto si rozoberme. Prvá časť "veľmi veľké": viac ako veľké, väčšie než si dokážeš predstaviť. Ale pozrite sa na druhú časť. Nie len že sú veľmi veľké, ale sú to vzácne zasľúbenia. Treba si uvedomiť, že máte veľmi veľké zasľúbenia, a sú tiež vzácne. Prečo sú vzácne? Lebo stáli Ježiša Jeho život. Takto vzácne sú. A ak sa na nich nepodieláš, ak nenadobúdaš tie požehnania, tak tým tvrdíš, že Ježiš zomrel nadarmo. Lebo On zomrel, aby tie veci zabezpečil pre teba, a ty ich odmietaš. A to je zneváženie. Mal by si mať skúsenosť a zážitok zo všetkého, za čo zomrel Ježiš, aby ti to zabezpečil. Lebo inak Jeho utrpenie pre teba bolo zbytočné, a márne. Takže nemysli si, že je sebecké hnať sa za požehnaniami, ktoré Boh chce aby si nadobúdal. "Vieš, Bože, ja by som len chcel mať dosť peňazí. Len aby som mal na zaplatenie účteniek, a mať čím užiť svoje deti. To mi stačí. Nechcem veľa. Ja som pokorný človek." Nie, ty si najviac arogantný! Ty tým vravíš "Bože, sú mi ľahostajní tí misionári, ktorí potrebujú peniaze, sú mi ľahostajné tie biblické školy, ktoré treba vybudovať, je mi ľahostajné tlačenie kníh na rozdávanie, takže Bože ja nepotrebujem takéto peniaze, mne treba len trošičku peňazí, len dosť pre mňa a moju rodinu" A čo rodina tvojho blízkeho? Mal by si milovať blízkeho ako seba samého. Máš a starať o nich keď potrebujú pomoc oni. A to nemôžeš robiť keď len prejdeš pomimo nich. Nevravím ti že máš byť chamtivý a hnať sa za peniazmi aby si ich mohol zhŕňať na kopy. Nie, máš mať vieru podobnú ako mal Georg Mueller. On sa modlil o zaopatrenie dvoch tisícok sirôt na každý deň. A keď sa takto modlil, tak Boh zaopatroval jedlo, poslal peniaze na budovanie nových sirotincov, a on sa rozhodol "Budem žiť z takéhoto bežného príjmu" ale nie za toto sa modlil. On sa modlil za milióny libier. Za jeho život prešli jeho rukami milióny libier. Ale on na ne nesiahal, len ich posúval ďalej. Podporoval misionárov, budoval školy pre deti. Väčšina ľudí vie iba o jeho sirotincoch. Ale on aj tlačil Biblie a rozdával ich Židom, lebo chcel aby Evanjelium išlo najprv k Židom. A tak on povedal "Bože, mne sa žije dobre, ale oni potrebujú pomoc. Takže keď to nasypeš do mojich rúk, tak ja to posuniem pre nich." A toto aj robil. A ono to ďalej prúdilo cez jeho ruky. Nebuď uspokojený so zaopatrením len teba a tvojej rodiny. Na začiatku som sa naučil, že Boh len naplňa moje potreby, že akékoľvek potreby mám, tak On ich naplňa. Keď sme začínali, tak moje potreby mali určitú veľkosť, a potom narástli, a Pán ich naplňal tak isto. Jemu bolo jedno aké veľké boli potreby. Jedného dňa mi Boh povedal ohľadne jedného človeka, ktorý žobral vonku na ulici, "Daj mu nejaké peniaze". A ja som nechcel. Povedal som Bohu "Bože, on to nepoužije na jedlo, ale vezme Tvoje peniaze a kúpi si za ne alkohol, alebo drogy, alebo ktoviečo. A ja len nechcem vidieť ako takto rozhádzu Tvoje peniaze!" A Boh mi odpovedal "Ak sú to moje peniaze, tak by si mi mal dovoliť aby som ti ja určil kam ich máš dať". A tak som povedal "Dobre!" Pán povedal "Daj mu zopár peňazí". A tak som dal. A išiel som zopár blokov ďalej a bol tam ďalší. A Boh mi vraví "Daj aj tomu nejaké peniaze". A ja vravím "Bože, domov mám ešte ďaleko, ak by som mal dať

peniaze každému žobrákovi pri každom bloku, tak ostanem bez peňazí pred tým ako dorazím domov." A On mi vraví "Myslel som, že sú to moje peniaze..." - "Ale ja predsa budem na mizine!" - "Ale ja som najprv naplnil tvoje vrecká, a ak sa vyprázdnia, tak ja ich dokážem naplniť znova." A tak som dal zopár peňazí jednému, ktorý prechádzal popred náš zbor. A nevedel som že tam bude znova na ďalší deň. A tiež na ďalší. A na ďalší. Stal som sa pravidelnou zastávkou na jeho pochôdzkach. Som si istý, že on sa ráno zobudil, pozrel na svoje hodinky a povedal si "Ó, mal by som sa tam znova objaviť, ten kazateľ bude zase pri tom zbore, a dnes je deň výplaty. Znova, tak ako to bolo včera. A tak ten človek stále prichádzal. Nechcel som mu dávať peniaze. Vedel som že on to neminie celé na jedlo. A povedal som "Bože, to nie je správne, nevedel som že ho budem mať na krku po zvyšok života." A Boh mi niečo povedal "On ma nepozná tak ako ma poznáš ty. On nevie, že môže ku mne prísť priamo. Pre neho vyzeráš ty tak ako vyzerám ja pre teba. Takže on vie prichádzať k tebe." A ja odpovedám "Ale to sú len odchádzajúce peniaze..." A On mi na to "Či nenapĺňam všetky tvoje potreby?" - "Áno" - "Tak urob z neho jednu zo svojich potrieb, a ja naplním túto tvoju dodatočnú potrebu." A od toho dňa som sa už vôbec nesťažoval a môžem vám povedať, moje vrecká neboli prázdne. Nie sú toho kopy, ale nestáva sa že by som musel vynechať veľa jedál. Skôr som vynechal zopár športových tréningov. A kamkoľvek na svete mám vyraziť, dá sa mi tam dostať do 24 hodín. Môžem si kúpiť lístok kamkoľvek chcem ísť. Možno nebudem mať ani vindru keď tam prídem, ale aj tak sa vrecko naplní pred tým ako odídem. Lebo On napĺňa moje potreby. Amen? Treba aby ste sa učili ako urobiť ľudí vašimi potrebami, a umožniť tak Bohu, aby tie potreby naplnil. Všimnite si, píše sa tu **"Tým nám daroval vzácne a veľmi veľké prisľúbenia..."** - takže o čom je tu reč? O zasľúbeniach. Kde sú zasľúbenia? Presne tu, na stránkach Biblie. Boh nám dal tieto prisľúbenia. Prečo? **"...aby ste prostredníctvom nich mali účasť na Božej prirodzenosti."** Všimnite si, hovorí tu že môžeš zobrať tie prisľúbenia, začleniť ich do svojho života, konať podľa nich, spraviť z nich súčasť svojho života, a s každým novým zasľúbením, ktoré začleníš do svojho života, sa stávaš viac a viac spoluúčastníkom Božej prirodzenosti. Čo to vlastne znamená? To neznamená, že sa stávaš Bohom. Ak si vôbec začneš myslieť že si Boh, tak sa opýtaj svojej manželky, a ona ti povie že nie si. Amen? Teda len si nemysli, že si Boh, ale čo sa vlastne deje? Rastieš, aby si čoraz viac vyzeral ako Ježiš. S každým jedným ďalším z tých prisľúbení vyzeráš čoraz viac ako On. Každé jedno z týchto prisľúbení, ktoré aktivuješ vo svojom živote, tým čoraz viac konáš a vyzeráš ako Ježiš. Možno mi povieš "Ako to vieš?" Lebo je to prosté. Evanjelium podľa Jána 1:12-14 nám hovorí, že Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. My vieme, že to Slovo je Ježiš. On bol to Slovo, ktoré sa stalo telom. Azda viete ako zobrazujú DNA, ktorá má gény a chromozómy, a genómy, kde označia časti DNA a povedia, že tento gén robí toto, a musíte si uvedomiť, že ak gén alebo chromozóm chýba, tak to má za následok mutáciu, ktorá je chybou. V zmysle tohto princípu, DNA Ježiša sa skladá z každého verša Biblie. On je to Slovo, ktoré sa stalo telom. Každé jedno z týchto zasľúbení je súčasťou Jeho Božskej prirodzenosti. Je to súčasťou Jeho DNA. A kvôli tomu, ak nemáš podiel na všetkých tých zasľúbeniach, tak vynechávaš kúsok tej DNA. Ak neveríš v zasľúbenie, ktoré hovorí, že Jeho ranami si uzdravený, a nemáš tento diel DNA, tak keď rastieš aby si vyzeral ako Ježiš, tak tam bude chýbať gén alebo chromozóm, a vznikne zmutovaná podoba Ježiša, lebo z prirodzenosti Ježiša si odobral uzdravenie, a už nie je pre teba rovnaký včera, dnes a naveky.

Sú ľudia po celom svete, ktorí kážu zmutovaného Ježiša, že "On už neuzdravuje, zázraky už prestali." Toto je zmutovaný Ježiš. Prečo? Lebo Lukáš napísal v knihe Skutkov v zmysle "Zapísal som všetko, čo Ježiš započal konať" - nie že všetko čo Ježiš vykonal, ale všetko čo Ježiš ZAPOČAL konať. On s tým nikdy neprestal. On iba začal. A teraz pokračuje v konaní rovnakých vecí, ba ešte väčších, cez ľudí, ktorí nadobúdajú podiel na Jeho Božskej povahe, a ktorí týmito vzácnymi prisľúbeniami prejavujú Jeho vlastnosti a povahu. A preto je nutné, aby ste sa rozhodli zahĺbiť do tejto knihy-Biblie, študovať Jeho prisľúbenia, uchopiť každé to vzácne prisľúbenie, začleniť to do svojho života, prijímať ho s radosťou, a prisvojiť si ho. A zakaždým keď to robíš, stále viac vyzeráš podobnejší Ježišovi. Je to ako veľká skladačka. Berieš roztrúsené kúsky a skladáš ich dokopy, a keď to všetko postupne zapasuje, tak začínaš vidieť obraz, ktorý z toho má vyjsť. A keď uchopíte všetky tieto prisľúbenia, ktoré stáli Ježiša život, a začnete ich skladať dokopy, tak svet začne vidieť ten obraz, ktorý má vidieť. A tým obrazom je Kristus vo vás, a to, že ***rastiete do Jeho podoby vo všetkom, kde On-Kristus je hlavou*** (Efezanom 4:15). A tak, dnes popoludní som len citoval Písmo. Niekedy presne ako je napísané v Biblii, a inokedy spôsobom, ktorý dokážete pochopiť. Tak či onak, to čo som vám povedal je presná čistá pravda, ktorú môžete uchopiť a podľa nej konať, v mene Ježiš. Amen!

Dobrá večer, som rád že sme tu spolu opäť aj dnes večer. Už sme počuli svedectvo o zázrakoch a všetkých tých dobrých veciach, ktoré Boh už vykonal. Vieme, že keď Abrahám išiel obetovať Izáka, tak obetný baran bol už tam. Boh ho už zaopatril pre samého seba. Tvoje uzdravenie, tvoja sloboda, odpoveď na tvoje modlitby, to všetko už Boh zaopatril, a už len čaká na vás dokiaľ to prijmete, dokiaľ si to vezmete. A tak, najprv vyslovíme všeobecnú modlitbu. Ňou bude vzdaná Bohu najväčšia sláva. Lebo každý bude vedieť, že sa ho dotkol Boh sám priamo. Takže za tým čo potrebuješ sa načiahni a prijmi to už teraz. Nečakaj až dokiaľ sa ťa dotknem. Stále sa budeme za vás modliť. Ale nevyčkáajte. Umožnite, aby sa vás dotkol Boh sám.

Takže, keď sa začneme modliť, vy budete prichádzať a ja zložím na vás ruky, a keď sa k tebe načiahnem, tak Boh je veľký Boh, On môže naplniť nie len tvoju potrebu, ale aj potreby tvojich blízkych a známych na iných miestach. Keď sa k tebe načiahnem, tak myslí aj na tých ľudí. A keď sa ťa dotknem, tak

predlož Bohu svoju prosbu. Čokoľvek potrebuješ, myslí na to vo svojom vnútri. On pozná tvoje myšlienky. Len nasmeruj svoje myslenie, napr. "Otec, potrebujem uzdravenie srdca.", "Potrebujem uzdravenie z cukrovky." Akákoľvek je tvoja potreba, pamätaj na ňu, a keď sa ňa dotknem, tak ju predlož v mysli Bohu, a ver že prijímaš jej naplnenie. Ak máš blízkych či známych za ktorých chceš aby sme sa modlili, tak zároveň s tým ako sa dotknem teba, a ako bude naplnená tvoja potreba, vtedy majte na mysli aj tých ľudí a ich potreby, a predložte ich Bohu: "Otec, dotkni sa ho.", "Otec, uzdrav ho." A na všetko to na čo myslíš, uvoľníš Božiu moc, aby naplnila každú potrebu.

Dnes večer, keď na vás budem klásť ruky, tak nebudem uvoľňovať viac ako je potrebné pre naplnenie potrieb vás a tých ľudí, za ktorých sa modlíte. Ako keď leješ vodu na suchú pôdu a tá pôda vsiakne tú vodu, takže neostane tam mláka. Keď uvoľníš moc a Ducha Božieho, tak to bude vsiaknuté do tých potrieb vás a tých ľudí, na ktorých myslíte. Takže nebudeme očakávať prejavy vo forme toho, že by ste padali na podlahu, alebo čokoľvek iné. Budeme očakávať, že Boh bude naplňovať vaše potreby. Takže len nasmeruj Božiu moc na svoju potrebu. Nie na tvoje pocity. A umožni, aby Jeho život, aby Jeho moc, aby Jeho Duch, naplnil potreby teba a tvojich milovaných. Momentálne vám môžem povedať, že viem v duchu, že mnohí z vás už sú uzdravení. Niektorí z vás dokonca ani neviete, že už ste uzdravení. Lebo ste si to nepreskúšali. Takže niektorí z vás ste uzdravení, a ešte o tom neviete, lebo je potrebné, aby vaše telo prešlo potrebným cyklom, aby ste si to mohli uvedomiť. A keď sa to uskutoční, tak si zapamätajte dnešný večer a to, že Boh sa ňa dotkol. A tak teraz sme pripravení začať. Takže ja zídem tam a usporiadatelia vás nasmerujú.

Chcem vám niečo pripomenúť. S pomocou pastora Andreja vám ukážem dôležitý princíp. Nezáleží ako silno, ako dlho, alebo na ktorom mieste tela sa vás dotknem. Môžem dlho tlačiť dlaňou na jeho hrudník alebo tlačiť jeho čelo dozadu, a tým to celé natiahnem. Alebo ho môžem rýchlo zasiahnuť päťou, že poletí dozadu, a takto som sa ho dotkol len na zlomok sekundy. A takýto dotyk by mal desaťkrát väčšiu silu ako dlhé tlačenie. Všetko čo treba, aby som urobil, je rýchly letný dotyk dlaňou či prstami a to stačí. Uvoľnenie Božieho života dotykcom. Ako dlho musíš strkať prst do zásuvky aby si bol zasiahnutý elektrinou? Deje sa to okamžite. A pociťš to. My nekráčame pocitmi. Ale zásah mocou nastáva v momente dotyku. Takže nezáleží ako dlho tam stojím, ale treba vedieť ako uvoľniť pôsobenie Ducha Božieho. Amen? Vďaka Andrej za ukážku.

Teraz sa pomodlíme spoločnú modlitbu. Ak súhlasíš tak sa zjednot' teraz a prijmi naplnenie potrieb teraz. Dotknúť sa ňa budem môcť aj potom, ale už teraz sa načiahni a buď uzdravený: "Náš Otec na Nebi, v mene Ježiš, Ti ďakujem, že Tvoj Syn zaplatil plnú cenu. Ďakujem Ti, že za uzdravenie každého človeka už bolo zaplatené. Kúpil to Ježiš krvou zo svojich rán. A my Ti za to ďakujeme. Je to ustanovená pravda. Jeho ranami sme my uzdravení. Takže v mene Ježiš, Ti ďakujem, Otec, že práve teraz my môžeme prijímať to uzdravenie, ktoré si Ty zaopatril pre nás. Prijímame od Tvojho Ducha uzdravenie určené pre nás. A vierou Ťa chválime a dobrorečíme Ti už vopred. V mene Ježiš! Amen!" A teraz Ho uctieajte a vzdajte Mu slávu. Amen!

Obsah

Kapitol(k)a:

	Strana:
Svetlo čisté a stabilné	1
Nadvláda na Zemi	4
Radostná zvesť	10
Jasný cieľ a nároky	11
Opak sveta	15
Dozrievanie k jednoduchosti	16
Dôležitosť, blízkosť, znásobovanie	20
Buď si učeník alebo neveriaci	24
Pravé Evanjelium je o Kráľovstve Božom	26
Proces prinášania úžitku v Kráľovstve Božom	29
Trvalo udržateľná motivácia v Kráľovstve Božom	33
Boh je dobrý Kráľ	36
Občan Kráľovstva Božieho koná dobro - v sile a rozmeroch Ducha Božieho	37
Povaha vojaka v Kráľovstve Božom	41
Výcvik vojska v Kráľovstve Božom	45
Zmysel života v Kráľovstve Božom	49
Kráľovstvo Božie vyslobodzuje utláčaných	53
Cesta víťazného bojovníka v Kráľovstve Božom	58
Otázky o Kráľovstve Božom	62
Ľud Boží odoláva útokom a rozširuje vplyv Božieho Kráľovstva	72
Kompas v Kráľovstve Božom: VIERA	78
Kráľovstvo Božie získava učeníkov pre Krista a nasadzuje ich do života	83

Poznámky a web-linky:

https://www.youtube.com/watch?v=okx_FRmM1Q&list=PLo-UpkePYrBKC_124aU5fE9xHJSJ8dG6h, <https://www.youtube.com/watch?v=9v0QcZzDZ7A&list=PLrNVBYTWg5gnRHEU3f6tiZOKai5xmlFp4>
Do tejto písomnej formy spracoval Martin Kapko (Bratislava, 2016-2017).